

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/



Это цифровая коиия книги, хранящейся для иотомков на библиотечных иолках, ирежде чем ее отсканировали сотрудники комиании Google в рамках ироекта, цель которого - сделать книги со всего мира достуиными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских ирав на эту книгу истек, и она иерешла в свободный достуи. Книга иереходит в свободный достуи, если на нее не были иоданы авторские ирава или срок действия авторских ирав истек. Переход книги в свободный достуи в разных странах осуществляется ио-разному. Книги, иерешедшие в свободный достуи, это наш ключ к ирошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все иометки, иримечания и другие заииси, существующие в оригинальном издании, как наиоминание о том долгом иути, который книга ирошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Комиания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы иеревести книги, иерешедшие в свободный достуи, в цифровой формат и сделать их широкодостуиными. Книги, иерешедшие в свободный достуи, иринадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, иоэтому, чтобы и в дальнейшем иредоставлять этот ресурс, мы иредириняли некоторые действия, иредотвращающие коммерческое исиользование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические заиросы.

Мы также иросим Вас о следующем.

- Не исиользуйте файлы в коммерческих целях. Мы разработали ирограмму Поиск книг Google для всех иользователей, иоэтому исиользуйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отиравляйте автоматические заиросы.
 - Не отиравляйте в систему Google автоматические заиросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного иеревода, оитического расиознавания символов или других областей, где достуи к большому количеству текста может оказаться иолезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем исиользовать материалы, иерешедшие в свободный достуи.
- Не удаляйте атрибуты Google.
 - В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он иозволяет иользователям узнать об этом ироекте и иомогает им найти доиолнительные материалы ири иомощи ирограммы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
 - Независимо от того, что Вы исиользуйте, не забудьте ироверить законность своих действий, за которые Вы несете иолную ответственность. Не думайте, что если книга иерешла в свободный достуи в США, то ее на этом основании могут исиользовать читатели из других стран. Условия для иерехода книги в свободный достуи в разных странах различны, иоэтому нет единых иравил, иозволяющих оиределить, можно ли в оиределенном случае исиользовать оиределенную книгу. Не думайте, что если книга иоявилась в Поиске книг Google, то ее можно исиользовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских ирав может быть очень серьезным.

О программе Поиск кпиг Google

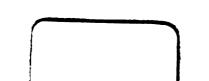
Muccus Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне достуиной и иолезной. Программа Поиск книг Google иомогает иользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый иоиск ио этой книге можно выиолнить на странице http://books.google.com/



Arc 292.160



HARVARD COLLEGE LIBRARY





Atc 292. 160 (6)

HARVARD UNIVERSITY [100APY 55.364]

труды восточнаго отдъленія

императорскаго археологическаго общества.

часть шестая.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ

1858. Rd 9700 I M



Печатать позволяется съ твиъ, чтобы по отпечатавія представлено было въ Ценсурный Комитетъ узаковенное число экземпляровъ. С. Петербургъ, 1юня 25-го дня 1858 г.

Цепсоръ П. Новосильскій.

А.ІТАНЪ-ТОБЧІІ.

монгольская льтопись,

въ поливномъ текств и переводв,

C'S ПРИЈОЖЕНІЕМЪ КАЛУЫЦКАГО ТЕКСТА

ИСТОРІН ЈБАШН-ХУНТАЙДЖІЯ И ЕГО ВОЙНЫ СЪ ОЙРАТАМИ

Переводъ ламы Галсана Гонбоска.

· • •

содержанів.

- 1. Предпелоно. П. С. Савельева. Стр. V—XIV.
- II Алтанъ-Тобчи. Монгольская летопись, переведения ламою Галсанъ Гомбоесымъ.

Монгольскій тексть. Стр. 1—116.

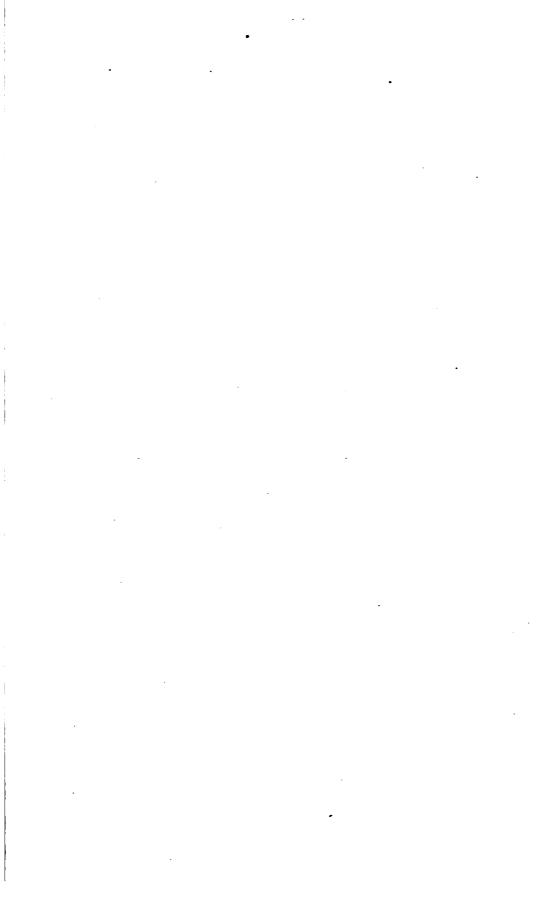
Переводъ съ монгольского. Стр. 117-197.

- І. Сказаніе о древних царяхъ Индін. Стр. 147.
- II. Сказаніе о царять Тябета. Стр. 119.
- III. Начало исторія Монголовъ. Стр. 121.
- IV. Эсукэй. Стр. 124.
- V. Сказаніе о Чингисъ. Стр. 124.
- VI. Преемянки Чингиса, до изгнанів ихъ изъ Китав, отъ 1228 до 1368 года. Стр. 148.
- VII. Отъ нагнанія Монголовъ наъ Китая до 1604 года. Стр. 154.
- III. Шриложеніс. Исторія Убаши-Хунтайдкія и его войны съ Ойратани; переводъ съ калимцияго ламы Галсана Гомбосса.

Калмыцкій текстъ. Стр. 198-212.

Переводъ съ калмыцкаго. Стр. 213-224.

IV. Указатель, Стр. ≥25—235.



ТРУДЫ ВОСТОЧНАГО ОТДЪЛЕНІЯ.

VL.



предисловів.

Въ числъ древнихъ лътописей монгольскихъ, служившихъ источниками при составлении единственной извъстной «Монгольской Исторіи», Сананъ-Сэцэна, поименовано прежде всего «Драгоцънное Сокращеніе о пропсхожденія хановь», Хадунь ундусуну Эрдэ-В . «Эрдэнинъ-Тобчи» зна-В гопънное Сокращеніе», нинь Тобчи tiosa, отъ Эрдэни **Epitome** pre «драгоцѣнность» п Тобчи А «пуговица». «сокращеніе», «содержаніе». 🥇 Рукопись эта была неизвъстна академику Шмидту, издателю и переводчику Сананъ-Сэцэновой Исторіи (Geschichte der Ost-Mongolen und ihres Fürstenhauses, verfasst von Ssanang-Ssetsen-Chungtaïdschi der Ordus; aus dem mongolischen übersetzt u. s. w. Von Isaac Jacob Schmidt. St.-Petersburg. 1829, in-4°). Она отыскана членами нашей духовной миссіи въ Пекинъ и привезена въ Россію въ двухъ спискахъ: одинъ нахо-

дится въ библіотекъ Азіятскаго Департамента иннистерства иностранныхъ дель, другой у профессора О. М. Ковалевскаго, въ Казани. Хотя рукопись эта н не представляеть заглавія «Эрдэнінь-Тобчи», а оза-*Алтань-Тобчи», то-есть «Золо щеніе», Epitome aurea; но эта тое Сокра небольшая разность въ наименовани не можеть возбудить сомивнія относительно тождества этой літописи съ упоминаемою Сананъ-Сэцэномъ: во-первыхъ потому, что заглавія обіткь однозначущи, и въ числѣ семи хроникъ, указанныхъ монгольскимъ историкомъ, только одна эта имбеть заглавіемъ Тобчи, «Сокращеніе»; и во-вторыхъ потому, что многія міста и выраженія въ «Алтанъ-Тобчи» повторяются буквально въ Сананъ-Сэцэнь, который, сльдовательно, пользовался именно этпиъ (Алтакъ) Тобчи, п о немъ упомянуль въ своемъ послъсловів.

О времени окончанія этой літописи можно заключить по приводимому въ ней списку монгольскихъ хановъ: послідній изь нихъ, упомянутый въ «Алтанъ-Тобчи» (стр. 197), есть Мэнгданъ-Хутухту (правильнье Лингданъ, какъ у Сапанъ-Сэцена, стр. 203), вступившій на ханство въ годъ дракона, т. е. 1604 г. Слідовательно, къ этому времени и можно отнести посліднюю редакцію этого сочиненія, составленнаго віроятно гораздо ранье, что доказывается многими сохранившимися въ немъ арханзмами. Ученый Дорджи Банзаровъ, такъ рано похищенный у науки, наміревался издать эту літопись, хотя и находиль, что переводъ ея труденъ по сжатости слога, множеству стиховъ и искаженныхъ мѣстъ (см. «Труды Восточи. Отдѣл.», ч. III стр. 202). Трудъ этотъ совершенъ теперь достойнымъ землякомъ покойнаго, ламою Галсанъ-Гомбоевымъ.

Пздавая въ світь этоть непзвістный еще въ Европъ памятникъ древне-монгольской словесности и новый матеріяль для исторіи Монголовь, Восточное Отделеніе Пмператорскаго Археологическаго Общества полагало оказать услугу занимающимся исторією монгольскаго періода. При бідности монгольской исторической литературы, нельзя не дорожить подобными намятниками, какъ бы ни мало удовлетворяли они требованіямъ историка. Въ «Алтанъ-Тобчи», какъ и въ «Исторіи» Сананъ-Сэцэна, европейскій читатель напрасно будеть искать объясненія всемірно-историческихъ событій монгольской эпохи п даже простаго перечня исторів этого народа. Читая писанія этихъ степныхъ авторовъ, можно и не догадаться, что народъ, о которомъ они ведуть рѣчь. завоевалъ полсвъта, привелъ въ ужасъ Европу, п основаль династіп, прославившія пля Монголовь. Пропитанные духомъ буддійскаго аскетизма, не только безвістный авторъ «Алтанъ-Тобчи», но и самъ Сананъ-Сэдэнъ, бывшій ханомъ одного изъмонгольскихъ покольній, знать не хотыя, или действительно не знали, о подвигахъ и славъ своихъ предковъ на западъ; онп, для нихъ, какъ будто и не выходили изъ родныхъ степей. Имъ извъстны лишь Индія и Тибеть, какъ колыбель ихъ религіп, п сосыдній Китай, по поводу изгилиія ихъ оттуда. За тімъ все ихъ

вниманіе поглощено внутренними ділами и войнами въ степи и благочестивыми подвигами хановъ на поприщі искорененія гріта и усмиренія злыхъ существъ. Для этой ціли, по повелінію Будды и наитію Тэнгріевъ, послі разныхъ перерожденій, и явилось въ міръ назначенное небомъ «воплощеніе» въ лиці Чингисъ-хана: о его завоеваніяхъ почти ничего не узнаемъ изъ этихъ по-своему благочестивыхъ літописей; «житія» его наполнены преимущественно разсказами о его чудесахъ и превращеніяхъ въ птицу-гаруду, льва, старца.

Но, лишенныя исторического значенія въ-следствіе ультра-будійскаго воззрінія кроткихъ потомковъ Чингиса на гръшный міръ, какъ на произведеніе преступности несвободныхъ духовъ, задержанныхъ на земль матеріею, - дъятельность которыхъ, следовательно, можеть обращать на себя вниманіе благочестивыхъ буддистовъ, стремящихся слиться съ всепоглощающимъ Духомъ, только по отношенію этой діятельности къ унерщвленію плоти, то-есть къ распространенію идей буддизма, - летописи монгольскія им'єють другое достоинство и другой интересъ для европейскаго изследователя. Если китайскіе и мусульманскіе псторики дають несравненно болье опредъленные факты внышней исторіи Монголовъ, чемъ «Алтанъ-Тобчи» и Сананъ-Сэцэнъ, за-то последніе дають то, что могуть дать лишь національныя произведенія—картину внутренняго быта, понятій, вірованій и суевірія народа. Въ этомъ отношеніи об'є монгольскія літописи и преставляють любопытный матеріяль для бытописателя, этнографа и археолога.

Конечно, чтобъ вполнѣ уразумѣть эту мѣстную и грубую степную поэзію, необходимы пояснительные коментаріп, къ какимъ подаетъ поводъ каждая почти страница лѣтописи, и которыхъ мало приложено къ издаваемому здѣсь тексту «Алтанъ-Тобчи». Но этотъ недостатокъ читатель легко можетъ пополнить примѣчаніями, приложенными Шмидтомъ къ его изданію Сананъ-Сэцэнъ, тѣмъ болѣе, что для изученія «Алтанъ-Тобчи» необходимо сравненіе ея съ позднѣйшею лѣтописью ордосскаго хунтайджія, которая иногда разногласитъ съ нею относительно собственныхъ именъ и годовъ.

Монгольскій тексть «Алтанъ-Тобчи» напечатанъ въ «Трудахъ Восточнаго Отдёленія» съ переписанной въ Пекпнё рукоппси, принадлежащей нынё библіотеке Азіятскаго Департамента министерства иностранныхъ дёлъ и благосклонно доставленной этимъ департаментомъ Археологическому Обществу для изданія.

Въ приложеній къ «Алтанъ-Тобчи» пом'єщенъ неизданный досел'є калмыцкій тексть историческаго отрывка объ Убаши-Хунтайджи, — поэтическій эпизодъ борьбы Ойратовъ съ Монголами, происходившей въ конц'є XVI віка. Упоминаемый здісь Убаши-Хунтайджи, можетъ быть, есть Хутуктай-Сэцэнъ-Хунтайджи, хотя приводимый годъ событія и не подходитъ къ его правленію (сравни «Ssanang-Ssetsen», pp. 211—219).

Кромѣ издаваемой теперь «Алтанъ-Тобчи», въ числѣ источинковъ, поименованныхъ Сананъ-Сэдэномъ, есть еще одно небольшое сочиненіе, которое также находится въ нашихъ библіотекахъ. Оно названо Чихула-Хэрэклэкчи, или Утхату-Чихула-Хэрэклэкчи, то-есть «Необходимо нужная (Шастра)». Сообщаемъ здѣсь и о ея содержаніи свѣдѣнія, доставленныя намъ, по нашей просьбѣ, ученымъ переводчикомъ «Алтанъ-Тобчи».

Рукопись, подъ заглавіемъ Чихула Хэржлэкчи-находится въ библіотекъ С.бургскаго университета. Это рукописная тетрадь, въ четвертую долю листа, состоящая изъ 100 страинцъ. Въ концъ помъщено пия переводчика Маньджу Шири-Гуши-Ширэту-Цорджи 卦 который перевель се съ тибетподъ заглавіємъ Шидса-Рапсать ग्रेश-च-प्राचीकार «Просвытитель ума», сочинение Пакба-Лорой-Джалпанъ-Валсамбо परायालायाः वित्त्रीत्वात्रक्ष्यात्रक्षेत्रप्राया वद्याः При сличени ея съ тибетскимъ оригиналомъ оказывается, что переводчикъ не буквально придерживался оригинала. Между там знаменитый калмыцкій лана Заяпандита перевель въ 1662 году, неизвъстпо съ какого языка, на калмыцкій, кипгу *, схожую

^{*} См. въ біографіи Зая-пандиты, въ калиыцкой рукописи.

по содержанію и по названію съ разбираемою нами Чилула Хэрэклэкчи, подъ заглавіемъ: Номинь Гарулга Чихула Кэрэкту Угэйнь Сангь 🐴 кровищница Словъ необходимо-ПОтребныхъ, заключающая въ се 3. бŧ источникъ всъхъ предметовъ. ученый пандита явился на поприщѣ буддійской литературы въ началь XVII века и продолжаль свою литературную даятельность, препмущественно въ переводахъ съ тибетскаго на монгольскій, до самаго 1648 года, въ который составиль калмыцкую азбуку по образцу монгольской, и съ того времени переводы его и сочиненія являются на калуыцкомъ языкъ до его кончины. Не знаемъ съ какого языка, съ тибетскаго или съ монгольскаго, --- перевель онъ эту книгу; во всякомъ случат, должно предполагать, что какъ для монгольскаго, такъ п для калмышкаго перевода служиль оригиналомь одинь тексть — тибетскій. Можеть быть, и первый монгольскій переводъ сделанъ имъ же самимъ, какъ и поздиейний съ монгольского на калмыцкій. Имя, поміщенное въ концъ монгольскаго перевода, намекаетъ на имя перваго наставника Зая-пандиты, Маньджу-Шпри-Хуотъ котораго онъ получилъ TYXTY, топпа. Быть можеть, монгользваніе первоначально быль сделань скій переводъ этимъ наставникомъ, а можеть быть и самого Заяпандиту такъ прозвали. Вфроятно, монгольскій перереводъ сделанъ въ конце XVI, или въ начале XVII BTKS.

Содержаніе Чихула - Хэрэклэкчи представляеть разнообразныя свёдёнія, въ слёдующемъ порядкё:

- Стр. 1-4: «Краткая біографія Шакъямуни»;
- Стр. 4—6: «Отрывистая исторія буддизма въ Индін и Тибеть»;
- Стр. 6—8: «Объясненіе значенія разныхъ буддійскихъ терминовъ, употребляемыхъ въ богословскихъ буддійскихъ книгахъ»;
- Стр. 8—37: «Сотвореніе міра». Этоть отділь обработань г. Ковалевскимь и напечатань имь вы «Ученых» Запискахь Казанскаго Университета», и отдільно, подъ заглавіемь: «Буддійская Космологія», (Казань, 1837).
 - Стр. 37—39: «Родословная пидійских царей»;
- Стр. 39—40: «Родословная монгольскихъ царей». Эту краткую родословную можно привести здъсь всю въ переводъ. Вотъ она:

«Спустя 3250 лёть по смерти Будды, родился Чингисъ въ северной Монголіи. Этотъ великій государь, покорившій много странъ и много разно-язычныхъ народовъ, прославился подъ именемъ царя Чакарвара. Сынъ его, Угутэй, царствовалъ 6 лётъ, распростравиль законъ и веру; его сынъ, Хулукъ, царствовалъ 6 мёсяцевъ. Младшій сынъ Чингисъ-хана былъ Тулой. Его сынъ, Мунхэ, царствовалъ десять лётъ. Его сынъ былъ Хубулай-Сэцэнъ-хаганъ, укотораго были войска пёшія, конныя и многія другія, состоящія изъ четырехъ отдёленій. Этотъ Хубулай покориль на-

родъ Меганъ (Минявъ?) и религію народа Дзангъ въ годъ барса, въ стихію дерева. Онъ покориль, въ годъ свины, шесть китайскихъ губерній и Маньджуровъ взяль великій городь Ханьжу, находящійся на востокв Пиліп, на южной границь Китая, и распространиль выру Булды, учредиль законь, которымь хувраки освобождались отъ наказанія. У этого великаго царя была жена, по пмени Цамой, отменно благоговенощая предъ тремя драгоценностями. Этотъ хаганъ возсель на престоль на 46 году, царствоваль 36 лёть, скончался на 86 году. Улдзыту-хаганъ царствоваль четыре года: Буянту-хаганъ царствовалъ десять леть; Гэгэнъхаганъ парствоваль три года; Исунъ-Тэмуръ-хаганъ парствовать пять тель; Ирчи-мыль-хагань парствоваль 40 дней; Пре-Кусэль-хагань парствоваль 10 мвсяцевь; Заяганту-хагань царствоваль 15 леть; Ринчинъ-Балъ-хаганъ парствоваль одинъ месяцъ; Тогонъ-Тэмуръ-хаганъ царствовалъ 28 летъ; онъ потеряль свой престоль, которымь овладёль китайскій Тайбункъ-хаганъ»

Вотъ и вся монгольская родословная! Кратче быть невозможно.

Стр. 40—42: «Разрушеніе міра пятью стихіями».

Остальны: 58 страницъ рукописи содержатъ въ себѣ объясненіе разныхъ словъ, встрѣчаемыхъ въ разныхъ буддійскихъ книгахъ въ видѣ метафоръ, и благочестивыя наставленія для буддистовъ.

И такъ, Чихула Хэрэклэкчи, одинъ изъ семи источниковъ исторіи Сананъ-Сэцэна, доставляєть всего одну страничку данныхъ для исторіи Монголовъ! Въ сравненіи съ такой краткостью, Алтанъ-Тобчи можеть показаться общирною лѣтописью.

До тёхъ поръ, пока счастивый случай не откроеть новыхъ монгольскихъ историческихъ текстовъ, Алтанъ-Тобчи и Сананъ-Сэцэнъ останутся единственными монгольскими лётописными источниками для исторіи Монголовъ.

L CABIESIES.

Br. isout 1858.



• . • . . •

جه ستساء صوف وحويجا بسيك وحدل ديوه جمدوم جدماً د معيوج ميشر ويدكه جه يستر ويوء صوفه عدورها مدعهروسيا مو بمتهر بيما ل معيد العدرة ويستو مو سير ، مونو فوق يدر معتملاهاسا هو محدي هدما د معيديد دلم ويتكو هو دستم . هدفنو ودوروم بسعر مدعلاهاسا هو فديم جدما ي معيين الله عدوي وددلوه جو دستم وجوء جاونو وجوبور حوسم محتمهورسا جو دستم وجوء مسكو معجو عتى مستو دستو دييو مييفديدون ، معجم مصعموسا مو دستو و ودورو ميودساد دستو، معاقبة بعواهم بدون مستم . معافية بعواهم بعدين مستم . معافية بعدوهم ديريا بعدين مستم . معافية ستوسيدون بسندريدا مر سدا جالانها سيد المستر ودوء جاونه ودورور جامرور سيدريدا والمدار ومقامر علام هيمائلا يسفعو نيد م جدوع عل ل عدفير عل رسيقه سم م عدمستمل ل سنميدا محووم عمر المعتبات معدود مع عيسل به معدد هدسل و دعس أل في عيم الميشود عيم أل علاقكوريم مستم وعير معتنسهمكم محمدهمهوييوريهم ال مفحل جاشفعدوم ومعتدم معتهههاجوري ... مفتصييساً هو الصيهم مييشم لهمل ممندعه 9 THE POTTER TOO!

معواهم بسعم عماسيس مستم هدو ب علاقات هدواهم عيدم لا بسينفي مستم عم عنسبهدكم بييوسهم ريوريا exe .. = min who will a cooper inport & meghon regiment cooper . were were some هدو ، عبهمر مكوريكو رستم و هوورها جديكم سنسكر رمعي هدو ، بعربيون هر هوورها حسول هدو ، هوه المحتيم بيكويكو دستم ، عستم بيكويكو دستم ، عسهم بيكويكو دستم ، عهمتم بيكويكو عسربهمد عدكس بلك و بستم و ودوروا فيهم أ عنهيك دي أ فيتدك رديم ، معيو ومستكوري وعدل م علايكم مع فصهر المستم ف موسور المتوار شيكو مستم ف محمر فعود هدود محمر المنو مستم هدو ، جدونو هدورو بسد جمدتهكو مستم ، جدر مستم عم عصر حدرياً وي بييمسر ، جدونو مستم رويم هده . سعدتم سفريكه دستم و هوهو هيسم وسهر . معمرويسا عو مسفر معمد ومستهال حامعوا وهامسهما واحتجاز مستديتما معلاياتها واستيرا والمحتمين حالهمتناي الأواد المينيا المملعان هوا معك مصريك ربيع شفيون ج وهسم و شدم فدي شديء عو يوريتم ميسود مع وهممهم و محفر ميدك بهيشك مستم و محتصر معم بالمحتصر عميم عميمكو هو وي يعلى عيل عيل مينو منو ويوو بد منسعرياً

العو مستمارا ومواط ط اللافية معتداء والمين المعار معدو اللافة العو العو سيسول والمراسية معتبون . سنر بعوبر علايين شدر دسس ، عو هدو . سير و عصويم ميمور همو بستبر معدين هدو المسوري ورباء ريسر في المهملو وأمر والحا سنة والهلستان أسله المنفع المنفع المعلا المال المناسع المنسو وهو " منو معدشون هودتمع هون سفين وهو لييلفهه " دمير بشمد=سر عون لاعم لسريا موسما عود مقتدون و واجه معدوم معدن م دورسي ٤ معدوم م علي ميسين على استمت د فيعلا م معتقص بسم ل مدعود عهدهو بييق مشهر وحدور ريدل بتعدل د مصعود مفلميين أ وعموم فعن معر معروب موجو معتون ، حدوم م مسا معتور ودعوم وسيش عدر هدو ، جادفو هويوا خديا معيمتها هدوم السكياد مو مستم ، حادفو هويوا محكميم ، محود السكياد مه مستم . حدونه ودور وحوا بحدول بوسل به على . حدونه ودوره حيد بحدول سيكم - عيمتنم - فريعي معدمهري ينمي لا معدمريسنا عن ودورور سعمتني سعوم هدتنمتم فهدهي واعن

اللكيون مو دستم. مان و يعونو مسرا لمنو وجدعر، مهلا منو بدولتدعن، مفدرا منو ومدفر

ويوهوم مي معصو موسو بيسون ميديد بعشول موليكم ال نسم منطوش المعود المعوم المويد المعود مونو هدونها محتسيمه ودم هدمت عدم نمو الهرن عدل معمقود عمد بمسمن عمو ميدي بعدن هوبهم ديل سنكم .. عيونو يعهد بهم بهء . ١٥٥٠ عيونو يعودي بييل يتيعسو .. عيونو يعدهم يعديدكر فييكمون عيريم ويستحق يستمكيران عصدسا ريديكو معم عسررييسا وتمتصم معتش مدين شهفين لممو بعسمل معدمه هروي غدم عمو ميدل هو ريهوا ، مسرريس نمدمس معمش مدس فرهفي مر معتوس سعيتو ، فعين وجو بعدن بوسيلان سعمتو ، فعدر بمسي فعو بوتزير بهروي وبر سوعو ولاسر مهلاتها و مصياعهم و محقف ٤ منهم محدوم بيتسفين ، مهل مصويم د مصورية ويصيم مينو ملقم

الما المال ا ملمك بالمسمعود موسوس موس مهم ويوماء معضف ودونهم والمدن عستم در معضف ودونهم جسوعم مهونو هوهو معدعها ليتها . مهونو هوهو لحسمه هيتدلي . مهونو هوهو ليهن نيامتنو . مهونو المعروان دشوندوا بيشو بيشوبيلمدي وهده عنواء مويد دمعة بالالا كالميد للمفيحة

معمر عبهسم عدمه عددها ، مستوعه عبر عدفها ، سيمدا بدو الهواء مر عبهسوا عر هاعم

الله سوعو ، فقتو بسكديك فيتمتح بسيعتم سنتداق بعدي فيونوا معندويونا ، فيتمتح بيبعن سنتداق بيبعنتمو الميعتشمو موسور الميتمو بيميد فيونا ، معرد فوسهما في معنو ، ميوم مه ويونا ، فيونا ، معرد فوسهما و يونوا ، سيميا نعو ا من ا معرد دوعو ، فدكت ويزيك ويويكين وكمتمو شتداو يعتوا ودونوا بعتموا ، مصور ٤ سيمدا فحولا عن ٤ عمرين دمهتو ، ويرغين ويويشن جهمتمن شتشو فحوم بهدوم همتمواء ، وسعو سهسوياء معدوم معدوم محدوم موسوم مع بمعييفده ميدورم وهدشمصم فعواء سماء عصوا شدمهر سوعو . وقتو وسكورك وقتدع بيرعدم فتعلق بمدي ودوروم ومخطوبول . وتتدعل بيرعل فتدعو بيرعد هتو سفيد . هندح بيام بنسهاء عين سكم محدد ٢ هدوم معدد في . هديسم غيم معدد رج ه « ۱۹۷۵ معد معدم بعدم به معمل بعدم هورم كريو مهرم بياوي ، معرون بدنو معدمو معدمهم» ألم الله الله المحال المحال المحال المحالية المحال المتال المتال المتال المحال المحال المحال المحال المحال المحال المحالة المح عهم معفول المستديس الميسا يعوا أستمله معديا فيهوي ليد معنهاماء عمه بيدير معوني هوا ريم والياموري برام د سيدسا مع اليمام على معدل هوهم لينزد الدرال المداء على د معمل ربعو ريس م معدد وموروا فديم شعدهم بومهم معروباء شعدهم بيعهم در دمشو همفوياء

and the state of

عق هم سكين هدو ، سدا بعدن بسدا عمدم الله الاجهام الله عدمه سدول لمون الدفر عون الا معربكم عدوياء. وهدهم عدنو ا متحو الميدي د وسفسم معروب عدد معديمكشيهاعو وبعسص معدءمو .. بعدتيون معروباً . وهمتمو رييوباً . معروباً سووباً ميند سنسم ميشمور ربعو رييربم . منم ميعدم و ماقان بودمان مستهمان ميسسم . ماقان بوسل ن الاشهما درعه به مدن همن منم بوديم و مرا كما علام معدور بندكم ريدر ويدعم باسمليل أ . ويعدسن ويحمد ويعسون رب معصورها . موسوع هدي معتسك ويعتشم ، مونز معتشميم معراعو دوويا ، منم موسم معتمة معتربع ديهيمن كمن. مفتو يهدير معمشق شدرم هييمنا مهيم. هن سعمتو ، جهوم كمن معهمنا مهرفستم مسمع دويهاء بهونو بدسنم وركس سمان منام منط يعدم هريكم يينو شرم بهروي سيج محتور به رويان مون ميلايم به فيتسن عسر عمل بعدا فيهم أمست ويهم ، ويتشم موفر وي ريا معيوهم كيعدم ويدي ويوي موهد بنسي عديد كمعر دسنيكر ويووي هدو رعم بنينير وده عسراء هموى هوهيتيم حديون مدويدير سهياءسو كو وهذه عون هو فحرج كميفر وبر هيستدئو والتحقيدا

وبعيره سعمته عيشور عسر أ جيره بمدشعير بسعدعه عديهاء بسعدع سعيون كديم سمرا كمشم هدفين أبلا فلكم المسرا موقع بيلا ممك هم وينتم دموييكورا برقال المسرا كمشر فيهم بياويا ، المسراء المهر هويا . سر المورو موسيم دموييكمه مدر ميمر د معيدمو موويا . مرور هدد فكمتص مولوا بعوستم ي ويدسهم مصفور ي بيديا ويسعم مفتو بيديم معميو بعوستم ي معمق ويدسند عبو يلقو فسل محتوباً . حيح محاصد ريدرا معنفا وه مسهدي ريح ريسونا . حدرريك يا فهضعن معتوناء ويعر والاعتشال مهل ملادعه . ملط ملمك وولال معليماً موليانس مسمعه دوينين . مل معر معم ووو علا . ملكم ويوسعه بينسو روباء عدريشع المحكم ويسو عسر مولا مولا معرين ويعسيستين ولاحتسر وسم معدعها ودعل مسيسهاء جنتل مهود منظر مندي فعوها فاستنيء منهم يستشم ليئان جن مندع فهو معروجه سهو ربحو ميم ميمور علام معوم عمر معر ميم بمير بديتوع عسيمور و ربعها د

كالكر و عود مدريا د ويعدم محوول به ويسمع ما ودوروا منهم ويوروا ودرد

المحمد عدول في معروبيسط مل على استعل عصوبها عراسه معسقها معسف فعيلوا في رك ععسو عهاما معهوا معل عبيوسيس م ميسونيس مي هيدرار عدي م مصدي يعي يسع هو يهي على يستعل عدويه ما . المحاف معلم على عسم بعديدي وهيم على سيسم موليه والد عال و مولم م ، فعوم فمع والمقروباء فحدور فعود هوليقهواء سعدوهو ليون ععون ، سعوهو ولاس أ ميلام ملكيتدوير معهويدي ويعسون كمن، ههوري كو مين يسعير دويشك ميهيتمن هر، ريدمم ديهمكو ويتعديم معيوم مهم محكم وجونوم مسيشهن دويني ريعو سهسسين عمي مهمن معويوناء فسام معهوا .. معريهم من مح صفي ميوسم د ميس آق ميسم معدون هدن شدم نمسم وجويع معدود، مسنيههم في معيق بمشمهدشم وفاء، جسم معوداً دو معديهم عوداً بمشمه في معدود جمدتها .. حلاق هم جلوسر ا نند ا معروباء معريام عرا بع ملين ، مسعو ، محمل جمدها وهويوا باعديها به مهوري ودويوا مع ميوسر د موسو نيستمني ممنى مهسمنمو هو مي عدي ا

ميده ريسم مهمكه والاعلام موم هو مسمية بعيلم سعمته عين ري مح معه والعلم مني ا

ميل ميمو نسيمكون معديع في معديون ١، عدم فيكم في شمين م ميمو يتو ١ معديم معر ميسم مالالا همك المستهيسيم، سام فيستم فيولياسيم، سيوم م معمر سكم فهضرج ووار، فحق عدرام قط مهوري فيسكون بنسج فعونوا هم عد يعمل كو بتعمل مويدم عمر عود عبوعم فيوعم فيوم محتوى عمر ودوروم مينو بنس ما معيونية وي عليم مستيام مو رعل ريورم ، وسترام ستنها موسد مريد ميشد موسد وورود محديد والمعاربة مستمسل دل معتبروط ، مستوله موسل ووروداء ، مديع ميلمديد عديون ريحو ويشويا ، عدلمرم هون محون المعيدة معدريوريس مدعشو ، ريدلمرم ميركمحو Months about " Lege server a land server and server and a server a server and a server a server and a server هما حديم ميرعم فيتمتم فيوريه عدمكون بددوم جدوم بستويشه . سدا مجمود م معم فهيشكم مسركيسط ما يسيط هو مسيط هدونها ميرسط ك ميوسط و ميوسط ما ميرسط ما يسيط مو مسيط موسط موسط موسط موسط ما مهدي مديوناء مسهوش هدفان مهيم هن مشتدم وراء ميلوا هو مفرم فرم بمعن المهرمون مصلحو ومصفر ريكن رييس مديع مديع هم ميينكس مه وسيسيس كه ريافياء.

معرور در مون هو موسرور در مون ميونهاد را هما مونهاد در مونهاد ورفيد در موسرور در مونياد ورفيد در موسرور در مونياد المراقيد در

م ممفيدهمسهم بهاعل بويدي في بهيده سيوياء فيرهد فيريك ميدستهم مد بهوعدل الرعد عها عدم ريهواء عدريهم عن عد ودوروم عين عمل مستمتمم عدور يعود كري عد منهم ودوروم المال كال الماليان المالي الماليان المالي المالي المالي الماليان الماليا الماليان ال بعدم المركبي سكتسيسه بستحقيم الله جيوعم عيوا المعوال معونه ومعندم وركبي را موعده معدد روياء جند مصرم جو جيوعم دسيس مهلم معدده فيعم معنوناء فيدعو معدوم فندوم ط سعط هاسماء دسم عده عمدملط سعدط في عراب دسسرر عده عمدملط هدها هدم و مسلهم مدن جاعدراعه ، دسر المح دستم و معتمر همن معمسهون ب ميوعم رمهم بمدسقهم معريهم معدري وهيشر ال رعد معدوي فعن ورفين ريهواء ، هر نيين دي جوعدون عو جوهرا، ويريا جو مولاً عموم عمورياً مصحدي و يه جدعسمو معدرسيدرس يعتسهو ر عديكي فهيدي عهد معهد فيم مكون رسيدن محتولا مراء مصنيفه معتورس هووه قدم متشمس ميروي فعل معتوها والمعروعة مهوار

عموصم سهس معسيقه عمديهم عدل مع عمديهم معمد عمديهم عن المعال المعال المعادة على ریس رینمطو همه عصافون ، عل عن عنها معانوا رسدا معدر ، علاوسو ر مدنشهن باشدر آل راعن المحمديثمو رييس هي يديد بهديد علام معدياً دي بمنفهمتسو ، مفتو ي بدي معدم فيتمها ، المحمديدم -ينفدعو معتصبهم بمعوالا در مسفيتيهم بستمهن عمر في عمل فيمتهم فيفدعو عديمهن ملكم كمن هميكيس مسهمم بيهن ليلف، مستهمم هم مستحس مسلم فمسن ليلف، هيمتس لكمن المولوعيس وهدكم عننو الميكود والمقتر والعرود ماعدس وهتمع ميلود والامعس كو عمولميس المام المام وحدي مويو والمو والا ليلكو ، وهوي لينو دستم عار ووون رعود علاسعو بستمكم ا همي عيهم عيمريمهيتين، هدوياهمين هدوياهميين يريهرين عييري بجههميء مفنها .. معم بسفاء ميمويه معما وهاكمشن ، وهيويلمحورا عيوبع ديوم بحولمعسو وي ، عريد عينو عدمسون ريحو، رسديم عصعه تمعنها ممنعها .. تمعها ممنمعه مععوبها ميمد جهريع فكه عستها عييستها هدى بهويهم ميهيسها ن معتموم بين مع مولي متيل مينه ممسول ل ل مهد على ال مستحم مهم نمومل بمنويل بالمعرم بين معلى معلى بمنويل بالمعربة

كمن معدمك ربهكيونا .. مهمو همن محدمك ربهكيون دن جمعتس يعدم معصونا .. جمشن مو يعورها هيمولان يسد عديم دعو جيوري سن لا مع سكوا جنهر لا معدم ردعود جيوعم ل غدو ريوي Octal Shound Octor Annopol " Anno hoishound " Ansacinal Antick weell " Antick world المجامع معمل على ١٠٦، وب عمر إلى عبدت ، ومن عبدا عبدا عبدا عبدا مداء المعل عبدا بمحتشم بعوباً دل بينسيستين سعمتو ، هيوعم د وكدشم ري عص هم سويعدم ، ريدكر وسو هتتيدعو منطبتينونا .. منطبتيدعو ديجسور همل ريعتشم بدل أحم عييشم عديون بمدن هدونها مستيم للاسط هدى مكسيستهام ميهولون ميوسو مدم معوم د رسك من عدرس معرسهم كود مدم ميهد رواء. ومحديثم ويتسع ومعتواء ويتر بمنن هوسهم و ومعنز معهما هيهو عديرين مهستان معموماً ربهاء ومعتم ربعة ما يعمد هوروا عياسة عدول يعمد ريوماء ويعتم معدرها واعمود د سكورم مميكيستم مصري يعهدم مضوياء معروياء مواي عويد معدويا ميينه ميشكمون وبعن معدم ورهاء المعتسل باسط مع ربيط معتموناً به معتسل باسط ريابهاء عن عارفتهم عن عاديم من عدرهم عدرهم باسط عدا

مح معتنملستهاء . بيسلمو مددريه الافادول د بييمشم مهم مهدوبه فدفير لممد بدعد دستم مسه

وعود بعدراً وي ريدعل دل حوضعو جيوعم ل فيعشول عدرستهمكم علايم كمل عدويعم سفشم المعتقر بيتم هو دي د خرعودم ، معرقبه مه ميترم د خورعود، معتقر بيتم هو المرا بعديد عدريا بيدويا .. معين دعو في بسما همن ميدهن ودوور ن مصريقهم هو وسعهم كمن منتملهم ويدو روه هو ، هلاولوري ملاسول ، حلاها و محمنا محتنا لهما ويدول ، على علايما معناها د مه معودهم مسيسه معد بعد بهد ين ين مد عم أن يك عدا المحتسم معتسم معتسم بعدا عد ين مه ومدعه عين منعسم سيشهن کي رويا ۽ جيکمي حدييدا عسيسعم مدر جيروعم کو ويشمعو حدروي کيرم شعيفه مصريع بهيوعيع بمعتشوم دن شنشمعه بهيهيهن. يستعشمم معفو بينشين وهمشيم دريمي هشه مريا كديم ديشديم ديه ربها .. ييكم جيوم ديشم ديهم . معرييم مريام من هم هم ويدم مديرم. المهمع باستمليع الله والاحتسام وهود هدد شورعو سديرم لا شديم بالامراء در وهودعو موجواء معتعلهم ميهوري معل مسيدعي معدوناء مدح مل مو متعدم المسيعية ميسع د ومنهم معدرورماء

معم عدول معدما وعود محسقيم معدمتم فعيم بعدم ل وحورجه ومعول، فعيم بعدم الع

معتمر بدينتر هم مدندعو ، معمر يوريا دسيكو فيرياءمي ومستمنوم على ودفعويا ،، وفعمر دوير مدن ديوعو خنريعو معدكمي ٤٠ ييسو ويدم و رودورو رويوما روشوسي غييس ٤٠ ويون هم سوعوه كمهمكو ويستمرح مدوم وهوسيم أعملان دواء متحر ديوس ووواء فسور يعدم أدي موفو المعتصيصل ١٩٥٠ مددريهم وودل هدل مصحم مديهم وب روياء ياسو ويدم و ودوروا ويومد ويتمتحل معدهم معها عصمى يوسو معدم معر معر هو مفردتهاءه ، مصم مكستم كستم معورة معراد معواد معرا فلايوم بالاستمراء ك مهم فلايوم ولاتعيب كو مطيفسهم ك معرعون ، معم وهشدي هو مخيم ووواء ، وهيتمد على موسي والمركزة به والمحتصوري روانا به وهيتمدي رييونان ويسل و باسعار ملفون عو معم محسنه منه ويهكر ما هخوشتيسها ويتهد معرشي ر مضعو شهواء ميميسها وههم مستيع .. ويس المحد هو عنو ويكسدعو ويحويهو سكو ولا دستم ريسال رويا .. معمو ويشعب مو سيتعي حدود ونسعو لي وو معلى بستسم ومعلمين لا معمل جمير ويوما ، ويتمتح مهسوما ، ويسم

الله بحكو عدود رستم بوتند ها من هود محتم مهم نبهم لمد عا هدا وحدد

مفعوم مسم معم شريم عموم جم .. مجيمتس مشم محمر رييمكم عيمم م سيوياً معهمتشدن موجه ..

شني ٢ رسمين ٢ ويدر ويهيين ٢ سيويودمو . طريدمكي ميشر بيكو مييكسيدوني ب

عوجه معتدر درويو ، بيسو ودم بيعد جدد مديد ود سسم في سكمتو ، مهدو دسكمتو منفرم ، وحمتو مديريس و معمن سا ديراء معدو يستمهاء ب مسكمك مصييستسم . هوهم مين ك منم دمهسي وم ووي مصربسكم ربيلهم . مهم مرب وي مصدم"، سياعود هذابهم حديه سيدرون ، معم شديم بديم"، در حدريم عن كمد عم موجو مدون.

الموسور المورد ا

معه. فستكم عدريم معسور كمن ميسراج مسسم يدفي ديه، فنشك عشك يمرا عوجيلمسن والحدي وا .. مخطر مينسين معدوبين وا .. مسلم مع محددوم رسده مديرون همي سفين ، ميوين المعا حينه مهوموا حيثه معربيرية معفر حيثه وديعييرية عيهما عيما خينه بمنديمسكمس على عملياء معسور كمول مدكس وبعسو ميكو دهه مدكوريس محتيهم معيم همول مدكس بدوشم مولكيم كمد . أستم بدولتم يولى ممتيم محكميم محسكم مل السم وبعر مصد كمد بويسونا وبعر معهسون كمون مسهدم الهيسي ميدكم مستيم معى مستدكم مستهمم عصراء مستهييهكمسون كمون مستعنتين مسهال معمل محديد محكستسمل لممل بالمعويلكيل وستنفحل ل شريورول لممل بالمعوم م معم معيدم ميسر"، مع مدسم بهوسهم سعدة ميلكون موردهم سيستم ميكون دسريكمسهم محمر"، متموم بسهكان ميكو ديء. بعدتهريه، سكوريه، مديم غدر بعرس يدوسة الوسم مهكيم ديء سنديم منعيكم مضم بوستم و باستروان لامهم ويياشو عسام هما لاما ويعتنوعون دستم و دين معدو باستون ج

į

وهوم ۱۵ معنون ودور متر مستدهه معنوسر ودور ۱۵ معنور وهم ۱۵ مورم رسطه عدني ٤ ييطه ربطم ديه ، ستمرسي بعدني سي ٤ ريدي ٤ ييطه سكستمعم ديه ، مفعوديس سكم مولاده المحالية المح هديوا -يدفو مسكمتم مو مع ربيع متيدم فهجم ب بعدوريكي ويتبكم عدريا معتد م . عدفه مقع غوري . . عدامسون دستوي ديوعي حدعن ! . معم و يونو يومع يونمثون ربعق معييمسم همكيس هدور و مكر وهور داد محمر ميدور ما سنتهورود مورد يورشوا در مكرور شن عو بهد عبرم ، مسين معمل هو وستلمق بعدويكيفي معورياً مصعدي م ، بعدي عيديم معهر ، مستعوبوه ، معتلق مقالهولات مقاطلا مديرال مقالهولا (]" معيصا عميما عميمالل معتاق مقالهولا (بعق (بلقاء عبدا حدولاً دل رسيس عمر دموروسهول ب مستعتم م هوريل هوريا ميشو وموردي رعود ريكورو ميستوميستون فك دوسو وجو راعود معمل دييسك لمدي مديس مدريس مريا دييس ويوياء بمعلفر شعوبا مصصحور بهولا منق مهولا بموسوس ومعص بمعتص بمعتص المعل أفهل شوبا فالمء

فياريا هال ويستنم سيس جمال لهيدع ميهدول ، عويفسيس و محمن سيس ل معرفيدريدري مسعم

معربها ، عسف المدر هدرا فيريا فيورك مير"، عنوجنها ، عنود الشو فيواجنهن ، سيس بحدو هميسي لا مسلميه مهدو مملين دي ويويشن مصعوم ، عسم ١٨٠٠ مع ومي ن سنو ممتو مهدءو عسسعم همي بويستين يتي هيي سعم ي مفضيوها ، جميفسيس دي جدسينها ، جرصع مويي جيد جيدسم معوم هم ويها ، مدعده وهدعو معددوراً دن مصلفياشها ربعه، سعمو در دسوسوون روه، ملفن وسكم معم ديوس وروياء سوهو سهد الا يستكس سكيتيم ، ووريا ويريكرد الا ديستميا ورد ، ولا الما المكسيم ، ومهرون م همر الله المستهيسول ، مر الهدوم ومشهر معما كدرا همتهاعن ويعوباً .. ويزيكن شييم أن جو معديم هنن عمريستمم .. ربعتمم و جمسكشس هم مدييداً مستصوب كالمين مسكستين بداعي عواستعيده كالمين مين مين مينود مينود ميوي وراستورا ويستهم ل عمدي وعود محتدي ويتم لا تناس الله على الني د سكورا معول المتيليل على ا معربي همو ربحو ديوس ههواء ، معمل ربحل معتملتم مهري معيفر يستمسي همي مصعور معم و

المقا المقاسل محوود مسلما مسلم والأما على محمل معدو على معملالمرية عود مدور مدور المومة الماسة معتدرها هدوم هي ريحو مهسوناً . معم مهم مصويين م . هد ديكسريد هدوم هي . نميو بمفييكمي معتل دوراً معيوم ل معرباً همل معم معمدتنيهول ل المعيم ليايم معهد لا معمل ميفوره ماهم و معيشور المحسوب المحديث محديث والمرافع أميم المعراب المعارية والاعن المفيلة المعرارة معال سيول ديول . عسف عر ملك معدن منا منوره والر مما ديول هدو ديمو محدور عيولا ، عسف عر ملا معلم معرفيك من يستو عو وهوا وهويتياء يتوسي رواء يسكر ما ويريا على موستو هوعيبه المح عكون معل مهم هوعيبه وسهد لون معروناء سهد لهيد لهيده مح الشون. عسكمتم علام محلام فلاباء مليعمل عليفسهم فكتمسع في فهدوا فيلمستو بالمستعو بدئو نفووا

ملاولا هسكم معم مستسمم م ركوب مدل ويرفد نسيل رب معيو ومنسو بيلق دوم فند

معن عوجو موسو همن مفتقوق ويحو محسينون، علام همن مسهن ويلها عن معمن عم معم و دمهم

عمري مسلم ميس هي مسلم ما مي مي هي على على هي همرا هموي على عمريا عمروا

ستنون معمون ويمهن كو ويتدمو مهمر ل معيونول مونو بمعنو معمر شعو بدوشو فعر

الموعم د عديم دريدكو ويلكم المحقيكمي ولادمشم موعق مدويا ، دسهر ويول م شديكو مرا بسعر بسيوعد د دسيسى ممندعون ودورور مدم جمسكمرير ال وستكمن د ممكمدهم وبمهدشهاءون بسعر من بيسما هو سووياء، مينونو معتنز معتر سيرون معويت بيسم بيسم هو بدر بعويس العديد هه سيشو منسكه معدو معر معرون ، ميشو تحديقون شعمه معدو معرو معو وعيصرشعو م شعو منسا و معمقوں مسر ورم ربعی معمور ، معمر مهدر معمر مندرعو ومدعورا ، علام عمل معمر ه مستم عمد معرون به وسفر معمر عو ويسموم م معمهد وممهد درم ويعتسم معر شعم نامع د ويعتسم معتنا صلام و سعيه معديا ويعيمتنا ، سريعو م معدم عسريي يمحم نمحم نموج منسو ملا الاحلا جلاف سنو مح المديد فعنو ، دريا معتويدكير دريا معدو زيع ريم معريتماميتم دههد ، مسلما ما بالمعدن مرود منه ميساعه ، ما و بعيلم أ وي د 1 ربيم معرفييلمون ، مرونو عو سيكم حصصور حفيد و سكو سكيكير المدوستم و صهر معمل و سهد ودرا ويراء

ميسكو فيمم مع معيدم فمع معدد معدد معسى عمل معد مدعوم م دسءم سيل مععدهم معدي معييتكم موجور بيدا وجو بيشعد وجو ربعو دس عمر مستل من معدرا ريسواء وسكم معر سوويا ، رستعدي كمن ريدويدا ميستمسي معدون ، ويشتق كو رودويدا مددي رشع هدكشون ، ماستعمال ١٥٥٠ مرم معمول ، اليستدى والعداديدة المرك ، أيستول ، اليستدى ماستعمال بالعدل فر أيا هيميسي مهر ميدور ، معر بهدستم ويديس عالي عيدريون ، معراً مو معود معود معود معود كمك ومهمك مع سعى مسكو بهدم وبياءسو عددا همدعل ومديل معيير مسكو مع عستلاما وي ويهوا مهرايدع مستمسو ، ممل در معتدعو ويديسوري عصير مستدعر يوريس يتنعص عيوبا سعر راعو مراعم مستم و معرول د ميسي منظم ل موجول، ميد منظم دنشم ا ميدونا روع ب ، ا عمل في معتنصور دمعا بهومرتم عهم هم سيبه عمديم ا معتنهم بوسلم بمعييه معمر و ور ٤ سدة درية عندمة ، رسفين بستسفيم بستون ، سيتر عيورون ، معمر وسفر سيونة سعو ربعه سعيوريا في ربعه، بعيمريتمم م مستم كمك رييون ، معمو و صعو معدم كمك بعيمريتمم

عدد مج هومتسود مدد المعلى المعلى به معلى بعد معلى المعلمة معلى معلى معلى المعلى المامي - حقط عصد المواد م هم ٤ عشم مستم معوى م مهم شعف معرب عم معرب عدوم ، وعمر يعفى ، هم ١ هوسنم د ۱، دخفر هدست مستسيم ديون هد درهد هدهفر بسمم مسيسها، عسيره معديا المياملية بالعدى مقلم مهاجد د مدعدقات مديندم والا موءو معدول، وسفام وهمل معمر الهاملاء" مق عبد ٢ حسيم مريبه فيمدم بسعدم ومروفوري عمل موسدم ريقو مستملاء و ميوناء مع ميونا معدر ٤ معمل ويسكم ميسم مسكم معمل معمل معرول هعلاء مدري عمد أحد منوسهم والما معرول المستحقال به سختسهم بمحسم ل معيمه جديد ديجو يستميشسهم سعف ي يحكم معم عصم بهمكم جشم کمی بستیلیوں ریعو ستشهدم رمحتدر در محتوبیس مریکم بیعدم در مفدعو ، رفعوم بس آ موسو فيتكن أتخفص مفتد هو وددي ساعم لونو لوسكو ووه رييم سهسونا يسيلهو رييم وخديدين حدرو هومهو ، عنسهى منسهى رتختسكم ريحق ديتوس هومسهم كمن ، معو ديتوس هم هوي ، مونق

من مشم عمل ستنهل ريحل سيسهل ، معم معيدم معمري ميشهم ريحل مييلافل رويا ، ويعتنيهممير

لون عسم ويونس داء ويحكوب وهدور يحدول عدوليكوري وسير وهدور و مديده ستعيم معسو بونو هدو ريي مديد واعود سيكم ديمشهم ديون و هسكم سعم مديدم ووفاء وسكمرياعم مسكوم حونه فسراء عسر جمق ممعددسسس فعيعوباء فيتمق منه مصعره فالارباء لالحكار باستعوبهم للا الدعلا مليوم عيوم بونو هدو ، مع نييستم الدعل بونو ولا أهدو ، مييشو بوستو الاعلام لهويهم بستموهو. محدو مديدين ميش هدو ، مهم معتيماً م مين فين معدم مدراً فالإياهاء بلويستم بري بينه ولا ا فعود بلا بيسم بلويسم بري بيميميسم م معجد فعود مسلمورا دورعس المحد مسلمم وجوبوم لينو هدو ، لوي برجل عليها ليعدو لينو هدو ، ميمهملكو أستم الميمينيم م ميم هود مديكورا دياعس الدين سكم هوهم مينو هود مولا للاملا علاالا وهد شعربه ما مام هد موسور بيسود ميامة معلم معر معرم ويود م معلم ميشود وهو . متنوعير عسوير بسني دا رويان دييست در يوسون من مكس مكم و دينيدر سن مكمتسم ويدجون

عديد وي مل هيواء ولكو محدو مر مدرون هيواء وسهيستر مسمو در ممرون مهر مدوياء مرا عهر رشر با محدو موسو ورا عمر وسلم يون محول هم ييشر داد ريهمهم نشتد مع مع منيستم عيم ريني . معمتموم عمليم منينسموم معم جيني ميلمنين داء معليم عدايا فالا رون مو محدورياً لمون وهاجو . وسطو معمو معمو يممر" عيد مدرمورويا رو هو . وبدلمورياعه وسكم مع بونين ودسم وي 1، مكم ودولكمم محمر ودور مدسر بودم كمن مع وي رئيستم ملكم مخيس ويوباء مع معمل و مونو ودعم وجودياء مسوم موينشم م محمل وجود معما مهم ريني ، علاي هم عديكيم شيونسعهم معم يون ييكين ري ، مدل دين مهمد جمل معربم معهم همل معدوم مي المعيم رينين ، معقم هو معمل مينو مدمه سوسي ولا معهد فعم ميفننيردا . علالا كاله ميلاي ملاي منتمهم بعدلا لا مليكم ملايه مل كا الادوار مكياسها مرايل ملاق معسين ميلي عهم كاريد ميندا ميلاد عركم علي عصمكمتين ريهد مرا هدوا مركم من سوكمشر ربيعه سيبرهه كه بيشو هده، جمكمشو كه بسعر هدو، جدري مر جيهمد معيو يستدينون

مرويل عمر فعديمور المامتي ويتمدى يوسون محدي فيكش عمرا معورا سيهمسهاء بردا ديرا

وي المرا متنو بمتعو ويعتنى ، بيم دين ديتيم هم معرجو مكسنسهن ، بهم دين معلو فدن عنو

معتفه كمن عننه ركسي معتنمي ويعنني ، ريكفرت معربط وهويوم هم سعنويس ، ريم عم ديم ا

سهلا الله معلاه هدوا معرب ها المام الله الله هم عبدا معدد عمدادوا ملا مياسع ، الموه معري عوري والمحار والمحار والمحار والمحار والمحار والمحارب المحارب الم مع بستشمع د بمشم هم سنو سكركم مع بستسمم د مه علام همل سنو هلاشهام سهم سدير الله المرسو و متعليه معيد عليه مهمدر ليل رعم دينيس ويور ، وسكم عمل معلم ماهو ر موجو علاله المدرسمسم المدرون المهجر راعم ميهروناء ويتماحن ليميان لمعني معدون المتسلم لالاعدا عوري دي سلام و ومسلمم عيشو رمعي سوع مويي أ رمفويا راعي ، عسم معري جورد . مديول كفل، مكتبهم بمدحم مديم هو بدسكميو، مييكم بمكن في موجو معون ا بمفويا رجو، معمل ويسط ويسطى موسول ميل معدين عدل الله ريحو ديروراء معتسمم معدمو ر مسمم معرن

واللم علايدي والعلين " استيس " ا جو ديد مر موهم محمل خورل شريوريس . وسهديمهم معهاسدا جم عذه معدعو فلحتفر " معمل معراء مديم معدرجو ماكستسهس ورعو معديموسسهم عفل عمد عمدرهم وهواكات معتسبهم معتصر د ميونات هر موجو معتوون، مصر ديتهم مهر وهوان، ومتعصر ميسيان عدلمها ريع . دستنده عمر هم دستم دستم ردسني بستمسى كمن دسما رو معدروم مصحم مهم عدلمها ها - ستحل نمهور ما ميكم دمين عدنه سكستيين ها - ستمر"، فيهدا در عدنه بمعمل في ميدر، عساحم جامع تنصيدي كمود دستييدي ميدري د جامئيمهم عددوي كمود دسدا رو جشم هدم فيحشم عهر معدى عستم مهم فيديء بيوم سكتسهم معتصم عموهمهم سيبيدسون ، عيم ريسكو عستستر عيس عسري هر مهر مولمي عدم ويود سدمو هو سفريس دين عدين د سدم هو سفرم د سيفو معتل عنق عوجى ، عيم بسنسهم وينق معدل فويعيا ، معتم شهم عم مملمسا معلا عنو معلميسيرم فيعل محيوساً فيهما محدن د عنه بمحدم ويور ، معاعدسو ميشه مشهد وير عهر معيفمك وقا ومحمد هي سفريم يونو معنفر ، ومحمدم هي سفرعن ومفصدا ومعن عنن عوجو ويوا

مستم و ويدوياعم يعول فيسكو ملكم و ربعي عمل عنو بعين هو دعير ريديو عمري ريدي . جهور

معل عصل عمر عمري مع وجوروا حدنم ومدني ، يسوي سكم عيدو ومدني ، ركاس على سنو سيهال عنه معربه له مه سياس ميار سياس ، مستر ميار مع معينمسته ، مستدع معتري هدر عام مون موروع م مرا عمر بشمو مسريس ما بسما مورش ما معرد مسرشم م بسفعتنو بعفعيته رسنم بمنديمتسم سيدمك ، وبدم بسكفيتس م ويدوروا معتفصدا د ويدسم رش عدفو وراعد ، سمرا موسروع م منموا رب منشعو ديصو سسس سعود معدكسدا م معدرا در ديصرا المفهمتسم . ا فيسكو معمو يهمهر ل معرباً همل قدم معمينيجي ، مييشو و سعو موسهم ل جسرشدم معنن مع دعير ربعويد معدد ربعه منز معديا ريبعه مسعوناء وسكو معمل عمل المعتصموم م مهينيمين الم

مراجة والمحالة والمحالة والمحاطر والمحاطر المحاطر المراجة المحاسر والمحادة المحاسر والمحاسر و

بمنسهم مينق عموري فييورنا ربيع مصحورهم شفل بالميع عمر بمعم شه متعصهم محتسهم محتصم

عص عورجو ويحسينونا ج

و بعد معرشك فعويسا فنعلق فمس معددي رشر ريع فسكو عمر هيم وييلق عشر وهم

عما ديهم مدسد عن يتحدور مع بيعلم بيعلم ويتدون ، وبعر فسن ميسلمهم عربياً إلى ميوتيفيساً

موستهم ويعول، معمر موجو دديتمييون ، معتر دمهمر كمن معمر عسكر بويعوس فويدمهم، ديتوس ويصور محمل معتوى عمل تون ويسر و دييس هدي يحمد م رستم و ميسر"، معتدون، عمراً ها همو ريدار عسريتمو سيدر وه سيسر ، ريدار ميواري المومية و سيدر و ميدار مسريدين عام مهر سدستهم كو دمهمهم سكدول هاوكورم باعدهكسول ، دسيسكو عصم سنو ول وووي ويص ويص بالنيار ، كمن منه مهم مصحون، مسكمتم محدثهم جدوي منه معم كمن مدعدهم، دمس"، جو يهمر"، مستسلم محدود هيكم هيمته هيوسيفهون سييم عنق ميها ييفده ممس فهون معمل دمتميع ويدار متزيكو معدومك مس مستسر كمن تمهيم مكدن وموقي بعمقسون ، جودن لمسر دستسكو معر محتقصه وهامهم يع بدعو بمعتقسهن ، ومعتهم عبوه مدنق موجي مستدويهو مييم لمعن معتقشم بمقيعين

عربها همى منظميييكس معطمه بهته معطمهييكس ربيع دعيدم بهها .. ميطمع مهربي المستمسع ميشه محسياسا ربعل معصور مسهوم محرين عهده محصور عسهم عيميم معمته علام غمس كالمكو محتيون دي معمرهم ، معمر مهدي دي مستويء دينيدم ويوباء مهدي مستوي والميسم هاعد ويعتبر ربعو يستم عمدي يستمون ، ميونو بمعدر ا دويتم عددها ي خدس هم بكمو دويشوعو ، معلامهان معل في المراجعة المرا مهدس همل بدنسمشل مصدنسم هلهل سنه عهد مستهسكهل بر معدميده مديشه هر هيسمه هعوال . معمر هما معتوماً فمد معيومه معيومه بمعمر و ميولال ميشم و معتوم ريم ، معمر محدولا عمل ميشمين روباء معم معوبهم منتهم وروباء مرونو معمرا ويشم ميم ومكمت مهد مرود مسك مدح جمك معمل ويسكم دمهمك يسكم ل سويجو ليويكم يديمكم مول ل ممكمتنكم معوبك مدم معمل ق بوشكمسي بيشعه يتحول معل مهمل يشعبون ، منسي يونو ويريدمهم محق عنو معري

منق متوبكمك في يستصمى كمن معر معيم بيكم بهكم في بستام ويعون ربعو معم كمن مسييمسيون .

مملحدا في فيدع ميههور ، بسرشر سر كو ديراً سوال ميهسي كمن مم دينيوا ، وسلم عنوا معروي ، رحو ويل منز وهبلا ستر سيمره و ولعشر ، عمهم ميكون دعو مهم موع معدولا، مسيح ربها ، مسرالمعدي سينو عليه مستحجه عدرواء ، مما تعديم علي معيده مستعدد في عليد ما سكو ملق مهم معدويا ريحه . معتدوم تعديم بعديتها تعدي بعديشيء عدر على تعديمهم د تعنيمم معدريم مسهمك محروبه ويتما بيعر مع مهسول ويتما بيعر معروسيم و معلى المعلى المعل المحاطف عصر محسيسه معدما هديه ميس بسلم يسري أيستمه محصل ومعلي عمون عمل الهمها ميستون ميشون ك ميم كلاس كالمعل كيمك يستسمشن ك ميسوياء ملعودا مدعك مهد م ميين مي ميام بيوسم د ندبه ديهشد د معمره ميريلم د يوم مييم ،دوسه مستم وهويه مدعد عبير م مكو موسو كو ول يسعر ربعو رياسم ، مدعد عبير مر مكو مدرورد ، المكافئ المستعل والمواجع الموجود والمعارب المتاحل والمتاح والم معل عبلك مع مهك معد مع ما ملاق عبل بعو هيم عبر بعد مع معرد ميد ما معر

ما هدرا هدو ميد دري ويا د ويد المروناد ميدور مويد سنو مويدسد ويوناد مدا ميدونو ميعه ؟ - التديم عصصه هذ عبون هد سيا ، هدرا هده بوسيك هاعدرين معدودي هدوا مستمه هده معاقان سييكم فكن ريح ملينوناء فهندكم عننوا نوفا ييكس معمع مهر سيسعو نيتون في هربا اللاعلام معدو بالمكسو ، مسلمدست بستر وعلممدل الله الاعلام ويوا ول ، مستر والمدوقة والوالم علاق محل محل محدد محدد معدوا معدوا معدوا ، المن على داعو مهسوا ، مستوا معلمها راعم بدلمدين سنسر و سدستم سدستر ووارد ويهلم معدم كو معيو بتحلس وحهوبيدم אין ליוצטל .. ששין אם שבשם שבים בבינטל .. ששין שיייםל .. תבינותם כן פיולן בשי שנייל فتعكمها بي مستم به معتمور بينو معهدسدي لا يهويا بي معمر يهمكر مهسويا بي مستمر عدنو معويسر ريج معتبل عمل ريال ربعه مكيدم ويهاء ومكوماء معتهلكم ممتيوراء معتمكه بدعسم بدير محمل ويتر والله على مدر والالم عليه المراكب عدل المور والالم المراكب على المراكب على المراكب على المراكب على المراكب على كالم . عمومهن فحول بهدا ودوروا واعو صفع عمرا لمستدع يستصح في علام فعن ولاحو

عطيور ل ويدعو معربه و مسلمو معدد فيسلوه ويعمو ل ويدعل معدره و دعل وعسور الله عددر

م ورل ويمو مويسسهم و عيم مهكما م شكم د نها منو مستوود ، حام عيم موسماً وبي مضاعن معروون كمن عمل سيس م مضقم معني المنه يدسم كدي مروجم ويلامنين ، معربا منو معمل ويحمل ويوماً ويديون ويسهم مو منو معم مكهيم ويوماً ويومان ويوممهم عمر مدن منو معمراً معتمدم والمورد بدهميتو مستم معم همل معرباً معتمدم والمنورة فيهر وي ميم. معدي ١ مدنه من ١ هديم دررومكموري ريعه دستسمع معدوي ، يعدممين وسنسر و يوشني وهامسهم هو معور معوره معوري م معود هو معرا موسر منمتوعه موعه معتمو معتونوناء سهد معل مسكم ر مستعدم معروبهول ، محكم مسهل ل دميس معر يتدشيهل ربع مدرياً مصعول ،

معدا لم ومدعو معكميا المكمدتو رستم و خربها مدعشون مو ميريم يودرشمي م عدمان مسكمه

ستعريم . علم سسكمو ل يستعديم مصروههول ، معم عدل بعموليكن فيسكمن معدد م ، من عيد عيدم

هيده ربعه رياميا ، ميكور مدم ودوم د مدريا سعم ويدعو ، يسفح معم وسفر مسريتمم مدرم ه

مصوبهم مرنو ولي كا لا ملاهجو عوجدجو على مسيشول ، م يونو معم فعل تعلق بمتمهل عو

هاتسهو المعلى مييومهو معير كمن عدنو مييتو ، عهر عبومهم معتمله معني لمن عدنو ميشو رعو

معوق معوراً معينيسيوناً. بينهمكمن مهم فهوشم منتجج عوجدي مهم بستيشون، بدلمعشو دستم

وستهاعم يتمو ل ميشم ل مينو مسل لليوبع عمر به عمر بن غدمور لدعه لياريم معرودد عمر

مهاسل معتمل ميليه يعول هيلوباء مكوبال عملوا كمن مويدويه معيسين يعوا وإجهان روباء

المسكم فيعول سكم ل معود ويتواعم نعود سكم و مصري كرد عمر عربه دريا

معيوم ويسميه فهول ويحويا معول المكم غز معدلايا مينو مينو عدسا م مهتمهما الالمهود "

معيد هوريا ويامدون ر ولادعو بدويا لمص منو ويعدا واعدعو ، ول منز عموم لمد عدوو ولا ،

منز عمريا هم معمر هملو مهمو همل عمدر ال بعو مييونون ، معمر بملقم مهمو و ريمشن ا

بمحشع ريبوه متعميه . غدي وي 1 دي غدعيسدي ويديا وهوي ١٠٠ يدويا غدعيوبهو غددم و

المتين المي ناء معربط هونوا عذو هييم سييم ستيم ناء ميوم عمل شدم بستر المسل

وهيد مسيد مدير 1، مروا كمل شرم بسعم بمكتسع عمريا ريده محسيه، معروي معنكمل ل

مونق معرود كمور ديدس هوي ، بحننم م ريسوهم ويسمعن مدعدم ، وسر هومسهم معدد

المراسطور من معويون ربورد ل معروي معيشو من ربيا مريد فيوشو ، وسنا مشر هم معن هدم

که مستموم معدول، و محمول معدول معدول معدول، والمعتور معدول، معدول، معدول، هو بوني ، وبمكوراً بنت المهو وبمكوراً بنتين أديم مشتو بدماً رييم ديتيم ويوياً ، ١٩٨٨ عيستم معتفورهم بمعتدسهم فهيتفولياعم بدعم سقم في يوني، معنمتم محمدسهم معريفي هميعي بعدي دور هيست عدرو سعدو ويور مداري ميسر ديورو المراد المسر ديورو المراد المسرود المراد المسرود المراد المسرود المراد المسرود المراد المسرود المراد مسيدة هيمة مسرور ديهيمه مهوسميد المسرور لهوا على ديسوا مريهم معييا في مسيسهدا هدهدهها مصام باصر" ٤ مول ، معنفر هدى فيود فصورعد مصدق معدة وين ٤ مينو وين معدكو يعدم ومدو دن مسعدي ال وهدو مينو محنسر وهود . ميدون وي الدن مولادون الوين ولا ، ولاونا مولموهو عنبق عمدنم ومحمد المحمد المدريكين عيدن ويعدن جو عدنو ، ودلعوراً رنسمن أ عمهو ودلميا رنسمين أ معيوم عمل به معتنم معديم لمعن هم ومتعريح ويديم و يعمرهم ويل ، معتمرم وهم همن موجو ، عوربعو و رشعين ا دييتسو يينو معننو ويوي ، معتوريهم محتصمهم ومدهوريهم يسعم بسعم هو

عنق المواتس مع ملكم ودوروم عنق الميكم محكو رستهن عنق لمسكم وييوريا المعتوال ومتقومهم

عنق عسلم فعيوراً .. معتنديير ميهم معده عنو ، موردسهم مهمم عمهم هيدو ، ميهم يوريدر

لمعتبي عنني، مصعييكمسهم سفم يهويهم عنني، معتملي معديه معريهم عيم عيم عنني، معمم عيدهم

وستوباعو د رئعه ال ربعه المستمعوم المرتسم عمو المعر المعرف على المعرف ال

ه کون ویستسر دیتردر فهمسر بدیکشتر وین مکون کوشون رسیسر میترنا ویو عندی پدیمون . مداری اور دریا مهم هو مفلی مصربسر معرجو موهورس عبیتر معتوریا رین معتصبور معتوبور و میفر 事主其者多公治 م بدخور ويوسم ، مبود م بودري مكسبهم شدير عسم ري ويوي دان معر سفام مدون مراع معوس هو معلام معربه معربه ميهم عليه عسيري معديهم هو معديهما دراء عليهم عليهما معديهما دراء عليهما معديهما دراء عليهما معديهما والمعربة المعربة ال مسهسم مستريا مسرريمهم ومكيون ، مسيوس مييمه ومسيسيسا عو هويا ، مس دريا شعين المسكم هيدروباء مبيوم م يومرريا هد مسلمم موميري و معرسا مم م م عيمرا هيمود ميوم معهد مصريتههاي معنيم روي د مدنو دعدم هم هجسم سيكم ن عو مصريتهها روي دعدم هم ميكم مع و معود مو سفسسر في و معوده دريا ممفور في منسفو يستو ا مويتيون وي » » » المومو لمتعلم أن. سفم وعدفرياعم هو عدف معموس ا

الله المعود في معمول المحليس مع فها عن معربي هم المعربيس مستم محمصر بأمدوير منهم لمدن

وموروا بالسلم عاصيان عدم على سعمته بد عديتمكيتين عوا وياعو د ويعود هوا المحلق والعمل مستم علا ما ستهر بدنو مه بدوري نستمي ، ديريا معده بستميا ، معدم مدمع مو ويهره ، معدم المعطر ملحل بسلط لمم عد المرابعها دماء معن السيمواء مدعم ملحل عد المحامة المعدم الاعاء معها يمت مد مدس ا نسم شهم شهم مد مسلم مه مدين هواء يسم مسم لويتني دينكو سعمتنون مونغ بمعنز لويدر ديرا مويمي هو يستر يمصر شهم كمن مد معتوار

عديم نسيم عمل مدر ممنم من معهد بيم مع نسيم بين مه مسمف عر جريل ههاء" . ميرعل مع روم ستم بيسم هي ، مسهم فعير منهم هم هم مسفه هو دورا ممدو يستمها ، جددهم عو مستم عوري مع عو معتميق بي عاضق معمول ٤ ميمو مع موند هي عود ويوميا مستم معمو عيامته أنهم كمن عم ديراً عمد بستمها، جمهلمستن مع هاجه، يسسن عم المسلم كم عردن هواتا ، ويومدا مستم بويتر هر مح محمتون بعض بعض معموانا بوم نسي هرا هيسك مستم أسلح عمل معرف كم ملائل فهياء فيسكو مستم مسس ميكد سعدتين بر مدونو معمراً عيمر عمل نمحو شهم عمل هدفيرا سعيم دريا محد يستمها ، مدشمتم مع ويعمي بمعم مدشمتم فمصر معيمتس فسهم همل هم درباء معدى يستمهاء معتهم مع وهامي بيعم بياغي معتصر معيشس عم هاجود معمو نديم نسوم لمف عم نسس عدرا يسهف عم عورا عو عودا و عدورا علالا فهوا . للام مستم معيمتم ألا هم مه معمنه به معنه معمر ألا عدم ميدي مستم نسال شا أنهم عمل مع يوه ما ، أهوا يعام ما مدينمنس بعنا ما يعرف ما مريل ويوناء مهما مهون

سا ما ستهر بين هو بورين نستمن ا دورا مصو بستمها .. ستهر جمعهر مع فهاعو . جماعه

ميسر مسير معيد هو معميدي مديتمهدين مع ويء ، ميمر هي المحدد بالمعرد بالمعرد بالمعرد بالمعرد بالمعرد بالمعرد المعرد مع واعود معدوم منهم عدد هم مدنم عدرا عسا درو منعدي بعدم بعدم هو مهردر ووواء .. مع مفتو عما ، محمو بفتهم منهم غدر عم الميهوريم عوي ههواء هيمن المسلم معدي عما مسس مع المحصر و ومطعورا سحيس جمدتهم بسن ا مع متحص بسزا لمع دورا حصو بستعها .. مهم معهد بيستر مد محسر ا منسر مندر المنسر منهم عمد مع مسلم م مودل فهوياء بيستر مستر مع سعمته به مهون معمل المجلسة عمر هاجه . يوسول مستم معدم معهم شهم هد مم المعمل منها بنهم عمد معم المرافعة عربا عمد المتمولاء مدعم منهم عمل عمل على عمد المعمل الماء معهو أنسهم كمك معم مصكوه معيم أع مهري هههاء معري لكدي مستم مضم ميكم معمته بي هيما معتقمتها عوا وهامود ويتدو ديكو معدوي عملو جعمع بعمي نسوانا ديها معدو يستوياء فعروبا ويشي ديلهو سعمتون ويونق بمعنز ويتدر هوا معيمي وو يستر يمصر شهم غمن عد ومعمور مستور شهم فقر سر مشر ها معهد يي ما شيم بين هو مسفو كر يري ههاء، ميرين مه مستم عدري هر رو سكمتون جديف معمر المعمر المعمر معنو هر رويد ويوما مستم معمر مع درم سسم بيسم هي ، ستهم شعيم شهم هم عمر عسمه كم دريا ممتو يستمها، جمدتهم معيمتس نسهم كمن مدم دينا معدي بستمهاء جمهلمستن مم هاجيء فيسين مع المسعمة على جردن علوماً . فيوماً سنتم بيمند هم مح سمته بي مخفو معمراً بيم نسك مرا عسك سنم أسهم عمل معملي على جلائل فهياء فهسك رستم بنسل ميكد سعدتين بي جدونو رمعمل الميم فاعتل معيمتس فهم هم دولا معدى المستمهاء معتهر مع وهاعه ميسم فيلق معسعر معيمتس علاك فهوا . ريح مستم معيمتم ألم مع مو محمتون معون معمر ألم معمر معيون مستم مسل مع لمعل نامعو أسهم لمعل عدم وبدلاي المعيم دراء معده يستعهاء مديتمنس مو وهدي نامعم معتامتها أبهم على مام على أنسيم يا ما ما ماستمنم بأن ما يسكو ما علي ويهاء مهم علين

شيشه يهويوا د مصدوي هد يد مع العيميرين عيكوناء معل فيويا دد ميسا سوشو بمدن

الله عليان عن عدم عن ممكمر عن نستم المستم عن عسمن ، عمدوم يستم مع بعدوم يسم من معدو المستمول المعلم من المعدو يستمول المعلم المستمول المعلم عن المعدوم المعدو مستم ميس مع هي معديده بي ميهم هي معدن ميم مو مدستمله مستم فحمر مهم نسم كمن ميس عد عدع محلمه هو دستم عدعدا هو نستمن المعتوم بستر هو تصوم بعنم هو ديرا عصو 里子的人名的图》 好一班一一一一 المستوفار " والمحال المحال الم معل عود مدرا منسور بهما مع معتها معدد الدراء معنو يستمهاء منسوراء مع ميشد مدر مدر ممكمم من مستم ويستم مكدرم مييكن د مدهيدره مديده ، منهد بستم هر ستهم هيمواء بمعيد موسل موا موسائل الم مسلك فل محسنسك رستسل دورا معن يستمونان ومدحموا محلام فاده غهام هم مدم ديء مهم وو هييم"، ميهميون، عددا يسدان ميينتهاءي مهدن ويحم منه مصفقتهم

منو محدي ميدمر" السدار عنن ميدميون بيسفن معوي هم مدغم مدعمه ميشول دل منه سيشع عن بعور مستر عو سيتو بعدر كي عمد عو هن ناء سيتو كي معتمله عن ناء سوني المراجع والتعليم المراجع المرا مقطر مدر محميقيسيقها» ويستم موعر مدر مهمر و مجسفمر المحمد معدد ميشو هيورا، مونو معمول معدرا هم السم الموق معدن مصلحمرا محدد د مسلم محد ليسمسعو بستم همي سهيم سديمي معرريفني ريعق معدي معرياً مسيهمسهاءً من معريم همي بستم عوم عد مديع عد مدول ربعو سنم همل ييفرهول وهم سيدهاء يوم رو معدم معربا وم ويسعه مددوياً .. مستم مستمير عصمهمر" المدعسدا محدو و جندمر" عمم وتبدشوياً .. دعدو دورياً معتر بحرح ل مح مينها ، ميسر موسو معدي معتوس م ، ملم موني مح مينها ، موني معمر ١ دعوباً ن طعسكمر"، مستحساً دن سهعه ستر ربعه سيوروباً» دعوباً محدعه رهنتم عفرن، دنتمن ا معتعوب معدود هيئيسمكي في وبعو مستس عق معتصوباً ، مستس خيط معدد م معدوياً عقد مهم معتمعه ،

شيكه ودورور د ومدور هد ري عدر العيمرير" علموناء علا ويربا در سيسر عوشو رمدن

متومزا دستسفو مستم دريا بمحو بستموياء جمحم مع هيم مهرا يوعم هيرا يمعم جمعم فهو ميوراعه محد عدم بمطمر هو دستس عدعدا هو نستمن المعتدور بستر هو زمعور بعنو هو دورا معتق استعواء عوا مع نعيم بدن عوا مدناهم عدي هول ب عوا ه معموا ، عوا بدن عوا مدن هول ب عدوا معاد المعلم بدنا عوا علم مسكو كم حري فهولان بودر بودر بودر على المتحديل سنسر بعل عل عدور بوز هو دريا معدو مستسر موتس مدر هو سعدته به مهور م معدنو موسر موس مو دستسفو مستسر نمصر موجو شهور شهر علم عود منا المعيد بديد مد مدور مددر الدريا معود يستويا ، لموريا مع ميشر من عدد ممكم هو دستم ويستم مكدرم ميكد د جدوبدراء مدياءه ، محيد بستر هو مستوم هدموال توعم شهوم همي مدم ديءا مهير وو هييس الميهيون، عديدا يسدا ي سيشهاءي سيسي ودعم ادنق مصفقتهم المستواء والمراجع المحمد والمجازا والمعلوم والمحدد والمحدد والمحدد والمحدد المحدد المح معمل موا ميتمل عدا جو مستفو کا محسينگو رستم دورا معدو رستمولاً ، دهدتمم محلال في دهو

سنم بامدين بالاصراع بسدا د عدف بالاماع .. بالعنن ممون هم مدفع مدعمه بيشون دن مدفق معوف محمول حموره هم المسرا معوى محمد عصفصرا مستحصدا محمد د بستم عمد بيتمصمع مقاطلا هدم علاصيفهام » فاحسوط مقاعلا وعلام عدم عدم معدد مقطلا بالمعادة المعادد المعاد محد مددي مجل مدول ربعو مستم همل بيفرهول ، هجل ميهرول ، ويعم معدمل معدرا هم مستم همل سوعه سدسته معدروندر ربعو معدى معدل سيسسول ، سر معدرم همل مستم عوم معدعوها معدود بهيسسمكوري وبعو دستسر عق محدعوها ، دستسر خيط معدد م معدونا كفي مهم معدمعو ، معتل بحرح ل مهم ميسولان ميسم مويتو معدي مصوبه م د سكم موني مهم مينولان موني معمولا المستهجا هو ريوييرمو رجو نبأ حدرا رياماً . حدا رميل ر معهوري معمل المعمل المعمل الم دعوراً لي طمسكمر " المتحسدا دل سوعو عديم ردعو عييولويا .. دعوراً وعدع وهدمم عمون ، دستون ا وبيعه معدوناً .. مستم مستميرته همسفمر" المدعسا لامديل لي طيحمر" المعمر فيدسونا .. دعده دوريا

الله عن المحمر مستسر عن اليستو بسعر عن عمهر عن فلا لان اليستو علا لاناء الوني

معرب و منسمم ربع دروفيها ، غز دروفع جينو بهم فعن جيش هدو جيش هدو رعو ، رفسم م ربعم م ربعم المرا باعرال معهفيه غدراء غمراء مععرهم سعود بلع غمراء ورد رستم معم عد وردعو سيوم عهم هم جون جسم نز هاچ جسل بستر د دردشر د جسيون م . دستر مر حصو معر سيوسه . دروش و جسفمر" المحتسدا عدربسدا بسعر سعيشه . معيول ١٠٥١ مولمو و وياماً وي ويتشم معمول عصم مدعوهم . فعرماً وو سعود خز مها محموات مستم دميوس ويومات دمورات مو ويدع مهميو ويمله ويومات دمورات معتوي مستيمران مق مسلط فحاسم ، ممكم د مينو منهستم فيعني مسكو ، مسل مسلم معرم محلم ه عملمن عصمعدعو ومعمو ديوم سكيم بتعسو عيهوبا معيو مهمر سعود وهم وكسم بمعوالا ومدعو محيمهر و دعوباً هم ا معمو هدي ميشاهيافاً . ميدوباً بسدا و معتدين ا معدوباً .. رئدوبو هم ويشمع ا شراعو هو معما ربعو بستييتسحم څدن ديتيم هويا .. جيونو بمعنم بستم ديوغييويا .. ميمم عدمما

معلم بين ممنس هدو ربعو ميددون ، عدونو دمعنم دمريا هم ال دمدي عصيم دميس مو ميونا

السما علايه عهم عدواء عجارها لا معسر عو على علاية عبوء فعود عنوا عدية معسر عو منق بعسكم عديماً هو د جينءي مديها.. بستيشعم بستيير"، عبم شيءي معرها.. بستيشعم هم معلمني مل بهدي معدوجو معتمتهم ، عدماً مع ل ميهم راستناج رستم و ميشم و ميشم معدمو ي ووالاسيام والكيم ، مستم بيكدعي فاعتد جدييا بيوريتمي عد معورعو ، معدي مدعرهم فدوراً يح سكمم ودي وم سوم عمرم ويومل سعوم بعديم بعديم بيدي أبدين أبدين والمراقع والمر بعموالا لممن منحفظه مسهس دو حمددن عصبه فاشتكمن دو نهدونهو مصيفيسه ويشتكمن بعدونوا هدو مستن هيمدا د بستستسم هدم دوريديكم شعرهم هم سمكمديمي سعدرهم عمورا رييسم .. سند وي بامتسدسي في مهموم ممتساح ريه ريحو ريضم م شدربهم عندي مع ر مصفم ميييشم معرويء ، مستم و معدر ع کمد سیسلام ما معدل ندرم جمهم ومعدرول ردو جدم ، ميولمرعم و بعدول ون نستعو ولام بعثم

وهدع بستمول ، ریکسو م عدد مو ریدها معلو ویدعو بستمول ، عسفر عسستمف بستم و وجوروا

وروحا من مكييس دورا بديتوديته وودمته محمتهاجي ويطمع على عدما من استمع ن واحملها

علم على الله من ويدفع الله الممل المنود المعتمر المعتمر المير المن الم المن المعتم الاستمر المناهر عدر المناهر المناهر

استصباع ، محدور دستيم " عد محدوباعد دورا جعمل معل حين ، ببهم غور عيريدويوم دوهفي ا " وه ميووون سيوم هدر ومتيوون سير مسكو دن ستهيم معوامي هيون ، ستم ميون دن ، ريعتهدا بيدركه دن، معيدة معهون ريطمع مهم معن ، معدعسه ميشو غنن ادن ممستسفه مستم اللوعو عولمهن ريكمم مودم عدد الكهديسو ليتم أنن أدن مستنيكو السم لمن عيههون المراء معروبهم دورا شد المحدد دي تسمسيهدم بسعم مستم و وعدسهم مستم وسعمو ديد مسيم خصوم محتصبهم محتم يونون ممكمسكم وبعتنيوون مجيمهم محتكم دن، محويشه بسعم مستم دعهم وعيورياً طعيو بيسك طبهدتيدي عييفون. بسعدم جيعف بحفل يونو، بستين ديشي يويتمع عيمه هم ملاتستام والمستنويدسي بسحو بيسكو بينوء مهي م مهياس عددين ويستسم بينوء دم و معيساً ريعهما بيركو يونو، يسمس يدل على الجينو، عسم عويتو بعدل م عدر غول عهر سيشمأ كحدوق هدي هعتنيومسهم محكنني مسعكه دي. معن-م دمسي هييوريا يعتهما بيسكو دي. سفدحن عولاول بدلمام موامد علايه عليتو ينتو غدل عسيتلك مستم لحمل عيودول: مع معمل ل

خدوم دستم سے عرب عدی مو مدسمنس اس ا استمسها معلم کی میملمی کی در میا جمعی

سولمسون کو سمستنگو رستم و رمورویسم رسکم زمتوم بسن علی ودی ودیل ویسکو سمهم سعمتو .. فحصل بيدي سيوعه ستها بدن كهيسة مدسمهدم بمدهم لي بعد ديها ديهان سيوعون عديد مددمهدمه علام مسلم وهلمدا عدمون المعددة ومحددونا ، علام وهلمدا و ودهم رئيدا ورق ، لوريمول وهلمدا المعرون مل والموسل المن الماليات معامرها والمعلما والعوام المال معودة المناها « وحدمهم معود معود معود والعواقل الكو ميشو معيو رياق دعود معرباً مينو معدمهماء » معوم بامع بهن ا وهاس نفسم رووم معسركول ، رمويته ا مستم و رغمم مسكم معمر نعوم كل حمور بهو باليوم ومسيد كل مصمر كموكييول، أما كموكم بينو بالسر فعو ييشو فعو راعو معتصو کو مصعوبها، معلا معتصو مصدن عوص ههو، مصدن بحرم عنق هن، فاستم عي ددا و بالمنط منظم و بحرام فعل ، ماقا عدو درعل عيدرشم منظم و فعوده فعل عنو من مسمر خفتم راويم عمدموناً .. ممرتبع ا رستم و دروغم غمل بعديل عمق راحييكمون مصعبهه .. واحتنم عمه

مهمل و يصوب عمديا معدم معيم « سعل الدينول المقمل و معهل عدس دميسه وهدورها » parament .. correct regard sec extinent sind speaks or parament us .. course wind ward معلاق و مولاط دسول المستواء معل معدم المستمعود معدول مو ووسهم و معدناء معرابهما سكم و هوي و دميرو يستم . معوي م عمرم أمروم . معيري ديستم في يوريم يوريم عيمرم . وبكمع م مصريته لا مستسر و يصوبح دسمول مستسر د ويحدعو ، يصحموم كمك بيوسري جبيس لا جنعدعو كما باستمس ديدستر الله كما هده . مدوعتر و مسلم عمريا كمان ، بعريته ا بيسلم ميسير عمري عمر المعدى الهووعو بها منه مسهم و سكم فعيوراً ، حينها مع معتمري ودوه يونو مع معه استعوبه والعنبر راعود مع و محتفو معم أستعور الدم م رسفم أل وهريا معفو واحدعو وسفو استعواله ماهم و محموانا مصريتها مستم ديريا مديو بستمويا به فهجم خديم حم وهاجه محديد وهاجان محييفدعه معوروياً .. ميوم مستسطه بستس و يعويها دعديه بستس معيس بستموياً .. دمهمف بستس و خينو عمن البستها راحه ، حديرا مدسمس خيرش مدعسم مهمر جد يتعور دشم يسعفه دن

المناقياً * محدي هم ويهم ومودي ويوما به معريدي مستم غويم هم يستدويا به بيسكم مستم معدوم هم يستمويا به تحصوم هم بستمهاء محمد حن مستسم سكهم شديم همي بستمهاء هديكم مستسم مكهم هدتنمتسم هم مستم جد عدم شديو هي بستمها .. جديوم مستم شديم بعد الستمها .. جدديدا عمه هدمي مستم بستوياء مصهده مستم عا مدنس كم جدع مستم هدهمي المعدي دستم جوبم عيمس عم الله المستمسل مهدون والمسلوم ويهسكو ويستسل ميودا موا فمس مدر مولا مدما عدما شعبكو ممكم عمد ديراء حدو يستمونان هدوم حواجع ووجه وعدم يعدم معدم على ممسع ستم ديراء حدو هرفدما رستس ستهم جمعهم هم باشتهاء هرفين رستم ستهم ميجم هم يستمهاء عدريعا رستم بستمها .. دمثمدا دستم جعد عدتندتم عج بسندها .. جعد عم دستم دعدتم هج بستمها .. حين استعهاء ستهر غور مو هاجه يود سرا جود هوا، بر جودا موسرا معمرا يوم مو معسفه مستم مريا سعور يستعها .. ومعتهر مع وهامو مفتر مي أ جهلا وهويا ب جهور و معتنر ويعر نفس مع

مستم سن ٤ فسن فها عدو دعو ديمول . وعدم عددم عدد مستم عهم فهجه فعوق هم معتمستمم .

عولا سيولا مستم حولا محدو بستدولاء سيولا مستم سويده سيسهم عنهن ها علهم عهم عمد

معهمهم ل محد عدم ، عهم بيده عيسر محدلايا مه عمهم بيده مييسر مدعد مه فحق عنشلا

عدربسا د سيدعو مر ادد ند مستم ود الفديم سعوياء ومويوم مدنو همتم مستصفد همدد معين در سري عوعدول ، ميتر ديهرسا هو معيدما د مورساعه ، ميده ما هدورها والعيار مع باعض بالمكسفياسفيهما .. معتدسو مع شورم ومعدو في موريشم معوماً وو وسيع في ملفد بالشو معون مصور ٤ معوي ديشمدوي =دينهيس ويويا .. محسر معدر مضر سفسيه موهدي ا .. عدسيسر عام بستدعق ستدق هديو مصددهاء صلا عدشهشا عمر يستدع ملادق بعدن هديو معال هديو عدشهشا ه ميكمكون ربعود مصدو كي محددورهم ن مير هي الهان هي ديور يسور ميلكو موسي مشوير المه بدوبدكيل معروبيل م ، بديريتمل بويدم و لوني بمهدتي ليفيكمرل ، بمفمتمل سيفم و لوني على ا مسيعم بويدم مفته مديدهيكمك يتدون ، ويدي فمس مع دم هي عديد ، ويديكمول ، يتعديدرير ويتسكم الموسيكون مع الميليا مع معتمل هدوس المسا ويدعيكون دي أنهكم ومعيكو هدوس المريدة استمكيرا لا مستههن بريسك الميسين ميسين المتعامرين ما ميموري د مسوري د ممشو مستهها، وسلمام

الحال دستم على ربعو ممتسل معمدل مسلسول ، مسل تعديل موسيس من عديل دو عميل

ه رکتنامی دعو میزیون ، عبد هدور د معرب معمل عبد المنس میرا عبس میرا عبس الم عا معيس في در أ ربح عدد لمف يويدونيا . حاوا و معمونا مفد مع المنس مسهد عا الله علي مع متهدم هي راء ريعو عرين فين يوسيرها، عدمسكان علامين على على عدويين طب سل عميسل عسمين باسعا وديوا و عمدي ويعنين ، عوا و عييما عميموا بيرياع والا عا معلهم د بسيسعه باستحسح كمن بسحسكن جامعهن عد عام علاقه مدنها محدويان م ، منه عمتهم جسمهن موسميسي دي منتيملي ربويا ، ميدر مدرم همي جديم بشطراء بشعشم ، مينو ميير هره ، عردي معمل فهوا و معدل لا بيد معموا منو بييسمل قا ويدعو نقعي منو بيير عدر فعربه فدرك معدل ربحو ريبويا .. ننو معدم هو مفعل سر ٤ ستميم ومعدسيم مهر هويا .. وهو منو ههر مهويتمر م هوي مهديم معييس ، مكتشم عم مسهويدري بعصمي ، منص منني مهيدعو بمعين ، معدوه ميسو مددو 1 مدنو ممسور معهد ميكماع جدردن كمن ميعدوومان جمور و محدز 1 ممسور و معلويين مل ينظر معديد كمان محديبيسه ويامها يا مياه ويوي ويكيدوكم وولان ميدرا كو

سعلام " عمري سفينو جيفه ، معمر حدري بمنع جيف خ حدرا ي حميه سفرو ورجم حدري

المحمد معمور معموماء سيدول معدم معموما معدم معموما معمور معموراء المستسلم المام مريا مهمد م دستا مشين مذبق ديوين وي ريعي مهسونا . ومتم وسعون ريبن م . وميم منو مح محويص ، محده دى ميشوى بسعم عمر منشن بستميسني ، دويا هر محدم عمر دي دستمن ا هيوا کي ديريا ديمينيير عن ، سياع معدري مدرين هيويس معيلمه معريهن روياء سفم و معر معدولا جديوا عديقيسا وهاءه ومسوا والمعدلا معا معدلا مهستما ما بي يوريتم ما دستوا والعدلا عرباً سفر مستم هي محتد و ، منين مهدمو ملكم هيسويا من هوهو د مينو عمتم د معدوم كمن مستس معويهمدي همتنم بمعين دن بعياية و بسييية بنديكي معدن سيعن عن فنعن عدد سنو هدورويول ، محتم جسمهد دد هدورهم و محمر المحصور معوروسم ويسقمم محسفه ممنفي محتصها بينكس هيوان محته كه ديهشهم مدينين عيدين الميدان دويين وهيم هيما فيدوان عمده دي -ييكيورد و والمال موروي مو المستمول الله والمنظ عمري عليها ، ومد عمري عمري عمري عمرين المريد

المناول المناول المناول عذف وولاراعه المناول ، فساعل المكار المعدد المعادل المعادل المناول » والمناول المناول southward . were great a gendanc ? and now need a week of week is and south محديدا معدد عددما مديري . يوريسم د جوركوعه ، سفير مستس د جمشو جمعهد يودر عدير معر دس ال ربع موطيع ويدعى مدعود مسلم معصعه ديوس فهول مل يه ممتم معدود بلا متعيد مع مستعقومهم مدى مدنو منز هده» بحييوسر بستوسر مصعدم بمهما معوري فيعنين، معمر معر هدوياً . عسكم سكن يستس منتيدم فهمي مل ، عن عدف يسكم وهيشير ، في ا عنف عهر وراجه راعه ، مستور د محتملتمسود کمور مستور دستورم فهوی مو ، بایدیا بستوعم با بعدی مو معدیم کمور مدفين عن مندريا لهدويريو هي سندشويجو معروونهو رويا ، ميلاين ديستو ديريا معتق يستمحو، منتويو معتويو الميتار روباء ومتمو ملاسه معروبها هريد عن المنو على المنو على المنو معرباً معري المال المالية المعربة على المالية المعربة الم

منن محوفهر ا رواء رستم منصدا معسقم محدسيم معرشمكم مر ، ويعيشر دريم هدور وحر معدلمسا ممتسع بعيس عويس مريس ميس معيم معلاق فالاستسع معل معهد فنه ومعلام ويستم محدولة. ومرتم م على مسلمو د ويهر مستدستهول، دستم منمدا معمد عتنهيت عتنهجه معتدم هدينم يمديا عدرا خدرالمدرا روياء رستم و عتنهيتم عمر رسمس د محتنها عدرها . بسكسعم بسعم معروبه م مديد هر معروق من وي ١٥ ممر د ريكمه عدما معدما ما ملط عسدر مولودر المسام ، المولم مدلون ومعلوما ميس عيين ملكم عيون مولودراء المسكمات بالمسام محموم معدية موسية المستعلات معتدم م معتديهم مستعريم فيد بند يع وقد يوياء

ما الله الليامية من المالية الله المالية الما

ی مستسهم معربطیبعی ریح به مدی مستسیم روز مهم معربطیبعی ریم ، میشم د مسرشسیم معربطیبعی

THE STORE OF BRIDE BY 1 SOURCE SE BRIDE: STORE BRIDE BY 1 MOST THOSE THOSE CHIEF

لاهلا تصويم مسل مسلم دولة ، مصدوم م مسهدنك منسم مصويه م ، منسدا من منرسفون ا 00 وجهم منصل عر سنس وحل . معوده منصل عيو دمتس شفع مصل . سنر معدم هد ويسه معسل مدوي لا وويا ، معدوم معيو معتدم مع بعمر ل فيويا ، ويويا ، وستنمصم معدى فسم معهدته وبهدود بسكستد بستم معدى د سين ا دواءد سوكمن الاستر سيشور مسكممس بستمته هرمهم سل ا بندرمههم بندرهدد الحادة ميتر سيتر دستدع هنمدا هدر معدر شد معدم م مهيون شعيكو بعدن ودود و معتدم موميتين ميهنوناء معن كيهن هد ود ويعهمنا يستم

مسفيم هنميا سير المستير معددم بيمير" المحدد لينهم ليوفي ، عندا در فيع بدفستسي فعد مصوباً دي ويستمرم ويدرويا .. هندسا ديدويهمدعو ويعيدمنا رستم عبم ا مصرم ريدي ويوم شوويا ..

فاح " علامه م وديوا عومشان مع سدوسم شع

محرا المركب المر

مستم عمل ميفويهاء مستم مضمهم مسم ميسم معدم عمل مسرع ميدرها، ميسرها ممراء دي

معين مضروبيون محيوا در وبدعو معدم و عدردي مدير ميدر هم مع معروس دستم معيدم محدول موناه المحادث المحادث المحادث المحادث المحدول موناه المحادث المحادث المحدول موناه المحادث المحادث المحادث المحادث المحدول موناه المحادث المحادث المحدول موناه المحادث المحدول موناه المحادث المحدول موناه المحادث المحدول المحد مر ٤ دل معكس هدو چ مسهددا يتحتها بهدون مال ماعمتو ، ديرا بهدون مينو ميدرسيان مسعر ط عولمر و بسك عدد عدد هول ، سر عده بستوعو سدور عنها مع عدر هوسهر سعمتو د سرهدا وسووسط معدد م سرا بيدكو مديوما معود اسعيا مع مدنصهم سعمتود موسم د سيسر د مسيسط هيولا .. مهمع معدون وعي شويهم ممكمم هو وسمكمم هدوء محدولاً عدون وجو وويم معبل بوسل دميليس باسي عنوعيا ويدواء بيوس ما بنستر سيفسهم هدد بيده معتودنا مكعراء ديريم وهمكم ويهواء مييامنتس مديريم و مييني مديهائ تق مجتدام وهمكم ويهاد مكعراء ديرم

عموكم محدوجين من مستصمون ها منده مصدها مستسم وورا مصميرا دورم ومعمود وويء مناهم و

محوى معدما ويعكم ووال مكورا دوم ميتسم ويوياء ميكون ما و معن معدما ميتسم ووارد

معروبهرم ، نسع شعوى سر شسعه دى سعم سكم ده معتقيهها ، سكمم سهعسى كه شدرا معتدم معدور معدور معدور معدور المحمد معدم المحمد معدور المحمد معدور المحمد معدور المحمد معدور المحمد عدوم دي على معصور فد ، من ما دروا مستسون عدام مصمام عدي ميا مدورون، عسف حدم هدي ربعين هويمي يويمي بويهم عدوم بدينوي لمدي . فينسع هويمي ربعس فيولم رستوسهم كه والاحق ملاوي في منساحي ريهولاء وب معين عدفسو عن ريلاق روياء ريلاشمس ملاعي مصلس لعدمهم ا وي يتحور وموسى بحسر ل شوكم يستم دسمم ا وستم يستول به وسعر وهدوم بالعداد وا م معروع عشويتم هو فصد مع معروع سا هو ١٠٥٨ معيدري موصع هوماً رود به مسلماء مستقم همدس فدوى عدم فستسعمله معروس م مديده ري همل معدمس هندس عربس ديرا قال " فسم ديتو ريني ريحو مييروون . منسحو معريم معصو معيرم معويين م . هذما عريم معل هدوم معملي فعوى بجم مجا باجحا فصيدعي مفنون ، ١٩٠٥ باعلا بحصل صويمى بعدس ن عوبع مكا مُعْدِم معطو وي معتمتَهِ ومعدي معلوكوني يُبتشعق موسوي مُعدرياً دي معتوجكيم ومتمتنوياً .. مُعتم

له معهم مجامسهان ، منسعه معتهين م ، ميدكه منده عو دوستم عجم مدين ، من يعدم بعيستين ا هدا مدرود معدول ما معدور مسمعه عمدهدرهم و مارهور» عسما عدما ما هدمما و ميروريد را هن راعق ميلسون ، محديق رياستوا ، دعملان بستهدا وديوا هن عن . يوريموا ما مستمدما بالعار مسيدسم فرم د مفقع منرم د ومقيع ديهسي كدي وهم عصا عدما رون ستنعو معتمهو وكم ماتيويا .. بها مسمك بييزيا جلام دسريال فك شمار دييسيامو يستمسل كمن ، وينتييامو مهوي المستراء هواواز والمستراء محتمتها مهمل المساء هدا جانتها محسهم متربيدا لافقاء معدلام رييل سعيدم" المييسون كمن هما لمما عدين المديمن كمن واحدمو بعدمههم وهدور معرود. محوده المحادث محود المدارية مناهجة مدروس موجود المارية المراجعة معنوا محود المحادة المراجعة المراجعة معدي وبعدي وبعثير .. حين وحق رحو رييرم وددعه ر سديعه وسدمشم . وسديمهم جستم مر ميداموا هديماها مستومهه مستوا مهل يسدون و هيمسوممهما ساءو و مسرسوا محموه مستومسهما لاحد معتول ، ديتم كو وهديتملول ريهم كو ، عيل معتمم ويدعو معتوم أنيين فيسر مسعم مدروش

معتدم هو محدع سكم ل حدى من عن عديك مديع مديره ، منين مديكم مديكم مديكم هو ميكركم ، الاسلام معديد عن فان مد سيم الاستحديد عبد علي معدل ليد معدل ليلايم مد المستعد مهم اليه المراجع المواجع المحمد الماسات المحمد الموادي الماسات المحمد المواد المار المار المار المار المار المار المار المار المارا المارات المار ويدم الهدوم محدود معم والمتنوعة من معدول من معيل محدد معدو موروع محدميهم لمعن والمتناعدم معدي در سنو مستسود ، فيهن سنو جهو سيويا ، حسر سويا جهن عدي عمر وسر در حديد سنو العدم الاسلام والمعادم والمعادم والمعادم المعادم معدوراً والمعادم والموادة المعادم والمعادمة وال همعتان هي منحتمصر ن هد سينها ربعن ريين 1 ربعن . رين دي سنن ميليندا سوجن ستنها . معنز هم حصدها وي ويدر عدر مدنسويدم بالمندفير ، في ريدي و يودي يوديريم دنوس ودور ر مصعربه هميتين هيسلط حمداد دمعها دههنا الده الاعتمار البق هياج المتفاح سينهاء المهيتيا والمتارا هدوم بنشم کم نب على فيمونياء معدو هيده على على الماء كر و هدور كر كو معيو مشيدر

ملكيسكو في المستشدول ربحو وحدمتمول .. فيستدو دي ويعدرها و معموا المهم وهمرا عنو

لله عسر لم ريسول .. فيستو مددوي ميسو هدو على رويا .. فيستو مددوي ويدم لم مدنو سفوه عدم معوفيها . معتمر م ستينستر المستح يستم ديهتم فديم بمتحد سفش مهتويته مهم مسعر هو معروباً . يوسروم عن الكيم ممتو بعدل ل منتمه مها هم منو معروباً . يوسروم سوعل بيعلمها نستع دمدن بيعدم منمع عدما م أسلسد ديهها، بسلام معدم بموسر د منو متنصو هوا ، حراء منو معروبين م ، ومختمصر دن ومحصور سيسو هدو هوا ، عدرروبر معيو ميسو دريه فو دريا مدنو نستي مهم وحمد وه دويستووي ، ريهما هو وودو مييده فيتهال روباً .. محمنها مهما جسمتال جملوم جو عندما يويدفوها .. جندم عندما جع منسدي دل مها عدد در شمر مهر معروباً درمو مهم معتين المرا سنو ويلوباً . من عبد من عبد منفقد هو . معتمدوم د سيدعو عدييدا بدعتمد و حدف عدود عددعو بحدوياء سكمتن موعيسهم د عهم معتمع هدوم وبهن ميدن الهفنين دونا .. نستم هو ميدن المنه لمومع وهونا .. ميدن أشتمه محكستون . عبهم جسعك هم معردم بيكتمعمم بهسك هم فهريك بريكستيف فويعراء مصعدم مر

م بي مله منه ويدر معر منه هدي رويا ، بدويدك مسا مريد ميسي ويدر مدور مدون حد در سيول، معدم م وديو بدوسم ويدرع من ديرورد بدوسم ركم ومدفير، مدعمها ربعهم المرهامون متلوه ها معروباء بمعتدمته د عنهادساد متلوه متط هده ومهد روباء المرهامون معرهان الاعلا والمسلم دويهم عدم والموار مصدم عهم والمواء من المواسم د ولكم عهر دى ميشمو معدوق ميهكوي هديوا و ميومتين =وعدكيو ميسعي ميترم ويتدعو مهر عوعدتييويا، ، بعولتها ي معكورياً هو هدسم كمن معمتياته معريكس ويورد منز ١٨٠ م دياعسو سعدي معهوم ملاق همك بلاويسفي يتمسو فمروى مين مستويا ، ستويا فموى مين مديرويكه ممتويا ، مهم الهدوم معدوه سير منو دورا ميشر منو مستدو يوسدم منو معووري بهوع منو بدولافتون معيو مولا محمود موويا ، يولايتم د محدثم موسهم مصمراء مهم معدد يدويدشد تعمر د معدويا ، ميين عو مدهيدشن معم متعييدة دن عنوعدمهن ويسم مييكو والمسعر روياء بدويدشن ميشو بسميرون

TO THE TOTAL OF THE SEC STATE STATE OF THE SEC. THE SEC. STATE STATE OF THE SEC. STATE STATE STATE OF THE SEC. STATE STA

المعلاقات أملاق منه باتو ملقل الالالمام بالهال فقل فق ، أملوم بايم فيا على قل الإ م بهوهو مدر معرون .. مندرم مننو بهتميو ميسري ليعن مندعوهم به منو بهتمير عبلات في الله عيون ، عيد الماسي في معتبر ستمير عبدوسير العبد هو المتنسير ريسهاء عدين دن ويتمتييسيه عيهين 1. شيين ديرجن دسعويا ويشعن ذسعتها مصعمر زير ، ععرباً مراء بنمكم معيس مع وسراء مو سولسهم و عيم معيو ميكر ربع دمهون ، عموا و معدونا

ويعتبر ربعو رسعتها سوعو دووور ، رستمعر مستوعم عن أ هرم رييونا ، فعد و مينو معد ا

مصعدم م سيدعي وبدم هو ميودون ، معدراً مناء دمديم مهم سيشوءي سينو مصعدم م معن ا

له الكلام سلمسلمان وبعنيم سوجو سان الدي بدويدلمان ويتسلمن م وجويو ن سلام على على المراد وعو عيد عيدول د عيد كل مدعلام العيميةم م المرتيهمين ما على مدعر عسوعم ويشر من مع ومكمي ربع همتم ومو ودود ودود عوالا منف ملاشي مهسك هدون . سكولاوالياعة معوان عبير سعيير م حمد ٤ همنين عمداد واسها عمهم منه بهيا . فيتم ويسها فحمر منه بهيا

بتعلظ عسم ١٥٥ من مودوده و معرف معرف المعرف معددهم معرفه والماء ومتمر والمعرف way as yourd . To yoke soul sory or your way a word a way I was will وعدعوبه عمل و بستسكس م خنطم هو عمدمهم سعود عمدهو ويعوى عمهم ويسعدو معيارهامات موريقه و محدود در محاسر و معمراً ، ومتدر معربي دريا معدر ويدعود معرا و معيو ريبسك برعو و عمييس دن مميريدري ميشديوري ويياصون ، مسلامو مدردي رشدم ريكيو ، عصتم عسمهن مع سهن سيدا سعا عمهما يسعه عقدم معل عسر دعهد عوق سا دسم واولانا الممالات في معلم المعدد عد ما المعدد عد المعدد مع المعدد مع المعدد مع المعدد مع المعدد معلم المعدد معلم المعدد معلم المعدد معدد المعدد المعدد

المعلقها ويعسى من هدومين معنون ، معنون معنواسم ، من عسل من من من من من المنافعة ، من المنافعة ، من ا

والمنظم عوام عورتم م مامين المعلم يول . الموتمولين مامين معلى بعد المعلق المالية الم

ستو هد عتنبر ربعه دريا هوهو هم بيسهدي ي ميين دي هوشي ي موسعوق موءو مديوم ،

منعسههام معرفه جهوفكر في سنق وهنازيع معروباً .. منعسههم مصلاً معرهينم .. مسر لا دمتس عمين

عدد عددهار عدادهار معماسها و عقا متسا بستم روء دمدعم عو سما متدوعه عداه of inter section pur come jupe is just as the extrementation of justing the prince of موريتم رمس د سهجه، مهم و رمدور معيد معدسم د مهولهم مي كم عمر معمقيها، . علم معروبيدم ، معدسم م مندم معمل مل معدد و موسرور فعل معليل ، معهديدم عمل والاسلم و مجام موسو دمهم معدد درعو مهل مجهد ، شديم معلمم مجيم د معدد ، معدد الهدو وبلمعو شتمد م معدو من موجو مدشير ريضم م عدركم مستم عدسا مع مم موجو يوريتم يوى يوشمه مستول ٤ معدريهم عو مهم بهول جسويدرا بستم ل ويعدم لاءو مروفيهء ي دوفه هو مهم جسول هو سيشهيها .. سيس معروس م ، فحسو ويلميس ، ويحما فيسيم عديده معره روما ، دمد عدم ستنقيع دنتمل المصديقمي ليفتم يثمو هيسم للمستعو مهم سيشهاء مهم همتر يستسعل ويمتسم

بعلاد مع هوهم عمتم هد معهاء مستهدم حين مستهدم ، خوريتم عنن جوريم هد، جون

عوجل ربعه هجهوم کمرم غنر محرباً رييمه معرها". معريتمم عنه ميميرياً دل ميهوا". ميدريتمم

دمكستم معروب سيس و دروغم و ويورا وي ميس بسيرغص معروباء ميس مسعور سعدع مددوي سيله سنو ربهدا ربهدا بمستدرعه عفنهاء عمهم همل معتروبه مهم عديعه هورعه ويعهاء سهر عل دستم في مهل همفيون روناء مستر هدوم معروبان عل مستوسل مستر و بسعم هدونا وبكم . واسهم د دنشته معدویاً .. دستم د خدرم عجر سوستم عدوءسعد هدد ود ا مدنو عهر وستموا .. AND IN THE WALL IN THE CONTRACT OF THE CASE CHIEF IN SOME THE THE TANK I ربطمين ميدسمع مستسهان، ريطمو منه عدر مستده دمههان، مهم عبدين مددردو ريطمو دو عندما د معدد عو مديد ويطيير رويا .. مستم عدنو سين ريعو سيسويا .. معد وجيور مستم هم رشعد جون الماء على المعلى المام المعلى المام المعلى المام المعلى المام المعلى المعلى المعلى المعلى المعلى المعلى المعلى وبعنير رواء عربا منه عن دستم هو منسفني ، دريا مهم معيسم ومعيديا هرفي مستم د صحوباً .. نصور دستم هديم بهر ودفيها .. صوفر ١٩٠٥ = ع-تسم خدير هديم د سيدف يعدمه

معولا ديم بمنويل ديم ليول . فرسيد عدن لويين بن لريعة بيد الويل عدن لويينم

عد مسرسمه على بعدو ريسول دين على على المحل المجود المجاد المحد ويورد من مشمو هو ريسول ديمور م ويستدر شي مر ميس ميون عديدساء، درم شي مر ميكم ميون معدي، ميس من مستم يستمها، هوها . حلكم مصورين على مييس جدون مل والشكون هدن وسكم جدون ما وسكشو دهدم هدن موكدن ا عنو هجم ويحى ربعو عندسا بمحمدع مددعى همهكيها، مهم عدمشع زشتهن، مها هدوه مك المعلموا د سياعه فهروكم يوشع كو فهدير الله عربعل ربعه معيروعي معررويا ، عدد و معتمر معدموا المعلى عصوا على معال دوراء عن عصرم عمد عسور عصور عصور صوبه عمور عمرورا دورورا داء علا المسطر و مسير المحال معددم موريقي والمعدد ما معدد في موجو مسير المستول لا الله المستول للا على سلامع سعدس موسوسم وسلام معرول كما بالمعلم في على عمد عمد على على عند عنوا هدور و محوله سنو محصفه مهم و محولها و سفيل رييشما ريهوكمما راعو دونهر راعو ريها، « الما و المنو معوور به المونو محمد المل المعلى مساسين المعدو الله دويسا المعدول و على عد مريا معدرا معدم کو معم مدير منز ميشو معين رعون وجون منو رييونا . من منو معرويد مر .

لا معدينمنيم دينم عسكه عبد هدو ، ديدر عم معرفان ريستم ن ميوريمر هيدريم ، سعوان محوار مه معمل عبيسل في معدد مهامتمل عسمي معدد في معدد في معدد الاستيار وهديما دميا معو وعمل وعدم فيري هو ويتمهم عمهم هو شتمه مييرول، علم وعمدا ي يكمم معمرهم ولا معود وليم دوول ، مولفسهم و معتم ودرا عمر ولايم يستم دوول ، وله سلم ود ها معنول . ستسور ميو و جو ديددعو ديوندر . حيا هو معيو دورسو . ميا هو سعر رولا . معدر على يتمتوم دستم بسعفي معرفان رستس هو ويسم معر معدره يتمدوم دستم معدوم معيوراً مع سيولاء فيتم سرا جرق هبدوير سيس سعوء جدر فدركد يستم كه يوه دسكه شدكه عرا معلاجه بوسك بالمهل ريسل بندي معلاجه ، دمسلهده على المهل مسيل مسمحه منهها ، حالا مهم، معيوباً هو هتشمنس بيوريتس محتجعمو ويدورعي معوروويم يسعف منجهاءً معروي سنسو هو ويتجم سو مهم 1900 معونو معمنو وبهم محدولة مهم د مشعو محتسم بمعهم و معهو فقسم محدعو

وهو به معروسا راستم در روحدتنصده ميوسل معديد در عمولم معودم هورا راعه مهر رمعتمتها » معون محمن عولم عمر بيوس مستم ل معتدوم م مسلمل مسعد معتدم م معدد موسلال دمتم المعلق بالمنسول .. بيوريدر معوري دسمدور من المولادريم و عمر على المعلق الم المعلق المسلم من المسلم بستو روباء بيوسس مسا ريهوناء مع معم و مينو معن المعري وبهن غز ون المعملو معن ا معتل بحدي درياً مجيمهم فر دستكو وفعي عو وديور كو معروباً .. معتر وفيور ميوييس ممناً كو وبعر،عو عديد مري رعو الجروب ويسا مسا ويسا مسا ع ويعلموه فع عدا المساء معيوراً هو هدشمشو ميدرشو مدعمو مهوار منده هو نامحوار دشتو مسعده دي شراعه موجها ١٩٥٠ علام مدهد مستم د بيويتدر م ندعد المصلح بيه دسكو مرا عم مسعوب دودم د موريتمع منهجه ممحمدتها هه به جنوا و محدي المسهموم م جيهد جيهندا ينه ي جنهنو بمعوز ا معدوبات مورنسمو والاسعوم بيعيدسان مصل د دريا مهمير والمعتدي ومسكوباء كالاسامعة

دل بسيفل مسقم كسم جيسه جيسه بدعونس ريحو ريسول ، جعون حصدهم ودهم عددها بيعدهم ا العلام عدمه موسوس موسل و عدمه م الابطام معدم موسوس فه ريا الالالالواء موسوس المعلى المعمد معتداد المري المري المري المري المرا المرا المعلى المعمد ا عدل عو عنو قد يسر به . عدل عنو شع ييتو يدريني ريم جود هو يويتوها . مصدا مهم مكوري ، ماهدنو ويتسمهوا در ميلكدعو ميييهدس مدمدا جندما هم ماهدهديم جهودو كو مون معهدي مفهمسي من ويل . مستم عم مونم مفهمسهم بسع فعدوا . مونو مونم معهدية معده موجودسي مصدا يتحوم دستم عددما مهى ندسوها ، معوي در موريدر ديدشمي منديكو مهوم مريم متعق ميروي ها وميلفيتهم جيه سنم د ويدعو شميل ها هو يهيس مملا عل نعلا جان مين هيء ، هيده م وسل ميين ميتوه ويدور » هدوم اسدو مين ، وياء مينا ه حفقتها عيدم دعد هم سفتهاجه مهدتم فهدك دل جود ا هوا دورا مع معدم ستهنوان مائي معتن معتش بهم بيدرنا مط هم المعدن مكسمس في معربا ريبع بيهيس معدا عدين

معلمه ودو دعو مهم ميون ميودسهم و دمعتر ، معدورد بعدم مهمل ودلممر"، ود دستم د مولا م منگستم منعل لى بيعد هدمعه معرشهمها به ميمير مستر لا ميدريهيكم منكم منهديمكم حيف بالمستحسين مسلم محدول محدد العوام معيوس معيوس المسلم معدل معود المعود المعو they are against the second second asset they were asset asset asset they مهم سيسفدتيون فيسطى معرود مدنو هدمم م دم هو فمصيبه و نستصهم مدود عدود و دمعنو معل ميسكمتيون مستم ممسكسكين هم دم كو مدنم هم كمن دين مستم معدو يستمهاء ميسكمتين معينهاء بسعدم دريا لمعدد در لونو لوادويوريس ، سيوم م سام مستم سيم سير سير لونو مستدستورسهم المعلاليا سطوهم المعدي والمعرب المعدودي المؤه والمتيارية والوق ما اعمار سناء الم مستسل بمصيل مسكم جهل فهيلوريا .. شدرم سنيه سيسكمسل .. شدرم سنيه ديريا ميهان جه دعدرزم فهده .. ميسكمس مسكم و مصوراً منو همينم م موريع مقصم عصمهو ميوى عدريساً هدوء درياً

منهال جو دعمريام و مصرياً مدنو محمديم م فالخلام جمعهن فهو مدرياً منهال جو دعمريم عمرياً

فسهور مسا معرور و مرور ويسفون عرب ته و فرن ته د من ته و معرور من م بعدي ٤ بعدود وبهر بي شهريو دعو موسود مر ريدد ١ شعر شوريم ومستعو موسيس مسا عدم ميوس ميس محصو محدرم ولكو غدول ويول مي ويوول ، فدوول بوعدو عرا هدم ورکدل ویرکدل محدلا ویودراء، ورکدل وسکر عصر بینو موردا سهدل ل سنستهام میبیمر"، جاونو مع ويوروا فمسويهم عمداً بويريتمي م بعدي معتدم عى سولمسهم عد مفتم عد فعلمسيرعه ويعوان ومعتز يويه ستم و معدد مدن بهعو بيديتم يويد عد مندع يويدس مدناج عدمها بودهها ، فمسهوس مدا د بودهمسه د بوميدس خدا بسدع ودهشته شدود، وسفام معديد ٤ وي مكورة ميمير يستم د يعتمتون د ١٠ يستم و مينو معد ٤ معديد ويواجه، سبد

هواء - يسفدتنون دستم و ١٥٥ د -ييتو عددهو هو عدرتنووا ١٥٥ د مححم و ويتسفود بدوبدهن

مستم عيدي مكدم محدمه . معد خديمكوريس معدي يعه . مينكمتيه مستم مستر هم مه مودي

الله المستوية الله المعالم المستور الما المعالم المستور المالية المعامسة المستور المستور المالية المستور المستور المالية المستور المالية المستور المستور المالية المستور المالية المستور المالية المستور المالية المستور المس سههدرت همدكسا سنوم وديوم هما رياسه سيدروا ، وردير ييكدرم رودم دسسررد سنو ومديول روع بالا ب مالالمحصد بالعدي مع المعتدم في المولسهم وردادل المدعركون المالمام سيا المعلى معروبه ما معردا ويومل معدما سنو البيارا ، نمتما هومل نعم سنو البيارانكو ، معوسهم ويواء ويتر شعن د ويوشتم م ويوشن شنشو ويولء ويوسد مسانعوا ويترا معلم ممتويس مستوسل جسبه قار تسعمتي عديه دويسر جو ميششون عنصن د فلاءم کو ریبهاء مستر محدور د ستسهم محدفر مورد در معمم مم منتوعه ریدفر دوستر عسد مر مهومم شيري وينسهويده روهدريهري معرووياً روي بي مسهدي م معدي المستس في معدي المفي شديع عصع معتنسهم مكمع معربه ميكم هريينون ، كالاريينون ، معتومهم معربه وعندر واعتدر بعو عهم عادي موصوم ما مملح ميور د الها د معلى ميكندوروجو عميرويمون ، حيا هيوا هيوا ميدمو معيورد جسوعو معتدره معرب د عولم سيفريم بمدر ويعنين راعو عيم كو ريبوياء عرفو بمعنم معدم م

المستمع معدوفاً ، معتدم معن ميشو و ودوره معربكن مسع بمرزيدم در مدين مستعد ، الاعدا و والمح مسعد ، استوسوس ما ودسود مسيسه ، موا معيده المحل و سوعو دهوسا معددما ما على معرفين ميوريسمي كمن وددوراً .. معدنتمسر محدير ميورشمي م ديسر"، ويسم ول روباً .. معربكس والتسلمون مر مريح ومشدم ومول والتسلمون معصيه مدم ، ويتم وييلمنشوي وموذ والتسلمون ويودر د ريهها .. عن يوسكو فهود أ ربع فهوم مسمنه عمد مع فردع مر خدشم ربعه معتمريم في .

معربکد ویشکمن معوین در خمدر کشتر ستمیریه ویین در ، وی ستور نمتور مدن اویکویر در اویکویر در اویکویر در اویکویر در در اویکویر در در اویکویر میرا در ستوری بیدن ایشته دمیدتیویا . سدن میدن میدن ایشته

سترواعم مهم معهد در وسمده موهدون بمعم ميشد ويشم معر ويشمه ميددا ششعه كو المعدولة المعدد موا المعمور ويسول المحار المحار والمعتموس موجو المدلالة المعير ولايوا المعدر"

المحمد ما معمد معدد المعمد المعدد الم

مجهاء عين أستسعو بهما د معيون عا معهدي عام مودو و ربعد عن معيوا موعو

معلومهم ، معتن ممكسكو بدوي بدري منسك مدرم عدر هيد هيده عندسا ءو عدوياء عرفن معنو ويدم بويديريا وهيدو هنصا رستم رسين مدم جو ديريا معدو يستدويا ب وهم شرم دمعي منو منو وييوراء. ميدهدشيون رستم ويسه هنمدا رمدي هدس المحدير نا معاديم معنق معتولاً مريود لا منشعق ريبعم ، ميمسيمكمسهم بهيور د معصم مكدرعه معدوباً ربط جنكود عنو ويسو منسا دريا سوي هو بصريع عنو سوي ا رشيء عدم عدريا هو سيفقتون يستم عهر مستوسط عبيدا عميه والمقاط والمقاط ميسان ما ميسان ما ميسان ما والمواد مع عبدالم والمقارات محج سكس المحين معتنز بيسكمتيي سنتر هو معيون معربال عو معربيين معرباً رييلام ، مرجه معشيهه عوسو منصل جوود كدرم بعربيهن مريوريس معربا ههمشهكممن مع عصلم يسياحن مياس ال يعو كنيس فهوياء بمرسين يستم همل ميريا مصويين من هم فيس فيمنا هو مدريا

المامل المامل المامل المامل المعادية المامل المامل

مهلتاه مههلاه مستحيلهم عومو ميوم مهرد لا مميوم عمل معودي هدويا به مسكم مميموم منموصم

مهل معروباً ربعو مستم كمن مسييمسيون ، مستم بمشاع مروين ويهم منشدن ميسو بسمورو محنم وللميرا الله مذيدة بالاستماع والمتمني وهدعل الهدعل علام ولايول الهدعل المعلال معدراً قال على معتويوريس سعود معل محدد سيم من هديم هدنمن معوم عدنه يسعر معديا سينو عو سينوسين محدد المحدد المدر فريسين د سينيدم سدرا سعداء دعوليواء فريس استمعه . - يسته اسمريري -مدنير وبعنير ربعه بعيمتي دميويونا .. دستير ۾ جيخ حيج کدڻ هنمدا اسعر مسيومر حوام مور فهل يد معنونا معر يكو بمنسول ييشو ويعنبي يكو مستطيستمو يستم عمويهي وبعنيم ريحو سييستول ، من معرباً دل مينه ومطيع ريحو سنسو ويومع عدييفه وعديدينيم عديدا معكون وولي ميهوي وههو ووهم ، وب معدني عودي ووده، منيين معدين ووصههم محفر منكم ويديرها ليس م ، مستم سم ، عدنه عدين در وبدم غدم سفين عسا وهور ريعه، عديدهم بيس بسمروه مييريع فال .. عسلم ميكمايدل ربها .. منهم في محدثم ميشكول بستم معدراً مهيهءسم مع مهيما معدي سيم ميوروناء ساح سيم ميما ي معنسها معديم معتشوره معسمسم معدياً من معنسهم

والمعدل في مستعدم علوسهاء والمعمل والمنوف أمداح في المعدود في ومديدونو ساعدم وا رواي ه ميوسد ميوسد م بيام و دسر المحيوس ليدر الميوسين منو مدفوه معمدر دال رعو المعلوم عدم المتوافعين المولام مع محمود المتيانيوجود دسم الله المستول ، والكرام المعلى سواءً ميعلمها . ميروجما وسور معدد مهم ميعدمونا ، معتم منصدا د متحسح مديرونا ، وركهم معهد

عولا مكامل عمل بيكمويم وديور مييورعو ودعر معم مستمل م يعكمل مو بيكتمر يودم حذف عيل ل على مالسول ، ومدعل مخيدم ويول ، ميدلم هو عذف معدم ويوى ، مييتس معمر وو عذف سلام ويوه ، حدثمن هو بيتنمي يوين يتمين هم ميتونا رويا ، فريتهم سويا معر وشمسهم محمد وسال أستلق لهدوم كمن ممدولة ، حالها في المعتبل محمدهم في مدار ميعي مسهد محوقها و المدادة هدعل مصدي روي هم فيتستي ديوس ويهاء أم ورا معدلم مدوعو مويو معمر را ود، محمله عمل ، من جينو ردعيبون سيدف حدوم عدمون رواء ، ويسو هنصا مملمس هو جدم بدفن شديكو يتبعن الستصوي كمن يدرين المحسق معل ميسر ميشر هوهويون ، رميدر ميشر ويسعد و

בני ליים משמים ליים ביבה לוצפון יים משמים אות שליים שלות של יינין שיין יירין יירין יירין יירין יירין יירין יירי בנים משמים ליים משבים לוצפון יים שיינם שמים שלי יינין מצפון ייבים ליינין משמים של יינין משמים אינים משמים של יירין ملحل مقصر م ریدر ا عشم بعدی میدی میدی میدرا متر قیلان علم فیولدی وقدعم فندما عمر مفتصها عسل بينتسم بيويدن ميههوريس ريديول عمقص من ميناشد مين سيكم فعل معدا فعنها كل معدواً مما ويعو ميهوقاً . وهمكو عن عن عنه دياسته جووي ويعته مه ميهوياً . فنصا بهجسو دي موسوم يوم سهيسي مسعين مهدونا ، ويسم منصا وتوسم فدعن فسعس ويمكن معسقها همكسته ديهكيا ، دمدربهدي ها دس ا ها عيم هو وددع هنمسا درين ويدعو وودكر عمكسحشم هياعم دمكيع معدم هو ويشمع معتدس مصمى كمن غديم ون المه ممريم هندسا م دستمتر هيوا هي ربعو سيسول به متنهيم ريول ، سيكم هيم هيم ما ريول ، عمرول ،

مرائل مهاویا به دمدربهمیون ما شریا دی مهام دویا به معدر المعلق عدا والموا والموا والموا والمدرية عياس في عين عين عين والمدينة والموا عدا الموا

- 90 @ عبد مستم ر ميتسب به علاية معلى عبريتمم م معيون عا وجوره ميون مسلم مديمة وسيح فحد ريستم . سار 1904 د بسعر فهديور هو محماء عهر مهريهو سفر سعر ربعد فمدعو عهر مسكس م عدى منه مهم جعين. عستس جهيزي و بعم همل محتوي ميعدره مدسر"، دل عمسمدهم ميد ميول ، معل ميدر المعلى ديدر بيكو مهمنس ديسا مودعم منعو يسعر ويود ، مسا مستسور خورم جميسسهم جيم في جدور و محمور عصم مستسور جسوشمم م جدون مسكس . بعط مستم د معدديد عدديد ، دبهديكم و سيسكمدا هدد فاعد عياستهام وعدوم جديم هميا عوام مدور ، عدم سنم ولارد موماعط والمسلم سعمتو ، عدم مومعط د علود معركمها " جارفين محموا لا يهيون سكس سس المرهم معيمتهم بسعر عهيسم معيسم يعدم معرم باسعر منظمر د يتباد جماد بهنديون، ميشكمشاد بسعر منظم مخطر و منمر مر معيهمات جمدماء عندما موسيكون مو به دويسو عبديدا معددي هو عبديدا ديوسواحق بمعور بمنمسو بمعوالا مويدهم عبديدا ن سوءو بوسكوماً به بسعو بوسكمشن منظم بدنو بدون هدن بينشكسيدي بسكندسهم عيمهر هم محتددي

المرا المراكب ما المراكب المرا

ستستدعه و سلمع شدر ك مع سيهدم و مستمره عدد المع معود المع معود مع معودهماء و مسيسم عن مستور عدل منه مسسولاء مستم و مينو عمد ٢ معدمه راعود مسيم معامد را معم معري ريحون مشمر على لم يدنو هويم ريحون ميس موني موني لمعدول ريحو يسمر مولفه والمقط من معدراً دكريم في عدم سمر ل نعموم موسى مويده ومقمع موهوره سيوم ميوم هم معيده ، سكم شدوم ميكدبدعو ، عسكم هديوا كو معديه عستر يودن همدعو ، بعد سفو سر ا مر سر معربا در دموبهدي ، بسفر عميسا در معربا در ودميو ريعه ، عسلا هدويو لا معيدعي عسيمهل مدورل منعو ميوكنديدعو، هسم مس لم شو معولاً معيومسهال» ميساء ما موسول ما ميسر موسول مادر موء و ري ما مصمم ما ميدر مدشو وري بعده وال استم و عنه محدل مناسعمورا في راعود داسه سوسال مع محدل سود ا روغود دار مسكم و بستين بستمته، مدينهها ديشهاء، مستر يوسر و معهم معين بنسكس متدين استه فالايلين معتقم و معتيكم معتوباً وب . ميس موسر و همم معيو منسكسو نسمن ا ولايدر ويل . معر

مورد التوميس بهويور المددوري » بسلسندي عديد و المنه بستر المددور المددوري ، المنه

ومقصر ومدعه ديهافع منز مدوراً دل مينو دعوهدي وهمهم مهل مهلم ملام عوال يوفو عملمتناه مورون

معتهم ستسعيع يتهوى سكم كلم كسكم عدم بينو هههه جمعته هيون مديرياء عمر هههه د عنو س معتصر ركح وبهم عوسي في أحد وحسيسي و معتسي وورد وعدره وهدر وهدر المر معهما عميه هيم ، مع معمد عدن ميرون المعرون المعروب الم عدل لى عن معتدر لهود ميمهم مهد" مول الدولود مسمو سيم سم معرده، ميشر مع معتوا معتم عنو معكود يتمود في عنو مسمو وي ، منين معتسبع مما ، عنو معن ا بعسنم عددهم فين عهل سلمو و عيون عصعما بمتعني ، عيني عهن و بمعمن عون عدم عهن سلمو عمر محكم و جدنو بهكريكم مكون وب. متعمو ميوم يونو ميكمكونا.. مدعدو مُدتمن يونو مولمعونا.. معتهم درباء مهلاد عنه ويدريم ربعه معيكم ديريا وهيمشم و عنف شعر ربعه في شعبوهم ممنا سيطول ربعو مرا تهديع وسوار سيفدعو معدوبود مهن مسقم عننو سيوزا موشوبهو 1900ء منو

الله على الله المعارون المعار ها عقوسا بندم جود مدنو بيسكوسون بهمد مسكوا وبدور دييسترساء بود بنسن عما عون سا معمر المستهيسون ج معموم بمحصوبهم و هدعون . يسفمس منفع عمر عمر عصومتم فمتم بسعم عمريم Accepted to the state of the st هيمورا ، ميان بفعوال بسعو سكم دعن وي موسم عيده وي موس د في ويدا وسكو وي عهم المركاء على وقد منصدما و على وقاق ، عمل وقد معمل معمل معمل معمل معمل معل مدا معاصدها وقد ما المعالية باسعوا مصريتمن بيعدو هو هائستموا مفكمه عوا باسعوا باسعسوا فعريدعود فيستعوا في فاحدوا فعربات منهامموا م هائم ورياً معدد بسعم سكم د معدوجو يويدهميتيدنسم جمكيسي بيدي بدياً مستدون ، مسكم و مستو عمدياً دي بلمنمهمشم فمسهيم عمداً عمديكو عمدياً ولم عصون ، جمعرا مسايسم ما سعم مبود شديك هدوم سعسهم ١٥٥ ؛ ماضف بمعمل كوش موسوريا مسم مستم د مستسر د معيمتمل م يتمي هو جيهمتس شهم عدد عمر عهم هو ممنسهم هو بعريتمهم سعسهم

علم علاما دمدري بالاسول مفرعيول ، وبدلمما ويهم بامدي يستم ل هيواعدي ملايدم .. فريم منه ففلمسهد به بستر بيسر بيسر بيوريتها عو عندما بويدلماء وجويم دهاءو ، بمعدر د نمعار مراجعها مهود سنوعو عسم ريح في شفهييون، محموم معم محسوم مستون ، ريفمم م عدمدا مددو دي مدعدعه من م محفر عمر سيرواون ، فرو منو عدسهم يوين معروع موجو مديرهم مستم سكم مستم عمل ربيح بهدين بي مديوم م بهدهما معهم محدل ر سيسم رسدسون ، يعديه بعدي معلم بعدن ن مفتقوعه بوقع باينهن همكستم شعون ، مستصداً سكم هدن منه بعنور مدعدكين لممكسته فيعون بالتو عساعسا وبريع دسم نتهم كو ليعيق ريق بالونق بمعونا ريعيم كو عدداً ومعدي معدعوهما ورجه صدم وستم و معتوم منور وجورو جيم وجون موضو ومعتم معدمهن الملاق المعلق اعم المعلسام المتعلق المعدد المعمراتيقال الاهاد المعود المعلق المعلق هيمنسم .. دعدل كهاموا سيعه كهاموا بدعدل جلاهلا معدعركمها ، حيكم و معدنو سي كانتمل عدعركمهال ، علم عيامتي هدي هو هيام بني المدرون ، معدسين و معلمر عو يدهين مع سال مدرير

هييكيم يوس منه هديد لا سيستسط ممتنمس عمر سهول .. محمله عديما مر ممرا در ريحورم

استدعق ستنهال به طائف و بديموا في ما سابيها على عسما بوسكوشيقها ، ويعينوا ما بامتامان

معتدر عندها هم رهيزية في مسل سنم رمهرفم و معنسفر هم معراً هم معنو ور يدم ا عندعو

معيها عبول المراهي المتماد الاقهو المتمايات على عنو عنمدا ليتو ويود وهووا عنو المرا

١٩٥٦ ، عبد عمر المعد ميكمن بيسو د مسيد عليه على مدينيه على منافيها معهد كدل منافيها عرائيل ميكم و علاما م معولاريا دل بمنوبه عديسر جو رييوياء شعد ومكميس ديتم وويا مرهار مراسعا علمار در عبديسط مستهاج ساوار ، عميرا المهار مراسعا م مقاعات بيديا علم الم دى منه مويون ، معسر ن منه بممتم مر ويسكمن ميريسكه مويويا ، مدري مسعم ين ميشكر رويا .. موسوم مناعه ، مسل عديديا كل فهيستر معتول ، معيس م مستحل بدهيل في دعيسونا ، مستحل فيد مسيسه بالمهم بلاداعم ، حسف م معتمم سع ، بعد فكفيم ، دي ويسو ، مول معرفك ، مهم معود مراجعة ، معربيسه مينس مه م م مسلم ما معرفه سعم د مريهام عندما ميلاون، هلكم عندما م روسون كو مهيسم م ري م معتديا دميسان ميس أشاكو معيهما ما وويسر معيهما " عساعما و وسهمسر" من مولمسر " فعنهم ما يوسرن فهو عمسرما " معروبي محصوم ما مهما محدوما عسم معياد عموما ويسمعون بيوريسنو ميهما ما يوعيا وبهدوما ه

مر ويهو سيسر كو رحم معروباً ، ميستم بعود در مهر ميشورم مصفحده سير مدنو ميود ،

معيوم بسنى مل .. سنر مييشم بيه دى ميردم ديها محصر يون معيده . فيعشم روباً محدودي

ميلكو راحو ميير م ممتم مستسل هدارون ، معرض هم متديم رستمدع مفنون ، معيورا ريان

عد الم عمول عن معروفي معم ميدهسود المحر الما هو المنسود روياد والمراجع المعروب المحرا الم

هل الكور عبيلي عبيلي على المور المور الموري المورد عديد المحل المحدد و المحدد معدد المحدد المحد المستصدي كمك وسفيديه و طمهمكو بايه دي وي الالالهم و عصسمي كمن ميليكم ي ميوريقيءم ي محمومهما و بعدور المعلم مولينسده والاسلام والاسلام المعلم مسلام المعلم ما المعلم ما المعلم ال محصفك وهيس محس در سوء معتباء ود معتباء ودر مستم عربا كدرم مدري ومعدو دوينسم هو جمته به وهي ريبهاء .. سفيتيكو عدنه سيبهاء . معديعتيكه دل عدنه معتديهن هد رهاء . معتنر بيرين

مستم ميس هده ، مجهم المن عدن عسد ميسو هدو عذن دسم ١٤٥٠ وورو هديم و عهدام معيسه

شخهن دسورت عينون د مستصلها و محمل في فيدي عيدي عمون عين عين عليه دين عدرا ولا ٤٠ بين موريا ديهشير مسيم وهويا ، متوج ديهشير مهمتم وهويا ريحو دمورد ميون ستييسو معروبهان ، فريدهم جسمهن دمريك جبيود مسيسه كه ميعدرهم عسم كه معدره فه معدرك رنحه معروبان دمريك علولا معدول مصلوم بالماء والموال ، محتصد مع مون والمعدر والمعدر والمعدر والمعدر والمعدد المعدد المعد والمولان بعو معيون محمون بستر معربات مريح مرحون مو معدعوي مو يتعون مويني موين ميشو رعو قريعهم في بعدم فريكوم فينكمهم مستحق معتموناء دمريك جينون مسييسه دمشريها ربعه ميستمهاء معن ميشه عدما محمولاً . مسكو عدما مر رمتمهم د معمريم ديتو وهويا ربع شيره-مدا هوهوا معر بستعه ديهكير .. جلافيق بعين جلام يستم عسال حكيوم بعدل ل عليه عليه عديداً ويتكمع معها عديتهايسهان ، لوديتها و دس به ميون مسيسو دي لوديديتهم مديدها ، دس به لهيون مسيسو سهسهاء منيووعما ريبهاء ميمر مسكر هر عذف ممتمهم في داء صدم مستم ودحمم معهكيهاء،

که فکرکیا اعماسی می معصده فکرفار « فعصده مدینک جوی متعافی المرسل عوشیار را ما معیده فیریدی

جدرا منظماء مجرهيرهاءه عموسيهاد ، عمديما ما عموهما و نعوهما لهما عميلاما د ربطما ما معتصريس و ويدم جمسكو هو ميهما بيهما باعدى ميهمور و يوييشن ودعو ديم مدنو مهم معروباً ، ديم 199 ب عدد مريس و 1990 بنيووجما نميدتيمكم رييونا ، جمدوريم عمر جمدرور في ويا ، حديثمهم عمر مصمور ورا به معصمها معا سعدر ورا به سي عمدرور موليور على ربعو ريعو ريعوان مولاد مرود هدورهم محتفوص دسعى محمساءي معساجه مستهير على فهويوري وريديهم هي ريعه مستهاء وريديهم المهلى مدنو معمقو .. فصع عدنو عين ي معمقو .. فعد معنوا .. الويم يعدن عدنوا .. وركهم د وهصره والمتسم رياستح لمعود مو سيول، سيسهم مدل أشعن مو معيدول ٣٠ المعروبا راحق سلمته وهررعق ستلكيير « بدويدن هو جوه أنراعق ستدريم وستسيطدعو سيسكوراء علامة الله والله الله والله وا عسم من مع مهوس ميونه مسيم هم معمومه ومدي ومل ديهل مهو ميه مديون ، مسمر سيم معلايتها و معياصل عد بهويور معديتمهمي معتفمهل عد سيستمعي د مفستال بهون بعستها

خمس د هندمتس بهسان دن هايمنحق بمعتمتها .. بيوييتهاجم و بعيين هيفنسدا م مقتيسدا هدعن

ما به محدو فيكم ل دمهور ل يصو معدمو ويوه به محدور ل فيكم ل دمهور ل يعمو فيوه معنوراً المسى مير و مضروم د متمر و مهم كم دستول رحو مستميسه معربم معن وديم د عدوءول، معتنصر مر سويدن همدين معدفهن يهوين مسيسو بمنشير مدديم معصرم مشعيبه بهميتمفين معوى أ يعو مح مفشيسول ، موسر در عستر به مح معشمفسيميسم مييفود ، به مر خدرم ميس موليميمو در بستهيسول ، خمون ميس در موسس بهوب عدسهيسمون سددون ، مسكم موسد ويعل ويسوم مرا يوسول ، موسد بر معرب فيدوم منه مدينهم م ودور له خديم بيكو ه معدد مسهم ماعه المام معدد الله معدد المع معدد العيلممه دسعتنيها، « عام دميسيسه عميه هديم عون بمعنم رم ر ميشم ربعه عدما مديمة ميييلمس كمن، وشيكم هديهم بعم هيمير يوس مفتيويتسم مفشييسياء يد م نعم بيوياء عنو جهد ويك الم المتكلمة المالي فالاسو المواط لاما المظلم ما فوسس معتوماً د السنتهاء عيرواً الم

وكالمحياس منفسا هوهوا د ميشيسا هدع عدا على عسيم سعود علام ييشق معيم در سعدياسه الماحل المنوا المنطبع المحمل المحمل المحمل المحمد ا لاعق ديوريم وومشم بهرين همن ديدشهها بعشهن ، مهستدع بمعصس عديم ن غريديعي لهكمه علول مولا مولا مندال منود ملاس دولا ما علو مولاء استصهام معربتمعصن دل ميين العق معييمسون ، دستم جنع هديول دمعتنهم بستهيشع ديتيدم هوها به بينو هوهو موسر دي ميوي دانه معيودا ووسي دي ميوي دانه و دشور ميوي ميويا سهسال دل بمحمتمها ريحو بستس بمثمهج عندما هتر بمحصدي سديهال . هدهكم همديدينم سوجو wind wind . The sure to see a second of second محلفه ما بياهي مستيسه مصيور مر بسعر معيور ، فيوس بدهي مقيوي كييرمون ، بعريمون بعوستم ر شار مول ديم ولاتوبود ميم مام معل عمل معل معوفيورد منز رح كو يسقف مورشواسر د علال المين المعرور على المحمود المعروب المعروب

ولا معتصبهم و عمل عبدم مستم عندما ويتكوفان ويدستم حمديم بدنمهمسم عسمم عدما ويكفوفان ميس ممتعور كه دويتييكمها .. سيستعتدم م عستر ديتيديدا .. معتيعر د سيكسورا وسهر معتقور سعوا معدمه وستم هي مسيومسول ، مولان عام مهم في فيم هي مهم نام هم مهم نامه بعمر هو رون ، مناع مويدعو مومريوم سدنشر هو مهمم ردعو مهمم د مناء مورده مونشتم م ط علقال علمهان هدهم ط ساعدال مدينامان عليميان مل سيسدد ، معاسد م عصفه فاحسف عنهما معهشم م دستمي أسميون مين تدويم د تعنيب فيسيم في ميار موسين مدوين ماقتون ماونو الميامليتهاي مند ادي مدنه هدييان مندسمهاا، جاهن ميسرم ميل ا هنمدا دود، هدورها هم سويتين معيوريكان بدريده ريابها .. هدعديم مصعور من محتهاعم مييس تهدور شعو معور مع فهمسم معل هدور وعل ها حال معتقها عل الهدور المدون فعل المدهر والماله المدعد والمكالمة عمد عمدا ، فياستدا و مهما معتقما ، معتمما ما عمصه موا عقومتها في إهديرهافي به ، عبدا

عدا .. معوم د ميكود عديق ميدوستر و معوم ، ويد ريامكو ريسم م معيكو ، رسم ريامكو عدر ا بحدور وا بحدور والمدور والمدرور في مصمسها روء والمسم ومدر أعور ومدر راعو ستدول ، مروا کمن بستر ستر معدو ومدن دن عن بیشتر رعم، معل عدساً م معددم بدهر معل سهسون . بلاجها رياجياً . معدو فيوم معيورجه جه يهم ليسعمن يسعم ويه ربعه هدم فيرم ميها د بستويير اليوناء عسر مقدل محلوا ويكفشره ويحصر م وسم معتوري عسم نستم و عيما ل فدينويسكو ، محتصورسا في طعما ل دستمته و بمسويا ، معكمتمس فعما و وجورها وجسلا معها د بسيد المعيد المورود وكفعدا منز بمعوشها معروواء ويسد معدا ويسبهم عويندا هم المحدود ويعد الدود ، ويدسم لحميه سسم و عصر من ربحو معتصريس و عصر د عميهاء مسمسيه معدوستمس عدما عدسل بهدورها عد معدوس و ودسس ويسكون ومحصر ومدير د معور د يسعم عرب ويسكمك ، محول غمكم دييس عم غميم ، معمم م ويسهم محونسا محقيمهم مطعيق مولميدمون ، عبلود مدسس مع موليقود ، معيوم م عدسا هوي دهمد فود ، حسف

أعدم معدد ويكمش درعه والتسينول . معددم م والاوام السيسو مر معددا ويمنش معددا ويلفي أ

ها مواهوره مواديتن منحمور معمور ، معم محتصور مسلم عردم ريهون منز موه وسعر معدو عوعدعو ، عربع بيدم معر ممنون ، روكدرال مديكمدعو عنشكو روديو و ومدورال وو ودر م عسر مستر و ودستم فحدور حصور و وهدد دد عصيسهم د عمد عدسيول ، عدام مع عدد الم ملمن بهدن معين مصددر راعم بهددم دنهكهادي عنوعيييلمسن لهمن عردم مع معومتين رسرا والموالي مهو المواجدة المدارية في عموسه عيدكم هي روياء عروس ول عسر مو سيسكول رحو ريهرمم مدرويا هي موفو محفر سوعو معوى م عدراً كدوراً معتمتيوون وو ي عدد=ر ويشكمن وهم مدوجو في معدد أ ربعو ممتيسرًا مسيل في مسلم في محمد و معلم من محمد في سيسورات عديدة مع رستس و رسع همد و معنوالام عمد بعم ربعه سفرولام محدمه ملايرم ريفمسفعون .. علام سيبيلمسون معمل منصلان علمكين عملينسك يشتهان يدميم ويستمل فاحتشم يتحتهم جمديل فاجمئته

ويتهوي منسا ستر مسل رعو يوستها وب رعو معرباً ريهوا ، منز معرباً ويهم ويسعى معماً

سعو بمسكف منعوبيهم معهديا باييس المهري موهيلين مر هنون مهو عوصعه سيون.

معسر عريب يعتفه وسع مع معتمس المن عياسم عريم بدوريه وهدر دويا ، بعيميتمم المسلط مل عليس مسمد هدي علاقة هدورا سار مصدي هيمورا ، فيستحدرا معل مل علاقيان مميتهان معدي معدويور هيدورا ، حيكم محدورها ممهنسيسرع معروور ، حيرها هو مهم سوكوورا ، معذم هو السير على المتشمر ويتدا عدا معدشوري معديم والمتشول ، ومحمر و والمكون المتشول ، ومحمرة المتشورة والمحمودة المتشورة المتشورة والمحمودة المتشورة ال of whent a surgery a sout I punch of crowd year street of the surgery بعدي بمهدتيميسي سمدوميكي ويتبيكمن سيرا كيتير وهرويكين ويكمن هو ريينها ، بمديتيير يتبعن الروياء، المعتدلية و المواقع المسلم مسلمت المعلم المستدر المعلم العدر العدر المستدر المعلم المعتدرية المع معدى مدنو ملكون، مه عن وبهمتسم معم وبديم د ون عميد و بميم د بميم نسوعه نسون، عدنو يتعنوم روسي هدل ديريا ليهكم بستسدع يتنتهاء، معتكمتنمس ودوم معدوسو ويتسكمن ليسكمن بستسم محمل هدور هو معيو معيون المعاشدة الما والعدر"، والمعاردة المعالم المعا ملاقع على مهم مدوعه هدم دسم سفسم د منه موجو ملادون ، دهفسهم هدر منع ، ميشدر

عمهم هديرها روع عبير هده ب علام و معمنه همال عيسم مستم ممنم مدر مر عيمسل بدرا مر وبعرواء معدر المستوبواء ميشون مصاد متسيواء دميد ما معدد المستم والمعددا هو مندم علاسا بودكم معرودران ما تحمير عدريا محصيهاء ميودل ويسكمل ل وودسل ما ودوروا مدرسه هعير المديدياتي. ميرعمتمكن دل سفسور الميهاي ديهمول همل ميرعمكيل ريبها ، ميرعمكين هو معدعهم بعدم . ميستمتم م جادستسهم بعدم روال . ميتمملان دن هعرباً ون عودعو ميهوال . ميلاً حس بستمها .. جو بيسم و عمد ا هي جمدي جميههمدم جميعهم خديمة فديمة ديااً معتهم المحمليسدا محملهدي المهردي ويهاء بي بهرض بمعول تسس هم بعد بمد بسعهمدا رميسا معهم هم سون عمويم سيعيدتنمون بي معدم نسيم نمهم همن سم يمنين سماء بوين وهواء . معتر مستسر و معدل کمی ویدیموریس هنمسا م وجوروا درم سیکم مستم معمر وسکم معربها عبر و

معيوم ر مدريا كمن قدم محتميني مديد معدم موريد مهر روياء ريامهم عدمم ممهلمستديدية ومدم سيكم مستم سكيف عيوم مسريتمم عمويح دا شتسك لاحست كور سيكو عهم ل بيعمقتم كان مكم تمكوم ويسمون د ويحدعو ميوماً مدنو موجوياً به مصحور و محوكوباء ديهيم ومعود در مكييك علايح ميم المراجع أيوم فيوما ميم معمنيها، يكفع ميم رامس معدد وييتسهم د موهم ديوسدد کمد ردهمم م محديددا يستس ميودمو ميول مكيس المدرورمم . ميهم سارياً هعدو مدلمنن بيمهم شفي ، فيفهم فالاسهم معتفي رسيهن معلم ويشهم ن ديدشم و ودحم ا سيكون بي جدونو معمنو سيوسا بستس سكد يستس بي صعبوسا يستس د وعربعو سوستعم هنمدا د سيسون مصديمول ديم مدمل و سفر مصلفهم د معدمه ديفهم معدم معدم مسدد مسيم دهول ، المعا معوبا معدرسي دعن زيها محسسهما جمها عمدريا جمدها معدل عدن عدن عقويد عدريك مستماء ويعما مستم .. موموريا مستم و محدل المحد مومسهم بيهدم و محم ، محوييتم بستم و ويعتنهمهم

II wit o without out it open the of the series in the seri

مصحسهم عمل به معرواً ربحود عدرول والمستولاء والمرافعة المرافع والمرافعة المرافعة الم

مستس بيستم ميون مستس في معدل المفت مييكسيس معدى مهيعتمسهم بيهد ل دييتسمي ها مهيدا .

عوركم مع بيرميون فلاسم و ول ا كل منه عدمنل عيمم بوملاق هم ويعتنصيون عهمتمسهم بيهم ل

المعلمات بستم و ميكسبهم طييس الموعود عوريا طعدو مطيع وبعتم عدتم مدا دويا مومر هم سيطيدتيوون

دييتدعه عهمكوريم عصدي دي دميسعه معور مصوريا عصدي ميد عصم عصم محكم و بسعم دستم ديم

هو هدو به مونو دمعنو بسعم بستم دوراً حده بستمها ، عدمن بيهم خور د مين دويون ، عدم و

РАЗНОЧТЕНІЯ, ПОПРАВКИ І ДОПОЛНЕНІЯ ТЕКСТА.

- (1) Вибсто явно ошибочнаго вътексть крисъ, следуеть читать Я бирюза или тибет. 53784
- (2) Въ Сананъ-Сэцэнъ 🧸
- (3) **Intali**
- (4) Витето непредставляющаго смысла В читаль В
- (5) Читай ф, какъ у Сананъ-
- (6) Julian 17 (7) Julian 17 (8)
- . (8) 義
 - (9) Yarrat . \$ 1.11 . \$
 - (10) 夏

- (11) Читай: , плакать, витето , доружить в сл, которое не в представляеть гдёсь смысла.
- (12) Нынь употребляется

 В талала; ср. туркское مالامق
- (13) and (14) and (14) and (14)
- (15) Читай, какъ въ примъчанія 5.
- (16) \$\frac{4}{2}\$ (17) **1**
- (18) Unital 3 (19) 3
- (a) + 9
- (2) # 1 2
- (22) :
 - (23) Читай 🥞

- (24) Читай Д
- (25) Ustrait 3
- (26) Въ текстъ явияя описка, вм. Я или Я
- (29) P (30) P
- (31) Следуеть прибавить опущенное 2
- (32) \$\frac{1}{3}\$ (33) \cdot \frac{3}{3}\$
- (34) \$ (35) Yuraü \$
- (36) (37) 337
- (38) Правитинде ф или же
- (39) PRIM P (40)
- (41) Чит. З колодегь, или

- (42) (43) 3
- (44) ag (45) ag mag 27
- (46) \$\frac{1}{2} \text{(47) injected 5.
- (48) (49)
- (50) З бакъ у Сананъ-Сэ цэна.
- (51) я по Сананъ-Сэцэну.
 - (52) Pro phash have and the talk of talk of the talk o
- (53) Читай З вивсто
- (54) Читай ф виъсто ф

25000000-240400	
(55)	(69) F execto of
(56) 7 83. 7 7	(70) 3 (72) 3
4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4	(71) 4
(57) \$\frac{1}{3}\$ no-tubet. \$\frac{5}{3}\$ u.in Nohr. \$\frac{1}{3}\$	(73) \ \(\frac{1}{4}\)
•	(75) 岁
(58) Читай: Т витесто Т	(76) Yutai A s.m A
(59) Читай д , какъ написа- но это д слово въдру- гихъ мъстахъ.	(77)
(60) A (61) A (61) A (61)	(78) 4 4 5
(62) இ (63) Читай . Д	(79) Савауеть прибавить:
<u> </u>	事 (80) 事
(64) L B	(81) Сатауеть прибавить:
(65) Такъ какъ въ прим ъча - нія 63.	3
(99) Fra 3	(82) 3 (83) 3
(67) (68)	(84) \$ extero \$
نیفمتین کرویا	45, 45, 45, 45, 45, 45, 45, 45, 45, 45,
9	

Azmans - Tobun,

(85) Catayers upubas. 4	(99) H WITHER: 2 2
(86) \$1 (87) \$3	(100) By 1
(88) P (89) A	TIE
(90) Тоже что въ примъча- нія 44.	(101) of (102) of (103)
(91) (92) 17 (93) (93) (91)	(103) [104) [3]
(93) 3 (94) 3	(105) A (106) A
(95) (96) (96) (95)	(107) g .
(97) · 4 (98) · 3	(108) 幹皿 對 對.
1, 1804 1, 1807	(109) த 1

АЛТАНЪ-ТОБЧИ.

краткая исторія о происхожавній царей ¹.

Омъ свасти сидемъ³. Разскажу вкратцъ исторію происхожденія пидійскихъ и тибетскихъ мудрыхъ царей изъ рода Бодисатвъ. Существамъ сего піра, не имъвшимъ понатія о справедливости, всевышній Будда назначилъ въ цари Маха-Самади, который прославился подъ именемъ Олама Эркгукдэксэнъ-хаганъ (царь многими возведенный).

Въ Пидін первый царь быль Маха-Самади. Его сынъ, Тэткуко-Асаракчи-хутукту-хаганъ. Сынъ его, Самади-Куко, владъль четырьмя частями свъта и назывался Ал-

¹ Въ текств, это заглавіе не въ начатв. а написано только въ концв рукониси.

танъ (нитющій желтанъ (царь, интющій золотое колосо). Сынъ его, Удлэскулэніту, обладаль трема частами свтта и называлси Мунічнъ-Курдуту-хаганъ (интющій серебрянное колосо). Сынъ его, Маши-Удзэскуленіту, обладаль двума частами свтта и назывался Дзесъ-Курдуту-хаганъ (интющій итдное колосо). Его сынъ, Саинъ-Удзэскулэніту, владаль одною частью свтта и назывался Тэмуръ-Курдуту-хаганъ (интющій желтаное колосо). Его сынъ, Тэкіусъ-Удзэскуленіту-хаганъ. Вст эти инть царей извъстны подъ имененъ Чакравартив.

У пара Тэкгусъ-Удэскулэнгту быль сынь Тальбикчихаганъ. Его сынь Сакуни-хаганъ; его сынъ Гуши-хаганъ, его сынъ Екә-Гуши-хаганъ, его сынъ Саинъ-Онцакчи-хаганъ; его сынъ, Маха-Самади-хаганъ, отъ котораго произошелъ Гэркэ-хаганъ; сынъ его, Саинъ-Турулту-хаганъ, отъ котораго произошло много поколѣній, а сыновья его: Аригунъ-Пдэкгэту хаганъ, Цаганъ-Идэкгэту-хаганъ, Таксукъ-Идэкгэту-хаганъ и Аршіянъ-Идэкгэту-хаганъ.

У Арнгунъ-Пдэкгэту было два сына: Бурханъ-бакши в Идээскулэнту-нанди. У Цаганъ-Пдэкгэту было два сына: Насуна-Тэкульдэръ-шлюкти и Тэктусъ-Саикъ. У Тансукъ-Пдэкгэту было два сына: Насуна Тэктульдэръ-Екэ-нэрэту и Улу-Туридукчи У Аршіанъ-Пдэкгэту было два сына: Ананда и Дэвадать.

Отъ Шакъямуни родился сынъ Рахула. Такъ вакъ Ра-

⁸ Чакраварти, сли. слого, по-тиб. Хорлу-джуржит विष्टिले वर्षेट्र हैं। по-нопг. Я Я Курду-эркингулукчи, «приводищій въ Я Я Запиженіе колосо».

⁴ Заптеть Шакь ануан.

худа сделался тонномъ , то говорять, что родь царя Аригунъ-Плакгату пресекся; однако-многими сочинениями утверждается противное.

По прошествів слишкомъ тысячи літь по смерти Будды, у подошвы Ситжной горы (въ Тибетъ), следующимъ образомъ распространялось покольніе оть линіи Маха-Самадихагана. Сарби-хаганъ, сынъ Гусала-хана, царя Магадійскаго въ Педін, нивлъ пять сыновей. Младшій изъ низъ отъ природы имълъ волосы сине-голубые, ноги и руки плоскія (съ перепонками), глаза мигающіе снизу вверхъ. Признавъ его непохожимъ на своихъ предковъ, положили его въ мъдный ящикъ и бросили въ ръку Гангъ. Одинъ старецъ нашель этоть ящикь на ріків, протекающей по границь Непала и Тибета, раскрыль его и увидель въ немъ прекраснаго малютку. Этоть мальчикъ, достигши шестнаддати-летниго возраста, отправился искать высокую и красивую местность для своего кочевья, прибыль къ ситжной горт Шамба, и когда онъ осматриваль ся четыре стороны, дабы туть поселиться, встрътился ему одниъ Тибетецъ и спросиль: «откуда ты?» Въ отвътъ на это онъ указаль пальцемъ вверхъ (т. е. на небо). «Это дитя родилось по воль неба, а у насъ въ Тибетъ нътъ царя»: свазавъ это, (Тибетецъ) посадилъ его на шем и принесъ (домой).

Этоть самый Кудзугунь-Сандалиту-хагань (импоцій престоль на шев) есть первый тибетскій царь. У него сынь Эркинь-Дологань-Кумунь-Сандалиту-хагань; его сынь Кидулха Арбай-Сандалиту-хагань; его сынь Гуа-Собинь-Моринь-Сандалиту-хагань; его сынь Далай-Субинь-аруалтань-Сандалиту-хагань. У последняго было три сына: старшій Борочо, средній Шубугучи и младшій Буртэ-

⁵ Тонив-вторая назшая степель духоваю сана.

чомо. Вст они чежду собою были во враждт, въ следствіе чего Буртэ-чоно переправился на стверъ черезъ большое озеро Тэнгинъ и прибылъ въ страну Зудъ, гдт женился на дтвицт Гуа-Маралъ, не бывшей еще за мужемъ, и остался тамъ жить. Онъ-то и былъ родоначальникомъ поколтнія Момголъ. У него сынъ Бадай-цаганъ; его сынъ Тэмучикъ; его сынъ Хорицалъ-Мэргэнъ; его сынъ Укджамъ-Богуралъ; его сынъ Сали-галдзагу; его сынъ Екэ-Нидунъ; его сынъ Самъ-Сочи; его сынъ Буритай-Мэргэнъ, его сынъ Торголчинъ-Баянъ имтът жену Борокчинъ-Гуа и двухъ сыновей: Дува-Сохоръ и Добо-Мэргэнъ.

Дува-Сохоръ имѣлъ среди лба одинъ глазъ, которымъ могъ видѣть на разстояніи трехъ кочевокъ и у него были двѣ лошади Дапръ и Боро 7. Одпажды Дува-Сохоръ, съ братомъ своимъ Добо Мэргэномъ, отправился на (гору) Бурханъ-Галданъ. Взойдя на ея вершину, Дува-Сохоръ увидѣлъ перекочевку, которая приближалась къ нимъ по теченію рѣки Тэнгаликъ, вытекающей изъ Туйрунъ-Гэрэту и сказалъ своему брату, Добо-Мэргэну: «при перекочевкѣ, которая идетъ сюда по теченію рѣки Тэнгаликъ, въ одной повозкѣ сидитъ дѣвица, ея красота и блескъ видны отсюда, поди и посмотри.» Добо-Мэргэнъ отправился, и когла посмотрѣлъ, то оказалось, что эта дѣвица была уже цевѣста. Онъ спросилъ ее: «что

б У Монголовъ разстояніе міста опреділяется такъ: до восхода солица они начинаютъ разбирать свои юрты и навысчивать имущества на верблюдовъ и лошадей, а потомъ со съония стадами переходятъ на другое настбище. Этотъ переходъ совершается до полуденнаго солица. Разстояніе такого перехода бываетъ нвогда больше, иногда меньше, смотря потому, канъ рано успіють собраться съ міста и какъ скоро совершать переходъ; но онъ долженъ быть не менйе 10 версть. Перегодами или кочевками считается разстояніе.

⁷ Неуклюжая большаго роста лошадь, чже давно объежненая, называется факра, боро — «серый».

Уйлджээнь: значене этого слова непавъстно.

вы за народъ? » Она отвъчала: «мое имя Аланъ-Гуа, родилась в отъ Барагучинъ-Гуа, жены хори-туматскаго Суралтай-Маргана».....

Дабо-Мэргэнъ взяль ее (въжены) себъ, и она родила двухъ сыновей: Бугу-Хатаги и Бугучи-Сальджить; отъ Бугучи-Сальджита произошло новольне сальджигутское, а отъ Бугухатаги — хатагитское.

По смерти Дабо-Маргана, когда Аланъ-Гуа, живя безъ мужа, родила еще трехъ сыновей: Бактара, Балгатайя и Бодонцара, Бугу-Хатаги и Бугучи Сальджигутъ подумали: «вёдь у насъ небыло близкаго, вхожаго человёка; отъ кого же эти дёти?» Мать узнала ихъ мысли, и сказавъ: «дёти мои, ваши мысли справедливы!», дала каждому по прутику: они переломили ихъ; потомъ она дала каждому по пяти прутиковъ, но они не могли переломить ихъ. Тогда Аланъ-Гуа сказала: «сила васъ, пятерыхъ, подобна этому. Бывало въ темную ночь мёсяцъ въ видё мальчика входитъ въ мою юрту, и юрта озарялась свётомъ; погладивъ животъ мой, онъ, выходя изъ юрты, превращался въ рыжую-лысую собаку, которая, облизываясь, выходила чрезъ правую дверь. Соображая это, я думаю, что дёти мои родились по опредёленію пеба».

При раздъленіи наслъдства, Бодонцару досталась лошадь, по имени Годунъ-шаргала, имъвшая ссадину на спинъ. «Если дали, такъ возьму, но судьба моя, ты въдай» (будь судьею): съ этими словами Бодонцаръ отправился вверхъ по Онону-

Въ Сананъ-Соция сказено д д рождения законным образонъ»; въ Алтанъ-Тобти это д д рождения въ водъ вар-

Замътивъ (лань) Гуа-Маралъ, прячущуюся отъ съраго волка въ пещеру скалы, онъ подкрался и застрълилъ ее; мясо ея служило ему пищею, а построенный при истокъ Онона изъ травы шалашъ (умбулянь) служилъ жилищемъ. Живя тутъ, Бодонцаръ увидалъ съраго ястреба (самка сокола), поймалъ его силками, сдъланными имъ самимъ изъ хвоста лошади, и пускалъ его на птицъ. Во время своей охоты по Онону, онъ отдыхалъ и утолялъ жажду у кочующаго по теченію этой ръки народа.

Спустя несколько времени, брать его Бактарь отправился его искать, говора: «одинь изь нашихь братьевь отправился вверхь по Онону, умерь онь или неть?» Когда онь прибыль къ тому кочующему народу и спросиль: «не видали ли юношу, у котораго двухъ-годовалый чалый жеребенокь?», то ему отвечали, что «есть такой юноша, у котораго чалая лошадь и стрый ястребъ; онь каждый день отдыхаеть и утолнеть здёсь жажду; ты нигде не ищи его, а жди здёсь». Въ полдень, когда изъ безоблачнаго неба пошель дождь, народъ сказаль: «это признакъ, что юноша въ полдень будеть сюда». Между тёмъ перья пойманныхъ ястребомъ птицъ отъ вётра разлетались по Онону, какъ хлопья снёгу во время мятели.

Когда братья возвращались домой, Бодонцаръ сказаль Бэктэру, старшему брату своему: «говорять, что у человъка есть старшій (глава, начальникъ), у платья воротникъ ¹⁰, нападемъ же на этотъ народъ (у него нътъ главы)». Бэктэръ отвъчаль на это: «по прибытіи домой поговоримъ объ этомъ съ братьами». Бодонцаръ еще разъ повторилъ объ этомъ, но Бэктэръ не согласился. Впослъдствіи эти пять братьевъ по-

¹⁰ Мысль та, что народъ не можетъ существовать безъ главы или начальника, потому что безъ него въ народъ были бы ссоры и раздоры; точно такъ безъ воротиява нельзи восить илатьа.

корили этотъ народъ и, при нападеніи, Бодонцаръ взялъ себѣ (въ жены) дѣвицу, въ половинѣ беременности.

У Бодонцара быль сынь Хабачи-Хулукв; у него сынь Бикирь-багатурь, у него сынь Маха-Дуади, у него сынь Хаджи-Хулукв, у него сынь Байсангурь-Докшинь; его сынь Тонбинай-Сэцэнь; у него сынь Хабуль-хагань, его сынь Барукь-багатурь; его сыновья: Эсукэй-багатурь, Дартай и Очукгэнь.

Однажды Эсукой-багатурь съ своими братьями Дартайсиъ и Очукгономъ отправились на охоту. Вообразивъ, что лежичъ заяць, Эсукэй-багатурь выстрыных въ него; но оказалось, что это была прогалина, образовавшанся отъ женской мочи; потомъ они пошли по следу телеги, и тогда Эсукой заметниъ своимъ братьямъ, что эта женщина должна родить хорошаго сына. Продолжая идти по следамъ телеги, они догнали тайджигутскиго Джилоту, который, взявъ у Олхонутовъ Укго ланъ-Эба, возиращался домой. Эсубай предложиль братьямъ своимъ напасть на него. Укгалинъ-Эко сказала своему мужу: «не заитиль ли ты дурное наитрепіе давишнихъ троихъ?» Потомъ сняла съ себи рубаху и, отдавая ее мужу, прибави ла: «на, отдай имъ.» Въ это самое время Эсукой съ брать ями напаль на нихъ; они за три рѣби и за три горы гнались за Джилоту, но не могли поймать его. Укголонь-Эко (жену Джилэту) Эсукэй взяль себь и отправились домой. Въ дерогь, Укгалань-Эка безпрестанно плакала. Доритай и Очукгэнъ сказали ей: «мы уже минокали три рѣби и три горы; если бы ты и желала возвратиться, то не найдешь дороги; если будеть смотрать (за нами откуда либо съ высоты), не увидишь пикакаго предмета; если ты будемь плакать, никте не услышить.» Услыдавъ такія річи, Укгалань-Эка занолкла.

Въ то время, когда (Эсукай) привезъ добычу, взятую при нападенія на татарскаго Тэмучина, Укгалаць-Эка родила

мальчика, почему ребенку и дано имя Тэмучинь. Она же родила еще: Хасара, Хачику и Очику, четырехъ, все сыновей.

Эсукэй, съ сыномъ своимъ Тэмучиномъ, потлать къ Олхонутамъ, которые были (Темучну) родственники по матери, искать для сына невъсту. На пути своемъ онъ встрътиль хонгэрутскаго Дай-Сэцэна, который вмъстъ съ Томчуръ-Цэгэцэромъ понлъ въ то время свой табунъ на ръкъ Цорго. Дай-Сэцэнъ, увидавъ Эсукэя, спросиль его: «куда ты тдешь, молодой сватъ мой, изъ рода Кіота, изъ фамиліи Бурджигина?» Эсукэй отвъчаль, что онъ тдетъ къ Олхонутамъ, искать для своего сына, Тэмучина, жену. Дай-Сэцэнъ сказалъ на это: «нынъшнюю ночь присинлось мит, будто я въ видъ бълаго общаго 11 кречета держу ворона, изображающаго знакъ 12 рода Кіота, изъ фамиліи Бурджигэна. Пойдемъ ко мит, у меня есть девятилътняя дочь Бурта; я тебъ отдамъ ее. У насъ ведется издавна такой обычай:

«прекрасную дівану, посаднях въ одноколку, запряженную черными верблюдоми, ділать царицею всего парода; прекрасную дівану, возведя на колесинцу (столь), запряженную біле-лысыми верблюдоми, ділать владычищею спльнаго народа».

Эсукэй-багатуръ оставилъ своего единственнаго (любимаго) сына у Дай-Сэцэна, которому подарилъ свою коренную лошадь 18; отправлянсь домой, онъ сказалъ (будущему

¹¹ Слово жутала я перевому адісь «общій»; г. Бобровниковь, въ своей Монгольско-калмыцкой граниатикі на стр. 161, принимаєть это за собственное ими Хуталы (дади Чингиса).

¹² Въ подлинивка сулдо

¹³ Коренною лошадью называется у Монголовъ та, на которой самъ хозаннъ вздить постоянно. Дарить кому-нибудь эту лошадь значить оказать тому свое уважение.

своему родственнику): «сынъ мой боится собакъ, береги те его.»

Когда онъ возвращался домой, то недалево отъ дороги увидаль пиршество Татаръ и подумаль: «они народъ опасный, но нельзя же не забхать къ нимъ ч», и забхаль. Татары подали ему пищу, смъщанную съ ядомъ, вслъдствіе дъйствія котораго онъ торопился прівздомъ въ свой домъ. Прівхавъ домой, онъ сказаль: «я забзжаль къ опасному татарскому народу, который, смъщавъ пищу съ ядомъ, подаль мит.» Чувствуя приближеніе своей смерти, Эсукэй приказаль Мамально и менедленно привезти сына его Тэмучина, оставленнаго у хонгаратскаго Сэцэна; по прежде чъмъ привезли Тэмучина, Эсукай-багатуръ скончался.

Благоразунная вдова-мать воринла своего уннаго сына луконъ в довела его до стенени новелителя; благовравная вдова-мать вскоринла писнославнаго судьбою, сына своего иодивкою (мелкою рыбою) и достигла того, что онъ взощель на врестель, ему предназначенный.

Однажды Тэмучинъ и Хасаръ сказали своей матери, Укгаланъ-Экэ: «Бэктаръ постоянно отнимаетъ выуженную нами рыбу, а сегодня отнялъ онъ я жаворонка, застреленнаго Хасаромъ; мы намерены убить Бэктара и Балгатая.» Мать ихъ отвечала на то: «дёти мои вакъ можно говорить такія слова, подобныя словамъ пяти сыновей тайджигутскаго Арбай-Гуа? у васъ нётъ друзей, кроме своей тени, нетъ цуцага (орудія), кроме своего хвоста 15». Тэмучинъ и Хасаръ,

¹⁴ Монголы свято соблюдають обрядь постапть виршество знакомых вля везнакомых», если только замтиять, кога на песколько минутъ.

¹⁵ Цуцага переведено словомъ «орудіе», потому что есть слово мущагайнъ-нолю, что значить лукъ у самострела для ловля заерка, называемаго зумбра. Хотя здёсь пёть слова номо «лукъ», но по счыслу видно, что здёсь слово щущага должно означать орудіе. Симсль этой вословицы та-

иедовольные такими словами, вышли, клопнувъдверью в прямо отправились въ Бэктэру, который караулилъ восемь соловыхъ мериновъ. Тэмучинъ спереди, а Хасаръ сзади, напали на Бэктэра, и когда коттли убить его, Бэктэръ сказалъ: «котите меня убить, убейте; но брата моего, Бэлгэтэя, не убивайте; онъ понадобится вамъ когда-нибудь.» Когда они, убивъ Бэктэра, пришли въ своей матери, она сказала имъ: «вы, дъти мои подобны ястребамъ, нападающимъ на скалы, — подобны сърымъ волкамъ, рыскающимъ въ пасмурный день, — подобны верблюдамъ, кусающимъ въ пасмурный день, — подобны дворовымъ собакамъ, нападающимъ на черитюще предметы, и тигру, котораго нельзя удержать: что вы надълали?»

Въ это же время внезапно напали на нихъ Тайджигуты и требовали выдачи одного только Тэмучина, а мать и патеро, говорили они, имъ ненужны. Тэмучинъ, услыхавъ это требованіе, скрылся въ одномъ недоступномъ мѣстѣ рѣки Онона 17 Тайджигуты, узнавъ мѣсто, стерегли входъ, чрезъ который онъ скрылся. Проведя тамъ трое сутокъ, онъ отправился домой; но на пути вдругъ (сълошади) спало у него сѣдло, подтанутое подгрудникомъ и подпругою. Тэмучинъ подумалъ: «положимъ, что сѣдло, подтанутое подпругой, можетъ упастъ: но какъ же сползло сѣдло, когда оно было подтануто подгрудникомъ? Вѣроятно Тенгри запрещаетъ миѣ выходить отсюда». Съ этими словами возвратился онъ назадъ и провель еще трое сутокъ. По прошествіи этихъ трехъ сутокъ, овъ вы-

ковъ: «у васъ иттъ ни оружія, ни защитника, кроит своей личностя, своей силы.»

^{16 «}Хлоннуть дверью» значить оказать неуважение, непокорность, неприличие.

шель снова, и уведель, что выходь быль заложень крепбымъ облымъ камнемъ. «Тотъже Тенгри, отецъ мой, запрещаеть инт выходить», сказаль Тэмучинь и провель тамъ еще трое сутокъ. Такинъ образонъ, безъ пищя и питья, пробыль Тэмучинь девать сутокъ. «Если инв суждено умереть, на то воля Тенгрія, отца ноего.» Съэтими словами Тэмучинъ полошель въ выходу; но Тайджигуты, все еще стерегийе входъ, схватили его, привезли домой и заковали въ цели. Сыновья Торгонъ-Шары: Чимбай и Чилагунъ, весьма сожалели о Томучине. Пятнадпатаго числа, летняго месяца, во врема празднества, Тайджигуты поручили стеречь Тэмучина одному дегкомысленному человъку. Томучинъ ударилъ цъпью приставленнаго въ нему человъба; тоть забричаль, и на этоть крикъ пришли къ нему Тайджигуты; но Тэмучинъ успълъ спрятаться въ водъ. Торгонъ-Шара, замътивъ его въ водъ, сбазаль: «давиший нальчикь тороно сделаль, что спрятался въ водъ», и потомъ обратясь въ Тайджигутамъ, сказаль: «я понщу его въ лъсу; вы же, вельможи, убирайте свои кудри. и вы, благородные люди, гладьте свои бороды» 18. Тайджигуты разошянсь. (Во время приготовленія айрака) подъ шунь отъ болтанія молока, Тэмучинь, въ глубокую ночь, пришель къ Торганъ-Шаръ, своему спасителю, который сказаль ему: «Тэмучинъ, ты ступай къ своей матери; зачёмъ сюда ты пришель?» Чилагунь и Чимбай, сыновы Торганъ-Шары, сказали своему отцу: «какая будеть намъчесть, если жаворонку. нщущему убъжния, и человъку, нарочно примедмену въ наиъ. ны не поможемь?» Сказавъ это, сбили оковы топоромъ, освободили Тэмучина и спрятали его съ своею (Торганъ-Шары)

¹⁸ Пословица, иманищая значеніе: «обз этом» (дала) не думайте, не безпокойтесь, далайте что вань угодно, веселитесь!» (потому что тогда была время праздлества).

дочерью, Хатаганою 19, въ телету, въ которой была положена мерсть. Тайджигуты, вставъ рано утромъ, и говоря: «куда спритался этогь закованный мальчикь?», пошли обыскивать дома другъ у друга, и для обыска также пришли къ Торгонъ-Шаръ. Обыскавъ домъ Торгонъ-Шары, стали разсиатривать тельту съ овечьею шерстью. Жена Торгонъ-Шары съ чирекомъ свазала имъ: «какъ можно въ такое знойное времи спратать живаго человата въ телагу, заваленную шерстью?» Тайджигуты разоплись. Когда они ушли, Торгонъ-Шара сказаль Тэмучину: «ну, ты чуть-чуть не развѣяль мой пепель» 30. Потомъ, отвязавъ одно стремя 21 своей бълой неплодной кобылицы, отдаль ее ему, зартааль полугодовалаго ягненка, мясо котораго отдаль ему на дорогу, и сказаль: «отправляйся скоръе въ своей матери.» Тэмучинъ немедлено отправился и скоро прибыль въ своей матери, Уголонь-ово, которая весьма (ему) обрадовалась.

Вслъдъ за нимъ пришли Тайджигуты и угнали изъ табуна его восемь мериновъ. Повелитель (Тамучинъ) сълъ верхомъ на лошадь Дархи-Хонгоръ, на которой Бэлгэтэй таднлъ на охоту за сурками, и погнался за ними по слъдамъ измятой травы. Въ степи, по дорогъ, встрътилъ повелитель Кулукъ-Богурчія, сына Лаху-Баянова, донвшаго своихъ кобылицъ въ кожаную посуду. Богурчи спросилъ Тэмучина: «куда тадешь, ты, изъ рода Кіота, изъ фамиліи Бурджигэна?» Повелитель отвъчалъ: «я преслъдую Тайджигутовъ, угнавшихъ восемь

¹⁹ Этотъ стравный обычай еще до силь поръ существуеть въ изкоторыхъ изсталъ. Удоживъ спать гости съ дочерью своем, хозиниъ показываеть свое расположение гостю, который свато долженъ соблюдать венарушимость этой чести, этого довърія.

²⁰ Развъять пепель значить истребять все семейство, чтобы не осталось примаго писходящаго потомства.

²¹ Обычай — даря кому-янбудь дошадь отвязывать одио стремя. доныя существуеть у ябкоторыхъ Монголовъ:

монув соловыхв мериновъ.» Кулукъ-Богурчи, сынъ Лаху-Баяна, предложиль поведителю свою дошадь Хордунь-хубапохурь (быстро-корноухо-пъгую), а ма себя поймаль изъ табупа Орукъ-шаргулъ и отправился вибств съ повелителемъ. Когла они прибыли къ Тайджигутамъ и заметили на выгоне кругомъ этихъ восьми лошадей множество караульныхъ, спавшихъ въ это время, повелитель сказаль Богурчію: «на. держи мою лошадь, я войду въкругъ». Богурчи отвічаль на это: «я следоваль за тобою вь счастливые для тебя дин: какая же будеть миз честь, если я отстану оть тебя въдень натада?» Повелитель сказаль: «твои слова справедливы.» и потому они вмъстъ напали и угнали лошадей. Когда они возвращались домой съ этими восемью лошадьми. Лаху-Баянъ ждаль ихъ на дорогъ, при встръчъ съ ними; глядя на нихъ, онь смітялся, а обратившись въ сторону, плакаль. Потомь, обратясь къ сыну, сказаль: «впередъ поступай такинь-же образомъ, в съ этнии словами закололъ полугодовалаго ягненка, мясо котораго отдаль на дорогу Тэмучину и отправиль его (въ путь). Тэмучинь восемь соловыхъ мериновъ привель къ своей матери, и быль возведень на престоль.

Чингисъ-жанъ-Тэмучинъ родился по повельнію Тентрісвъ. По прошествів слишкомъ 3,250 льть (по смерти Будды) родились двівнадцать дурныхъ царей, мучителей всіхъ существъ; для усинренія нхъ, говорять, по повельнію Будды, и родился Чингисъ-Ханъ. Повельвая пятью цвітными (пародами), четырьмя чумеземными государствами, собирая дань съ 720 разноязычныхъ народовъ изъ поколінія живущихъ на Джамбутибів (на землі, населенной людьми), и успоконвая (утверждая) свое имя въ странахъ и свои стопы на землі чингисъ-ханъ уподобился въ славів царю Чакраварти.

²² Норо ганара куль кусоро амурлиджу, «неслежденсь, блековстеря, блегоденствуя, живе».

Суду-болдо ²³ Чингисъ родился въ годъ змън ²⁴. На сорокъ пятомъ году отъ рожденія, въ годъ барса-бингъ ²⁵, на истокъ ръки Опона водрузилъ онъ девятиножное бълое знамя и возстать на престолъ.

Когда Хасаръ убъжалъ, Чингисъ послалъ въ погоню за нимъ Субэзэтэй-багатура, и, при отправленіи его, рано утромъ произнесъ рѣчь:

«Вы, войска мов, подобныя стремглавъ бросающичся стаданъ!
вы, подобные влизу, украшению лунообразной выявки!
вы, подобные въ груду сложеннымъ камванъ!
вы, сильные в мужественные, друзья мов!
вы, какъ камыша, выросшие одняъ подлѣ другаго!
вы, подобные окружающей оградъ!
вы, подывастныя мив войска!
Слушайте 20.
Въ обыкновенной жезин ведите себя подобно телятамъдвукгодовалымъ27:
въ вападенияъ в набъдничествахъ канадайте какъ истребы;
во время пяршествъ в игръ, будьте рѣзвы, какъ молодые жеребята;
въ стычкахъ навадайте на враговъ, какъ соколы;

²³ Суду-боздо, «избранный, богонъ неспосленный» (государь).

²⁴ У Саманъ-Сэприя: въ годъ милив-лошади (1162). Годъ зиви будетъ 1161.

^{25 1206} rega.

²⁶ Въ подлининка находится слово до поторое затенияеть симсль начальной строфы стиховь и вовсе не заманита «стрениться», «броситься».

²⁷ Въ этил стилкъ встрълится три слова въ развилъ видахъ и ирикаждонъ изъ инхъ находятся опредълительныя слова. Во-первихъ бираху
съ опредълительникъ словонъ идамъ. Бираху, въроятно, есть бираху:
это чтение подкръпляется симсленъ слъдующаго стила; опо озвачаетъ двухъгодовалаго теления, а опредълительное ири ненъ идамъ есть тибетское и
означаетъ гения-покровителя. Такъ какъ слово идамъ, но симслу ръче, не
инъетъ никакого отношения къ своему опредълженому бираху, то я и пропустиль это слово въ переводъ. Во-вторыхъ: Барху я читаю также бираху, а
опредълительное при ненъ сулахания, читаю сулаханя, что значитъ
слабенький. Въ третьихъ: Бирху я читаю бираху, а опредълительное при
ненъ хамиха читаю хамирга, «трехъ-лътний теленокъ»

въ обыдонной жими мирно водите себи, какъ безсильные телита; въ нивадалъ и нападеніялъ будьте быстры, какъ пречеты, во премя забавъ и увоселеній живите дружно, какъ трехъ-годовалье и

APLIS-LOYOSSTING LETUES!

въ перестрълкъ съ врагами нападайте, какъ астребы, поступайте какъ голодный тигръ, какъ озлобленный бургутъ; будьте бдительны, какъ осторожный волкъ въ асный денъ, теривливы, какъ черный воровъ въ темијю почъ, непоколебимы и резимън, какъ нарици.

Субэгэтй-багатурь на это отвъчаль: «будемь по силъ возможности преслъдовать (враговъ) и исполнять твои повельнія: да сопутствуеть во всемъ счастіе нашего повелителя!» Съ этими словами онъ отправился и догналь Хасара, къ которому обратился съ слъдующею ръчью: «разлучиться съ родными значить сдълаться добычею постороннихъ, отдълиться отъ родныхъ (со стороны жены матери) значить обречь себя на жертву многочисленнымъ Монголамъ; отдълиться отъ многочисленнаго семейства значить сдълаться добычею излочисленнаго семейства (спроты). Если распадется многочинаго народа. Можно найти движущихся (существъ, поддавныхъ, народовъ), но родныхъ не найдешь; вообще можно пріобръсти нельзя.» Эти слова Хасаръ одобрилъ.

Тайджигутскій Дэсингиръ-Бухэ вырыль въ своей юртв яму, закрыль ее войлокомъ и съ коварнымъ намереніемъ пригласивъ Чингиса, сказаль ему: «зачёмъ враждовать намъ другь противъ друга; вёдь мы не чужіе.»

Когда Чингисъ собирался въ Тайджигутамъ, УкгаленъЭко сказала ему: «не думай, что ядовитая змія тонка; не считай коварныхъ враговъ ничтожными; нельзя быть довірчивымъ, нужно быть осторожнымъ.» Богдо-Эдзенъ (Чингизъ)
сказалъ своимъ братьямъ: «ты, Хабату-Хасаръ, стереги кол
чанъ, а ты, Бухо-Болготой, смотри за порядкомъ; ты, Хочигу, карауль лошадей, а ты, Ойту-Очиху, будь при мив;

нензвастно какія дала насъ ожидають.» (Когда прибыли къ Тайджигутанъ), Эдзэнъ (Чингизъ), вощедши въ юртъ, дотъяъ было стеть на среднну войлока; но Очуконъ остановиль его и посадиль на край. Бэлгэтэй, замътивъ, что какая-то женщина, прихрамывая, пришла и отрезала левое стремя (у седла), переломиль ей ногу, а она разсткла ему плечо. Началась тотчась схватка. Хасаръ считаль стрелы (т. е. пускаль стрълы безъ промаха); Балгатай же, разнахивая чашею съ айракомъ (кислымъ молокомъ), посадилъ Эдзэна левою рукою на неплодную бълую вобылицу, принадлежащую Токтогаху хорчинскому, за что Токтогаху въ последстви быль пожалованъ титуломъ дархань э (отъ него произошло покольніе Дархать); Хацагу, говорять, обвинили за то, что допустыв отръзать стремя; Бэлгэтэй быль тотчась поймань и привазань къ одноколкъ по обвиненю повелителя, который говориль, что «во время ссоры съ Тайджигутами, Бэлгэтэй нарочно взяль меня лівою рукою и посадняв на лошадь. » Когда вст удеглись спать, Балгатай, таща на себт одноколку, при-West Lonoi.

Хасаръ и Балгатай разсуждали: «Эдзэнъ нашъ наказываетъ несправедливо; четыре чужестранныя государства и пять цвътовъ (народовъ) онъ покорилъ съ помощію силы Балгатая и искуснаго стрълка Хасара.» Эдзэнъ, узнавъ ихъ разговоръ, и желая подавить ихъ гордость, принялъ на себя видъ простаго старика, продававшаго длинный желтый лукъ. Хасаръ и Балгатай спросили его: «откуда ты, старикъ? мы тебя прежде не видали.» Старивъ отвъчалъ: «я человъкъ отвъчалъ; я продаю лукъ.» Они, желая уклониться отъ предложенія старика, не одобрили его лукъ, на что старивъ сказаль: «хотя мой лукъ некрасивъ, но попробуйте натянуть

²⁹ Tapzans.

тетиву.» Болготой взяль лукъ, но не могъ надъть тетивы; старикъ надъль тетиву и отдаль Хасару; Хасаръ не могъ натянуть лука. Тогда старикъ приняль видъ съдовласаго старца, сидящаго на свътло-сивой лошади, приложиль къ тетивъ стрълу свою Алтанъ-тохокъ и выстрълиль такъ, что она вонзилась въ скалу; сказавъ: «не вы ли братья Богдо-Эдзона, стрълокъ Хасаръ и силачъ Боглотой?» Пословица говоритъ: «лучше полонъ ротъ набитъ, чъмъ говоритъ свысока.» Сказавши это, онъ скрылся. Братья его со страхомъ сказали: «навърно это самъ Богдо-Эдзонъ!»

Послъ того разнеслась молва, что енгутскій Уранъ-Чинкуй съ 31 ноколеніемъ отложился в откочеваль на семерозападъ. Эдзэнъ и Хазаръ погнались за Уранъ-Чинкуйемъ. Хасаръ сълъ на Самучина, прекраснаго коня Эдгэнова, и сыну своему, Токтонгуй-багатуру, поручиль начальство нась передовымъ войскомъ. Въ этомъ сражения Хасаръ до того бился, что конь его Самучинь быль весь облить кровью. По одержанъ побъды надъ Уранъ-Чинкуйемъ, привели его къ повелителю. Хасару досталась въ награду женщина Балбаль; а Хубилганъ-Сэцэнъ-Эдзену (Чингисхану) Уранъ-Чинкуй поднесь хрустальную пирамиду, за что получиль дочь его, Алтанъ; а другую свою дочь, Алтанъ-Горголдой, Чингисъ отдалъ солонготскому тану Нариву. Ороши-Гуши, изъ покольнія Буривать, принадлежащаго Богдо-Эдгону, поймавь ястреба на великомъ Байкалъ, принесъ его (повелителю), за что получиль начальство надъ Буриватами.

После этого, Дзанчунъ, данъ дзурчутскій, замётняв, что Богдо-Эдзэнъ пускаетъ ястребовъ отъ реки Олхоруна до реки Улія, убежаль отъ него. Богдо-Эдзэнъ отправиль за нинъ войско. На реке Ула брода не было, а потому сыновья Хасара, Анчи-Анду-Шара и Галдзагу-Чингъ-тайджи, сосворивъ (соединивъ поводъями) 20,000 мериновъ посредствомъ уздеч-

ныхъ колецъ, съ крикомъ загнали ихъ въ воду и переправились. Осадивъ городъ (Дзанчуна), потребовала въ данъ 10.000 ласточекъ и 1000 комекъ; получивъ ихъ, они, накаливъ кійбунгъ 29, привизали къ ласточкамъ; а къ комкамъ привизали хлопчатую бумагу и зажгли. Ласточки полетъли въ свои гибъда, комки поскакали по крымамъ домовъ, сдълался пожаръ, осажденные сделись. Дзанчунъ воскликиулъ: «что за чудеса, что за комки!» Богдо женился на дочери Дзанчуна, (по имени) Бълахай, которая, говорятъ, умерла на дорогъ.

Потомъ Богдо-Эдзэнъ отправился въ походъ противъ Солонгутовъ 30, живущихъ на востокъ. Ръка Уноганъ была тогда въ разливъ, почему опъ съ своими войсками остановился у этой ръки и послалъ къ солонгутскому хану посла съ навъстіемъ, что онъ пришелъ требовать дани. Солонгутскій ханъ Буха-Цаганъ, въ знакъ покорности своей, привезъ на лодить свою дочь, Хулунь, даль ей въ приданое кноентку язъ барсовой шкуры и покольніе Буха и Солонгось. Потомъ Богдо-Эдээнъ, увидъвъ Буха-Цаганъ-хана и прочихъ вельможъ, остаповившихся на противоположномъ берегу, сказалъ имъ: «если вы пришли съданью, то переправляйтесь сюда.» Они испольтим его повельніе. Посль этого Богдо-Эдзэнь на нодушкт задумаль соединиться съ Хулуною; но вельможн доложели ему, что соединиться на открытомъ воздухъ (въ дорогъ) неприлино, нельзя ли отложить до прибытія домой. Но онъ не приняль изъ предложенія и соединился съ ней.

Онъ прожилъ у Солонгутовъ три года, а Аргасунъ-Хорчинъ (въ это время) управлялъ государствомъ. Желая знать

²⁹ Кійбуків — віроніно что-вибудь металінческое, судя по зваченю слідующаго за винь слова улайтакойску; во подливное звачено этого слова мий неизвістию.

³⁰ Rantments Ropelices.

тетиву.» Балгэтэй взаль лукъ, но не могъ надътъ тетивы; старикъ надълъ тетиву и отдалъ Хасару; Хасаръ не могъ натянуть лука. Тогда старикъ принялъ видъ съдовласаго старпа, сидящаго на свътло-сивой лошади, приложилъ къ тетивъ стрълу свою Алтанъ-тохокъ и выстрълилъ такъ, что она воизилась въ скалу; сказавъ: «не вы ли братъя Богдо-Эдзэна, стрълокъ Хасаръ и силачъ Баглатай?» Пословица говоритъ: «лучше полонъ ротъ набитъ, чъмъ говоритъ свысока.» Сказавши это, онъ скрылся. Братья его со страхомъ сказали: «навърно это самъ Богдо-Эдзэнъ!»

Послъ того разнеслась молва, что енгутскій Уранъ-Чинкуй съ 31 поколеніемъ отложился и откочеваль на семерозападъ. Эдзэнъ и Хазаръ погнались за Уранъ-Чинкуйемъ. Хасаръ сълъ на Самучина, прекраснаго коня Эдгэнова, и сыну своему, Токтонгуй-багатуру, поручиль начальство надъ передовымъ войскомъ. Въ этомъ сражения Хасаръ до того бился, что конь его Самучинь быль весь облить провые По одержанъ побъды надъ Уранъ-Чинкуйемъ, привели его къ повелителю. Хасару досталась въ награду женщина Балбаль; а Хубилганъ-Сэцэнъ-Эдзену (Чингисхану) Уранъ-Чинкуй поднесъ хрустальную пирамеду, за что получиль дочь его, Алтанъ; а другую свою дочь, Алтанъ-Горголдой, Чингисъ отдалъ солонготскому хану Нарину. Ороши-Гуши, изъ покольнія Буривать, принадлежащаго Богдо-Эдзану, поймавь ястреба на великомъ Байкалъ, принесъ его (повелителю), за что получиль начальство надъ Буриватами.

Послѣ этого, Дзанчунъ, ханъ дзурчутскій, замѣтивъ, что Богдо-Эдзэнъ пускаетъ ястребовъ отъ рѣки Олхоруна до рѣки Улія, убѣжалъ отъ него. Богдо-Эдзэнъ отправилъ за нимъ войско. На рѣкѣ Ула брода не было, а потому сыновъв Хасара, Анчи-Анду-Шара и Галдзагу-Чингъ-тайджи, сосворивъ (соединивъ поводъями) 20,000 мериновъ посредствомъ уздеч-

ныхъ колецъ, съ крикомъ загнали ихъ въ воду и переправились. Осадивъ городъ (Дзанчуна), потребовали въ дань 10.000 дасточекъ и 1000 кошекъ; получивъ ихъ, они, наваливъ війбунгъ 29, привизали къ дасточкамъ; а къ кошкамъ привизали хлопчатую бумагу и зажгли. Ласточки полетъли въ свои гнъзда, кошки поскакали по крышамъ домовъ, сдълася пожаръ, осажденные сделись. Дзанчунъ воскликиулъ: «что за чудеса, что за кошки!» Богдо женился на дочери Дзанчуна, (по имени) Балахай, которая, говорятъ, умерла на дорогъ.

Потомъ Богдо-Эдзанъ отправился въ походъ противъ Солонгутовъ 30, живущихъ на востокъ. Ръка Унэганъ была тогда въ разливъ, почему онъ съ своими войсками остановился у этой ръки и послаль въ солонгутскому хану посла съ навъстіемъ, что онъ пришелъ требовать дани. Солонгутскій ханъ Буха-Цаганъ, въ зпакъ покорности своей, привезъ на лодит свою дочь, Хулунь, даль ей въ приданое кибитку изъ барсовой шкуры и покольніе Буха и Солонгось. Потомь Богдо-Эдазив, увидевь Буха-Цаганъ-хана и прочихъ вельможъ, остаповившихся на противоположиомъ берегу, сказаль имъ: «если вы пришли съданью, то переправляйтесь сюда.» Они испольнан его повельніе. Посль этого Богдо-Эдзэнь на нодушит задумаль соединиться съ Хулуною; но вельможи доложили ему, что соединиться на открытомъ воздухѣ (въ дорогъ) неприятино, нельзя ли отложить до прибытія домой. Но онъ не приняль изъ предложенія и соединился съ ней.

Онъ прожилъ у Солонгутовъ три года, а Аргасунъ-Хорчинъ (въ это время) управлялъ государствомъ. Желая знать

²⁹ Кійбунть — въромено что-выбудь металляческое, судя по звачение слъдующаго за явих слова улайтагодосу; по подливное звачение этого слова мять непавътстве.

³⁰ Пыявшихъ Корейцевъ.

причину замедленія Богдо-Эдзэна, Аргасунъ-Хорчинь свяв на рыжую лошадь Гуронлгу-дзэгэрдэ, провлаль въ трое сутокъ трехъ-мъсячный путь и, по прівздь, освъдомился о здоровът Эдзана. Вельможи сказали ему, что (Богдо-Эдзань) адоровъ. Потомъ самъ Богдо-Эдзанъ спрашивалъ егс о адоровьъ женъ, дътей, вельножъ в всего народа. Аргасунъ-Хорчинъ на это доложилъ: «жены и дъти твои здоровы; что же касается до твоего великаго народа, я не знаю, что онъ думаеть, а знаю только, что онь добываеть кожицы и кору для своего разръзнаго рта; а что басается до всего твоего народа, я могу сказать только одно, что онъ употребляеть воду и ситгъ для своего жаждущаго рта; я не знаю, что думаетъ твой монгольскій народъ.» Богдо-Эдэвть, не вопивъ его словъ, повелълъ повторить (ихъ). Аргасунъ-Хорчичь продолжаль: «Говорять, что птица салбарь клала янца свои на деревъ сала; довършвъ этому дереву сала, она дала случай коварной птицъ сарь разрушить свое гитадо и съъсть янца и птенцовъ. Говоритъ, что лебедба влала янца на камышистомъ озеръ, и довърявъ камышу, дала случай 210й птиць жуло събсть своихъ птенцовъ и яндя и разрушить гитадо. Богдо-Эдзэнъ мой, соизвольте обратить винманіе на мон слова.» Богдо-Эдзэнъ спросиль у своихъ вельможъ: «поняли вы слова Аргасунъ-Хорчина?» Вельможи доложили, что не поняли. Тогда повелитель объясниль слова Аргасунъ-Хорчина такъ: «Дерево сала — мон друзьи, птица солбаръ-я самъ, коварная итица саръ-Солопгуты; инца в птенцы- мои жены и дъти, гитадо - славное правление мое, качышистое озеро — мон народы, лебедь — я сань, зляя птица жуло — Соловгуты, янца и птенцы — жены и дети мон, гитало — славное мое правленіе (государство). » Сказавъ это, онь поворотиль поводья (собранся домой). Потомъ Богло-Элзэнъ продолжалъ: «съ царицею Буртугульджинъ, женого моей, я встратился въ молодости; мий трудно (совъстно) видъться съ ней; если прітду домой (съ семействомъ), то какъ бы не было раздора въ моемъ домъ при свиданіи съ домашними; если обнаружится несогласіе въ присутствіи постороннихъ, мий будетъ стыдъ и срамъ. Лучше отправить одного изъ девяти моихъ урлуковъ (министровъ) для предварительного совъщанія съ семействомъ.»

И такъ, по повеленію Дай-Эдзана (Чингиса), отправняся Мохоли. Прибывъ туда, онъ поклонился царицѣ Буртугульджинъ и склъ. Царица спросила его о здоровьѣ Богдо-Эдзана и о причинѣ его пріѣзда, на что Мохоли отвѣчалъ, что послать его къ ней съ слѣдующимъ докладомъ:

«Онъ не последовать установленными правилами (закону), а подчинился силе, отъ которой зависить прочность правленія; онь не вияль словами вельможь, дававшихь советы, но увлекшись наружными видоми барсовой порты, Богдо-Эдзань соединился на подуший съ царицей Хулунь.»

На эти слова царица Буртугульджинь отвічала: «на то воля моего владыки, то не оть монгольскаго народа зависить, то власть Богдо-Эдазна, а не народа. Говорять, много есть гусей на рікті Пртышті, но мой Эцэнь самъ знаеть сколько нужно стрілять, чтобъ не утемиться; много женщинь и дівнить въ большихъ государствахъ, но мой повелитель самъ знаеть кого выбрать; говорять, много гусей въ камышистыхъ озерахъ, но мой повелитель самъ знаеть сколько нужно стрілять, чтобъ не устать; много женщинь и дівнить въ пародахъ, ноисилу живущихъ, но Богдо Эдазнъ знаеть самъ кого выбрать; говорять, что стрілокъ, иміющій большой палець, стріляеть утку вмісті съ берегомъ, а мужчина, если захочеть, женится на двухъ родныхъ сестрахъ зві. Развіть

²¹ На человъка, женатаго на двухъ родныхъ сестрахъ, Монголы енотрятъ несовстиъ благосклению.

меукъ (необътажанная дикая лошадь) желаеть, чтобы его осталывали? развт (первая) жена желаеть, чтобы мужь взяль себт другую жену? Худо излишество, но развт и недостатокъ корошъ? Отъ двойнаго платья, говорять, не зябнемь, скрученая веревка не рвется.»

Когда повелитель прибыль съ царицею, Аргасунъ-Хорчинъ, напившись допьяна аргы, взяль золотую скрипку и почеваль вив (ставки, юрты), почему повелитель призваль Богурчи и Мололи, повельть имъ отънскать Аргасунъ-Хорчина, и безмольнымъ движениемъ руки (далъ знакъ), не давъ ему говорить, казинть его. Оба они отправились и сказали: «насъ прислалъ повелитель и приказалъ безмолвнымъ мановеніемъ руки казнить тебя, Аргасунъ Хорчина, не принамая отъ тебя оправданій, за то, что ты, будучи пьянъ, взяль зедогую скришку и ночеваль вий (ставки).» Аргасунъ-Хорчинъ сказаль на это: «говорять, что должно выслушать слова осужденнаго на смерть; говорять, что умирающій человіть должень выполнить свое (последнее) слово.» Выслумавии это, не вазнили его; держащаго у груди вино (приготовленное для повелителя, а за пазухой вино, приготовленное для суда), привели въ повелителю; но онъ еще почивалъ. Богурчи и Мохоли доложили извить (ставки):

«Въ твоих» сибтлых» чертогах» обитает» уже сілніе, сонзволь ра будить домашина» мильчиков» и двоушель; твоя виновиме уже собразись, прикажи имъ разойтись, отдавши стои великія повелбиів;

въ твоемъ ишиовомъ дворцѣ водворилось уже сінціє, прикажи отворять двери створъзгыль домевъ;

песчастные и страждущіе твои уже собрадись, соизволь приказить имъ разойтись, отдажни свои аниовыя вовелёнія »

Когда такъ доложили, повелитель всталъ. Они воими (въ ставку), ведя передъ собою Аргасупъ-Хорчина. Повелитель безмолиствовалъ, Богурчи и Мохоли тоже молчали: поэтому Аргасунъ-Хорчинъ самъ доложилъ:

«Говорять, что сенидесяти ладовь (голосистая) втица щамцавай замолкаеть,

когда истребъ съ простертыви крызьями направляетъ полетъ свой

тоже скяжу и про своего поведителя, същие назначеннаго, что въ его присутствии высказать то, что бы следовало, и не въ силохъ. Съ десяти лётъ и хранилъ твою золотую сприпку,

изучаль твою мудрость и политику, и не быль замічень въ дурномъ поведенія.

Правда, и быль ивань, и взяль твою золотую скрипку; во съ двадцати явть и берегь твою жотокъ-скрипку, изучаль твою мудрость и шутки,

и не быль заихчень ин въ каконь дурномъ поступкк. Правда, быль я пьянь, и, будучи пьянь, я взяль твою жотоми-скрипку, но я не никль дурнаго паихренія.»

На этотъ докладъ (повелитель сказалъ): «за свое красноръчіе прощенный, Аргасунъ-Харчинъ мой! за свое хорошее рыло (красноръчіе) помиловапный, Аргасунъ-Хорчинъ мой!» Сказавъ это, (повелитель) отступился отъ казим в обнародовалъ ебъ этомъ.

Тангутскій ханъ, Шудурогу, услыхавъ, что БогдоЭдзэнъ покорилъ Житай и завладълъ престоломъ Алтанъхана, испугался и послалъ (къ повелителю) посла Тортонга,
сына Баянъ-Сартагара, съ предложеніемъ платить дань и быть
его правой рукой. Когда тотъ посланникъ, послъ доклада
(повелителю о своемъ порученіи), возвращался домой, то говорилъ про себя: «Богло-Эдзэнъ дъйствительно сынъ Тенгрія,
а наша царица краспвъе (супруги его); при свътъ ея не нужно
ночной лампы.» Между тъмъ повелитель имълъ любовныя
связи съ одной тайджигутской женщиной Мунгулунъ-Суа,
разведшеюся съ своимъ мужемъ. Эта женщина, Ябога 32,
услыхавъ ръчь Тортонга, доложила (повелителю): «о, повелитель мой! Гурбальджинъ-Гуа, жена тангутскаго хана

⁹² Абога, отъ ябоху, «ходять.» Женщина, которая разведать съ муженъ, до другаго замужества называется ябога, «разводна.»

Шудургу, дочь китайскаго джанджуна Сэцэнъ-Умади, говерять, красивте Мунгулунъ-Гуа: при свътъ ен не нужно поченой лампы. Взять бы вамъ ее.» Послъ этого повелитель послаль къ хану Шудургу посла съ требованіемъ, чтобы онь отправнися въ полодъ противъ Сартагульцевъ. Шудургу отвъчаль послу: «что за ланъ тотъ, который не можетъ покорить всълъ? что за надобность хану въ союзникалъ?» Сказавъ это, не согласился. Получивъ такое извъстіе, (повелитель) поклямся, что онъ не упуститъ его (изъ рукъ), пока не исчезнетъ его золотая жизнь. Потомъ убилъ Султанъ-хана сартагульскаго и покорилъ его народъ своей власти. Говорятъ, что въ этомъ походъ онъ былъ съ царицею Хулуной.

Послт. этого владыка Хормуста-Тенгри за прежнія добрыя авла инспослагь повелителю яшмовую чашу, полную вина, подобнаго арману. Принявъ ее, началь онъ пить; тогда четыре младшіе оратья его сказали: «Грозный нашь повелитель! пословица говорить: старшему десять, а младшему четыре. 33 Нашъ грозный повелитель! выкушавъ большую часть (аршана), не соблаговолишь зи дать намъ остатокъ после себя? Желательно, чтобы наша просьба была принята взми.» На этоть добладь повелитель свазаль своимь четыремь иладшимъ оратьямъ: «при рожденін, по повельнію Будцы, «чутилась въ моей правой рукъ яшиовам печать изъ царства дравоновъ; въ настоящее же время я полузиль отъ могущественнаго Хормусты-Тенгрія ашмовую чашу, полную вина, подобнаго аршану. Мит важется, что единственный и законный владттель его (вина) я. Если дотите инть, на-те.» И даль имъ. Принявъ отъ него вино, оратья его стали пить, но не могли проглотить, (почему) съ поклономъ возвратили его повели-

за При раздълъ старшій инајчисть больше, нежели изидине.

телю и доложили: «мы несправедливо требовали своей доли отъ тебя, когда намъ не следовало свыше назначеннаго; кушай самъ, владыка, и соблаговоли насъ назначить начальниками по сбору дани.» Владыка взалъ и выпилъ; согреваемый аршаномъ, сталъ навеселе и сказалъ: «при моемъ рожденіи, по повеленію Будды, очутилась въ моей руке яшмовая печать царя драконовъ; въ настоящее-же время могущественный Хормуста ниспослалъ мит яшмовую чашу, наполненную виномъ, подобнымъ аршану. Я есмъ владыка, назначенный небомъ.» Потомъ прибавилъ: «отправимся въ походъ противъ Тангутовъ.»

Богдо-Эдганъ, въ продолжения трехъ лътъ, (нарочно) въсколько разъ собирался въ походъ противъ Тангутовъ, и выставлялъ девяти-ножное знамя единственно потому, что у Шудургу была рыжая, черно-мордая собака-въщунъя, называемая хубиланъ. Эта собака, когда лаяла веселымъ голосомъ, то это значило, что не будетъ непріятеля, а когда выла, то давала тъмъ знатъ о появленіи враговъ. Собака объ отправленіи (Чингиса) знала, а потому и выла въ продолженіи трехъ лътъ; но Шидургу-Ханъ (не видя враговъ) предположилъ, что его собака отъ старости лишилась способности предвъщать, и жилъ безпечно.

По прошествін трехъ лѣтъ, въ годъ собаки ³⁶, повелитель отправиль впередъ пѣхоту, а въ годъ свиньи ³⁶ отправился и самъ съ женою Зусуръ, предводительствуя войсками. Повелитель, увидавъ мысъ (мысъ горы), называемый Муна, сказалъ: «это мѣсто могло бы служить убѣжищемъ при разстроенномъ правленіи ³⁶; оно удобно для кочевки въ мирное время илля пахожденія оленей и медвѣдей». Потомъ, замѣтивъ

^{24 1226.}

³⁵ 1**227**.

³⁶ Т. о. во время безначалія, неурадиць.

зловъщую сову, сидящую на деревъ, приказаль Жасару застрванть ее. Хасарь выстрванаь, но сова успвая слетвть, в (витесто ел) отстртлено было крыло попавшейся на ту пору сорокъ. Повелитель за это разгитвался и обнажиль мечь. Урлукъ-нойонъ тогда доложилъ повелителю: «пословица говорять: дотель доброе сделать, да вло вышло; разсудите саин, повелитель.» Владыка согласился на это. Спустя изсколько времени послъ этого происшествія, слуга Боголь-Мечинь доложиль повелителю: «Хасарь, твой брать, бывши на весель, держаль за руки жену твою Хулану.» Повелитель этого самаго слугу Боголь-Мечина послаль нь Хасару съ требованіемъ орлиныхъ перьевъ. «Хотя онъ (Чингисъ) ханъ надъ встми, но я скорте его достану орлиныхъ перьевъ,» сказаль Хасарь, и потомъ отдаль послу орлиныя перья; но Боголь-Мечинь не взяль, потому что нашель ихъ гивлыми. Повелитель снова послаль его-же къ Хасару съ требованіемъ перьевъ баклана. Увидъвъ летящаго баклана, Хасаръ спросиль Боголь-Мечина: «въ какое мъсто выстрелить ему?» --- «Въ темно-желтое мъсто (въбокъ) стръляй его,» сказалъ Боголъ-Мечинь. Хасарь отстрелиль клювь и отдаль ему перья (баклана); но онъ не взяль и ушель, говоря: «им желали поднести орлиныя перья, приличныя для царя людей, а эти перья баклана не тв, и притомъ на нихъ кровь.» Повелитель разгитвался (на Хасара) и сказаль: «онь (Хасарь) во-первыхъ тайно завель любовныя связи съ царицею Хулуною; потомъ витесто зловтщей птицы-совы убиль добровтицио сороку, и въ настоящее время не даль инв нерьевъ коршуна, » Потому приставиль онь къ нему (къ Хасару) изъ четырехъ человъть стражу, привязаль его къ оградъ, и воринль его мясомъ яга ³⁷. Потомъ, во время облавы въ горалъ Хангай-

²⁷ Дикій тибетскій буйволь.

ханы, было объявлено сатаующее: «не убивать дань и съраго волка, которые зайдуть въ кругь облавы; поймать в представить мих живаго человова съ курчавыми волосами. на стаострой лошали, который попадеть въ кругь, в Зашли въ кругъ облавы стрый волкъ и красивая ланъ, и не убиим ихъ; попаль и бурчавый черный человъкъ на съдосърой лошади; его поймали, и когда спрашивали: чей ты? онъ молчаль. Представили его въ повелителю, на вопросъ котораго онь отвъчаль: «по слуху объ отправления повелителя Монголовъ я поставленъ адъсь караульнымъ отъ Шудургу-хана. Стдо-страя лошаль моя, Кусэбалать, пеобгоняемая нивакою лошадью, имъющею ноги, догнана; должно быть, высохнуть ея копыта. Непоотждаемый ни однимъ черноголовымъ человъкомъ, я, Хара Ботонъ, теперь побъжденъ черноголовымъ человъкомъ. Должно быть, высолиетъ черная голова.» Повелитель спросиль его: «говорять, хань твой Хубилгань; правдали?» Хара-Ботонъ отвъчаль на это: «утромъ онъ принимаеть видь ядовитаго маленькаго желто-пестраго зувя и въ это время нельзя поймать его; въ полдень превращается онъ въ рыже-пестраго барса, въ это время тоже нельзя поймать его; вечеромъ принимаетъ видъ прекраснаго юноши и нграетъ съ женою, и тогда можно захватить его.» После этого допроса повелитель отправился лалбе.

По прибытів на Тангутскую границу, отъ Шудургу-хана вышла навстрічу монгольскимъ войскамъ одна старуха, провехожденіемъ ракша 38, и умертвила посредствомъ заклинаній
много людей и лошадей. Вслідствіе этого Субагатай-багатуръ
доложнять повелителю: «эта старуха посредствомъ заклинаній
умертвила людей и лошадей: соблаговоли освободить стрілка
Хасара отъ паказанія.» Повелитель согласился, послаль за

³⁶ Ракма, санскр. слово, значить «чудовище».

нимъ свою (крылатую саврасую) лошадь-Джигуртухула, и когда привели его, то (повелитель) заставиль стрълять его (въ старуху. Такъ какъ Хасаръ былъ въ заточени и изнурился, то выстрълиль въ чашку (колъна) старухи, которая повалиласъ на бокъ и умирая такъ проклинала Хасара: «потомки Хасара мужоскаго пола да будутъ любимы раначи зо, потомки женскаго пола да будутъ оставляемы мужьями своими». Послъ этого она умерла.

Когда Шудургу-ханъ превратился въ змая, повелитель въ птицу гаруди 40, когда Шудургу-ханъ сделался барсомъ, повелитель — львомъ; а наконецъ, когда Шулургу принялъ на себя видь юноши, повелитель превратился въ старца и поймаль его. Шудургу сказаль повелителю: «не убивай меня; я представлю тебѣ полмона 41, уничтожу твоихъ враговъ, представлю тебъ мачить 42 и уничтожу норън голодъ. Если убъешь меня, тебъ будеть худо, если не убъешь — худо будеть твоимь потомкамь.» Повелитель не согласился на это, стръзять въ него (Шудургу-тана) и рубилъ его саблею, но не могь ранить. Шудургу снова сказаль ему: «ты стреляль въ меня и рубплъ, но не могь ранить; возьии пеструю, втрое свернутую веревку, находащуюся въ полошвф моего сапога и удави меня.» Отънскавъ эту веревку, сталъ ею давить Шудургу-хана, который сказаль: «если умертвишь меня посредствомъ веревки, да будутъ и потомки твои подобно мив удавлены. Жену мою, царицу Гурозльджинъ-Гуа. обънщи

¹³⁹ Озвачаетъ желине, чтобы потомки Хасара во время сраженія первые нолучали равы: это и сбывалось всегда по желанію старуки.

⁴⁰ Баспословная итица.

⁴¹ Утренима задзда.

⁴⁹ Созвъздіе, утиное гивадо. Этими словами Шудургу кочеть выразить свое могущество, силу, и вибеть съ темъ номощь и покорность Чингису.

до черных ногтей ¹². » Съ этими словами Шудургу-ханъ умеръ. Повелитель взялъ за себя нарицу Гурозльджинъ Гуа, красотою которой вст были поражены, начиная отъ повелителя до послъдняго человъка. Царица Гурозльджинъ-Гуа однажды сказала: «моя врасота омрачена пылью вашихъ войскъ. Прежде я была красивъе. Если мит выкупаться, то буду еще красивъе.» Повелитель прибазалъ ей выкунаться. На берегу ръки царица поймала жаворонка и привязала къ хвосту его письмо и послала его къ отцу своему. Письмо было такого содержанія: «въ этой ръкт и утоплюсь; не ищите мое тъло по теченію воды, а ищите противъ теченія». По словамъ дочери отецъ отъискалъ трупъ ея противъ теченія; принесли каждый по одному мъшку земли, которыми засынали трупъ и такимъ образомъ похоронили ее. Курганъ этотъ называется Олхо, а ръка — Хатунъ-голъ.

Покоривъ Тангутовъ, убивъ Шудургу-лана, разоривъ городъ Турмэхэй и взявъ царицу Гурбэльджинъ-Гуа, повелитель провелъ лѣтнее время въ этотъ походъ въ урочищѣ Лубанъ-ханъ. Потомъ заболѣлъ въ городѣ Турмэхэй, и при смерти своей сказалъ: «Вы, четыре брата мон, подобные ка-«баргамъ, вы, четыре сына мон, подобные кулукамъ (объ-къженнымъ дошадямъ), вы, пятицвѣтные и четыре инозем-чые народы, слушайте: в и тогда ниразу не испытывалъ по-койлыхъ мученій, когда, собирая свой великій народъ, безпо-чыя стремена и вырывались ушки желѣзпыхъ стременъ. Я не видываль подобныхъ мученій, когда, сѣвши на свою безплодчую бѣлую кобылицу и привязавши (за сѣдломъ) яргакъ изъ-молодаго козленка, я собиралъ свой великій народъ. Не воз-мездіе ли это за мои дѣла, совершенныя въ прежинхъ це-

⁴³ Идіотизиъ монгольскій, значить «объющи ее» (вездъ).

«рерожденіях»? Вы, мон вельчожи, не умирайте.» Сунитскій Калагутай-багатурь отвечаль: «Какь яшма, крепкое пра-«вленіе твое, ослабнеть; любимая супруга твоя Буртугаль-«джинъ-Сэцэнъ умреть; Хасаръ и Бэлгэтэй, двое твоихъ бу-«дуть другь у друга отнимать (престоль); съ трудомъ собранчные тобою иногочисленные народы разстются; высокое пра-«вленіе твое унизится; кръпкими узами давно сочетанная су-«пруга твоя Буртэгэльджинь умреть; двое твоихъ (сывовей) «Уготой и Тулуй осиротъють; поспъщно собранные тобою «многочисленные народы разъединятся и будуть подъ вла-«стію других»; подобное горь правленіе твое сядеть; супру-«га твоя Буртэгэльджинъ-Сэцэнъ, которую ты нашель и съ «которой ты свыкся, умреть; двое твоихъ (сыновей) Ха-«цугу и Ицагу будуть сопериичествовать; собранные тобою «многочисленные народы разойдутся по горамъ и лъсамъ и «будуть откочевывать по направленію Хангай-ханя; жена и «дъти твои придутъ съ рыданіями и воплами. Поэтому не «дашь ли наиз благих» наставленій? Будуть перекочевыкать «черезъ высоты Ункуя, сыновья и дочери твои придутъ съ «рыданіями и воплями: не дашь ли имъ благихъ наставленій? «Трудно раздавить только что рожденное тело (неопаснаго «врага), но если раздавимъ, то безъ сомивнія достигнемъ стра-«ны Нирваны, страны, гдт нътъ мученій; трудно разрушить «здоровое тъло (опаснаго врага), но если разрушниъ, то «безъ сомнения встретимся въ стране блаженныхъ. Супругв «своей Буртэгальджинъ-Сэцэнъ, оставшейся одинокой, и сво-«имъ сыновьямъ Уготою и Тулую, оставшимся сиротами, не «Укажень ли ты воду въ степи и дорогу на перешейкъ?» 44 Чингисъ-ханъ отвъчалъ: «теперь не умирай, и женъ моей «Буртэгэльджинъ-Сэцэнъ, оставшейся одинокою, и сиротамъ

⁴⁴ г. е. Не дашь зи имъ наставленій, какъ управлять народомъ.

«Угатью и Тулую укажи после дорогу на перешейке и воду
«въ степи. На яшие нетъ кожи, на стали нетъ коры, дорогое наше тело невечно; поступайте непоколебимо и твердо
«переносите. Сущность дела состоить въ окончании дела,
«имеющаго сто началь; тверда душа того человека, который
«держить данное слово. Ведите себя скромно и согласуйтесь
«со иногими: ведь всемъ намъ суждено, проведя вту жизнь,
«умереть; соблюдайте въ будущемъ хорошее правление и по«ступайте по приказанию мальчика Хубилая.» После такихъ
словъ Чингисъ-ханъ скончался въ годъ бингъ-свиньи, на
67 году отъ рожденія.»

Тотчасъ запрягли лошадей въ одноколку, на которую положили золотые останки повелителя, и во время пути сунитскій Калагутай-багатурь такь востваляль его: «Ты, повели-«тель мой, отправился какъ на крыльяхъ отлетающаго ястреба; «ты сдёлался грузомъ скрыпящей одноколки; ты отправился «какъ на крыльяхъ нападающаго ястреба; ты отправился буд-«то на крыльяхъ порхающаго жаворонка; ты, сдълавшись гру-«зомъ скрыпащей одноволки, огправелся'» Когда дотлали они до топкаго мъста Муна, одноколка увизла по ступицы; не могим привести ее въ движение, они запрагли лошадей, принадлежащихъ пати цвътамъ (подданнымъ); когда опять не могли вытащить ее, то сунитскій Калэгутэй-багатурь, во время заботъ всего народа, поклонился и сказалъ: «святой «мой повелитель-кулукъ (подобный объёзженному, неутоми-«мому коню)! рожденный по воль голубаго въчнаго неба, «ты, покинувъ весь великой народъ свой, достигь до высо-«каго своего перерожденія. Прочно основанное твое правле-«ніе, благоустроенный народъ твой, твои дати и супруга, «родившая ихъ, твои родныя вода и земля — тамъ! Твое пра-«вленіе, основанное на правосудін, твой народъ, обложенный «данью, твои милыя дети и супруга твоя, твой золотой дво«рерожденіях»? Вы, мон вельможи, не умирайте.» Сунитскій Кэлэгутэй-багатурь отвіталь: «Какь яшма, кріпкое пра-«вленіе твое, ослабнеть; любиная супруга твоя Буртугаль-«джинъ-Сэцэнъ умреть; Хасаръ и Бэлгэтэй, двое твоихъ бу-«дуть другь у друга отнимать (престоль); съ трудомъ собравчные тобою иногочисленные народы разстются; высокое пра-«вленіе твое унизится; кръпкими узами давно сочетанная су-«пруга твоя Буртэгэльджинь умреть; двое твопхъ (сывовей) «Уготой и Тулуй осиротъють; поспъщно собранные тобою «многочисленные народы разъединятся и будуть подъ вла-«стію других»; подобное гор'в правленіе твое сядеть; супру-«га твоя Буртагэльджинъ-Сэцэнъ, которую ты нашель и съ «которой ты свыкся, умреть; двое твоихъ (сыновей) Ха-«цугу и Ицагу будуть сопериичествовать; собранные тобою «многочисленные народы разойдутся по горамь и лесамь и «будуть откочевывать по направленію Хангай-ханя; жена в «дъти твои придугъ съ рыданіями и воплями. Поэтому не «дашь ли намъ благихъ наставленій? Будутъ перекочевыкать «черезъ высоты Ункуя, сыновья и дочери твои придутъ съ «рыданіями и воплями: не дашь ли имъ благихъ наставленій? «Трудно раздавить только что рожденное тело (неопаснаго «врага), но если раздавимъ, то безъ сомивнія достигнемъ стра-«ны Нирваны, страны, где иеть мученій; трудно разрушить «здоровое тъло (опаснаго врага), но если разрушень, то «безъ сомнанія встратимся въ страна блаженныхъ. Супруга «своей Буртэгэльджинъ-Сэцэнь, оставшейся одинокой. и свочить сыновьямъ Угэтэю в Тулую, оставшимся сиротами, не «Укажень ли ты воду въ степи и дорогу на перешейкъ?» 44 Чингисъ-ханъ отвъчалъ: «теперь не умирай, и женъ моей «Буртэгэльджинъ-Сэцэнъ, оставшейся одинокою, и сиротанъ

⁴⁴ г. е. Не дашь ин имъ наставленій, какъ управлять вародомъ.

«Угатою и Тулую укажи после дорогу на перешейке и воду
«въ степи. На явиме нетъ кожи, на стали нетъ коры, дорогое наше тело невечно; поступайте непоколебимо и твердо
«переносите. Сущность дела состоить въ окончании дела,
«имеющаго сто началь; тверда душа того человека, который
«держить данное слово. Ведите себя скроино и согласуйтесь
«со иногими: ведь всемъ памъ суждено, проведя эту жизнь,
«умереть; соблюдайте въ будущемъ хорошее правление и по«ступайте по приказанию мальчика Хубилая.» После такихъ
словъ Чингисъ-ханъ скончался въ годъ бингъ-свиныи, на
67 году отъ рожденія.»

Тотчасъ запрягли лошадей въ одноколку, на которую положили золотые останки повелителя, и во время пути сущитскій Калагутай-багатурь такь востваляль его: «Ты, повели-«тель мой, отправился какъ на крыльяхъ отлетающаго ястреба; «ты сдёлался грузомъ скрыпящей одноколки; ты отправился «какъ на крыльяхъ нападающаго ястреба; ты отправился буд-«то на крыльяхъ порхающаго жаворонка; ты, сдълавшись гру-«зомъ скрыпащей одноволки, отправился"» Когда доблали они до топкаго мъста Муна, одноколка увязла по ступицы; не могши привести ее въ движение, они запрагли лошадей, принадлежащихъ пати цвттамъ (подданнымъ); когда опять не могли вытанить ее, то сунитскій Калэгутэй-багатурь, во время заботь всего народа, поклонился и сказаль: «святой «мой повелитель-кулукъ (подобный обътаженному, неутоми-«мому коню)! рожденный по воль голубаго въчнаго неба, «ты, покинувъ весь великой народъ свой, достигь до высо-«каго своего перерожденія. Прочно основанное твое правле-«ніе, благоустроенный народь твой, твои дети и супруга, «родившая ихъ, твои родныя вода и земля — тамъ! Твое пра-«вленіе, основанное на правосудін, твой народъ, обложенный «данью, твои милыя дёти и супруга твоя, твой золотой дво«репъ — тамъ! Твое правленіе, основанное на жасть (гдв ты «родился), лати твои и супруга, съ тобою соединенная уза-«мя, народъ твой, тобою собранный. твои родственияви---тажь! «Ситтъ 45, вода, которыми ты омыть, многочисленные твои «Монголы и твоя родина на Ононъ-Далигунъ-Болдокъ, знамя «твое, сдъланное изъ лолки гибдаго жеребца, трубы и бара-«баны твои, служащіе сигналами, весь народъ твой, и изсто «Арланъ, находящееся въ степи Хэрулуна, гдт ты возстль «на тронъ-все тамъ! Супруга твоя Буртэквльджинъ-Сэцэнъ, «соединенная съ тобой еще до псполненія (до устройства «правленія», твоя вода и зечля Бурхату-ханъ, любичые «друзья твои Мохоли и Богурчи, и все твое правленіе — все «тамъ! Скрипки и дудки, твои инструменты, весь твой вели-«кой народъ, святое отечество твое — тамъ! Ты, мой по-«велитель, прельстившись теплотою Харугунна-хании, много-«численностію чужеземнаго тангутскаго народа и красотою «дарицы Гурбальджинъ, покинулъ старыхъ своихъ Монго-«ловъ. Хота вышла твоа мплая душа, но мы твои подобные «ншив останки, перевеземь (на родину), покажемь изъ «твоей супругъ Буртотальджинъ в всему народу.» 46 Таковыя слова быле услышаны повелителень и одноволка двинучась со скрипомъ. Всъ были въ восхищении (отъ этого) и провожали его до великой страны отечества. Останки его, дорогіе для каждаго, надъкоторыми поставлено восемь былыхь юроть. втчных для встхъ, сдтлались съ этого времени предметомъ уваженія встять народовъ и святилищемъ для тановъ в зайсанговъ. Еще прежде, когда повелитель проважаль чрезъ это мъсто, ему оно понравилось, почему туть и увязла одноколка по ступицы 47. Потомъ распространили ложные слухи въ

⁴⁶ T. e. pognes thos.

⁴⁶ Строка отивненным знакама « » пасавы статама.

⁴⁷ Уныявшянкъ Монголовъ есть предразсудокъ такого рода, что если,

народъ (что онъ тугь похороненъ), между тъмъ какъ здъсь похоронили только его рубашку, юрту и онучи; настоящій же трупъ его, по словамъ нъкоторыхъ, похороненъ на Бурханъ-Галдунъ, а по словамъ другихъ въ Екз-Утукъ, находящемся за Алтай-ханой на южной сторонъ Кънтъй-ханы.

По прошествін трехъ лѣта отъ смерти отца своего (Чингиса), Угэмэй-ханъ на 43 году отъ рожденія, въ годь быка ¹⁸, былъ возведенъ на престоль, въ урочищѣ, называемомъ Арлунъ и находящемся въ степи Хэрулуна. Онъ царствоваль 13 лѣтъ и скончался на 55 году своей жизни въ урочищѣ Утуку-Хулана, въ годъ быка ⁴⁹; родился онъ въ годъ овцы ⁵⁰.

По прошествін шести лѣтъ, въ годъ лошади ⁵¹, Кулукъзанъ возсѣль на престолъ въ урочищѣ Урмай, ниѣя 42 года отъ роду; на слѣдующій годъ, на 43 году отъ роду, онъ скончался въ урочищѣ Саисикида, въ годъ овцы ⁵², родился же въ годъ быка ⁵⁸.

Спустя пять лёть, въ годъ свиньи ⁸⁴, 3 числа 4 мёсяца, на престоль взошель *Мункэ*-ханъ, на 45 году своей жизни въ урочище Арланъ, находищемся на степихъ рёки Хэрулуна; после деватилетняго ханствованія, на 54 году своей жизни, онъ скончался въ городе Чингъ-Джинку, въ годъ овщь ⁵⁶, а родился въ годъ зайца ⁹⁸.

проводомъ, понравится какая-нибудь мъстность, то не должно выражать своего восхищения; потому что оно служить предзнаменованіемъ, что рано или поздно умрешь на этомъ мъстъ.

^{48 1229} года Хронологическія данныя нашего автора не вездѣ однижловы съ Сананъ-Сэприовыми, но болѣе согласны съ числами китайскихъ историвовъ и Абулгазія, что говорить въ пользу автора Алтанъ-Тончи.

^{49 1241.}

^{50 1187.}

^{51 1246 (}у Санавъ-Сэприя не върно: 1243).

⁵² 1247.

⁵³ 1205.

^{54 1251.}

^{85 1259.}

^{56 4207.}

Спустя несть ⁵⁷ лёть, Содо-Сэцэнь-хань, на 45 году своей жизни, быль возведень на ханскій престоль въ Санду, въ годь обезьяны ⁵⁸. Онь ханствоваль 35 лёть и на 81 году своей жизни скончался въ Дайду, 22 числа лётняго мёсяца хоби, въ годъ лошади ⁵⁹, а родился въ годъ змёя ⁶⁰.

Послі него Улдзэйту-ханъ, на 30 году жизни, возсіль на престоль ханскій, 10 числа 4 місяца, въ годъ лошади 61, въ урочищь Шихиръ-нагура; онъ царствоваль 14 літъ и скончался въ Дайду на 44 году отъ рожденія, въ годъ овщь 62, 8 числа місяца хоби; родился въ годъ быка 62.

На второмъ году послѣ него возсѣлъ на престолъ Кулукъханъ, 27 лѣтъ; послѣ пятилѣтняго царствованія свончался въ Дайду, въ годъ свиньи ⁶⁴; родился въ годъ амѣя ⁶⁵.

Посл'я него, въ годъ свиньи ⁶⁶, возс'яль на ханскій престоль Буянту-ханъ, 37 летъ; ханствоваль десять летъ и скончался въ Дайду, 47 летъ, въ годъ обезьяны ⁶⁷; родился въ годъ свиньи ⁶⁸.

Послѣ него, въ томъ же году, въ годъ обезьяны, возсѣлъ на ханскій престоль, въ Дайду, Гэгэнъ-ханъ, на 18 году отъ роду; скончался на 21 году въ (урочищѣ) Моряну-Эбчигунъ, на югѣ отъ Санду; а родился въ годъ мыши ⁶⁹.

⁵⁷ Спуста тринадцать 1275 (1259 — 1272)?

^{58 1272.}

⁵⁹ **1306**.

⁶⁰ Вийсто года зийя: могай, слідуеть читать годь собаки: нежай. Тогда это будеть 1226 года.

⁶¹ 1306.

ez 1320.

es 1277.

⁶⁴ 1311.

es 1284.

^{4 1311.}

⁶⁷ 1320.

^{48 1283.}

^{49 1300.}

. Посять него, въ годъ свиньи ⁷⁰, Інсунъ-Тэмуръ-ханъ, 30 яттъ, возстять на престоять въ (урочнщт) Худо-аруяъ; ханствовалъ 6 яттъ и на 36 году скончался въ Санду, въ годъ дракона ⁷⁴ 6 числа 8 итсяца; родился въ годъ змтя ⁷².

Въ томъ-же году, въ году дракона 78, 12 числа 8 мѣсяца, вступныть на ханскій престолъ Заягату-хаганъ, на 35 году своей жизни. А между тѣмъ Хутухту-ханъ, находясь на западной сторонѣ, пріобрѣлъ себѣ большую славу и по возвращенія потерялъ яшмовую печать. Въ годъ змѣа 74 19 числа мѣсяца хоби, онъ велѣлъ умертвитъ Цпиъ-Сана и отправилъ Асаръ-Купуна обозрѣтъ Свизкту-агуръ, гдѣ потомъ и возсѣлъ на ханскій престолъ, 3 числа 4 мѣсяца; въ томъ же году, 6 числа 8 мѣсяца, онъ скончался

После него, 10 числа того-же месяца, снова возсель на ханскомъ престоле Заягату-ханъ; ханствоваль 5 леть и на 35 году скончался въ Дайду, въ годъ обезьяны 78.

За нимъ, въ томъ же году, вступилъ на престолъ Прчимълъ-ханъ. Онъ померъ въ Дайду 25 числа того-же мъсяца и того-же года.

Посл'в него, въ томъ же году обезьяны, возведенъ въ Дайду на ханскій престоль Ухагату-ханъ.

Въ его ханствованіе, у старика Дзурчить родился сынъ Дзу, и при рожденіи изъ его юрты показалась радуга. Маханъ и Пбагу 76, замътивъ это явленіе, доложили хану: «ро«дился мальчикь, отъ котораго можеть быть польза, а мо-

^{70 1323}

^{71 1328.}

^{72 4293}

^{73 4398}

^{74 43}**29**.

^{75 1339}

⁷⁶ Bs appreis excress on. Maxans octobracica Jaxans.

Спустя месть ⁵⁷ лёть, Содо-Сэцэнь-хань, на 45 году своей жизни, быль возведень на ханскій престоль въ Санду, въ годь обезьяны ⁵⁸. Онь ханствоваль 35 лёть и на 81 году своей жизни скончался въ Дайду, 22 числа лётняго месяца хоби, въ годъ лошади ⁵⁹, а родился въ годъ змея ⁶⁰.

Послѣ него Улдзэйту-ханъ, на 30 году жизни, возсѣлъ на престолъ ханскій, 10 числа 4 иѣсяца, въ годъ лошади 60, въ урочищѣ Шихиръ-нагура; онъ царствовалъ 14 лѣтъ и скончался въ Дайду на 44 году отъ рожденія, въ годъ овщь 62, 8 числа иѣсяца хоби; родился въ годъ быка 63.

На второмъ году после него возселъ на престолъ Кулукъханъ, 27 летъ; после пятилетняго царствованія скончался въ Дайду, въ годъ свиньи ⁶⁴; родился въ годъ амея ⁶⁵.

Послѣ него, въ годъ свиньи ⁶⁶, возсѣлъ на ханскій престоль Буянту-ханъ, 37 лѣтъ; ханствовалъ десять лѣтъ и скончался въ Дайду, 47 лѣтъ, въ годъ обезьяны ⁶⁷; родился въ годъ свиньи ⁶⁸.

Посл'я него, въ томъ же году, въ годъ обезьяны, возс'язъ на ханскій престоль, въ Дайду, Гэгэнъ-ханъ, на 18 году отъ роду; скончался на 21 году въ (урочищ'я) Морину-Эбчигунъ, на югъ отъ Санду; а родился въ годъ мыши 69.

⁵⁷ Спуста тринадцать зъть (1259 — 1272)?

^{58 1272}

^{59 1306.}

⁶⁰ Вийсто года змін: могай, слідуеть читать годь собаки: нежай. Тогда это будеть 1226 года.

CI 1306.

ez 1320.

C 1277.

⁶⁴ 1311.

es 1281.

⁴ 1314.

^{67 1320.}

^{49 1283.}

⁶⁹ 1300.

. Посять него, въ годъ свиньи ⁷⁰, Інсунъ-Тэмуръ-ханъ, 30 яттъ, возстять на престоять въ (урочнщт) Худо-аруяъ; ханствовалъ 6 яттъ и на 36 году скончался въ Санду, въ годъ дракона ⁷⁴ 6 числа 8 мтсяца; родился въ годъ змтя ⁷².

Въ томъ-же году, въ году дракона 78, 12 числа 8 мѣсяца, вступнаъ на ханскій престолъ Заягату-хаганъ, на 35 году своей жизни. А между тѣмъ Хутухту-ханъ, находясь на западной сторонѣ, пріобрѣлъ себѣ большую славу и по возвращеніи потерялъ яшмовую печать. Въ годъ змѣя 74 19 числа мѣсяца хоби, онъ велѣлъ умертвитъ Цинъ-Сана и отправиль Асаръ-Куцуна обозрѣть Сэцэкту-агуръ, гдѣ потомъ и возсѣлъ на ханскій престолъ, 3 числа 4 мѣсяца; въ томъ же году, 6 числа 8 мѣсяца, онъ скончался

Послів него, 10 числа того-же місяца, снова возсіль на ханскомъ престолів Заягату-ханъ; ханствоваль 5 літть и на 35 году скончался въ Дайду, въ годъ обезьяны 78.

За нимъ, въ томъ же году, вступилъ на престолъ Прчиизлъ-ханъ. Онъ померъ въ Дайду 25 числа того-же мъсяца и того-же года.

После него, въ томъ же году обезьяны, возведенъ въ Дайду на ханскій престоль Ухагату-ханъ.

Въ его ханствованіе, у старика Дзурчить родился сынъ Дзу, и при рожденіи изъ его юрты показалась радуга. Маханъ и Пбагу 76, зам'ятивъ это явленіе, доложили хану: «ро-«дился мальчикъ, отъ котораго можеть быть польза, а мо-

^{10 1323}

^{71 4328}

^{72 4903}

^{73 4290}

^{74 4329.}

^{75 1332.}

⁷⁶ Bs apprais whereas an. Maxans acrosses a Jaxans.

«жеть быть и вредь престолу; во всякомъ случав лучие быле «бы умертвить его, пока еще онъ ребеновъ.» Ханъ на это пе согласился и не вельль умерщилять его. Махань и Ибагу доложили: «вогда не убили его, такъ послъ этого випите «свою голову.» Когда ребеновъ пришелъ въ возрастъ, ему поручили управлять народомъ восточныхъ провинцій, а западными провинціями управляли Тохтага и Харцанъ. Спуста нъсколько времени Дзуку съ братомъ своимъ Бухою ложно донесли хану на Тохтагу и Харцана, что будто они утанвають казенное имущество и доставляють ему худшее и не въ большомъ количествъ, а лучшее и большее употребляютъ въ свою пользу. По этому доносу хапъ послаль Дзука за Тохтагою и Харцаномъ, но Дзукъ, не добхавъ до нихъ, съ половины дороги воротился домой и донесъ хану, что они не хотять явиться. Ханъ снова его же послаль, и Дзуко снова также донесъ. Ханъ весьма разгитвался на нихъ (Тохтагу и Харцана), уволиль ихъ отъ должностей дарга и поручиль управленіе народомъ двумъ братьямъ: Дзуко и Буха, которые отправились для сбора дани и три года не возвращались. Поэтому ханъ сказаль своимъ привратникамъ: «у Дзуко стали ноги ⁷⁷ очень тяжелы; когда опъ воротится, не отворяйте (emy) BODOTL.>

Однажды хану (Ухагату) во сит приснилось иногочесленное непріятельское войско, окружившее его городь Хань, испугавшись этого, отгаль по городу, но нигдт не могь найти выхода; наконець онъ прибъжаль на стверозападъ города, гдт замітиль проходь, и чрезъ этоть проходь вышель, оставивь свой престоль и весь народь. Тотчась хань приказаль китайскому Гэгэнъ-Сэцэну истолковать видвиный имъ сонь, и тоть такъ объясниль: «это признакъ лишенія ханскаго пре-

⁷⁷ T. o. CTAJE BARBHSATS.

стола.» Послѣ этого монгольскіе Тохтага и Харцанъ-Чянсанъ дали, говорять, этому сну дучшее значеніе; но когда дѣйствительно на сѣверозападѣ города былъ отысканъ проходъ, то ханъ весьма испугался, и подумалъ: «какъ бы видѣнное во снѣ не сбылось на самомъ дѣлѣ.»

Въ скоромъ времени послъ сего возвратились Дзука и Буха съ 20,000 одноколовъ, нагруженныхъ данью и казною, а въ 3,000 одноколокъ (были спрятаны) вооруженныя войска, и еще иного одноколокъ были наполнены сокровищами. Сначала привратники не отпирали нуъ воротъ; но когда были даны имъ сокровища, то пропустили ихъ въ городъ, гдт они обнаружили свои войска и окружили золотой дворецъ. Ханъ, узнавъ объ этомъ, покинулъ 300,000 Монголовъ, и съ женами, дътьми и 100,000 Монголовъ убъжалъ чрезъ проходъ, виденный имъ прежде. Томолаху-багатуръ, сынъ Тогобагатура, изъ потомства Хабату-Хасара, проводя черезъ этоть же проходь сына своего Хари-Кулука и предводительствуя 60 всадниками изъ покольнія Кэгэртэнъ, вышель а встръчу китайскимъ войскамъ, шедшимъ въ погоню за нами, и вступиль въ бой, говоря: «лучше пусть переломится кость, нежели честь (т. е. честь дороже смерти).» Въ этой стычкъ онъ палъ. Говорять: «одинъ изъ потонковъ Хасара принесъ пользу потомку хана (Чингиса)». — Ханъ съ народомъ, вышедши изъ города черезъ проходъ Молтокчинъ, построиль городь Барсь, и въ немъ поселился, а китайскія войска тоже построили городъ Кирса и поселились тутъ. Посат того Биликту, сынь Ухагату-хана, (волшебствомъ) пронзвель бурю и погубиль китайскія войска и лошадей; а когда остальное (спасшееся отъ смерти китайское войско) вышло оттуда, то монгольское войско преследовало (Китайцевъ) и, говорять, рубило ихъ до самой Великой стъны. Но остатки бъжавших въ безпорядкъ (китай скихъ войскъ) жган (въ дорогъ) свои стрълы сотнями и наконецъ погибли, гойорять, разрушивь свой строевой порядокь. Это обстоятельство послужело основаніемъ пословиць: «Китайцы удалились въ горы, а хвость Кирсы сдълался кистью шапки (?)». 78—«О, великольно устроенный изъ разныхъ драгоцьностей мой прекрасный Дайду! о, мой прекрасный городъ Шанту-Шара-Тала, въ которомъ проводняъ я ятинее время! о, мой прекрасный и прохладный Кибунъ-Шанту! о, мой прекрасный Дайду, котораго я лишился въ годъ красно-лысаго запца, и прекрасныё тумань твой, который утреннею порою быль виднив съ высоты! Были у хеня, Ухагату-хана, Лаха и Пбагу, они знали мое положеніе, но упустили мой прекрасный Дайду. Неразумный владыба, не простившись съ народомъ, разстался; остается только оплакивать его. Теперь я подобень двухгодоваловому быку, оставшемуся въ кочевъв. О, построевная изъ разныхъ драгоцінныхъ вещей, білая осин-угольная (субурганъ мой) моя пирамида! О построенный изъ девяти драгоцінностей прекрасный хотонь мой, вь которомь управляль я великимь народомь! О, четырехсторонній, четвере вороть нубющій, прекрасный Дайду-хотонь мой, вь коемь управляль я 400,000 Монголовъ. Въ то время, когда процвътала въра и ученіе (буддизмъ), я жиль безпечно — и потеряль все. О, несчастный Дайду-хотонь ной, удивлявшій своимь великольніемь вськь Монголовь монкь, повсюду распространившихся! О, зниняя резиденція моя, Ункуй-балгасунь! О, льтняя резиденція моя, Кибунь-Шанту! О, мой Шара-Тала! Горько вспомнить, что я не послушался словь

⁷⁶ Въ этомъ місті смысль не ясень, и я перезель, сообразувсь съ теченіемъ всей річн: ийть сомийнія, что здісь ошибка или описка переписчика; но не вийя другой рукописи, съ которой можно бы быле сличить тексть, и перезель, не придерживаєсь буквально текста.

Лаха и Ибагу. Построенный хутуктами тростинковый дворець мой, въ коемъ проводиль знойное время Хубилганъ-Сэцэнъ-ханъ, и Кибунъ-Шанту-все взяли Китайцы, и оставили инъ, Ухагату-хану, позорное и безчестное имя. Построенный встии силами народа, ашмовый мой Дайду, строенія коего связаны между собою, мой несчастный Дайду повищень Китайцами, и мят, Улагату-лану, осталась только позорная, дурная слава! Построенный изъразныхъ раковниъ мой драгоцівный Дайду, въ которомь я преводняь, бывало, льто, и Кибунъ-Шанту похищены по моей оплошности Китайцами, и мив Ухагату-хану осталось только позорное имя. Славное правленіе (государство), основанное ханомъ Эдзяномъ, милый Дайду, построенный мудрымъ Сэцэнъ-ханомъ, и этотъ драгоцінный хотонь, который для всего народа быль святынею — все это похищено Китайцами. Дорогой, прекрасный Дайду, построенный Сэцэнъ-ханомъ, Хубилганомъ (т. е. воплощеніе) встав буддь и золотымь потомкомь Чпигисьхана, сына царя Тенгрія, я, Ухагату-хань, Хубилгань всёхь бодисатвъ, потеряль по воль царя Тенгрія (Хормусты).»

(Когда быль потерянь городь) Буха-Тэмурь-Чинсангь вынесь върукавъ яшмовую печать Ханъ-Эдзэпа, безпрестанно отбиваясь отъ враговъ, и произнесъ: «хотя и надолго потерянъ этотъ прекрасный Дайду, но опять да утвердится тронъ хана на прежнемъ мъстъ, среди враговъ; драгоцънная въра (буддизмъ) хотя съ выходомъ изъ дворца оставлена, но мудрые бодисатвы да будутъ судьями и востановятъ ее снова.»

Спуста четыре года (после этого происшествія, лишенія престола) Ухагату-хагань скончался на 29 году отъ рожденія, въ городе Пигь-Чиноў, въ годъ собаки, окруженный золотымъ потомствомъ Чингисъ-хана. П такъ потерянъ городъ, въ которомъ жили 105 лётъ и 6 мёсяцевъ, начиная отъ Хубилай-Сэцэнъ-хана до Ухагату-хана.

Когда Ухагату-ханъ лишился своего государства, супруга его, парица изъ конгиратского племени, была на 3-иъ исецъ беременности. Спратавшись въ бочкъ, она осталась въ городъ (эта бочка по-китайски называется Гангъ, по-моигольски бодонгь), потомъ она была взята (китайскимъ) даномъ Джосу-хонгуа, который и возстав на престоль. «Если я рожу по прошествін семи итсяцевь, дунала царица, то онь (Джосу-хонгуа) приметь его за ребенка врага (своего) и убьеть; если же рожу по прошествін десяти итсяцень, то подумаеть, что ребеновь оть него и не убъеть его.» Потому она умоляла Тенгрія, чтобъ онъ прибавиль три місяца и соблаговозниъ продлить (роды) на 10 итсяцевъ. По инлости Тенгрія нальчикъ родился по прошествін 13 нісяцевь; вь то же вреня родился мальчикъ и отъ Китаянки, другой супруги Хунгуахана. При этомъ Хонгуа-ханъ видель во сие двухъ борющихся драконовъ, изъ которыхъ атвый побъждаль праваго Призвавъ волхва, онъ спросыль его о значенін этого сна, и волхвъ такъ объясниль: «эти два дракона не настояще драконы, но твои два сына: правый драбонъ — твой сынь отъ царицы - Китаянки, а лівый — твой сынь оть царицы-Монголки. Последнему суждено овладеть твоимъ престоломъ. На эти слова волхва Хонгуа-ханъ сказалъ: «хотя мать его была женою врага моего, но между монии сыновыин иътъ различія пусть онъ владъеть престоложь.» Потожъ вит быой стыны выстроны городь Кукр-хото, въ которомъ поселился и утвердиль свой тронь. Черезь три года онь CEOHTAJCE.

Послѣ него на престоль вступиль сынь его, Джакховханъ. По прошествіи четырехълѣть, Джунлу-ханъ, сынь царицы хонгиратской, прибыль съ войскомъ, состоявшиль изъ 6,000 собственныхъ Монголовъ, 30,000 Дзурчитовъ, изъ поколѣнія Усуновъ, и Китайцевъ-Харакэриэтовъ, поймаль Джакхоя-хана, привязаль ему на шею серебряную печать и выгналь (изъ государства).

Джунлу-ханъ, сынъ Ухагату-хана, вступиль на престоль; послъ, говорять, было роздано въ награду 6000-жь улкитскихъ учитовъ 360 дайду 79, по случаю вступленія на престоль сына законнаго царя, а Джурчитамъ 600 дайду. Джунлу-ханъ скончался, процарствовавъ 22 года; Хонши-ханъ ханствоваль одинъ годъ; Шанда-ханъ—10 летъ; Джиндунъ-ханъ—14 летъ, Джингтэйханъ—15 летъ, Чинхуа-ханъ—3 года, Хуинчей-ханъ—18 летъ; Джинда-ханъ—16 летъ; Джидунъ-ханъ—46 летъ; Джидунъ-ханъ—48 летъ; Лунчинъ-хаганъ—6 летъ; Вали-ханъ—48 летъ; Тэшунъ-ханъ—1 месяцъ; а потомъ царствовали Тэймэнъ-Чу и Дэнзи. Отъ Хотсаду 30-хана до Дэнзи-хана прошло 257 летъ.

Биликту-ханъ, сынъ Тогонъ-Тэмуръ-хана, въ городе Ингъ-чинъ возселъ на ханскій престоль, въ годъ собаки. По прошествіи 9 летъ, въ годъ лошади, быль возведень на престоль Усхаль-ханъ; отъ ханствоваль 41 летъ и скончался въ годъ дракона. Въ томъ же году возсель на престоль Дзорикту-ханъ; ханствоваль 4 года и скончался въ годъ овцы. После него возсель на престоль Элбэкъ-ханъ, въ годъ собаки. Этотъ Элбэкъ-ханъ однажды на облаве, увидавъ на снегу кровь убитаго зайца, спросиль: «есть-ли такая женщина, белизна которой была бы какъ снегъ, а ланиты какъ эта кровь?» Ойратскій Тафу-Хутхай отвечаль на это: «какъ-же, есть такая!» — «Кто такая, нельзя ли видеть ее?» — «Если вы действительно желаете видеть ее, такъ я скажу: это твоя певестка, Ульдзэту-Гуа, жена твоего сына Хагур-цакъ-Дугурэнгъ-хунтайцзы.» Прельстясь красотою своей не-

⁷⁹ Столица; здёсь-же значить поколінію варода.

¹⁰ Это въроятно Хунгуа-ханъ.

въстки, Элбокъ-ханъ сказалъ Хутий-Тафу: «о, новаживающій то, чего не видаль, соединяющій то, что далеко, удовлетворяющій жаждѣ желаній, ты, ной Тафу, ступай!» Онъ передаль Бэгэдэн слова хана въ слѣдующемъ видѣ: «онъ послаль меня, желая взглянуть на вашу красоту.» Бэгэдэн разгитьвалась и отвѣчала: «можно ли землѣ соединиться съ небомъ, можно ли хану взять свою невѣстку? Пусть увидить его сынъ, Дугурэнъ-Тэмуръ, что ханъ, отецъ его, уподобился черной собакѣ.» Не внимая словамъ невѣстки, ханъ убилъ своего сына и взяль ее себѣ.

Послъ этого Тафу пришель просить хана о награждения его титуломъ даруги; но какъ хана не было (дома), то ш сидъть онь передъ домомъ. Въ это время Хунгъ-Бэгэдзи послала къ нему посла и просила его зайти къ ней, и вийсти съ дарами подождать у ней хана. Тафу явился. Бэгэдэн поднесла ему чашу (съ виномъ) съ следующими словами: «Ты мою неважную особу сділаль важною, малое мое тіло сділаль великимъ, имя Бэгэдзи сдълаль тайху (императрицею).» Потомъ взяла объемистую кожаную посуду, разделенную на двё половины: въ одну налила воды, а въ другую крепкаго ардзану (вина); сама пила воду, а кртикимъ ардзаномъ напонла Тафу до-упаду. Потомъ въ спальной сортъ постлала ковры, положила подушки, завъсила занавъсами и на этой кровати уложила Тафу. Растренавъ волосы свои и расцарапавъ лице свое, послала за ханомъ. Прежде чемъ прітхаль ханъ, Тафу успъль убъжать. Ханъ погнался за нимъ въ погоню и въ этой стваткъ быль у тана отстръленъ мизинецъ. Убивши Тафу, ханъ приказаль сунителому Джаминъ-Тайфу выръзать ремень изъсшины убитаго, и посладъ къ своей женъ. Смъшавши кровь хана съ жиромъ Тафу, она облизывала, приговаривая: «кровь хана, убившаго своего сына, жиръ Тафу, бывшаго причиною смерти моего госполина (супруга, владыки), доставщіяся мит въ подарокь—воть успіль миненія женщины! Умирать мит все равно.» Хотя хань узналь негодованіе Бэгэдзи, но, сознавая свою вину, ничего не говориль ей объ этомъ.

Сыновьямъ Тафу, Батулу-Данисангу и Угучи-Хашигу, было поручено ханомъ начальство падъ 40 тысячами (Ойратовъ). Они, въ годъ змъи, на 6 году ханствованія Элбэкъ-хана, убили его, взяли 40,000 Ойратовъ и, отдълившись, сдълались непримиримыми врагами. Такимъ образомъ власть Монголовъ перешла къ Ойратамъ.

После того, въ томъ же году змён возсёль на престоль Тогонъ-ханъ, ханствоваль 4 года и умерь въ годъ лошади. После него возсёль на престоль Оломъ-Тэмуръ-ханъ, ханствоваль 13 лётъ и скончался въ годъ барса. Черезъ годъ, въ годъ зайца, вступилъ на престолъ Дэлбэкъ-ханъ; ханствоваль 5 лётъ и скончался въ годъ овцы. Въ томъ же году Ойратай-ханъ возведенъ на престолъ; ханствоваль 11 лётъ и скончался въ годъ змён. После него, въ томъ же году, возведенъ на престолъ Адай-ханъ.

Съ давнишнею ненавистью къ Ойратамъ, Адай-ханъ собраль своихъ Монголовъ и предпринялъ походъ противъ Ойратовъ. Въ то время, когда войска приближались, хотъли было назначить (для поединка) угулэтскаго Цаганъ-Тумунъ-Эскуя, но Адай-ханъ выбралъ Шигустэй-багатуръ-нояна, сказавъ: «хотя быстра двухъ-годовалая лошадь, но старый конь не утомивъ.» Отъ Ойратовъ былъ выбранъ Куйланча-багатуръ. Оба были пріятели. Когда-то они говорили между собою: «въ случат войны между Ойратами и Монголами им выйдемъ на поединокъ». Куйланчи говорилъ: «при моемъ стртлянін (то есть умъньи стртлять), пожалуй хоть и панцыря не надтвай (т. е. когда я стртляю, панцырь не поможетъ);» а Шигустэй сказалъ: «при моемъ рубленьи (т. е. умъньи рубить), пожа-

١

въстки, Элбокъ-ханъ сказалъ Хуткой-Тафу: «о, ноказывающій то, чего не видаль, соединяющій то, что далеко, удовлетворяющій жаждѣ желаній, ты, ной Тафу, ступай!» Онъ передаль Бэгэдзи слова хана въ слѣдующемъ видѣ: «онъ послаль неня, желая взглянуть на вашу красоту.» Бэгэдзи разгнѣвалась и отвѣчала: «можно ли землѣ соединиться съ небомъ, можно ли хану взять свою невѣстку? Пусть увидитъ его сынъ, Дугурэнъ-Тэмуръ, что ханъ, отецъ его, уподобился черной собакѣ.» Не внимая словамъ невѣстки, ханъ убилъ своего сына и взялъ ее себъ.

Послъ этого Тафу пришель просить хана о награждения его титуломъ даруги; но какъ хана не было (дома), то в сидъль онь передъ домомъ. Въ это время Хунгъ-Бэгэдзи послала къ нему посла и просила его зайти къ ней, и вийсти съ дарами подождать у ней хана. Тафу явился. Бэгэдэн поднесла ему чашу (съ виномъ) съ следующими словами: «Ты ною неважную особу сделаль важною, малое ное тело сделаль великимь, имя Бэгэдэн сдёлаль тайху (императрицею).» Потомъ взяла объемистую кожаную посуду, разделенную на двъ половины: въ одну налила воды, а въ другую кръпкаго ардзану (вина); сама пила воду, а кртикимъ ардзаномъ напонла Тафу до-упаду. Потомъ въ спальной дорть постлала ковры, положила подушки, завъсняз занавъсами и на этой кровати уложила Тафу. Растрепавъ волосы свои и распарапавъ лице свое, послала за ханомъ. Прежде чемъ пріткаль ханъ, Тафу успъль убъжать. Ханъ погнался за нимъ въ погоню и въ этой схваткъ быль у зана отстрълень мизинень. Убивши Тафу, ханъ приказаль сунитскому Джаминъ-Тайфу вырезать ремень изъсшны убитаго, и послагь къ своей женъ. Смъшавши кровь хана съ жиромъ Тафу, она облизывала, приговаривая: «кровь хана, убившаго своего сына, жиръ Тафу, бывшаго причиною смерти моего господина (супруга, владыки), доставшіяся мит въ подарокъ—воть успіхъ мщенія женщины! Умирать мит все равно.» Хотя хань узналь пегодованіе Бэгэдзи, но, сознавая свою вину, ничего не говориль ей объ этомъ.

Сыновьямъ Тафу, Батулу-Даинсангу и Угучи-Хашигу, было поручено ханомъ начальство падъ 40 тысячами (Ойратовъ). Они, въгодъ амъи, на 6 году ханствованія Элбэкъ-хана, убили его, взали 40,000 Ойратовъ и, отдълившись, сдълались непримиримыми врагами. Такимъ образомъ власть Монголовъ перешла къ Ойратамъ.

После того, въ томъ же году змен возсель на престоль Тогонъ-ханъ, ханствоваль 4 года и умерь въ годъ лошади. После него возсель на престоль Оломъ-Тэмуръ-ханъ, ханствоваль 13 летъ и скончался въ годъ барса. Черезъ годъ, въ годъ зайца, вступилъ на престоль Дэлбэкъ-ханъ; ханствоваль 5 летъ и скончался въ годъ овцы. Въ томъ же году Ойратай-ханъ возведенъ на престолъ; ханствоваль 11 летъ и скончался въ годъ змен. После него, въ томъ же году, возведенъ на престолъ Адай-ханъ.

Съ давнишнею ненавистью къ Ойратамъ, Адай-ханъ собраль своихъ Монголовъ и предпринялъ походъ противъ Ойратовъ. Въ то время, когда войска приближались, хотъли было назначить (для поединка) угулатскаго Цаганъ-Тумунъ-Эскуя, но Адай-ханъ выбралъ Шигустэй-багатуръ-нояна, сказавъ: «хотя быстра двухъ-годовалая лошадь, но старый конь не утомимъ.» Отъ Ойратовъ былъ выбранъ Куйланча-багатуръ. Оба были пріятели. Когда-то они говорили между собою: «въ случать войны между Ойратами и Монголами мы выйдемъ на поединокъ». Куйланчи говорилъ: «при моемъ стртлянін (то есть умъньи стртлять), пожалуй хоть и панцыря не надъвай (т. е. когда я стртляю, панцыръ не поможеть);» а Шигустэй сказалъ: «при моемъ рубленьи (т. е. умъньи рубить), пожа- «. («тожоно вы надъвай (не поможеть).» — Когда поединокъ быль назначенъ, Шигустий надъль три пашцыря одинъ на другой, навъснать на грудь курдзе (деревянная доска), сълъ на свътлосоловую лошадь съ лысиной на лбу и, въ сопровожденін хорлатскаго Олхой-Мэргэна, тлавшаго на буро-лысой лошади, выблаль на поединовъ (изъ строя). Со стороны Ойратовъ выбхаль Куйланчи-Мэргжль въ двойномъ илемъ. на сиво-лысой лошали. Они сразились на месте, называемомъ Боро-Нохойиъ-зонъ (задница у строй собаки). Куйланчи-багатурь выстрелиль вы Шигуствя такь, что стрела его разбила переднюю луку стала, произила двойной панцырь съ курдзя и отъ силы этого удара (Шигустэй) очутился на задней лукт; а Олхай-Марганъ выстртломъ отшибъ ногу у лошали Куйланчи-Мэргэновой. Потомъ Шигустэй, произнеся: «надъюсь на счастіє свътло-соловой моей лошади и на счастіє острів ноей кривой сабли; рожденному для престола натъ друзей», разрубиль ему (Куйланчи) голову, на которую быль надъть двойной осьми-сторонній шлемь. Вь этомь сраженія Батула-Чинсанъ, сынъ Тафу, былъ убить; жена его взята ханомъ, а сыну его Тогону вельно пасти овець у Аруктайтайши. Воть какимь образомь владычество оть Ойратовь перешло къ Монголанъ.

Послѣ этого у Адай-хана было собраніе. Пасшій стадо Тогонъ-тайши (сынъ Батула-Чинсана) встрѣтиль двухъ человѣкъ, возвращавшихся изъ собранія, и спросиль у нихъ, что было предметомъ ихъ собранія? Они отвѣчали, что отложено (собраніе), потому что его не было тамъ. Тогонъ сняль свою шашку и помолился тэгріямъ, говоря: «это не ваши слова, а слова тэнгрієвъь.

Однажды Аруктай-тайши сказаль своей жент: «этоть Тогонь сынь благороднаго человтка; въ его присутствів не убирайте своихъ волось и скрывайте отъ него, когда будете чесаться». Тогонъ-тайши при этихъ словахъвышель на дворъ и молился тэнгріямъ, говоря: «эти слова не ваши, а изреченіе тэнгріевъ». — Когда Оной-Аха (жена Аруктая) чесала голову Тогонъ-тайши, младшій брать Аруктай-тайши, сказаль ей: «про этого Тогонъ-тайши говорять, что онь благороднаго происхожденія; кажется, лучше было-бы вычесать внутренность его (т. е. убить), чемъ голову, или прогнать». Оной-Аха разгиввалась и не согласилась (на его предложение). Брать Аруктай-тайши прибавиль: «если не согласишься на эти слова, не вини свою голову». Послѣ этого, замѣтивъ, что собаки лають съ воемь, что монгольские мальчики плачуть съ хрипомъ, что табуны свои собпрають съ крикомъ и, вспоминвъ вышеуномянутый разговорь, Тогонъ-тайше во всемь этомъ видъль дурныя для Монголовъ предзнаменованія, и помолился тэнгріямь. После этого мать Тогона сказала Адай-хану: «ты меня призръгъ, саблалъ женою своею; за чъть же сына своего Тогона допускаемь быть слугою другихъ! Убей его или прогони». Ханъ согласился на слова жены своей, и двумъ посламъ. Шильинчію и Сайламучину, приказаль проводить Тогона-тайши въ его отечество. Лишь только Тогонъ-тайши прибыль, какъ собрались Ойраты, Угулеты, Багатуты, Хойхаты (навърно это Хойта), Дурбенъ-Туменъ, и спрашивали у него объ обычаять и нравать монгольского хана, тайшей и великаго народа. На въъ вопросы Тогонъ-тайма отвъчалъ: «Монгольскій Аруктай-тайши отъ старости медлень во «всъль дълахъ; лубъ его намънился, а понятія не намъни-«лись (желаніе есть, а силы нёть); чиновинковь знающихь «правленіе сажаеть вит (пренебрегаеть); на лошали своей, «употребляемой для войны, тадить дона; людей малосвъду-«щихъ опредъляеть на службу; тадить на войну на молодой «лошади; бъглыть людей допускаеть къ управленію и ду-«маеть только о горячиль напиткахъ въ кожаныхъ сосудахъ.

луй хоть и шлема не надъвай (не поможеть).» — Когда поединокъ быль назначенъ, Шигустий надъль три папцыря одинь на другой, навъсиль на грудь курдзе (дереванная доска), съль на свътлосоловую лошадь съ лысиной на лбу и, въ сопровожденін хорлатскаго Олхой-Мэргэна, тлавшаго на буро-лысой лошади, выбхаль на поединовъ (изъ строя). Со стороны Ойратовь выбхаль Куйланчи-Мэргиль въ двойномъ илемъ, на сиво-лысой дошади. Они сразнансь на месте, называемомь Боро-Нохойнъ-зонъ (задиша у строй собаки). Куйланчи-багатурь выстрелиль вы Шигуствя такь, что стрела его разбыла передиюю луку съдла, произила двойной панцырь съ курдзэ и отъ силы этого удара (Шигустэй) очутился на задней лукт; а Олхай-Марганъ выстртломъ отшебъ ногу у лошали Куйланчи-Мэргэновой. Потомъ Шигустэй, произнеся: «надъюсь на счастіє свътло-соловой моей лошади и на счастіє острів моей кривой сабли; рожденному для престола нътъ друзей». разрубиль ему (Куйланчи) голову, на которую быль надать двойной осьми-сторонній шлемъ. Въ этомъ сраженія Батула-Чинсанъ, сынъ Тафу, былъ убить; жена его взята заномъ, а сыну его Тогону вельно пасти овець у Аруктайтайши. Воть какимь образомь владычество оть Опратовь перешло къ Монголамъ.

Послѣ этого у Адай-хана было собраніе. Пасшій стадо Тогонъ-тайши (сынъ Батула-Чинсана) встрѣтиль двухъ человѣкъ, возвращавшихся изъ собранія, и спросиль у нихъ, что было предметомъ ихъ собранія? Они отвѣчали, что отложено (собраніе), потому что его не было тамъ. Тогонъ снялъ свою шапку и помолился тэгріямъ, говоря: «это не ваши слова, а слова тэнгрієвъ».

Однажды Аруктай-тайши сказаль своей жень: «этоть Тогонь сынь благороднаго человька; въего присутстви не убирайте своихъ волось и скрывайте отъ него, когда будете че-

саться». Тогонъ-тайши при этихъ словахъ вышель на дворъ и молился тэнгріямъ, говоря: «эти слова не ваши, а изреченіе тэнгріевъ». — Когда Оной-Аха (жена Аруктая) чесала голову Тогонъ-тайши, младшій брать Аруктай-тайши, сказаль ей: «про этого Тогонъ-тайши говорятъ, что онъ благороднаго происхожденія; важется, лучше было-бы вычесать внутренность его (т. е. убить), чтить голову, или прогнать». Оной-Аха разгитьвалась и не согласилась (на его предложение). Брать Аруктай-тайши прибавиль: «если не согласишься на эти слова, не вини свою голову». Послъ этого, замътивъ, что собаки дають съ воемъ, что монгольские мальчики плачуть съ хрипомъ, что табуны свои собпрають съ крикомъ и, вспомнивъ вышеупомянутый разговорь, Тогонъ-тайши во всемь этомъ видълъ дурныя для Монголовъ предзнаменованія, и помолился тэнгріямь. Посяв этого мать Тогона сназала Адай-хану: «ты меня призрълъ, сдълалъ женою своею; за чънъ же сына своего Тогона допускаемь быть слугою другихъ! Убей его или прогони». Ханъ согласился на слова жены своей, и двумъ посламъ, Шильмичію и Сайламучину, приказаль проводить Тогона-тайши въ его отечество. Лишь только Тогонъ-тайши прибыль, какъ собрались Ойраты, Угулеты, Багатуты, Хойхаты (навърно это Хойта), Дурбенъ-Туменъ, и спрашивали у него объ обычаять и нравахъ монгольского дана, тайшей и великаго народа. На вхъ вопросы Тогонъ-тайма отвъчалъ: «Монгольскій Аруктай - тайши отъ старости недленъ во «встув дтлахъ; лукъ его намтнился, а понятія не намтни-«лись (желаніе есть, а силы нать); чиновинковь знающихь «правленіе сажаеть вит (пренебрегаеть); на лошали своей, «употребляемой для войны, тадить дома; людей малосвтду-«щихь опредъляеть на службу; ъздить на войну на молодой «лошади; бъглыхъ людей допускаетъ въ управленію и ду-«маеть только о горячиль напиткахъ въ кожаныхъ сосудахъ.

«Они (Монголы)—какъ верблюдицы безъ верблюда, какъ ко-«ровы безь быка, какъ табуны безъ жеребца и какъ овщы безъ «барана. Если не втрите мониъ слованъ, пусть справится «Угэчи-Хашига.» Проведя (сбианувъ) монгольскихъ пословъ Шильмичина и Саймучина 81, Тогонъ-тайши самъ прибылъ въ Адай-хану съ хорошими лошадьми, соболями, рысями и лучшими сокровищами, спрашивая у народа дорогу. Ханъ, увидавъ, сказалъ: «вотъ награда за возвращение Тогона-тайши въ отечество». Шильмичинъ и Саймучинъ отвъчали: «Ойратовъ подозрѣвать не въ чемъ; Тогонъ-тайши, доставивия твою дань, отъ дальняго пути утомніся; позволь ему провести у насъ несколько дней?» Ханъ согласился, говоря: «уважимъ чужаго человека.» Между темъ вследъ за Тогономътайшей прибыло ойратское войско изъ 40,000 человъть, напало на Монголовъ, и Тогонъ-тайши тотчасъ плениль Адайхана. Адай-ханъ сказаль ему: «припомии, что я твою мать сдълаль своею женою, а тебя самого не убиль.» На это Тогонъ-тайши отвъчаль: «развъ нать ноя не инъла мужа, и развъ а не имъть отца?» И когда съ этими словами хотъль убить хана (убійцу своего отца), последній сказаль: «я положился на слова Шильмичина и Саймучина; коть бы разъ пустить мит свою стртлу, и умереть » Адай-ханъ, послт 14 автняго ханствованія, умерь оть руки ойратскаго Тогоньтайши, въ годъ лошади. Вотъ какинъ образонъ власть надъ Монголами была захвачена Ойратами.

После сего, въ тоть же самый годь, возсель на велиній тронъ Тайсунъ-ханъ. Тайсунъ-ханъ и Накбардза-Дживанъ условились съ Ойратами сойтись на месте, называемомъ Мингану хара, куда Ойраты приным раньме подъ начальствомъ хана, Эсэнъ-тайшія ойратскаго. Абдуя-Сэцэнъ, Са-

Въ другомъ изстъ посолъ называется Сайзамучитъ.

тула-Икитэй, Байтула-Алакъ-Тэмуръ, Хатунъ-Тэмуръ, Аба-Бурки-Тайдуй, Тогонъ-Кумучи-Убуши, и другіе, предводительствуя каждый 1000 человъкъ, напали на Монголовъ и произвели бурю и холодиой вътеръ, отчего Монголы и лошади иль должны были терптть ужасный холодь. Поэтому ханъ и Джинангъ назвачили собраніе, въ которомъ паъявили желаніе заключить миръ съ Опратами. Гуханъ-Сандачинъ-Сэпэнъ прибыль после заседанія и спросиль: «кабъ зовуть прибывших опратских тайшей (прибывше въ походъ)?» Ему всъхъ перепиеновали. На это сказалъ онъ: «это слово Тэнгріевъ; мы отправимся противъ нихъ съ войскомъ и нападемъ.» Ханъ и Джинангъ съ гибвомъ сказали: «можно ли было ожидать отъ человъка, на котораго была вся надежда, такихъ вредныхъ (разорительныхъ) словъ?» Сандакчинъ-Сацэнъ 82 разсердился, ударилъ по головъ своего бълаго коня, и уходя сказаль: «поймать, такъ поймаемъ; собрать, такъ соберемъ (т. е. чему быть, тому не миновать) » Кагурцакъ - тайджи одобрилъ слова Сандакчинъ - Сэцэна. сунгъ-ханъ съ гитвоиъ сказалъ при этомъ: «если умирать, такъ всемъ умирать, если оставаться живымъ, встиъ жить (если илти на войну, такъ встиъ идти, но неотдельно, не поодиночке).» Между-темъ опратскія войска возвратились.

Послѣ возвращенія нхъ, Тайсунгъ-ханъ отъ Джинанга требовалъ Цагана алакчугутскаго, который убѣжалъ къ нему отъ хана на черно-гнѣдой лошади, съ полнымъ вооруженіемъ. Но Джинангъ не выдалъ. Тогда Инакъ-Цаганъ, изъ ненависти (въ Джинангу), доложилъ хану: «когда войдетъ въ васъ умъ и когда выпадутъ у дикаго когла рога?» Ханъ съ гнѣвомъ сказалъ: «бѣглецъ слишкомъ смѣлъ, но смѣлѣе его укрываль-

⁸² Въ другомъ мѣстѣ: Сандичинъ.

шикъ, Накбардза.» Накбардза, услышавъ эти слова, съ сердцемъ сказаль: «напрасно (онъ ханъ) думаеть, что я ничего не значу». Когда ханъ отняль у него Пвакъ-Цагана, Накбардза-Джинангъ сказалъ: «съ этого времени и не считаю тебя своимъ братомъ и присоединюсь въ Ойратамъ.» Кагурцакътайши замътиль ему: «говорять, что тоть, кто помогаеть роднымъ съжениной стороны, не возвысится. кто помогаетъ одно-утробнымъ возвысится; кто защищаеть чужихъ, тотъ не возвысится, кто помогаеть ближиных, тоть возвысится. Великій ханъ создань для правленія, и главъ трудно сдълаться последнимъ.» — Накбардза не послушался его словъ н послаль къ Ойратамъ пословъ: ортушійскаго Хатунъ-Тэмура и джуншіебутскаго Накай-Тамура, съ извістіемъ объ отложепін своень оть Тайсунгь-хана и соединеніи сь 40,000 Опратовт, в также извъстиль о желанін умертвить Сандакчинъ-Сецена и Кагурцакъ-тайджія, которые были шпіонами. Абдаръ-Соцонъ (опратскій), сложивъладони, сказаль: «этотъ ребеновъ (Кагурцавъ) что знаеть?» Между-тъмъ обратскіе тайши и нояны дали такой отвътъ: «ты, Джинангъ, сдълайся ханомъ, а свой титуль Дживанга отдай намъ. Если ты согласенъ на наше предложение, мы готовы присоединиться. » Послы, по возвращенів, донесле подробно (Джинангу) слова ойратскихъ тайшей и нойоновъ. Онъ тотчасъ-же согласился, отложныся отъ своего брата Тайсунгъ-хана и откочевалъ. Затыть Джинангь въ соединенін съ Ойратами пошель противъ своего брата. Когда войска стали разводить огии, то онъ сказаль ниъ: «брать ной малодушень, разведете каждый по десяти костровъ.» Караульные, узнавъ о близости ойратскаго войска, донесли Тайсунгъ-хану, который самъ пожелаль обозрать его, но увидавь огин, сказаль: «если столько огней, число которыхъ подобно числу небесныхъ звёздъ, сошедшихь на землю, то какъ можно побъдить ихъ?» Тайсунгъханъ обратился въ бъгство на Кэрулунь, взявши небольшое число своихъ (приближенныхъ).

Ханъ прежде быль женать на Алтайт, дочери Цебдона; но заполозривъ ее въ любовной связи съ тарикчинскимъ Халцагаемъ, отправиль ее съ отнороженными ушами и носомъ 33 обратно къ отпу ся Цэбдэну хурлатскому, а Халпагая убиль. Теперь же и самь онь отправился въ прежнему своему тестю Цэбдэну. На дорогъ, по которой тхаль, быль нарочно оставлень сартагульскимъ Купукомъ серебряный котель. Хань , узнавь о потер'в котла, спросиль у приближенныхъ своихъ: «кто изъ нихъ вёрнёе (доставить котель)?» Вызвался этоть самый Кущукь, и быль отправлень на ворономъ ханскомъ конъ; но, взявъ серебряный котелъ, онъ ушелъ къ Ажинангу. Между-тънъ Тайсунгъ-ханъ прибыль къ Цюбдону и зашель из прежней своей супругь. Цэбдэнь сказаль ему: «тенистая сторона Харуги прежде была тепла, но отчего потомъ сдълалась холодною? пазуха (грудь) жены прежде была холодна, отчего же теперь сделалась теплою? задняя сторона горы Алта-ханы была прежде тепла, отчего потомъ сдълалась холодна? пазуха дочери моей Алта-ханы прежде была холодна, отчего теперь сдълалась теплою? Возвращаются ли на кочевье, оставленное по недостатку травы? Беруть развъ обратно жену, покинутую за дурную наружность?»

Тайсунгъ-ханъ интълъ трехъ сыновей: старшій сынъ, Мунгали, говорять, скончался своею смертью еще прежде (при хант), а другіе два его сына: Или и Тили, хурлатскіе Айбулать и Бакбулать, и самъ Тайсунгъ-ханъ—всъ пятеро были убиты хурлатскимъ Цэбдэномъ на мъстъ Орчину-Чикиръ,

⁴³ Это выражение надобно понимать следующим образомы, что за дурное поведение съ ней обращались жестоко, и что завимаясь работою на морозе, ена отмораживала себе уши и носы.

въ годъ обезьяны. Тайсунгъ-ханъ царствовалъ 15 летъ. Старшій братъ Айбулата и Бакбулата, Мэнду-Урлукъ ночеваль въ вто время у другаго соседа. Его две лошади, хулаханъ и харханъ, предчувствуя несчастіе, били копытами землю и тяжело вздыхали. Мэнду-Урлукъ, заметивъ эти признаки, поспешнять на другой день къ царю; но прежде нежели онъ прибылъ, ханъ и его братъи были уже убиты. Мэнду-Урлукъ похоронилъ хана, положивъ голову его на одного брата своего, а ноги на другаго, потомъ съ несколькими товарищами Мэнду напалъ на Цэбдэна и отистилъ ему.

Спустя нъсколько времени, въ общемъ собраніи, Ойраты, изънскивая средства въ убіенію Джинанга, табъ разсуждали между собою: «человъкъ, не думающій о нользъ своилъ родныхъ, будеть ин думать о нашей пользъ? кто не думаль о своемъ правленін, будеть ли думать о нашемъ? будеть ли дунать о нашей славъ тоть, кто не дуналь о своей? Въ свой огонь онь налиль воду, а въ нашъ-масло; кому, после этого, онь сдълаеть добро?» Вслъдствіе сего опратскіе нояны доложили Джинангу: «въдь им условились прежде съ тобою, Джинангъ, чтобы ты принялъ достоинство хана, а свой титуль Дживанга отдаль нашему Эсэнь-тайджи, а потому мы предлагаенъ тебъ достопиство зана, а Эсэнъ-тайджію соблаговоли (дать) титуль Джинанга.» Обраты по этому случаю приготовили перъ, на который пригласили Джинанга. Вырывъ большую (глубокую) яму въ юртъ, и закрывъ ее войлокомъ, оне принимале Джинанга съ 33 урбалгатанаме, съ 44 отоготанами и 61 когортенами въ одну дверь, а выводя чрезъ другую, убивали ихъ, и трупами ихъ наполнили яму до верху. Отсюда произопла поговорка: «смерть вельможъ въ собранів» (т. е. смерть вельможь глечеть за собою смерть многихь), «смерть собаки у ръшетки юрты» (т. е. смерть простаго человъка не оставляетъ никакихъ послъдствів,

Кагурцавъ-тайджи сказаль своему товарищу Нагацу: «ступай и посмотри, что тамъ делають Джинангь и великіе и малые сановники, которые вошли въ юрту?» Тотъ сходилъ и сказаль ему: «я не видаль ни Джинанга, ни прочихь, видъзъ только кровь, текущую у южной стороны юрты.» Тогда Кагурцавъ произнесъ: «если намъ суждено лечь, такъ ляжемъ; умереть, такъ умремъ,» и съ этими словами, взявъ своего товарища Нагацу, спрылся съ нимъ въ горахъ. Въ слъдъ за ними погиались погонщики, одътые въдвойной панцырь, и пробирались на скалу по тропинкв. Нагапу прострылель насквозь панцырь передняго человака, который упаль и увлекъ со скалы следовавшихъ за пимъ. Но когда за темъ пришли другіе, одітые въ тройной папцырь и съ копьями въ рубать. Нагацу сбазаль: «я не могу, ты самь стртаяй!» Кагурцакъ-тайджи съ крикомъ прострелиль тройной панцырь Ухаганъ-Дзурагія, который свалился со скалы, увлекая за собою следовавшихъ за немъ. После того Нагацу сказаль: «котя мы и спаслясь, но куда пойдемъ пъшкомъ?» и отправился воровать лошадей. Эсэнъ-тайджи въ это время сидълъ у огня, заслонивъ его отъ вътра своею буркою; лошали его: кобылица эрмэкт-шаргукчинъ и жеребецъ хурдунъ-хула были привязаны и окружены людьми, которые въ это время спали. Нагацу подкрался съ той стороны, которая была заслонена буркою, и когда отвязываль лошадей, то послышался топоть, почему спавшіе люди начали оглядываться, но никого не видъли; когда наконецъ Нагацу, отвязавъ лошадей, на одну изъ нихъ сълъ, а другую повель подъ уздцы, топотъ нослышался еще сплыте. Тъ же люди опять начали озираться, но никого не видя, приняли это за біеніе сердца отъ испуга. Послъ этого спросили у Нагапу: «стражъ, какъ твое имя?» Онъ отвъчаль: «какой ты бинтельный человъть! иы Монголы: Кагурцавъ-тайджи и Нагацу; держите насъ. » Съ этими словами онь поскакаль черезь плетень. Прибывь въ Кагурцакъ-тайджи, Нагацу окликалъ его, но тотъ не откликален; думая, что Кагурцакъ убъжаль, овъ паконецъ окликауль въ последий разь и Кагурдань явился. — «Зачечь-же ты убежаль отсюда?» — «Я думаль, что тебя ноймають Опраты н приведуть сюда, чтобь ты указаль, гль я; потому я н удалился.» — Опи потомъ съли на лошадей и отправились къ Хутукту-Хулусунъ, гдъ пустили лошадей своихъ на кормъ, привизавъ ихъ на лыко: но когда замътили человъка, слъдящаго за корсакомъ, они убъжали. Скитаясь безъ пищи, они увидали оленя (хара-хоцокъ му), и застрълили его; изъ реберъ сдълали для себя съдла, а мясо употребили въ пищу. Наконець они прибыли въ одному тубманскому (кипчанскому) богатому человъку, младшій брать котораго сказаль: «нельзя заводить дружбы съ людьми, нитющими въ глазахъ оговь; лучше убей ихъ.» Братъ на то отвъчалъ: «развъ не бываетъ дружбы съ незнакомцами?» и не убиль ихъ, Спуста ивсколько времени посат сего, Нагацу сказаль Кагурцаку: «къ чему намъ вести себя въ одиночествъ; я отправлюсь къ Опратамъ и привезу твою жену. До прітада моего старайся скрывать, что ты поянь; не полагайся на людей, и не убивай всткъ звтрей (при облавт). Я скажу Эсэнъ-тайджію, что тебя убиль.» Съ этими словами Нагацу отправился въ путь, а възнакъ (того, что убель его) взяль вобылу (его) ⁸⁴.

Послѣ отправленія (Нагацу), Каргуцавъ женвлся на дочерв этого богатаго человѣка. Одпажды, во время облавы, Каргуцавъ застрѣлилъ всѣхъ звѣрей, вошедшихъ въ бругъ облавы, кромѣ двухъ, которымъ удалось ускользнуть; за такую наглость онъ былъ убятъ братомъ богача. Между-тѣмъ Нагацу при

⁴⁴ Въ текств явизя ошибка вивсто З гой (что значить «коса») слв-

быль (къ Ойратамъ). — «Если придетъ Нагану, то убъешь ли ты его, или изтъ?» спросила Эсэнъ-тайджія мать его Аха. На это онъ отвъчаль: «если онъ придетъ, то сътмъ его мясо и выпью кровь его.» — «Ну, а если онъ убилъ Каргуцакъ-тайджія, неужели и тогда убъешь его?» спросила мать. — «Нътъ, въ такомъ случат не убью его.» — Тогда мать представила Нагану своему сыну, который сказалъ: «ну, счастливецъ, ты спасся.»

Послі этого Эсэнъ предприналь походь противь Тумоковь (Тукмаковь). Въ этотъ походъ Нагацу не взяли, а потому онъ, взявши двухъ лошадей, отправился вит войска (т. е. другимъ путемъ). Ойраты напали на Тумоковъ. Нагацу, слітавунь лошадей и пригналь его къ Эсэнъ-тайджію, съ матерью котораго онъ заключиль условіе, тайно передавъ ей серебряную чашу и желітаный котель. Эсэнъ разсердился на него за то, что не отдаль ему чашку и котель. Мать сказала сыну: «развт можно завидовать матери? развт мало, что Нагацу убиль Кагурцака и пригналь тебт кобылу его, эрэмэкъ-шаргучину?» Эсэнъ-тайджи, увидтвъ добычу, сказаль: «онъ не человткъ, а коршунь (эліе).» Отсюда произошло прозвище Нагацу-Эліэ. Эліз-Нагацу потомъ убтжаль отъ Эсэна.

Бэгэдэн, жена Харгуцакъ-тайджія ⁸⁵, дочь Эсэнъ-тайджія, будучи беременна, была взята замужъ ойратскимъ Эбуй-Ходжигиромъ

Эсэнъ-тайджи однажды пригласиль въ себъ Шигустэйнояна, прежде взятаго у Монголовъ Ойратами. Шигустэйноянъ прибыль съ 30 своими товарищами, и съ 10 изъ нихъ вошелъ въ юрту, для него поставленную. Эсэнъ чрезъ посланнаго потребоваль отъ него тотъ мечъ, которымъ онъ раз-

⁸⁵ Въ другихъ мѣстахъ: Кагурцанъ.

вами онь поскакаль черезь илетень. Прибывь къ Кагурцакъ-тайджи, Нагацу окливаль его, но тоть не откликался: думая, что Кагурцакъ убъжаль, овъ паконецъ обликачлъ въ последий разъ и Кагурданъ явился. — «Зачечь-же ты убежаль отсюда?» — «Я дуналь, что тебя пойнають Опраты и приведуть сюда, чтобь ты убазаль, гдв я; потому я и удалился.» — Они потомъ стли на лошадей и отправились къ Хутукту-Хулусунъ, гдъ пустили лошадей своихъ на кормъ, привязавь ихъ на лыко; но когда заметили человека, следащаго за корсакомъ, они убъжали. Скитаясь безъ пищи, они увидали оленя (хара-хоцобъ му), и застрелили его; изъ реберъ сдълали для себя съдла, а мясо употребили въ пищу. Наконецъ они прибыли къ одному тубмакскому (кипчакскому) богатому человъку, младшій брать котораго сказаль: «нельзя заводить дружбы съ людьми, имбющими въ глазахъ огонь; дучше убей ихъ.» Братъ на то отвъчалъ: «развъ не бываетъ дружбы съ незнакомпами?» и не убиль иль, Спусти насколько времени послъ сего, Нагацу свазаль Кагурцаку: «къ чему намъ вести себя въ одиночества; я отправлись къ Опратамъ и привезу твою жену. До прітада моего старайся спрывать, что ты нояпь; не полагайся на людей, и не убивай встять звтрей (при облавт). Я скажу Эсэвъ-тайджію, что тебя убиль.» Съ этими словами Нагацу отправился въ путь, а възнакъ (того, что убиль его) взяль вобылу (его) 34.

Послѣ отправленія (Нагацу), Каргуцакъ женвлся на дочерв этого богатаго человѣка. Одпажды, во время облавы, Каргуцакъ застрѣлилъ всѣхъ звѣрей, вошедшихъ въ кругъ облавы, кромѣ двухъ, которымъ удалось ускользнуть; за такую наглость овъ былъ убитъ братомъ богача. Между-тѣмъ Нагацу при

⁴⁴ Въ текств авная ошабка вивсто З 22 м (что значить «коса») слв. дјегъ читать З 23 м («кобила»).

быль (къ Ойратамъ). — «Если придетъ Нагацу, то убъешь ли ты его, или итъ?» спросила Эсэнъ-тайджія мать его Ала. На это онъ отвъчаль: «если онъ придетъ, то събмъ его мясо и выпью кровь его.» — «Ну, а если онъ убилъ Каргуцакъ-тайджія, неужели и тогда убъешь его?» спросила мать. — «Нътъ, въ такомъ случат не убъю его.» — Тогда мать представила Нагацу своему сыну, который свазалъ: «ну, счастливецъ, ты спасся.»

Посліт этого Эсэнъ предприналь походъ противъ Тумоковъ (Тукмаковъ). Въ этотъ походъ Нагацу не взяли, а потому онъ, взявши двухъ лошадей, отправился вит войска (т. е. другимъ путемъ). Ойраты напали на Тумоковъ. Нагацу, слтабунъ лошадей и пригналь его къ Эсэнъ-тайджію, съ матерью котораго онъ заключиль условіе, тайно передавъ ей серебряную чашу и желітаный котель. Эсэнъ разсердился на него за то, что не отдаль ему чашку и котель. Мать сказала сыну: «развт можно завидовать матери? развт мало, что Нагацу убиль Кагурцака и пригналь тебт кобылу его, эрэмэкъ-шаргучну?» Эсэнъ-тайджи, увидтвъ добычу, сказаль: «онъ не человткъ, а коршунъ (эліе).» Отсюда произошло прозвище Нагацу-Эліэ. Эліз-Нагацу потомъ убтжаль отъ Эсэна.

Бэгэдэп, жена Харгуцавъ-тайджія ⁸⁸, дочь Эсэнъ-тайджія, будучи беременна, была взята замужъ ойратскимъ Эбуй-Ходжигиромъ

Эсэнъ-тайджи однажды пригласиль въ себъ Шигустэйнояна, прежде взятаго у Монголовъ Ойратами. Шигустэйноянъ прибыль съ 30 своими товарищами, и съ 10 изъ нихъ вошелъ въ юрту, для него поставленную. Эсэнъ чрезъ посланнаго потребоваль отъ него тотъ мечъ, которымъ онъ раз-

⁶⁵ Въ другихъ изстахъ: Кагурцанъ.

рубиль Куйланчія. Шигустай, зная его злое намітреніе, этимъ мечемъ хотіль отрубить голову посланному, но Олхой-Маргань остановиль его. Шигустай отдаль свой мечь. Посланный спросиль его: «правда ли, что это тоть самый мечь, которымъ ты убиль Куйланчія, или ніть?» — «Вещь та самая, но хозяннь не тоть», отвіталь Шигустай. Шигустай-Унгь и Олхой-Маргань съ десятью товарищами были убиты.

Одинъ Ойратъ, поймавъ птицу, спрамивалъ у встять: «какой она породы?» Въ это время приовжаль къ нему голый мальчикь и сказаль: «эта итица есть хаджирь-тароять, птепецъ коршуна, потому что ротъ у него большой, лапы шпрокія и плеча угловатыя, хвость тонкій; такихъ птицъ принимали бывало въ оградъ утко 86 (гдъ обучають ихъ для охоты).» Этоть Ойрать пришель въ Эсэнь-тайджию и разсказаль ему: «мы не могле узнать, что это за птица, а узналь ее одинь монгольскій мальчикь » Эсэнь-тайджи сказаль: «я ненавижу этого ребенка; приведи его ко мив. Мы искали сына Шпгустэй-багатура, но не иогли найти. Навърно это плодъ врага. Если ребенокъ женскаго пола, причени ему голову (не убивай); если мужескаго пола, то вычешь внутренность (убей).» Жена солонготского Сангулдари, Харакчинъ-Тайбуцинъ, увидавъ посланныхъ, спрятала Болгонояна подъ опрокинутый котель, сверху котораго набросала пометь, приказавъ ему не шевелиться. Такимъ образомъ, обманувъ посланныхъ, отдала она имъ своего сына вмъсто его. Одинъ изь нихь обнажиль этого ребенка, на шею надыль петлю, чтобъ удавить; но другой остановиль его, говора: «это не давишній мальчибъ, у того задница похожа на заячью задницу, и

часто, гда обучають астребовь для охогы.

быль огонь въ глазахъ.» Когда они ушли, Харакчинъ-Тайбуцинъ сказала мальчику: «мы тебя скроемъ; иного ли, мало ли, будуть бить меня, но будуть Ойраты бить женя; я взята ребенкомъ и не знаю ни родителси, ни сосъдей своихъ.» Потомъ она оставила его у Ойрата Иладжу-Баяна, который и призраль его, говоря: «хотя онь и не знаеть своихь родителей, но все таки наша-же обратская кровь.» Между тамъ Харакчинъ-Тайо́уцинъ сказала мужу своему: «отправнися въ Монголію, и возмемъ съ собою ребенка нашего нояна». Сангулдари не соглашался по дальности. «Ну если не хочешь ты, я сама отправлюсь», сказала она, и послала своего старшаго сына Махашири за ребенкомъ, котораго онъ укралъ и отвезь въ нояну Болоть-Унгу, брату его. Ноянъ Болоть-Унгъ сказаль: «въ отсутствіе моего старшаго брата я незаконно управляль народомь, но ты, какъ старшій законный брать, владъй», в отдаль ему во владъніе черное знамя

Тогопъ-тайши, принявъ управление надъ Монголами, возгордился и потхаль въ Найманъ-Паганъ-горъ, чтобы, повлонившись имъ, возстеть на ханскомъ престолт. Будучи пьянь, Тогонь-тайши произнесь вичливыя слова противъ Элзэна (Чингисъ-хана): «если ты-Содо-богдо, то я-сынъ царицы Судай», и съ крикомъ бросился онъ на обелискъ п ударнать по немъ. Но когда хотель онь поворотить свою лошадь, то варугь полилась кровь у него изо рта и носа, и онъ позалился, ухватившись за гриву лошади. Народъ, увидавъ свъжую кровь, струящуюся по оперенной орлиными перьями стрълъ, находящейся въ одной перегородкъ Эдгонова колчана, спросиль: «что это значить?» Тогонъ-тайши отвъчаль: «святой мужъ (Чингисъ) показаль миз свое мужество (велячіе); я, Тогонъ, сынъ женщины Судай, погибъ; да очистится мол заноза!» (т. е. искуплю преступленіе смертію своею). Потомъ, обратясь въ своему сыну, прибавиль: «твой монгольскій Мункэ живъ, убей его,» и съэтими словами умеръ. Тотъ убилъ Мункэ монгольскаго. Вотъ какъ владычество Монголовъ перешло къ Ойратамъ.

Посль этого Эсэнь-тайджи возсыль на престоль. Взявъ Монголовь и Опратовь, онь отправился противь 30,000 усунскихъ Даурчитовъ, которыхъ и пообъдилъ. Эсонъ, вида, что одинъ городъ дзурчитскій построень на горф, подобной груди лошади, не приказаль брать его; но жителей другаго города умертвилъ всталь до одного, не разбирая возраста, и побросаль трупы ихъ въ озеро, вода котораго превратилась въ кровь, отъ чего это озеро и получило назваше Улаганъ-нагуръ (прасное озеро). — Во время этого похода пъ Дзурчитамъ дзуншіебутскій Эсэнъ-Сами виділь во сит, будто бы онъ поймаль царя Тайминга, о чемъ и доложиль Эсяпь-тайджію, который сказаль: «желаю тебь пойчать его, и если поймаешь, то его отдамъ тебъ.» Когда Эсэнъ-тайджи, по покоренін, возвращался доной, китайскій Джинтэй-ханъ, отправлявшійся съ войсками въ Монголію, встрітился съ нимъ. Китайцы оконались рвами и не допускали (Эсэна). Эсэньтайджи прикинулся отступающимъ, разставивъ караульныхъ, и Китайцы вышли изъ оконовъ. Эсэнъ-тайджи напаль на нихъ и разбилъ; триста Китайцевъ остались на изств неподвижными; ихъ встхъ перерубили, но одного схватили живымъ и спросили его: «оть чего они не мевелились?» Онь отвъчаль: «мы чиновники Таймингъ-хана; какъ-же можно шевелиться, оставявь хана?» — «А гдъ твой хань?» — Онь указаль на хана, зарытаго въ землю. Освободивъ хана, начали его рубить (мечами) но некакъ не могле ранеть, и только мече ихъ въ дребезги изломались; потомъ бросили его въ воду, но онъ держался на поверхности ея. Не могши убить, отдали его Эсэпъ-Сами, по признаку его сна. Эсэпъ-тайджи, на обратвомъ пути, объявиль всемъ войскамъ, чтобы викто не смель

открывать, что поймань Тэймэнгь-Джинтэй-ханъ, подъ опасеніемъ лишенія жизни. Возвратась домой, Эсэнъ-тайджи сказаль своей матери: «мы безъ добычи возвратились здоровыми».— «Зачёмъ ты скрываешь отъ меня? а слышала, что пойманъ Тэймэнгъ-ханъ и взято много добычи», говорила мать. «Отъ кого ты слышала?» спросилъ Эсэнъ-тайджи. Мать отвёчала: «слышала отъ Сурсы монгольскаго, сына Джуншіебуя». Обвинили Сурсана за то, что онъ открылъ тайну, и убили его, а трупъ его повёсили на кривомъ деревё, перегнувъ такъ, чтобы руки и ноги висёли внизъ.

Послъ этого Алакъ-Тэмуръ-Джансангъ изъ западной Джунгарін и Хатунъ-Тэмуръ пзъ восточной (Джунгарін) сказали Эсэну-тайджи, чтобы онъ приняль титуль хана, а званіе тайджи отдаль имъ. Эсэнь на это отвечаль: «титуль тайджи я отдалъ своему сыну», и не согласился. Они сказали ему: «храбростью Алакъ-Тэмура, решительностью (силою воли) Хатунъ-Тэмура и хитростью Абдаръ-Сэцэна ты завладъль правленіемъ Опратовъ и Монголовъ и возстать на ханскій престоль; разв'є собственною своею силою ты все это сдълаль?» Потомъ, собравъ войско, напали они на Эсэна, который успыь спастись бысствомь; жены же его, дыти, скоть и сокровища достались имъ въ добычу. — Эсонъ тайджи, скитаясь итшкомъ, зашель однажды въ юрту жены Сурсана (котораго онъ убилъ) и пилъ кислое молоко. Когда онъ вошель, жена Сурсана замітила, что походка у этого человтка, какъ у злаго Эсэпа, который ходить, переваливаясь съ боку на бокъ. На это сынъ ен сказалъ: «какъ можно такому человъку дойти до этого состоянія!» --- «Впрочемъ, говорять, что Эсэнъ-тайджи въ разрывъ со своими, потому очень немудрено, что это онъ; нужно хорошенько следить за нимъ, какъ бы это (быль) Эсэнь», сказала мать. Когда къ ней снова пришель Эсэнь, его узнали и схватили, и Богонь, сынь Сурсана, убиль его. Богонь быль старшій изь девяти братьевь (сыновей Сурсана).

Во время пребыванія въ услуженів у дзуншіебутскаго Эсэнъ-Сами, Джинтэй-хана перенменовали въ Мохоръ Суса и женили его на женщинъ Моло-Джахату. Въ это время въ народъ не было ни падежа скота, ни голода; но съпоявлениемъ Джинтэй-хана явились морь и голодь, а хозямиъ его не приписываль этой перемены его прибытію. Цзь тела Джинтэйхана, когда онъ спаль, выходили лучи. Онъ написаль письно, которымъ уведомляль, что онь здесь, и спрятавии ого въ овчинную шерсть, отправиль Китайцамъ, которые, прочитавъ его, отправили въ Ойратамъ письмо такого содержанія: «пашего хана вы держите для домашней прислуги; это не годится; возвратите его намъ». Шесть тысячь улгэтскихъ учіэтовъ препроводили Джинтэй-лана, за что получили дайду; за услуги Джонло-хану, они получили 300 дайду, а . за услугу, оказанную Джинтой-хану, получили 300 дайду; такимь образомь составилось 600 дайду улгатскихь учівтовь. Накоторые говорять, когда Монголы провожали Джинтэйхана, то 300 дайду отложелесь; а какъ Монголы въ это время жили въ песогласіи, то и не могли возвратить ихъ.

Пользуясь этимъ случаемъ, 6000 улгатскихъ учіэтовъ погнались за ними и завладѣли 300 дайду. Говорять, что Монголы оставили у себа сына Джинтэй-хана, рожденнаго отъ жены Моло-Джахату, на которой онъ женыся въ Монголін; отъ его потомства (т. е. сына ел) произошелъ асутскій Тальби-Табунангъ ⁸⁷.

Послѣ этого вступиль на престоль Махагурки-хань, который умерь въ годъ курицы, не оставивъ дѣтей.

⁹⁷ Монгоды табунанами называють винераторскихы инвисских затьевь; Маньчжуры вазывають ихъ Эфу. Еще въ Кардини и Тумоть табунанами вазывають Тайдкіевь. См. Заниски о Монголін, О. Іакинов. Тонь II, етр. 204.

Цэбдэнъ убиль Тайсунгъ-хана, а сына его, Молона-тайджи, оставиль, потому что онь быль ему внукъ (джигэ). Потомъ Цэбдэнъ отправиль Молона-хана на границу великаго народа съ комжигутскимъ Тагатурь-Тайбуемъ и хорлотскимъ Хобчиръ-Мулатаемъ, которые и представили его Мулихай-Унгу: Когда унигутскіе вельножи доложили Мулихай-Унгу, что правленіе великаго народа замедлилось 88 и чтобы онь возсъль на престоль, то Мулихай-Унгь отвъчаль: «развъ итть инкого изъ потомковъ хана (т. е. Чингиса)? мое ткло не годится для потоиства» (т. е. неприлично мит вступить на престоль), и не согласился. Посадивъ хана на свою ломаль куйсуту-гуа и укръпивъ на шапкъ его золотой шарикъ 39, Мулихай-Унгъ возвелъ на престолъ семилетняго Молона, въ годъ курицы. Прежде бывшіе въ милости, Мунка Хата в Буха, желая поссорить (Мулихая съ ханомъ), ложно донесли, что будто Мулихай-Унгъ, подозртвая хана въ связи съ своею женою Самади, злоумышляетъ противъ него, . а потому-де ны заранъе отправимся съ войскомъ противъ него (Мулихая), и они отправились съ войскомъ. Одниъ воинъ хана извъстиль объ этомъ Мулихай-Унга опратскаго. Мулихай не повърнять ему; но богда замътнять пыль отть войска, то собрать свое войско и, саблавъ возліяніе тэнгріямъ 90, пропанесь: «горніе отцы-тонгрін! будьте свидателями. Чингись-хаганъ! да будеть тебъ извъстенъ поступокъ его (Модонъ-хана). Я твоимъ потомкамъ сдедаль добро, но они замышляють эло противь меня.» Съ 300 вонновь самъ Мулихай-Унгъ спрятался, а младшаго брата своего Монголъ-Двар-

⁸⁸ Т. е. престоль начамь не занять.

во Шарибъ означаетъ степень званія.

эо 🔰 🥇 Самулы самуху, родъ жертвопряношенія.

гучія съ прочини тремя оратьями отправиль противъ Мелопъ-хана, котораго оне и поймале въ бою. Молонъ ханъ умерь оть руки Мулихай-Унга, въ годъ собави. Въ этомъ сраженін быль захвачень живымь Баянь-Урмэгэри, сынь Бурбака, котораго вельножи хотъли убить; но Мулихай-Унгъ не согласился и сказаль: «онь быль хорошимь предводителемъ передовыхъ войскъ Молонъ-хана, развѣ не можетъ быть предводителемъ такого-же войска у насъ?» Когда выпустили его, онъ очертилъ ножемъ, вибющимъ рукоятку изъжелтаго рога, круги около трупа хана, и похорониль его 91. Жена Молонъ-хана, Мунгултой плакала о мужъ своемъ, причитывая: «о, Мункв-Хата и Буха! вы неня разлучили съ новиъ ханомъ, повелителемъ своего народа; вы разрушили дорогое великое правление мое; вы меня разъединили съ мониъ ханомъ, владыкою всего народа; вы уничтожили мое правленіе. уже основанное (на прочной основъ).» У Молонъ-хана не осталось дътей. Когда у Молонъ-хана в Абкарчинъ-Джинона, было отнято правление Ойратами и Цэбдэномъ. младшій брать Мандухули, отъ второй его матери, кочеваль въ это время на мъстъ, называемомъ Исудунъ-Зогонъ и темъ спасся (онъ отъ Цэбдэна). После Молонъ-хана возведенъ быль на ханскій престоль этотъ Мандухули-ханъ на мъстъ, называемомъ Хасарантай-Зонъ, въ годъ овцы. У него было двъ жены, Мантухан в Ека-Хабарту-Лачигонъ. Отцомъ первой быль тумутскій Тэмуръ-Джинсонъ изъ рода Ингигутъ, отпомъ второй ойратскій тайша-Бэгэрсунъ. Го-

эт Монголы вийли обыкновение очерчивать кругь около трука, когда его оставляли на поверхности замли, въ укфренности, что они предохраниють этимъ покойника отъ влияна того духа, который владбеть этимъ ифстоиъ. Ныийшне же Монголы обкладывають грукъ четырьми очгурами, сдбланными изъ разныхъ материяловъ, и называемыми дурбэнъ-куцутанъ, т. е. дракона, барся, черенихи и птицы. Устя это совершается по обряду буддизма, по въроятно завиствовано отъ Монголовъ-шамановъ.

ворять, что хань не разделяль супружескаго ложа съ Еко-Хабарту-Дзунгэнь по причине болезни своей. Манду-хули скончался въ годъ свиньи; онъ похороненъ на месте, называемомъ Магу-Ундуръ.

Въ то время, когда Опратами была похищена власть надъ Монголами, сынъ хорчинскаго Шигустэй-Багатура, ноянъ Болотъ-Унгъ откочевалъ на Ононъ. Узнавъ о смерти Молонъ-хана, онъ сълъ на свою прекрасную соловую лошадь и отправился съ войскомъ отметить Мулихай-Унгу за смерть его. Мулихай-Унгъ, извъстясь объ этомъ, обратился въ бъгство. «Нашимъ предкомъ быль Псукой-багатуръ», говорилъ ноянъ Болотъ, «и нашей прабаокой Угулянъ-Экэ; отъ нилъ произошли Тэмучинъ, Хасаръ, Хадзуху, Учуконъ-вст ны изъ одной утробы. Отъ другой прабабки Сучукань произошля Бактарь и Балгатай; Богдо-Эдзань съ предкомъ нашимъ Хасаромъ вмёстё убили Бэктэра; въ отищеніе за это теперь убили Молонъ-хана. Хотя у нашего кана не осталось наследниковь, но разве я не потомовъ Хасара? Я отправлюсь за нимъ (Мулихай-Унгомъ).» Сказавъ это, ноянъ Болотъ отправился съ мъста Одхойнъ-Кири, и нагналь Мулихай-Унга, убиль братьевь его и детей, всехъ семерыхъ, и возвратиль стальной имень съ прортзными золотыми украшеніями, потерянный со смертію Молонъ-хана. Такъ какъ на этомъ мъстъ были отрублены головы семерымъ, начиная съ Дааргучія, то это мъсто получило названіе Дологодунъ-Тологой (головы семерыхъ). — Мулихай-Унгъ, ствии на свътлокоурую лошадь и, привазавъ на торокахъ свой ярганъ изъ шкуры хубилай-тарбагана, убъжаль въ Хункуй-Дзабуганъ, гдъ поставиль шалашъ изъ золотарника (кустаринка) и питался овчиной. Въ такомъ жалкомъ положения здісь онь умерь. Воть накимь образомь потомокь Хасара принесъ пользу потомкамъ хана (Чингиса)!

После этого жена Кагурцакъ-тайджія, отнятая Ойратаии, родила. Эсэнъ-тайджи сказалъ Абу-Бурки-тайдуну: «если родилась дочь, вычеши голову (не убивай); если родился мальчикъ, вычеши ему внутренность (убей).» Бэгэдзи, узнавъ о прибытін посла, прижала бъ заду дітородный удъ этого мальчика и заставила его мочиться, бакъдъвочку. Посланный веділь это, и доложель Эсэну-тайджи, что новорожденный — девочка. После ухода посла Бэгэдзи спрятала своего ребенка, а виъсто него положила въ люльку дъвочку кормилицы изъ пахарскаго поколенія. Холботова рода, бывшей въ это время у нея служанкой, и такимъ образомъ обманула пословъ. Прежній посланный еще разъ приходиль, сниналь люльку, разсматриваль ребенка и, убълившись, что ребенокъ дъвочка, доложилъ объ этомъ Эсяну. — Угэтэйбагатуръ опратскій, будучи недоволень своимъ нояномъ (Эсэномъ), однажды сказаль: «я тринадцать разъ быль главнокомандующимъ войсками, но не видаль имкакой милости, хотя и оказаль столько заслугь.» Другь его Эліз-Нагуда на это сказаль ему: «если ты желаешь быть въ уваженіи, препроводи въ Монголію новорожденнаго сына Бэгэдзи, жены Кагурцакъ-тайджін; ты будешь кистью 91 60,000 Монголовъ. Татарскій Токи-багатуръ, за которымъ была сестра Уготой-багатура, украль ребенка и представиль Уготов. Угатай-Тайбу, сынъ ойратскаго Ой-модона, хонгирутскій Ислай-Тайбу, хорчинскій Болой-тайши и сартагульскій Баянтай-Халгаху — всъ четверо отправились съ этимъ ребенкомъ въ Монголію, о чемъ опратскіе погонщики доложили Эсэнъ-тайджію. Эсэнъ-тайджи сошель съ своей прекрасной гитдой лошади — аба-бурки, и отдаль ее Элія-Нагупу, которому опратскіе нояны, бывшіе пря этомъ, сказали: «если

эт Т. е. будошь въ уважения.

приведемь этого ребенка, получимь начальство надъ табуномъ и итсколькими юртами состдей.» Когда Эліэ-Нагуда догналь ихъ, они разбъжались и оставили ребенка. Эліэ-Нагуца концомъ своего луба заціпнять за ремень людьки и, догнавъ разовжавшихся, отдаль имъ ребенка и сказаль: «зачтиъ вы разотжались и оставили ребенка?» Началась перестрълка, но Нагуца не собправъ своихъ стрълъ; наконецъ прибыли и отставшіе его товарищи, которымъ Нагуца сказаль: «и, увидавь, что всв мои стрелы были выпущены, и убълившись въ невозможности биться съ ними, отсталь.» Когда это онъ говориль, то четверо провожатыхъ взяли ребенка в понесли къ урянхайскому Хутухту-Шигустаю, который и воспиталь его. Когда Болхо-Джинангь пришель въ возрасть. Хутухту-Шигустэй отдаль за него дочь свою — Шигуши-Шихоръ. Посят того Баянъ Мунху-Болхо-Джинангъ возведенъ на ханскій престоль въ годъ свиньи.

Воть еще добавочная статья. Мандухули-хань и Болхо-Джинангъ-ханъ имтан въ виду овладеть Джургуа-тумонемъ. Хонголи между тъмъ пострекал. Мандухули-хана, говора ему: «твой брать, Болко-Джинангь, имъеть намърение похитить у тебя царицу Ека-Хабарту-Дзунгань.» Мандухульханъ не повървяв его словамъ, и чтобы удостовърнться въ сказанномъ Хонголіомъ, отправиль къ брату своему Болхо-Ажинангу пословъ.» Этотъ-же саный Хонголи опять цовториль то же хану, а Болхо-Джинанга между тъмъ извъстиль о следующемь: «противь тебя глоумышляеть брать твой; боясь, чтобы ты не сравнился съ нимъ во власти; если теперь не повърншь мят, то повърншь тогда, когда твой брать пришлеть бъ тебъ пословъ». Мандухули-ханъ послаль въ своему брату двухъ пословъ, чтобъ объясниться съ нимъ. Джинангъ, увидавъ ихъ, увтрился въ словать Хонголи и сказалъ про себя: «да, онъ дъйствительно запышляеть зло», а потому и не

даль отвъта послачь. Послы возвратились и доложили хану, что брать его Джиналгь не сказаль имь не одного хорошаге слова. Ханъ подумаль: видно, онь замышляеть противь меня зло, и сказаль: «я человъкь неглоровый и не имбю дътей; по смерти моей вст царицы, жены мон, сноли и весь народъ дестанутся ему». Разсердившись на Джинанга, что онъ рано немышляеть (о царствъ), онъ собраль войско и хотъль напасть на него въ расплохъ. Но Джинангъ узналъ объ этомъ и убъжалъ нь сестръ своей - Богуруль-Гунджи, которая, желая узнать о намъреніяхъ Богорсунъ-тайшія, нарочно послада двухъ сыновей своихъ, Нэмэгуцэка и Бакбая, спросить его: «если явится однять изъ нихъ (Мандухули или Джинангъ), то приметъ ли онъ?» — «Если явится кто-нибудь изъ имхъ, то я сътять ихъ нясо и выпью кровь», отвъчаль Бэгэрсунь, и взъерошивъ свон волосы и растопыривъ ноздри, сълъ на корточки. Бэхэрсунъ-тайши ушель на охоту, Намагущанъ и Банбай, неотправняшіеся съ нимъ, выпустили Джинанга. Бэгэрэсунътайджи узналь объ этомъ на охоте и прислаль человека спросить у Гунджи, гдв его соловая лошаль въ путахъ. Гунджи отвъчала: «конечно, она убъжала въ свом землю; развъ есть враги между твоими ближним родственивками, развъ есть непріятели между твонии друзьями?»

Когда Бэгэрсунъ прибылъ съ охоты, Гунджи призвала своихъ двухъ сыновей и сказала имъ: «а умру ранъе, а потому и не увижу, но люди увидатъ, что потомки ваши будутъ въ оковахъ» (т. е. отецъ вашъ безчеловъченъ).

Когда Болхо-Джинангъ жилъ въ земле Судай, то Даякъханъ отданъ былъ аля воспитанія Хутагану отъ Шихэръ-Тайху, потомъ балабчинскому Бахайю. Въ последствін напаль ойратскій Псманлъ-тайджи на Джинанга и отняль у него

⁹⁸ Т. е., а не хочу быть элодейкою для своиль родственниковь или друзей.

Шухэръ-Тайху и женился на ней. Болго-Джинангъ убъжаль въ землю Борооганскую витесть съ Болотаемъ. Приомвъ къ народу, живущему на границъ дзуншіебутской, онъ отправиль Болотая осведомиться, а самъ остался въ степи. Къ Джинангу пришла сестра его Болотай и не допускала его (къ народу); но онь, будучи мучимь жаждою, не могь вытерпать и пошель въ кочевье, гат утолиль жажду бислымъ молокомъ. Одна взрослая девица изъ-дали заметила его облую ломадь, подонтый ввоильм какнува стартань из матерія макнува (шелковая матерія съ фигурами драконовъ), золотой поисъ — и все. Когда Джинангъ уже отправился, эта девица пошла къ толпе народа, собравшагося у одной ръчки, и сказала имъ: «вотъ тдеть какой богатый завидный человткь!» Пять человткъ изъ покольнія Дзуншіебутовъ: Кэрэйэ, Цаганъ, Тэмуръ, Мунко и Хара-Банди, нагнали Джинанга и спросили, что онъ за человъкъ? Тотъ отвъчалъ, что путешественникъ. Они потребовали у него золотой поясь, по онь не отдаль. Эти жестокосердые Дзуншебуты схватили лошадь его за поводъ и убили Джинанга. Баянъ-Мунху-Джинангъ скончался въ годъ барса. Вотъ одно изъ преступленій Дзуншіебутовъ.

Когда Магухай воспитываль Даянъ-хагана, пришель къ нему Тэмуръ-Хатакъ, сынъ Тулэгэри, изъ рода Тангутовъ, съ слъдующими словами: «отдай этого ребенка хорошему человъку или мив»; но онъ не послушался. За тъмъ Тэмуръ-Хатакъ сълъ на свою прекрасную рыжую лошадь, и отправился въ-семеромъ съ своими братьями, и отняли они ребенка. Даянъ-хаганъ быль одержимъ битиги (завалъ), отъ котораго жена Хатакъ-Тэмура вылечила его молокомъ бълаго верблюда ³⁴ и

⁹⁴ Молоко білиго верблюда, но новятію Монголовъ, ость цілительное средстве.

составожь изъ девяти дом» 35, которыя втирались тремя серебряными чашками такъ, что онъ протерлись до дыръ. Оть этого леченія выпало у него семь кусковъ бользней въ видъ воданаго растенія; тъмъ онъ и вылечился. Это была одна изъ его мучительныхъ (бользней).

Послѣ этого тангутскій Тэмуръ-Хатакъ представньъ Даянъ-хагана царицѣ Саннъ-хатунъ. Манту хай-Саннъ-хатунъ, въ отмщеніе за прежнихъ царсй, отправила войска, состоящія взъ конницы и воиновъ на быкахъ, противъ (Ойратовъ). Сама-же, по прошествіп трехъ лней послѣ этого отправленія, надѣвъ на волосы шибэргэлъ ⁹⁶, собрала свой народъ, уже разбросанный, и взявъ Сапиъ-Даянгъ-хагана, положеннато въ ящикъ, предводительствуя конницею, выступила при путеводительствъ кэшиктэнскаго Олайдуна и напала на Ойра-

⁹⁵ Домв, — волшебное лекарство, колдовская хитрость, симпатическое средство. Въ народъ употребляется оно въ слъдующемъ видъ: съ ноявленіемъ первой звъзды собираются разныя съъдомыя вещи съ девяти разныхъ мъсть однимъ человъкомъ, который не долженъ слъзать съ лошади и закодять въ кибитку. Эти собранныя вещи даются больному пренмущественно отъ завала и ушиба, и повторяются девять разъ, не больше ни меньше этого, потому что самый составъ состоитъ изъ девяти веществъ. Отъ укушенія же собавой лечать такъ: какая-инбудь старука надъяветь наперстокъ на указательный палецъ и обводить имъ около раны, приговаривая слова, взвёстима только ей одной. Это тоже домк.

^{**} Шабаръ «глива, земля»; мимборъ «чаща, лісокъ, потъ на ногать и рукатъ»; не то, ня другое звачене не подходять здісь въ смыслу. Я читаю
мимберьаль, что значнъ «чахоль, надіваемый женщинами на восы». Послідній слогь, заль, вітроятно пропущень переписчикомъ. За мимборъ непосредственно стоить сагаданлаху «опоясаться колчаномъ, вооружиться» (Монгоны
носять колчань не за спиной, но при правомъ бедрі, а лукъ при лівомъ).
Поэтому и и перевель здісь не «царица вооружилась», а «наділа чахлы
на свои косы», потому что въ то время, какъ и импі, хотя не везді,
вдовы расплетають свои волосы и не убирають игь до замужества: это своего рода граурь. Такъ какъ парища наміревалась въ это время, какъ вядно
изъ послідующаго, выйдти за мужь за Далигь-гагана, то она сочла приличнымъ надіть на косы чахлы, или снять граурь, и тімъ боліе для того
чтобы осчастливить предстоящее свое предпріятіє. См. 180 стр. СанавіъСтарав.

товъ. Во время этой стычки съ нея спала шапка и ремешкомъ зацъпилась въ шет. Одинъ изъ Ойратовъ замътивъ, что на ней нътъ шапки, спросилъ: «гдъ она?», и съ этими словами отдалъ ей свою. Царица съ досадой приняла ее отъ него и, (пришпоривъ лошадъ) напала на Тумэнь-Ойратовъ (40,000) на мъстечкъ, иззываемомъ Тасбурту, и на голову разбивъ изъ на мъстъ Тэгэдунэ, получила много добычи. Такимъ образомъ покорила 6 тысячъ Ойратовъ.

Послѣ этого ноянъ Булатъ харчинскій предложилъ царицѣ, что онъ сбережеть унхали эт и покажеть кочевье. На это Саннъ-хатунъ отвѣчала: «мы (всякій) можемъ ли наслѣдовать имѣніе хана и Хасара, потомовъ котораго ты? Я не выйду за тебя замужъ, когда есть потомовъ отъ хана, у котораго дверь нельзя поднять, порогъ перешагнуть эв. Она спросила объ этомъ у Садай-Догуланга, и онъ одобрилъ ее. Объ этомъ же она спрашивала Джя-хана-Аха-Менду урлутскаго, который отвѣчалъ, что еслибъ она вышла за потомка Хасара, то проторила бы себѣ черную дорогу (несчастіе) и лишилась бы всего народа, потеряла бы имя царицы; но если выйдетъ за царскаго потомка, то будетъ охрапяема Ханъ-Тэнгріэмъ, будетъ управлять народомъ и прославить имя царицы; если же выйдеть за че́ловѣка, имѣющаго творогъ ээ, то проложить бѣлую дорогу (счастіе), сдѣлается повелитель-

эт Уписам въроятно онгонъ, что значитъ геній-хранитель, курганъ, царское кладбище, вещи приносними въ жертвоприношеніе усопиниъ. Предложеніе появъ-Бумта значитъ, что онъ будетъ хозанномъ дома и какъ глава семейства первый долженъ начать жертвоприношеніе. Выраженіе: «онъ сбережетъ упхали и покажетъ кочевье» означаетъ, что онъ предлагаетъ ей свою руку.

⁹⁸ Дверь и норогь у царя считались священными; переступить черезь порогь в поднять дверь звачило удостоиться благосклоннаго царскаго пріема. Этимъ сравниваютъ происхожденіе царское съ происхожденіемъ не-царскамъ.

ээ Богатство, слава, вообще человъкъ хорошаго происхождения.

ницею Цахаровъ и Тумэневъ и пріобрътеть неизмършную славу. Саннъ-хатунъ сказала: «слова Аха справедливы а Садай-Догуланга несправедливы», и вылила на голову его горячій чай. Затьмъ она произнесла: «потомки дапа малольтны: у народа нътъ главы; я вдова, потомобъ-же Хасара варослый», и съ этими словами обула Даянгъ-хагана въ трех-педошвенные сапоги и, наливъ вина въ пеструю фляжку, принадлежащую алакчигутскому Мунку, при возліяній его (Тэпгріямъ) придворнымъ вельможею Мангинъ-Прагу, такъ произносила: «я приношу тебъ (Тэнгрію) жертву на разстоянія 100, на которомъ нельзя различить масти гитдаго кона; хоттли выдать меня замужь за потомка Хасара, говоря, что потомокъ хана малолітень, но я пришла бъ твоей яшмовой орді (дворцу); приношу тебъ жертву на разстоянів, на которомъ нельзя различить масти пъгой лошади; лотъливыдать меня замужъ за дальняго родственника, говоря, что потомобъ твой малольтень, во я пришла кътвоему золотому дворцу, не взирая на свою жизнь (безбоязненно, безъ страха), говоря, что твоя широкая дверь легка, твой высокой порогь узокъ; если выйду за Ноянъ-Булата-Уна, удержи меня своими длинными арканами, имъющими широкія петли; если Ноянъ-Булать-Унь возьметь меня за себя, говоря съ пренебреженіемь о малолетстве твоего потомка, и его удержи своими арканаин. Являлись (бывали) иогущественные ханы излъчиками; послъ смерти (наслъдника) твоего если я выйду замужъ безъ твоего позволенія, да разлучусь съ мониъ ханомъ, отцомъ. Прежніе святые владыки были и мальчиками; послѣ смерти

¹⁰⁰ Слова: «приному жертву на разстоянін, на которомъ нельзя различить масти гиблой лошади отъ пътой» означають величество Тэнгрієвъ относительно ем ничтожества въ сравненіи съ ними. Вообще Монголы дюбять употреблять это метафорическое выраженіе при жерткоприношеніять духамъ своихъ предковъ и Тэнгрієвъ. По повятію ихъ, они обитають въ необозрамихъ областяхъ надъ міремъ.

сына твоего если выйду замужъ по своей воль, да буду наказываема царицею Иши» ¹⁰¹. Потомъ она обращается въ цариць Иши: «ты, мать-царица Иши-хатунъ, если одобринь мон слова, то соблаговоли мит родить семь сыновей, которыхъ бы я воспитывала въ нижнихъ полахъ (любимыхъ, близкихъ), соблаговоли мит родить одну дъвочку, которую бы воспитывала въ наружныхъ полахъ ¹⁰²; если соблаговолишь мят родить семерыхъ, то я дамъ всёмъ имъ имя Булатъ». Ноянъ-Булатъ-Унъ, услышавъ эти слова царицы, отказался отъ прежияго своего намъренія.

Даянгъ-хаганъ, будучи семи лѣтъ, упалъ въ рѣку Хулугоръ, и былъ спасенъ Тэмуромъ аннскимъ, изъ поколѣнія тонгутскаго.

Послъ этого Бату-Мунка-Даянгъ-хаганъ, семи лътъ, соединенъ узами брака съ Мантухай-Сапнъ-хатунъ, въ годъ свинья, в въ томъ же году возстав на престолъ. Мантухай-хатунъ, по изъявленному ею прежде желанію, родила семь мальчиковъ и одну девочку. Туру-Болоть и Олось-Болоть были близнецы, Арсу-Болоть и Барсу-Болоть тоже близнецы; затемь Сапнъ-хатунъ, на девятомъ мъсяцъ своей беременности Очиръ-Болотомъ и Алджу-Болотомъ, напала на Ойратовъ. Въ этой стычкъ Саннъ-хатунъ упада съ дошади, которую Саннъ-Сайханъ барагутскій заслониль (отъ непріятеля) своимь прекраспо-сильно-тучнымъ, свътло-соловымъ конемъ, а балабчинскій Баянъ-Бухэ и насутскій Бату-Булатъ-Буха посадили ее на лошадь и обратились въ бъгство. По прошествіи мъсяца она родила Очиръ-Болота и Алажу-Болота виесте. После нихъ, въ сатаующемъ году, родился Аль-Бугура. Каждому изъ этихъ семерыхъ дано было имя Булатъ. Говорятъ, отъ царицы Са-

¹⁰¹ Старшая жена хана; но здёсь означаетъ прабабущку хановъ.

¹⁰² Это означаеть, что дочь, по выходь замужь, несчитается уже такою родною, какъ сынъ.

ницею Цахаровъ и Тумэневъ и пріобрътеть неизмърниую славу. Саниъ-хатунъ сказала: «слова Аха справедливы; а Садай-Догуланга несправедливы», в вылила на голову его горячій чай. Затемъ она произнесла: «потомки хапа малолетны; у народа нътъ главы; я вдова, потомобъ-же Хасара варослыё», и съ этими словами обула Даянгъ-хагана въ трех-педошвенные сапоги и, наливъ вина въ пеструю фляжку, принадлежащую алакчигутскому Мунку, при возліянін его (Тэнгріямь) придворнымь вельножею Мангинъ-Прагу, такъ произносила: «я приношу тебъ (Тэнгрію) жертву на разстоянів 1000, на которомъ нельзя различить масти гитдаго коня; хоттям выдать меня замужь за потомка Хасара, говоря, что потожокъ хана малолётень, но я прпшла бъ твоей яшиовой орде (дворцу); приношу тебъ жертву на разстоянів, на которомъ нельзя различить масти пегой лошади; хотели выдать меня замужъ за дальняго родственника, говоря, что потомокъ твой малольтень, во я пришла кътвоему золотому дворцу, не взирая на свою жизнь (безбоязненно, безъ страха), говоря, что твоя широкая дверь легка, твой высокой порогь узокь; если выйду за Ноянъ-Булата-Уна, удержи меня своими длинными арканами, имъющими широкія петли; если Ноянъ-Булать-Унь возьметь меня за себя, говоря съ пренебрежениемъ о малолетстве твоего потомка, и его удержи своими арканаин. Являлись (бывали) могущественные ханы мальчиками; послъ смерти (наслъдника) твоего если я выйду замужъ безъ твоего позволенія, да разлучусь съ мониъ ханомъ, отцомъ. Прежніе святые владыки были и мальчиками; послѣ смерти

¹⁰⁰ Слова: «приному жертву на разстояни, на которомъ нельзя различить масти гийдой лошади отъ пргой» означають величество Тэнгріевъ относительно ен ничтожества въ сравненія съ ними. Вообще Монголы дюбать употреблять это метафорическое выраженіе при жертвоприношеніять духамъ своихъ предковъ и Тангріевъ. По повятію илъ, они обитають въ необозримыхъ областихъ надъ міромъ.

сына твоего если выйду замужъ по своей воль, да буду наназываема царицею Иши» ¹⁰¹. Потомъ она обращается въ цариць Иши: «ты, мать-царица Иши-хатунъ, если одобринь мон слова, то соблаговоли мит родить семь сыновей, которыхъ бы я воспитывала въ нижнихъ полахъ (любимыхъ, близкихъ), соблаговоли мит родить одну дъвочку, которую бы воспитывала въ наружныхъ полахъ ¹⁰²; если соблаговолишь мят родить семерыхъ, то я дамъ встмъ имъ имя Булатъ». Ноянъ-Булатъ-Унъ, услышавъ эти слова царицы, отказался отъ прежияго своего намъренія.

Даянгъ-хаганъ, будучи семи лѣтъ, упалъ въ рѣку Хулугоръ, в былъ спасенъ Тэмуромъ аннекимъ, изъ поколѣнія тонгутскаго.

Послъ этого Бату-Мунка-Даянгъ-хаганъ, семи лътъ, соединенъ узами брака съ Мантухай-Сапнъ-хатунъ, въ годъ свиньи, в въ томъ же году возстлъ на престолъ. Мантухай-хатунъ, по изъявленному ею прежде желанію, родила семь мальчиковъ в одну девочку. Туру-Болоть и Олось-Болоть были ближецы, Арсу-Болоть и Барсу-Болоть тоже близнецы; затемь Сапнъ-хатунъ, на девятомъ мъсяцъ своей беременности Очиръ-Болотомъ и Алджу-Болотомъ, напала на Ойратовъ. Въ этой стычкъ Саннъ-хатунъ упала съ лошади, которую Саннъ-Сайханъ барагутскій заслониль (оть непріятеля) своимь прекрасно-сильно-тучнымъ, свътло-соловымъ конемъ, а балакчинскій Баянъ-Бухэ и насутскій Бату-Булатъ-Бухэ посадили ее на лошадь и обратились въ бъгство. По промествім мъсяца она родила Очиръ-Болота и Алажу-Болота вийств. После нихъ, въ следующемь году, родился Аль-Бугура. Каждому изъ этихъ семерыхь дано было имя Булать. Говорять, оть царицы Са-

¹⁰¹ Старшая жена кана; но здёсь означаеть прабабушку канова.

¹⁰² Это означаеть, что дочь, по выходѣ замувъ, несчитается уже таком родною, какъ сынъ.

муръ, внучки Хотохто-Шигушія уріянхайскаго родились Кэрэсэндээ и Хара-Болотъ, и еще отъ другой царицы, Гуши, родились Гэрэту и Чингъ: вотъ одиннадцать сыновей Даянгъ-хагана.

После этого онь (Даянгь-хагань) откочеваль на югь въ бълый домъ (гдъ въроятно могила Чингиса). Караульный изъ покольнія Эрэгута, который быль туть поставлень, заньтиль приближение китайского войска, о чемь доложили хагану. Въ следствіе этого еще двое, Бодось и Кудунгь эрэгутскіе, отправлены были для караула. Они замътили направление войска изъ Хуха-хотона и съ поспъщностью пришли къ хагану: одинъ изъ нихъ зашелъ съ стверной стороны ставки хана и разбудиль, а другой привель хану свою лошадь, которая была подъ нимъ и на которую посадилъ хагана съ женой его, и обратились въ бъгство въ степь, называемую Майна. Въ это же время невъстка его (хана) успъла удалиться въ верхнемъ платьт, подбитомъ бълпанить итхомъ; она, говорять, дожила до ста лать. Въ последствін онь (Даянгьхаганъ) бочевалъ по Хэрлуну. Однажды Даянгъ-хаганъ погнался съ своимъ войскомъ за Монголчинами и ночевалъ на ртит Тургана у самаго ен брода. Монголчины, узнавъ объ этомъ, отправились съ войсками къ этой-же реке, где встретились съ нимъ, и монголчинскій Багатуръ Инкерекуй телетсый изъ рода Монголчина напаль на нихъ съ трубнымъ звукомъ съ запада и востока, отъ чего ханское войско обратилось въ бъгство. Въ этомъ бъгствъ каурая лошадь Хунсуту, изъ табуна Бахарина, бывшая подъ ханомъ, завязла въ ръбъ Тургоно, и хаганъ не могъ подняться на ноги, потому что кончикъ его шлема воткнулся въ землю. Басутскій Цаганъ вскрикнулъ басутскому Цаганъ-Магуцарайю, что каурая лысая лошадь отстала и упала, и съ этими словами вибств слезли съ лошадей своихъ, вытащили хагана за кончикъ шлема и посадили его на лошадь. Басутскій Тогонъ 100 и Магуцарай, посадивши хагана на лошадь, уже оказали ему услугу въ черномъ (критическомъ) Хурлатскомъ дѣлѣ. Даянъ-хаганъ побѣдилъ Монголчиновъ. На обратномъ пути онъ едѣлалъ привалъ на истокѣ рѣки Тургана, гдѣ ждалъ послѣднее свое войско и варилъ мясо въ котлѣ отца Унынтая хашитанскаго, который отнялъ отъ него свой котелъ и выбросилъ мясо, въ то самое время, когда оно начинало свариваться, и хаганъ взялъ котелъ у войска уже прибывшаго.

Послѣ этого онъ отправился противъ Исмаила; но впередъ отправлены были съ войсками следующе вельможи: Тогуджи-Шигуши хурлатскій, Эсэнь Тугаль Цагань Ашань хучитскій, Багатурь Цубонь арлатскій, Мулань мингунскій, Барчи Агалаху хашивтанскій, Лабувъ Сэгацинъ, татарскій Торхонь Хара, Шара Бадулать, комджигутскій Хори Бавиго, хурлатскій Бабагай Урлукъ, тарацинскій Бакасукай, Ой-Хабтагай, барбукскій Мунко Балбу Тупигинъ, Биби Увидо эсэнтэмурскій, Шигусунь, Мингату и саркакскій Асадай. Когда эти войска прибыли, женщина, по имени Алакъ, занимающаяся трубой дома 104, услышавъ конскій топоть, сказала Псманлу: «отъ чего земля большется (конскій топоть)?» Эта самая женщина отвязала прекрасную гитдую бтлогрудую лошадь и привела ее въ Исманлу, который и отправился на ней для разузнанія причины этого топота; но онъ встрътился съ хурлатскимъ Тогучи-Шигушіемъ, который, узнавъ, что это Исмандъ, застръзнаъ его. Тогучи-Шигуши взяль

¹⁰³ Въ другомъ мъстъ этотъ же Тогомъ называется Цаганомъ.

¹⁰⁴ Отверстіе у юрты вли кибитки, ваходящееся наверху для проходя дына и світа. закрывается на почь войлокомъ, а днемъ его откидывають. Это отверстіе съ войлокомъ вийсті называется урха (труба). Закрытіємъ, открытіємъ и чисткою его отъ коноти занимается пренмущественно жевщина, которую называють Јрха-сасакча, что значить въ буквальномъ переводі «поправляющая трубу».

къ себт Худараю, жену Исманда, а панцырь его взяль Багатуръ Мингату хучитскій. Они сказали Шихэръ-Тайху, чтобъ стла на лошадь, но та не слушада и плакада. Тогучи-Шигуши разсердился на это и упрекаль ее такъ: «мужъ твой Джинонъ, сынъ твой Даянъ-хаганъ и народъ твой Цахаръ развъ нехороши были; зачтыт плачень ты о чужомъ человъкъ?» И, взявъ на крестообразные мечи, посадили ее на лошадь и увезли, и витестт съ ней привезли еще ея сыновей Бобо́дая и Бурхая.

При встръчъ Даянъ-хагана съ его матерью Шихеръ-Тайху, Тогучи-Шигуши сказалъ ему: «а убилъ твоего венавистнаго врага и закололъ твоего непримиримаго недруга». Шихэръ-Тайху скончалась на урочищъ, называемомъ Шара-Морину-Сэрмэгэръ.

Бэгэрсэнъ-тайши онигутскій приготовляль кушанье для пира и налиль себѣ бульону, покрытаго пузырями жира и, простуживая его, пиль. Въ это время Сайнъ-Тулэгэнъ, сынъ Тупшина, изъ рода Монголчиновъ, будучи одержинъ жаждою, просиль его налить ему этого буліона; но Бэгэрсэнъ налиль ему не простуженнаго, а горячаго: тотъ. не зная, что буліонъ горячій, вдругь хватиль и ожегся. Тулэгэнъ подумаль, если проглотить, то сердце загорится, если же выбросить—стыдно; такимъ образомъ, держа его во рту, нонемногу вдыхая воздухъ, простудилъ, но все таки кожица нёба слезла. Тулэгэнъ сказаль: «не забуду этого и буду истить до конца жизни; когда-нибудь придетъ время (ищенія)».

Между-тіпъ Даянъ-хаганъ, собравъ Цахаровъ в Тунэтовъ, отправнися съ войскомъ противъ Бэгэрсэна. Между прочинъ посланъ былъ шпіономъ Занги-Тэмуръ-Агалаху монголчинскій, который прітхалъ къ Бэгэрсэну съ нарочно-прищуреннымъ глазомъ, и былъ спрошенъ Бэгэрсэномъ: «что съ тобой?» Тотъ отвіталь: «несчастіе мосму бідному тілу: жилъ въ

спокойствін, нашелся таки врагь, быль здоровь, сділался таки нездоровь». Багарсанъ-тайши поднесь ему въ огромной серебряной чашкі вина; Занги-Тэмурь выпиль и сказаль: «чуть ли не въ послідній разь пью у вась», и говоря это, положиль чашку за пазуху себі и вышель. Послі его ухода Багарсанъ-тайши занялся гаданьемь, потому что онь не поняль смысла словь, сказанныхъ Занги-Тэмуромъ, которое вынало на кончикі рога чернаго быка. Въ слідствіе этого дурнаго предсказанія онь собираль войска, и между тімь, замітивъ пыль оть кончицы, спросиль своего сына Нэмэгуцука: «что такое это?» Тоть отвічаль: «навірно это пыль оть твоего табуна многочисленныхъ мериновь.»

Даянъ-хаганъ напалъ на Бэгэрсэна, но Бэгэрсэнъ пустнася въ бёгство; замётивъ это, Даянъ погнался за нимъ, Бъгэрсэнъ же, будучи настигнутъ, сналъ свой шлемъ, надёлъ его на своего слугу и этимъ ввелъ въ ошибку. Унугу-Чиджакуй, сынъ Китайца, и Хура-Каци приняли Саинъ-Тулэгэна, сына Тупшина, изъ поколёнія Тумэтовъ, иміющаго шлемъ, за Бэгэрсэна, и выстрёлили въ него. Узнавъ, что это пе Бэгэрсэнъ, а его слуга, спросили его о его господині, тотъ отвічаль: «вотъ ідеть». Нагнали Бэгэрсэна и убили на місті Кильгиронъ-Тухумъ, на которомъ, говорять, появилась соль. Нэмэгэцукъ, сынъ Бэгэрсэна, съ горечью сказаль: «ты бывало укалывалъ близкихъ родныхъ своихъ, бывало вырываль растущее (родныхъ), бывало вусалъ того, кого видёлъ, а теперь пала твоя черная голова!»

Братъ Ибарая не отдавать еще штрафа Баянъ-Тохтую уріянхайскому за украденнаго имъ у него не обътаженнаго саврасаго жеребца, за что послъдній угналь его лошадей и убиль его брата, погнавшагося за этими меринами, отъ чего произопло много непріятностей (штрафовъ). Къ Даянъ-хагану отъ Барагунъ-Урбанъ-Тамуна быле посланы: Онгорхой, сынъ

Уддзів, изъ рода Монголчиновъ, и Укдагачи-Саби, сынъ Холигучина, изъ рода Ордоши, съ порученіемъ, чтобъ онъ неправиль эти непріятности и занимался управленіемъ и умоляль бы жизнь свою при жертвоприношеніяхъ бѣлой кибиткъ (могила Чингиса); но Даянъ-хаганъ не поѣхаль самъ, а песлаль сына, своего наслъдника въ сопровожденіи Бабахая Урлука хурлатскаго Одинъ изъ пословъ, Онгарохой, остался тамъ, а другой, Удагачи-Саби, воротился къ собранію.

Наследникъ прибыль къ месту и сделаль жертвоприношеніе білой кибиткі. Одинь изь его свиты быль должень одну лошаль одному ойгутскому человъку, который примель за нею, поссорился и подрадся. Наслёдникъ, разсердясь, удариль его, говоря: «зачтиь быешь моего человтка?» Ибарай-тайши Ойхутовъ и Лихуши Агалаху Ордошіевъ разсердившись, сказали: «пришель ли онь поправлять иравленія ваши или головы наши? Онъ слишкомъ рано началъ наказывать; отъ такого человака въ посладствів нечего ожилать правосудія»; съ этими словами напали на него. Во время стычки, Багатуръ-Хурисунъ предложиль ему свою прекрасную чалую лошадь, на которой бы убъгь, но домашніе вельможи остановили, говоря, что они готовы умереть за него. м спрятали его въ бълой кибиткъ, а сами вступили въ бой. Послт покоренія этихъ господъ, Обгай быль взять и умерщвленъ. Сестра его (Обгая) Доголангъ-Гунджи, жена Хошой-Табуванга монгольчинскаго, услыхала объ этомъ (о положения брата); но еще до ея прибытія онъ быль убить. Гунджи и вст Монголчины осироттым отъ того, что онъ убитъ. Слухъ о убіенія наслідника дошель до царя, который явился сь. войсками. Всъ сановники его доложили ему убить Онгорхая, оставленнаго заложникомъ; но ханъ, поставивъ его позади себя, сказаль: «наслъдника, ноего сына, убили, и убили Урлука-Бабахая, а у васъ кого убили?» Потомъ онъ обратился

къ Тангріямъ: «ты, небесный отець мой, знай! что кровь проливается и кости разметываются; ты особещно въдай ихъ поступки.» Въ это время Барсу-Болотъ-Джинонъ, сынъ Даянъхагана жиль у своей сестры Доголангъ-Гунджи, которая боялась последствій отъ этого дурнаго дела. Барагунь-Туиэть, услышавь о походе Даянь-хагана, составиль советь, на которомъ Пбарай-тайши Ойхутовъ, Лэгуши-Агалаху ордоскій, Сайнъ-Хоши туматскій и Бамбагай-Шибуши говорили: «хотя кречеть пускается съ рукъ на добычу, но нападаеть на самого хозянна; тэкже и этоть Монголчинь, кому сдълаетъ добро? Лучше убъемъ его (Барасу-Болота)». Доголангъ-Гунджи, говорять, въ это время отправила его (бъ отцу) съ семерыми: Тэмуръ-тайшіемъ хубутскимъ, изъ покольнія Орданіевъ (Ордосовъ), Элд-Джигэнь-Урлукомъ, борбокскимъ, Алакчіемъ тэлэтскимъ, Токту-Байкуйкуемъ шонхорскимъ, Тобокъ-Тучіеномъ, Эсэнъ-Урлукомъ балакчинскимъ, в хурлатскимъ Тобокуемъ. Во время этого путешествія у нихъ вышель дорожный запась, и кормили ребенка въ люлькъ собраннымъ укропомъ, почему онъ получиль имя Кумэли (что значить «укропъ»). Этоть самый ребенокь, говорять, есть Мэргэнъ Хараджинонъ.

По причинъ убіенія сына своего Абагая, Даянъ-хаганъ отправился противъ Барагунъ-Тумэта, который, узнавъ объ этомъ, вышелъ съ войскомъ ему на встрѣчу. Они сошлись на мѣстѣ Доланъ-Туругунъ; при чемъ Цаганъ-Загаринъ алакчигутскій и Эльденгэ-бакши удзэмчинскій предсказали царю, что жизнь Пбарая есть огонь: налить воды въ огонъ хорошо (отъ воды огонь гаснетъ); поэтому развели огонь и залили его водой изъ серебряной чашки. Гадатель Тулэгатэ (также) предсказалъ: «когда явится коренастый черный человѣкъ, виѣющій годъ барса, его побѣдитъ коренастый же красный человѣкъ, взъ рода Буджигэна, если выйдеть на

встръчу ему.» Ортоха-йноянъ харчинскій явился съ своимъ сыномъ Бурохаемъ на саврасой лошади (въ хану). Табуяскій Цахица-астрологъ, могумэнганскій Улусъ, завъдывающій народомъ, кирэтскій Улату, имъющій тигровый языкъ (злой языкъ), и алтачинскій Саймага, имъющій хоромій языкъ (краспоръчивый), сказали: «да будетъ полдень безъ времени (да будутъ для насъ счастливыя минуты)!»

Бароугутскій Баянъ-Урмугоръ нарочно водрузиль уріянхайское знамя вивсто Даянъ-хаганскаго, а его спраталь.

Бурхай, сынъ Ортугухай-Нояна, Цахица, сынъ Табуна, в Бардунгъ, сынъ Саймага, 105 эти трое были назначены въ отправлению въ походъ: на этихъ-то именно троихъ вовновъ и пало предсказаніе.

Барагунъ-Тумуты нрибыли къ битвъ.

При виде ихъ Даянъ-хаганъ спросиль у Сэгусэ, военачальника (чернаго войска) Ойратовъ: «навёрно знаемь, где лучше дать предстоящее сражение?» Тотъ отвёчаль: «съ усиёхомъдавали прежде сражение на иёстё Буха-Шиджигуръджиранё дано сражение. Барагунъ Тумуты рубились противъ уріянхайскаго знамени, принявъ его за хаганское. Въ этомъ сражении предводительствовали: Уртогухай-Унъ съ своимъ сыномъ Бурхаемъ, Баяхай-багатуръ уріянхайскій, Сапнъ-Сахица, сынъ Табуна, Хорчинъ тумутскій, вельможи изъ пяти поколёній Халхасцевъ и Багасунгъ-Табунунгъ орокскій Уріянхайцы обратились въ бёгство, Тумуты погнались за ними; между тёмъ аганское черное знамя было

¹⁰⁶ Здёсь сказано, что Бурхай, Цахица и Бардунгъ «умерли», между темъ изъ симска слёдующихъ строкъ видно, что не умерли, потому что оди въ то же времи были въ действін: это явно описка, в потому я перевель здёсь «отправились въ моходъ».

выставлено и сраженіе окончилось потерею для Тумутовъ. Большое число барагунь-тумутскаго войска истреблено по ихъ ошибкъ, потому что они приняли хаганское черное знамя за свое, и Даянъ-хаганъ такимъ образомъ покорилъ ихъ и правленіе, а Пбарай-тайши успълъ скрыться. Цахица-багатуръ, снявъ свой шлемъ, снова напалъ, говоря: «пе каждый день будетъ такой счастливый случай», и въ этой стычкъ голова его была разрублена, онъ упалъ съ лошади, но приподнявшись, отсъкъ у ноги, бывшей въ стремени, ноготь (палецъ по ноготь) человъку, находящемуся подлъ него, и пришедши къ своему человъку, спросилъ: «на чьей сторонъ осталось счастье правленія (кто выигралъ сраженіе)?» Тотъ отвъчалъ: «мы». Цахица сказалъ, что онъ побъжденъ временемъ, и померъ.

Даянъ-хаганъ наградилъ всёхъ тёхъ, которые были при барагунъ-тумутскомъ дёйствін такъ: «да не будетъ господства (власти) надъ потомками Цахица, да не будетъ сбора съ нотомковъ Сэгусэ-Ахалаху ойратскаго». Багусанъ-Табанангу же отдалъ свою дочь отъ царицы Мантухай.

Барагунъ-Урбанъ-Тумуты имъли междоусобіе, въ которомъ Лихуши-Ахалаху убилъ Ибарая, а Лихуши убитъ ирэгутскимъ Хэлэгэемъ, который доложильо томъ Даянъхагану, намекнувъ ему этимъ, что онъ убилъ его ненавистнаго и заклятаго врага, за что Даянъ-хаганъ и наградиль его тарханомъ. Монголчинскій Хошой-Табунунгъ и Тэмуркэнъ покорились Даянъ-хагану.

Хорчинскій Ортогухай-Унъ предложиль Даянъ-хагану разділить Барагунъ-Тумутовъ; причемъ сказаль: «коли попали въ зубы, такъ каждый будемъ держать этихъ враговъ
въ раболітистві; если же ихъ оставить въ кучі, то будуть безпоконть нашихъ потомковъ. Семь родовъ харачинскихъ и Тунчикъ-Джуншіебутовъ соедини съ нашими семью хорчивскими

встрітчу ему.» Ортоха-йноянь харчинскій явился съ своимь сыномь Бурохаемь на саврасой лошади (къ хану). Табунскій Цахица-астрологь, могумэнганскій Улусь, завідывающій народомь, кирэтскій Улату, иміющій тигровый языкь (элой языкь), и алтачинскій Саймага, иміющій хоромій языкь (краспорічнный), сказали: «да будеть полдень безъ времени (да будуть для насъ счастливыя минуты)!»

Баро́угутскій Баянъ-Урмугоръ нарочно водрузиль уріянхайское знамя вмѣсто Даянъ-хаганскаго, а его спраталь.

Бурхай, сынъ Ортугухай-Нояна, Цахица, сынъ Табуна, и Бардунгъ, сынъ Саймага, 105 эти трое были назначены въ отправлению въ походъ: на этихъ-то именно троихъ вовновъ и пало предсказание.

Барагунъ-Тумуты прибыли къ битив.

При видъ ихъ Даянъ-хаганъ спросилъ у Сэгусэ, военачальника (чернаго войска) Ойратовъ: «вавърно знаемъ, гдъ
лучше дать предстоящее сражение?» Тотъ отвъчалъ: «съ
успъхомъдавали прежде сражение на итстъ Буха-Шиджигуръъ.
Такимъ образомъ, по совъту его, на Нигэнъ-Буха-Шиджигуръджиранъ дано сражение. Барагунъ Тумуты рубились противъ уріянхайскаго знамени, принявъ его за хаганское. Въ
этомъ сражении предводительствовали: Уртогухай-Унъ съ
своимъ сыномъ Бурхаемъ, Баяхай-багатуръ уріянхайскій,
Саннъ-Сахица, сынъ Табуна, Хорчинъ тумутскій, вельножи
изъ пяти покольній Халхасцевъ и Багасунгъ-Табунунгъ
оробскій Уріянхайцы обратились въ бъгство, Тумуты погнались за ними; между тъмъ аганское черное знамя было

¹⁰⁶ Здёсь свазано, что Бурхай, Цахина и Бардунгъ «умерли», между тёмъ изъ смысла слёдующихъ строкъ видно, что не умерли, потому что оси въ то же времи были въ дёйствій: это явно описка, и нотому и перевель здёсь «отправились въ моходъ».

выставлено и сраженіе окончилось потерею для Тумутовъ. Большое число барагунъ-тумутскаго войска истреблено по ихъ ошибкъ, потому что они приняли хаганское черное знамя за свое, и Даянъ-хаганъ такимъ образомъ покорилъ ихъ и правленіе, а Пбарай-тайши успълъ скрыться. Цахица-багатуръ, снявъ свой шлемъ, снова напалъ, говоря: «не каждый день будетъ такой счастливый случай», и въ этой стычкъ голова его была разрублена, опъ упалъ съ лошади, но приподнявшись, отсъкъ у ноги, бывшей въ стремени, ноготь (палецъ по ноготь) человъку, находящемуся подлъ него, и пришедши къ своему человъку, спросилъ: «на чьей сторонъ осталось счастье правленія (кто выигралъ сраженіе)?» Тотъ отвъчалъ: «мы». Цахица сказалъ, что онъ побъжденъ временемъ, и померъ.

Даянъ-хаганъ наградилъ всёхъ тёхъ, которые были при барагунъ-тумутскомъ действін такъ: «да не будеть господства (власти) надъ потомками Цахица, да не будетъ сбора съ нотомковъ Сэгусэ-Ахалаху ойратскаго». Багусанъ-Табанангу же отдалъ свою дочь отъ царицы Мантухай.

Барагунъ-Урбанъ-Тумуты имъли междоусобіе, въ которомъ Лихуши-Ахалаху убилъ Ибарая, а Лихуши убитъ прэгутскимъ Хэлэгэемъ, который доложилъ о томъ Даянъхагану, намекнувъ ему этимъ, что онъ убилъ его ненавистнаго и заклятаго врага, за что Даянъ-хаганъ и наградилъ его тарханомъ. Монголчинскій Хошой-Табунунгъ и Тэмуркэнъ покорились Даянъ-хагану.

Хорчинскій Ортогухай-Унъ предложиль Даянъ-хагану разділить Барагунъ-Тумутовъ; причемъ сказаль: «коли попали въ зубы, такъ каждый будемъ держать этихъ враговъ
въ раболітистві; если же ихъ оставить въ кучі, то будуть безпокопть нашихъ потомковъ. Семь родовъ харачинскихъ и Тунчикъ-Джуншіебутовъ соедини съ нашими семью хорчивскими

поколѣніями; восемь родовъ Ордосцевъ есть средоточіе, такъ соедини ихъ съ восемью цахарскими поколѣніями и двѣвадцать Тумутовъ съ-двѣнадцатью Халхасцевъ». Даянъ-хаганъ не согласился на его слова и назначилъ (намѣстникомъ) сыва своего Барасъ-Болота-Джинона къ Барагунскимъ Тумутамъ, на что Ортогухай-Унъ сказалъ: «наши потомки должны страдать (отъ нихъ)», и разсердясь, билъ по головѣ свою лошадъ. Въ дорогѣ Ортогухай-Унъ хорчинскій билъ, говорятъ, Дайтайя ордоскаго за то, что тотъ не далъ ему ночлега, и отрѣзалъ языкъ Хонхоляю за то, что шпіоничаль: объ этомъ навѣрно всѣ знаютъ. Даянъ-хаганъ померъ на 44 году.

Туру-Болотъ, старшій сынъ Даянъ-хагана, скончался еще не царствовавши и не имітя дітей; братъ его, Улусъ-Болотъ убитъ Ибараемъ-тайшіемъ, также еще не царствовавъ.

За малольтствомъ Бодэ-Алакъ-хана вступилъ на престоль дядя его. Бодэ-Алакъ-хаганъ въ сопровождени Даэгунъ-Урбанъ-Тумутовъ отправился на поклонение къ осьми бълымъ кибиткамъ для вступления на престолъ, и по прибыти, кичливо сказалъ: «ты возселъ на престолъ за мониъ малольтствомъ, это неправильно; теперъ же поклонись инта если не хочешь, то я буду съ тобой воевать (свергну тебя)». Барасъ-Болотъ сказалъ: «вашего ханства правда, и покланяюсь». «Ладно», сказалъ Бодэ-Аланъ, и поклонившись осъми кибиткамъ, возселъ на престолъ.

Въ то время, когда Бода-Алакъ-хаганъ собирался домой, къ нему прибылъ Багатуръ-Мулудай тумутскій на сужеребой саврасой кобылицѣ съ такимъ предложеніемъ: «прежде, чѣмъ поѣдемъ домой, нападемъ на часть Барагунъ-Тумутовъ». Бода-Алакъ не согласился, за что Мулудазй-багатуръ разсердился и, говорятъ, сказалъ: «какъ могу я воротиться съ пустыми руками домой, я, который ѣзжу на сужеребой кобылицъ?»

Болохай-Унъ, сынъ Шигустоя, пришель отистить за Тайсунъ-хагана Мулудано, Алчугудаю и Алураю, сыновыямъ Цэбдэна-Богуралтуя; но воротился назадъ, нотому что тъ, находясь за валомъ, не допустили его до этого. Потомъ овъ еще пришель бъ нинь и тоже не могь взять, потому что и въ этотъ разъ они были въ укръплении. Послъ этого (онъ), рубивши дрова и не имъя съ собой пищи, пошелъ отыскивать ургэнэ 106 и встрътился (съ ними) на островъ ръки Ононь, называемомъ Шагадзэнь-Туннъ-Ихэ-Аролту (что значить «великій островь Шагадзэна»), и бился (съ ними) на мъстъ, называемомъ Батаринъ-Хошигунъ 107. Эбудзэй-багатуръ, сынь Эсбури, слъзая съ лошади, сказаль: «я, Эбудзэй, не тронусь съ мъста, а скоръе тронется земля»; въ это время попала стрела ему въ глазъ, отъ чего онъ упалъ. Междутыть одинь человых хотыть распороть ему брюхо; но въ это время лошадь, привязанная поводомь къ кушаку его, дернула его, и Эбудзэй, вставъ, застрелиль вместе и всадника и коня. У Мандуй-Дархана, сына Тулугасана, нога прекрасной буланой лошали была прострелена, но она перескочила тремя ногами чрезъ большое бревно. Бикунъ-Оюнго-багатуръ ортугухайскій привель ему бородатую соловую лошадь, и посадивъ на нее, вывель его. Свояки: Байту хорчинскій,

¹⁰⁶ Ургеня, названіе растенія. Запасъ, собранный мышани на зину, который преннущественно изъ корней этого растенія, тоже называется ургеня и навѣрко получиль это названіе отъ этого растенія. Монголы, за недостаткомъ съѣстваго занаса, древле питались и нынѣ питаются корнями этого растенія и этими запасами. Въ текстѣ цѣлое предложеніе буквально слѣдовало бы перевести такъ: «послѣ того рубить деревья для топки; не могши найти вѣшалки, отправился срубить ургена и пр.» Слова млеу «вѣшалка», и ургена е пр.» Слова млеу «вѣшалка», и ургена е пр.» Слова млеу «вѣшалка», и ургена и правотому иллу принямаю и за улу «пища и голодавіе», а ургена, опредѣдаеное словомъ: октолжо «рубить», не за дерево, а траву.

¹⁰⁷ Въ простоивродів батари «тудовище», по-тибетски чусранда «водяное тудовище или какое-то баснословное животное», пишется правильнае матера.

сынь Талакчина, я Булхай кэрэнтскій, и двоюродные братья Тэгулэ и Хоголай багаринскіе, всё четверо убиты, командуя передовымъ войскомъ, причемъ они не могли взять ихъ (Мулудзэя, Алцухудая и Алурая).

После того Дарханъ, командуя войсками и укрепляясь на месте, называемомъ Харэйнъ-Хураганъ-Чида-Чилагунъ, далъ сражение Саннъ-Тамагату. Сынъ Согодая, потомокъ Харакчинъ-Тайбучина солонготскаго, и Саннъ-хоходай алтачинский командовали надъ войсками; въ это время Угута-багатуръ сказалъ своему брату, Хухулта-багатуру: «мы выйдемъ оба»; последний отвечалъ: «ты оставайся, потому что не нересвлятъ тебя и двадцать человекъ, а я выйду».

Тамагату быль ранень, а Сапнъ-Хоходай боролся еще; между темъ Тамагату, вставъ, отсекъ икру у Хухултая и убиль его; однако не покорили ихъ, а угнали только 900 мериновъ.

Мандуй-Дарханъ отправился къ ръкъ Урэнэ, гдъ покорилъ Алурая, Алчудзя и Мулудзая, которые въ это время бъдствовали отъ голода. При этомъ Арсуху-Буйнъ, сынъ Бурхая, отистилъ Алураю-багатуру, а Алиухая привазали къ лонади и везли, причемъ въ дорогъ онъ говорилъ: «э, досадно, что Алиухай состарълся, а Алакчугуты разсъялисъ». (За эту дерзость онъ убитъ былъ топоромъ). Мэндуй-Унгъ привезъ Мулудзая, привязаннаго къ его лонади, на мъсто Саркигатъ-Тукумъ и представилъ Боди-Алакъ-хану, который приказалъ умертвить его, а Мэндуй-Унъ получилъ за это Дархана; говорятъ, что потомокъ Хасара сдълалъ этимъ пользу потомъ у хагана.

Послѣ этого, Боди-Алакъ-хаганъ скончался на Зудалангъ-Ундуръ, 10-го числа 7-го мъсяца въ годъ овщи.

Терэйсунгъ-Кудэнгъ-хаганъ вступилъ на престоль въ годъ свиньи. Въ царствование Тэнгэрн-хагана, правление было спе-

койно; вст люди жили въ согласіи, а шесть великихъ народовъ благоденствовали.

На 28-иъ году скончался ¹⁰⁸ въ годъ зитя.

Потерянные города, укръпленія в дворець, основанные Хобилганъ-Сэцэнъ-ханомъ, потерянныя: драгоцінная віра, которая распространена была въ царствованія Угутэй-хагана, Хулукъ-хагана и Мунко-хагана, и счастливое государство. учрежденное Хобилганомъ же, и потерянный наконецъ пятицвътный и четыре-чужестранный народъ, который святой нашъ отецъ собралъ съ великимъ трудомъ и страданіемъ, и еще бывшія войны, которыя Пльбакъ-хаганъ за кровь Абкарчинъ-Джинонга и за изгнаніе Тайсунгъ-хагана Адай-хаганомъ и за разныя старыя дёла вель съ Китаемъ-все это Сапиъ-Алтанъ-хаганъ, сынъ Барсу-Болота-Джинонга, вспомниль, и, вооружась мужествомь, покориль Шарэгольцевь Андусцевь, обитавшихъ нежду Тибетомъ и Тангутомъ, и взималь дань сътрехъ богатырей: Арвасъ-Энхэрцэкъ-Гэбэ, Гэрэбумъ-Царуца и Астакринрикъ-Сарантэй. Посят покоренія Ойратовъ, онъ овладълъ правленіемъ Джоломона и покориль Джихэхэнъ-Ахая съ налочисленнымъ, отдельно кочующимъ народомъ. Когда онъ началъ разрушать города и укръпленія китайскіе и ихъ правленія, китайскій Таймингъ-хаганъ, опасаясь его, послаль ему разныя данн и величаль его Сук-BAHON'S.

Послѣ него Засакъ-Тумэнъ-хаганъ возсѣлъ на престолъ. Онъ возстановилъ драгоцѣнную вѣру и воевалъ съ Китайцами, своими старинными непримиримыми врагами, далъ

¹⁰⁶ Неясно, кто скончался: Тэрэйсунгь, или Тэнгэря-хаганъ? Впрочень вёроятийе, что Тэрэйсунгь, какъ то вядно изъ хронологія Сананъ-Цэцана. Что касается до Тэнгэря-хагана, то какется, что онъ иной кто какъ тоть-же Тэрэйсунгь, потому что слёдующее событіе припясывается емуже, изъ чего и можно заключкть, что это Тэрэйсунгъ.

сынъ Талакчина, з Булхай кэрэнтскій, и двоюродные братья Тэгулэ и Хоголай багаринскіе, всѣ четверо убиты, командуя передовымъ войскомъ, причемъ они не могли взять ихъ (Мулудзэя, Алцухудая и Алурая).

После того Дарханъ, командуя войсками и укрепляясь на месте, называемомъ Харэйнъ-Хураганъ-Чида-Чилагунъ, далъ сраженіе Саннъ-Тамагату. Сынъ Согодая, потомокъ Харакчинъ-Тайбучина солонготскаго, и Саннъ-хоходай алтачинскій командовали надъ войсками; въ это время Угута-багатуръ сказалъ своему брату, Хухулта-багатуру: «мы выйдемъ оба»; последній отвёчаль: «ты оставайся, потому что не пересвлять тебя и двадцать человёкъ, а я выйду».

Тамагату быль ранень, а Саннъ-Хоходай боролся еще; между темъ Тамагату, вставъ, отсекъ нкру у Хухултая и убилъ его; однако не покорили ихъ, а угнали только 900 мериновъ.

Мандуй-Дарханъ отправился къ ръкт Урэнэ, гдъ покорилъ Алурая, Алчудзя и Мулудзая, которые въ это время бъдствовали отъ голода. При этомъ Арсуху-Буйнъ, сынъ Бурхая, отметилъ Алураю-багатуру, а Алиухая привязали къ лошади и везли, причемъ въ дорогъ онъ говорилъ: «э, досадно, что Алиухай состарълся, а Алакчугуты разсъялисъ». (За эту дерзость онъ убитъ былъ топоромъ). Мэндуй-Унгъ привезъ Мулудзая, привязаннаго къ его лошади, на мъсто Саркигатъ-Тукумъ и представилъ Боди-Алакъ-хану, который приказалъ умертвить его, а Мэндуй-Унъ получилъ за это Дархана; говорятъ, что потомокъ Хасара сдълалъ этимъ пользу потомъ у хагана.

После этого, Боди-Алакъ-хаганъ скончался на Зудалангъ-Ундуре, 10-го числа 7-го месяца въ годъ овцы.

Терэйсунгъ-Кудэнгъ-хаганъ вступилъ на престоль въ годъ свиньи. Въ парствованіе Тэнгэри-хагана, правленіе было спекойно; всв люди жили въ согласіи, а шесть великихъ народовъ благоденствовали.

На 28-из году скончался ¹⁰⁸ вз годз зибя.

Потерянные города, укръпленія и дворець, основанные Хобилганъ-Сэцэнъ-ханомъ, потерянныя: драгоциная вира, которая распространена была въ царствованія Угутай-хагана, Хулукъ-хагана и Мунко-хагана, и счастливое государство, учрежденное Хобилганомъ же, и потерянный наконецъ пятицвътный и четыре-чужестранный народъ, который святой нашъ отецъ собралъ съ великимъ трудомъ и страданіемъ, и еще бывшія войны, которыя Пльбакъ-хаганъ за кровь Абкарчинъ-Джинонга и за изгнаніе Тайсунгъ-хагана Адай-хаганомъ и за разныя старыя дёла вель съ Китаемъ-все это Саннъ-Алтанъ-хаганъ, сынъ Барсу-Болота-Джинонга, вспомныть, и, вооружась мужествомь, покорыль Шарэгольцевь Амдусцевъ, обитавшихъ между Тибетомъ и Тангутомъ, и взималь дань сътрехъ богатырей: Арвасъ-Энхэрцэкъ-Гэбэ, Гэрэбумъ-Царуца и Астакринрикъ-Сарантэй. Посят покоренія Опратовъ, онъ овладълъ правлениемъ Джаламана и покорилъ Ажихэхэнь-Ахая съ налочисленнымъ, отдельно кочующимъ народомъ. Когда онъ началъ разрушать города и укръпленія китайскіе и ихъ правленія, китайскій Таймингъ-хаганъ, опасаясь его, послаль ему разныя дани и величаль его Сукваномъ.

Послъ него Засакъ-Тумэнъ-хаганъ возсълъ на престолъ. Онъ возстановилъ драгоцънную въру и воевалъ съ Китайцами, своими старинными непримиримыми врагами, далъ

¹⁰⁸ Недсво, кто скончался: Тэрэйсунгь, или Тэнгэри-хаганъ? Вироченъ въронтиве, что Тэрэйсунгь, какъ то вядно изъ хронологія Сананъ-Цэ-цэна. Что касается до Тэнгэри-хагана, то какется, что онъ ниой кто какъ тотъ-же Тэрэйсунгь, потому что слідующее событіе приписывается ему же, изъ чего и можно заключить, что это Тэрэйсунгъ.

Энкэру-дархана за то, что тотъ показаль свое геройство въ китайскомъ дълъ; соорудиль статую Шакьямунія изъ золота и сереора для того, чтобы соединить въру, уже разстченную, и правленіе, потерянное при Тогуганъ-Тэмуръ-хаганъ. Этотъ старинный царь, Сэцэнъ-хаганъ, родился въ годъ свиньи и привель въ порядокъ разрушенное правленіе, возстановиль разстченную въру; вст пяти-цвътные и четыречужестранные народы (благоденствовали). Послъ восшествія на престоль, Сэцэнъ-хаганъ воротиль печать, потерянную древнимъ Тайсунгъ-хаганомъ, и на долгое время укръпиль счастливое свое правленіе и успокомль свой великій народъ.

При Буянъ-Сецэнъ, Сэнгэ-Тэмуръ-Дугурангъ-хаганъ, сыяъ Гэгэнъ-Алтанъ-хагана, царствовалъ.

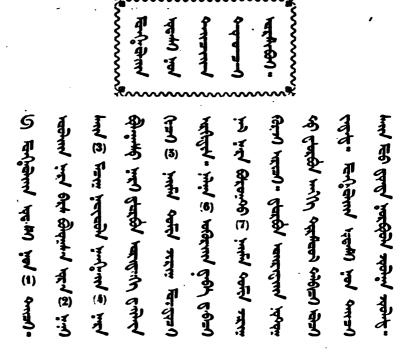
Буянту-Сэцэнъ-хаганъ скончался на 49-мъ году отъ роду, въ годъ зайца. Его сынъ, Мангусъ-Мэргэнъ-тайджи, померъ не царствовавъ. Его сынъ, Мэцангъ-Хутухту-хаганъ вступилъ на престолъ на 13-мъ году своего рожденія, въ годъ дравона.

RPATEAR ECTOPIR O EPORCEOZZEBIRES HAPEB,
BASHBAENAR AJTABS-TORGE,
CONTRIACE

приложение.

Исторія Убаши-хунтайджія и его войны съ Ойратами.

Въ дополнение къ Алтанъ-Тобчи сообщаемъ любопытный эпизодъ изъ монгольской истории исхода XVI въка, сохранившійся въ довольно подробномъ разсказъ лишь на калмыцкомъ языкъ.



عليان علما . لمعلى المدلس المهد الله الله على الله مومل المومل والله المدر المامان المهامان ا

فلكن الله معمل سيس علهم بمدنيندر. بعدن احتمران لل يون بعد احتمامنكامن ولدما بعدما رود. كملكم المسلالل عسرائن بلعهدكم الانتها كسهل كل المهلي اللام . أحمعه إعناهم للامل مليكم عي المراع والمعالمية والمراجان بلواج بدا مستسر منا عليوس بلو في عاسل بدا هذا والما علام المنا يعدد المدهد الحصيد المدين المعلى المعلى الله يطعهم ، اعلمكسم عليدة عدما . فها عدال الماركيس المار الما والمار المالها المورد على المارد المورد المورد المارد المار برمور المدام على والمعار المعارم على والمعار المار المار حل المد المدر المار ا طلام شن ومل وعدة كلهم والملاطفة ود معول أمار وسدي عنهدة وهوي عدم عهدم والعدود سيكولة واليدق. فلتنهم بعيدلاق والمتهدل شديشميل دشهمي رشيم عهدمه يين استهم وندم يند علق المدلمة المراهيسة طعي لمع مسين. طعم أنس رعدة بمعلمه، أسراسع أبعر في شهود أبعل فعلاهسال معمده راص معدلا. عددت المتالمص معهد ريوسران . أبين أنهمم بمسل نجه ري ويهد باحنمهما والمام بهاما بهاسم

٠ بعينهمم بعدمه ردكن شعع شديق. بددمهسورا بعدممكنتهم. كديك ويدنن بندر يطلم. كمبدهك ويدنن بكري شياشر. بكل مهل دلهي شعكسن ها عبي ريد. بعير رعيم هفته كدبي يطلكن بطاعي عدم عبعه بناشع. هم علايم معيم ستميه لاطلهم عمم يقل بناشع. ين عبنهم بدعلي دهم بسيمش، على بهالا . عديد باعرفهاسي عاليكول عين ال رياس بوعياس على الل . علودي شعباسوس ، عديد عين خالم الله على على على المدر المتاريق المركزي الله على المقال المقال المقال المقال المقال المقال المتاريخ المتارغ المتا شلاعل. باطلعل عدم وفلايطهام للملهم اعسلادلسم "اغمطاسم عمد عهم المهالم بند عمد مي لهاتيمم. معيسم بندا هيد بهيليس بلار بين رعداق فيسعمها شديد. علايس عشك بدن معيس بعلاي فديد طلف شديهم . مجمع كل لطيع بدد المالكيتم . مجمند المراجع ربل يديدلن شلاسمم . يدرامولاخلن المسولا على طعيفك للتناسل إلى المد ويل العلمل الماء المين الما المحيدة المر العلماء المعاللة ماهي بسيتهم . هيم كل كفير المد الماهلينم. هلا المهل إلالانس الملص هيفلان على والماهي راهد بعلم شهدس مهم ملافلة. هموري أسدتهم. منه أحلق سكل رغير عهد جالمفنفن أسلم بدلنتهم.

قام المعتاسات مراجي بسمعا دهور الاوند واما هاموين. وياسم المستقلاب وعامل الموين الممنى المتدوين مهمم بندشها و مهمرال بجنهم بهدال دبشر بهدي ويدول . بحدم عصم ولنديدم لفلالم موس عين بدلاء معلم شدي كفير عبد مهلكهي. بدينهسر بولة يهر يهمه بي بسها علاما بعهد عبد مهلكها. علادتهم بلايس ريل بلايها. مدريل يتعرس عايسين يدائيهاس ملايدهم يلاعبس ين شهيش شهيد ملا المعوسل عدر المدن المطروب ، وينوب عن وجوم رطق ويم رحق عن ويد وجوم ربود ب ويدونسوس إلى ويا رعوا مشهر محيد شديس خولس وما ردود. لاحترم بعدددك مدلاتهمن وما . مددنة بعربي وما نظهمتني بين لأق وبدنين للود. فهم وهدود. من الملاس بدلا التهدم ولين. ولادس بدلا التهدم وليدل. سنكل هرد والكنة لادوياسم عدائه رمهم بيل يددي عين بر يونور ، يا عيلمه في على عيدل هويس يولوني يدديون، في عها عسلين متصوله وريله . سيلام ولاواتهم سيلم ولام ولام وهون مرين مند عسم لعو

عدلت المعربي ويد ولادس بلادتهم . دلانمهم احدام بلادتهم . احمال عود المال عهد المال العدر المفاحد في

شعشي دهيد. عملي هدد بطعي دهيد. سيشي عها دهيد. بعشلي عها دهيد عبويهافي بدن

هما المرابل المورد المرابل الم عاجار المتدارال ودور عياض (ال المنظيد مهاوي) . طويل بنول معدال بعدر مديرون بنول عطبق وكراسد الراجي بعدعي شكسن بكلين هدمي. ولاجم بعولمرسن ال بعصس شكر ولا ههشهم يكر يش بسل يعدد لكدس المعا - علم بلولمرسن وبسر عدد ولاعل بلمم . مدس نعم وهون مرسن بداشنكم عد عليه الا

المهما عرب الله الله والمرفع المسترى مدرسمن فال معلانة عربي فال والمن فيندي المهم، مدروا المربية

المهما معلى بدر مدين في المولمهين، بعدمل سياشها عربي بفلاسمر. سياس عربي ولومهدد، بعودين إ

عزب المدنيس بحمدي عرب يوليهانده وحلهم احسدال عظراس عهم بهاهرا بهلما هام فهم فهم فعديءم

ولام عمرائي عند رود. يعمارهس عصي بنعر صبع يويل يهم اسم على لفض نعويسك بعض ريدس وسومهم ليهمي الهجوريا سوبري بدليون ويجوريا شوشق مردمين وهجم ريبهوريا بمذعبعك أسيم وإجارا

المباعل بداد ريسلوم ولي. ولادعل بدلد ريسلوم ويد. بحمل براق ولاورد ريل مولا شدول. وملوم المسدوسم

عسرريا ييدلوهم ردعن بمعذهن رهق بتدهي بيدنهن، كمعتهم بعسكنكسم عشهل كهمم نمهض وههق ولدوا

поколѣніями; восемь родовъ Ордосцевъ есть средоточіе, такъ соедини ихъ съ восемью цахарскими поколѣніями и двѣнадцать Тумутовъ съ-двѣнадцатью Халхасцевъ». Даянъ-хаганъ не согласился на его слова и назначилъ (намѣстникомъ) сына своего Барасъ-Болота-Джинона къ Барагунскимъ Тумутамъ, на что Ортогухай-Унъ сказалъ: «наши потомки должны страдать (отъ нихъ)», и разсердясь, билъ по головъ свою лошадъ. Въ дорогъ Ортогухай-Унъ хорчинскій билъ, говорятъ, Далтайя ордоскаго за то, что тотъ не далъ ему почлега, и отрѣзалъ языкъ Хонхоляю за то, что шпіоничалъ: объ этомъ навѣрно всѣ знаютъ. Даянъ-хаганъ померъ на 44 году.

Туру-Болотъ, старшій сынъ Даянъ-хагана, скончался еще не царствовавши и не имітя дітей; братъ его, Улусъ-Болотъ убитъ Ибараемъ-тайшіемъ, также еще не царствовавъ.

За малолітствомъ Бода-Алакъ-хана вступиль на престоль дадя его. Бода-Алакъ-хагань въ сопровождени Даэгунъ-Урбанъ-Тумутовъ отправился на поклоненіе къ осьии більных кибиткамъ для вступленія на престоль, и по прибытій, кичливо сказаль: «ты возсіль на престоль за мониъ малолітствомъ, это неправильно; теперь же поклонись мий; если не хочешь, то я буду съ тобой воевать (свергну тебя)». Барасъ-Болотъ сказаль: «вашего ханства правда, я покланяюсь». «Ладно», сказаль Бода-Аланъ, и поклонившись осъми кибиткамъ, возсіль на престолъ.

Въ то время, когда Бодо-Алакъ-хаганъ собирался доной, къ нему прибылъ Багатуръ-Мулудзой тумутскій на сужере-бой саврасой побылице съ такимъ предложеніемъ: «прежде, чёмъ поёдемъ доной, нападемъ на часть Барагунъ-Тумутовъъ Бодо-Алакъ не согласился, за что Мулудзой-багатуръ разсерднися и, говорятъ, сказалъ: «какъ могу я воротиться съ пустыми руками домой, я, который ёзжу на сужеребой кобыляце?»

Болохай-Унъ, сынъ Шигустоя, пришель отистить за Тайсунъ-хагана Мулудзою, Алчугудаю и Алураю, сыновьямъ Цэбдэна-Богуралтуя; но воротняся назадь, нотому что ть, находясь за валомъ, не допустили его до этого. Потомъ онъ еще пришель бъ нимь и тоже не могь взять, потому что и въ этотъ разъ они были въ укръщения. Послъ этого (онъ), рубивши дрова и не имъя съ собой пищи, пошелъ отыскивать ургэнэ 106 и встратился (съ ними) на острова раки Ононъ, называемомъ Шагадзэнъ-Туннъ-Пхэ-Аролту (что значить «великій островъ Шагадзэна»), и бился (съ ними) на мъсть, называемомъ Батаринъ-Хошигунъ 107. Эбудзэй-багатуръ, сынь Эсбури, слівая съ лошади, сказаль: «я, Эбудзей, пе тронусь съ мъста, а скоръе тронется земля»; въ это время попала стрела ему въ глазъ, отъ чего онъ упалъ. Междутамъ одинъ человать хоталь распороть ему брюхо; но въ это время лошадь, привязанная поводомъ къ кушаку его, дернула его, и Эбудзей, вставъ, застрелиль вместе и всадника и коня. У Мандуй-Дархана, сына Тулугасана, нога прекрасной буланой лошали была прострелена, но она перескочила тремя ногами чрезъ большое бревно. Бикунъ-Оюнго-багатуръ ортугухайскій привель ему бородатую соловую лошадь, и посадивъ на нее, вывель его. Свояби: Байту хорчинскій,

¹⁰⁶ Ургэно, названіе растенія. Запасъ, собранный мышани на зину, который преннущественно изъ корней этого растенія, тоже называется ургэно и навърно получить это названіе отъ этого растенія. Монголы, за недостатьють събстваго запаса, древле питались и ныий питаются корнями этого растенія и этими запасами. Въ текстъ цілое предложеніе буквально слідовало бы перевести такъ: «послі того рубніъ деревья для топки; не могши найти въщнями, отправняся срубнть ургана и пр.» Слова мляу «вішалка», и ургана и пр.» Слова мляу «вішалка», и ургана и пр.» сторданіе», а ургана, опреділяенное словомъ: октиолею «рубнть», не за дерево, а траву.

¹⁰⁷ Въ простонародін батари «чудовище», по-тибетски чусрандъ «водяное чудовище или какое-то баснословное животнов», иншется правильные манира.

сынъ Талакчина, з Булхай кэрэнтскій, и двоюродные братья Тэгулэ и Хоголай багаринскіе, всё четверо убиты, командуя передовымъ войскомъ, причемъ они не могли взять ихъ (Мулудзэя, Алцухудая и Алурая).

Посль того Дарханъ, командуя войсками и укръпляясь на мъстъ, называемомъ Харэйнъ-Хураганъ-Чида-Чилагунъ, далъ сраженіе Сапнъ-Тамагату. Сынъ Согодая, потомокъ Харакчинъ-Тайбучина солонготскаго, и Сапнъ-хоходай алтачинскій командовали надъ войсками; въ это время Угута-багатуръ сказалъ своему брату, Хухулта-багатуру: «мы выйдемъ оба»; последній отвечаль: «ты оставайся, потому что не пересвлять тебя и двадцать человёкъ, а я выйду».

Тамагату быль ранень, а Саннъ-Хоходай боролся еще; нежду тъмъ Тамагату, вставъ, отсъкъ нкру у Хухултэя и убилъ его; однако не покорили ихъ, а угнали только 900 мериновъ.

Мандуй-Дарханъ отправился къ ръкъ Урэнэ, гдъ покорилъ Алурая, Алчудзя и Мулудзяя, которые въ это время бъдствовами отъ голода. При этомъ Арсуху-Буймъ, сынъ Бурхая, отистилъ Алураю-багатуру, а Алиухая привазали къ лошади и везли, причемъ въ дорогъ онъ говорилъ: «э, досадно, что Алиухай состарълся, а Алакчугуты разсъялисъ». (За эту дерзость онъ убитъ былъ топоромъ). Мэндуй-Унгъ привезъ Мулудзая, привязаннаго къ его лошади, на мъсто Саркигатъ-Тукумъ и представилъ Боди-Алакъ-хану, который приказалъ умертвить его, а Мэндуй-Унъ получилъ за это Дархана; говорятъ, что потомокъ Хасара сдълалъ этимъ пользу потомку хагана.

После этого, Боди-Алакъ-хаганъ скончался на Зудалангъ-Ундуре, 10-го числа 7-го месяца въ годъ овцы.

Терэйсунгъ-Кудэнгъ-хаганъ вступиль на престоль въ годъ свиньи. Въ царствование Тэнгэри-хагана, правление было спо-

койно; всъ люди жили въ согласіи, а шесть великихъ народовъ благоденствовали.

На 28-из году скончался 108 вз годз энтв.

Потерянные города, укръпленія и дворець, основанные Хобилганъ-Сэцэнъ-ханомъ, потерянныя: драгоцінная віра, которая распространена была въ царствованія Угутэй-хагана, Хулукъ-хагана и Мунко-хагана, и счастливое государство. учрежденное Хобилганомъ же, и потерянный наконецъ патицвътный и четыре-чужестранный народъ, который святой нашъ отецъ собралъ съ великимъ трудомъ и страданіемъ, и еще бывшія войны, которыя Пльбакъ-хаганъ за кровь Абкарчинъ-Джинонга и за изгнаніе Тайсунгъ-хагана Адай-хаганомъ и за разныя старыя дёла вель съ Китаемъ-все это Саннъ-Алтанъ-хаганъ, сынъ Барсу-Болота-Джинонга, вспомниль, и, вооружась мужествомь, покориль Шарэгольцевь Андусцевъ, обитавшихъ нежду Тибетомъ и Тангутомъ, и взималь дань сътрехъ богатырей: Арвасъ-Энхэрцэкъ-Гэбэ, Гэрэбумъ-Царуца и Астакринрикъ-Сарантэй. Послъ покоренія Ойратовъ, онъ овладълъ правленіемъ Джэлэмэна и покориль Ажихэхэнъ-Ахая съ малочисленнымъ, отдъльно кочующимъ народомъ. Когда онъ началъ разрушать города и укръщенія китайскіе и ихъ правленія, китайскій Таймингъ-хаганъ, опасаясь его, послаль ему разныя дани и величаль его Сук-Bahons.

Послѣ него Засакъ-Туманъ-хаганъ возсѣлъ на престолъ. Онъ возстановилъ драгоцѣнную вѣру и воевалъ съ Китайцами, своими старинными непримиримыми врагами, далъ

¹⁰⁶ Неясно, кто скончался: Тэрэйсунгь, или Тэнгэрн-хаганъ? Впрочемъ въроятите, что Тэрэйсунгь, какъ то видно изъ хронологія Сананъ-Ца-цана. Что касается до Тэнгэрн-хагана, то кажется, что онъ иной кто какъ тотъ-же Тэрэйсунгь, потому что слітдующее событіе приписывается ему же, изъ чего и можно заключить, что это Тэрэйсунгъ.

Энкэру-дархана за то, что тоть показаль свое геройство въ китайскомъ ділі; соорудиль статую Шакьямунія изъ золота и серебра для того, чтобы соединить віру, уже разсіченную, и правленіе, потерянное при Тогуганъ-Тэмуръ-хагані. Этоть старинный царь, Сэцэнъ-хагань, родился въ годъ свиньи и привель въ порядокъ разрушенное правленіе, возстановиль разсіченную віру; всі пяти-цвітные и четыречужестранные народы (благоденствовали). Послі восшествія на престоль, Сэцэнъ-хагань воротиль печать, потерянную древнить Тайсунгь-хагановь, и на долгое время укріпиль счастливое свое правленіе и успокомль свой великій народъ.

При Буянъ-Сэцэнъ, Сэнгэ-Тэмуръ-Дугурангъ-хаганъ, сынъ Гэгэнъ-Алтанъ-хагана, царствовалъ.

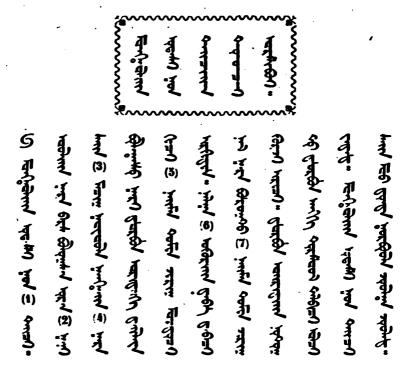
Буянту-Сэцэнъ-хаганъ скончался на 49-мъ году отъ роду, въ годъ зайца. Его сынъ, Мангусъ-Мэргэнъ-тайджи, померъ не царствовавъ. Его сынъ, Мэндангъ-Хутухту-хаганъ вступилъ на престолъ на 13-мъ году своего рожденія, въ годъ дракона.

RPATRAS SCIOPIS O SPOSCIONZESISTE SAPES, SAUBANAS AUTASE-TOSTS, EDSTRUCE

приложение.

Исторія Убаши-хунтайджія и его войны съ Ойратами.

Въ дополнение къ Алтанъ-Тобчи сообщаемъ любопытный эпизодъ изъ монгольской истории исхода XVI въка, сохранившійся въ довольно подробномъ разсказъ лишь на калмыцкомъ языкъ.



منهد عدما - كمعتهم بعسلالسم نظمف كهد هه علاما بعرد مهمل شيمل هملاسة بسيم بتعنمين ههمدر . واللال الله معمل سمي علي المنظم المنظم معرض المعرم الله يوي العد المنطبعة والمعر المدعل الهده الماريكيس الما الما والمار المالها المورا عدى المارية - المعلى المار صدي عراد في المدور المدور بلاملة بعيدة على وسعر - بمعندة على وسعر - بهلا ردعل دهن مر رود . ملام بين وسمر بيفنة بعدملسر بلاسم. فلاحمينهم كهلا راعن. بخصي بنعل مستسل بند عليوسل بندي رك . وعيسم بنيل هد هائيد والمجاسع المحمي أعم مسعى. ملام بنن رعدة باحدهم. أسراسهم المدر في شهود المدن لوعتهم المعدلاسول معدد رض مديل. عدن يولمعى بدود ردوسرا، المن المهمم بوسل الجه رح وليد بدنعبولهم . بعلام بهسر للعلام احتلالهم عسرون بدومكولم بلانتها السهم الله بتعلق يعدم احدمه بعنون بهومن مديلاس عي طلام شن ومدر يدعن كلهم المطلعل والمعلمين والمعلى أمم مساعل عنهانة وهوي والمعاصرة والمعاصرة علام بنين يعدد علامهم احمده بعدي بدم مدعل في يلاجهان ، بعددلسم عنهد عهد . وي عرب بيهكي فيهو وكمرم بعظوق فهجهلا شدشفن دشيوس يشم عيحم يش يسنهم ونبر يضد عجوبهجدجن وبر

بطعه شيهشر . بيلق مهل ديهش شعكسن ها عبه ري. بعير معيار همنيه لادب يكلكن يطعى عمم

. بعينمومم معتمه ردكن شمع شديق. مدعمهسول معممكيتهم و كديق ويدين شدم يطلفر ومبدعك ويدين على عرب على عرب بعد مع عرب بعد بعددي بعددي رود عديد عديد بعدن عدور عدور معليم سال عهو بندشر. هم علاشهر هين ستهيئ فطهم عدم يقل بندشر. ين عبنهم بنعث دهي بسهيان. علم المالا - عدلا المالموسيد من المالية المال المالة المن المالية علمال المالة علمال المالة علمال المالة ال المسام المدر الملا المسام المس شلاعل. أبطلعل عمم والمليفهاكم المعلهم احسلادالسم أفرطرسم عمد عبص بعرهالم بثد عمد وي دهاتهم. طلف شعنتهم . مجمع ك لطيع عبد المالكيتم . مجملهم الجلهم ولا ينتعلام شلسهم . يدائعلانكان المسهد على طعنوى المتناسران الهد ديل بقطع المهد المني ال الهديري بدر المعل الهاهاب ولعالل بعلم بعيس مهم ملاطلة. هموري بستهمل. بند بحلهاسلل زغير بهد بهالشفنر بنديم بدلنهم.

شعشم دهيد. عملي هرد بطعي دهيد. سيشم عليا دهيد. بعشكم عليا دهيد عبويميليون بين

قيل المعيدي علي شدع كهر لدوند ريما هيمودن. ريداء احسيمهون فيامر البطوس شمشر شيمي ويلدون الهام بريسال ما . الهمام المدلم المالل درسا المدين مدمل . بالمامي عمم مديدم المدار المهار مشهر محيد شديس خولس ول ردود. كمعتهر بعدندك عدلانتهن ولا . عددند بعرب ولا نظهفتن سي لأف وبدنن للود. المهمم الهدود. منه المخدس مند المنهم والمها. وخدس بعد المنهم وليناش. سنطق عرد الهافة الموهاسم عدلانسهوم ربهد هلادعن بدلانتهمم. دلانسهوم بمصدعن بدلادتهم . بجه عولانا يعيد بجه عولانا بعيد بشفاحة على علايمهم شديه ربل شدى، مديل يعرس مايسين يعرشون يعرشون مديوم يعميس عن شميشي شميل مد عين دول مدمن بسدي رجي هم مهامي، دينيس يور يهم بهم بسه عرب بوعد هم مارا المحدد المدارية المعصيل عدر المدن المطروب و ويدول عن وجهما حلق ودعن حيهام عن ويد وجهما ردود ب ويدويسوس إلى ويا دموا عشائل ميهمامة ورياق. سيلام والواتمام سيلم والمال يللمهمو ردود ومهفل مريس بند. عسم العو عدائه رمها بيل بدده عدري عدري بديمو . عد عامه في عدل معيد هودي يولودن بديمور . ولا عرابا

والم . عمرائي مند رود. يومانهسم منعي بنعر صدي يويل يهم اسم يلق ولدفر شعويسان بيعن ويدي وسومهم ليهمي وهمال سوبي بدلوي وهمال شوش مردمن وهم ريممل بماسي أسامهما ومدي عالم المحمد ال مديد علوه الله المعتمال معلوها . طعي عمر معدا بعدر معتدم معدد عدر عليم معيد معدد المديد عسرولالا يبدلهم ودعن بعدم بهو ملاسل المربهي، كمعلهم احسلالكسم عشهل فعمم البهض فهه هدما

202 ميليس مدد ريسيم ويي. ولادس مدد ريسيم ويد. بدمن مركل ولاورد ريل مول شدول. فعلوم العددلاسم

هاميل بعد بعيريل وعدم بيطمي مهما بهي بيديي. سير مهم عيدر يبدر وعدم يدملهمي بيمينها

الموما - علما للموالمراسين وليما والمعار والمعار المعار المعار والمعار الموما المومار المومار المعار المهما عرب الله الله والمرفي المسترى عددسمن فار عدد المرا فار و رعل المرا فاسترى المهاء مدالماليال بعدعي بكسن يكلن جهدي ولاجم بعولماسن ال بعصس بندر وله وهمس يكر يش بسر يعدد لادعن

المهما طعيل بحر مدعل في المواحمين، تحاجل سيشعى عربي بطلاسمر. سيكم عربي والمعمد، بحريين إل

عزب اختشم بحمدي عزب يلكمهنده فحلهم احسلاله علزيس عهم بهلمي بعلم بهما فهما فهم فعليهم

علامهم بلايس ريل بنديها. مدريل يتعرسم مايسين المرابطين مدليهم ملايهم بالمعيس عن شهيشي شهيد ملا عين دولم طعف شعب طهر عد مهامهي. عينهس على يهمين يسه على بوعد عد مهامها. علائسهم ربيد ولادعن بلادتهم . دلائسهم اعتدعن بلادتهم . الله على علايا الميد المعلمة الما المدير المعاطنة الى عدائه رمها بيل بدده عدري مدري بديمور ، عد عامه ي عرب معلي هدين يولين بدينه ، ها عرب

وعم المعياسم مؤدي بمدعى دهم ريوند ويما هامومن. وياسم احسيهاومن فعامم المهوم بمامين احتدمن المفعل بردسكول - المفعل المدلم الملال ، بسر المدين فدول . بالعالم عمم المديد المدار الهاما المعميل عدر المدن المطروب ، وينوب عن وهوم رطق ودعن لحقهم عن ويد وهوم ردود ب ويدويسهم إلى ويا دموا مشهر مجد شديس دولها ولا ردود- لجدتهم بعدددك مددنتهم ولا . معددته بعرين ولا خمشتن بين لأق وسنن لدود. فهم بهدود. من الملاس بدلا لتتهم والهاء ولادس بدد لتهم وليلال، سيكل هرد بهكود فدويسم عسلن ميهيمامه هريك. ميلكر فالماتهم سيلم فالمر فالمر فالمر يطعمه ردود فهفن مرين بند عسم العوا شعشي دهيد. عملي هدد يضعى دهيد. سياشي عها دهيد. بعشكي عها دهيد عها جههيكليس بين

ولام عمرائي مند رود. يومانهسم محمي بندم مسعى عوبهم مهم سم على فلمل شعنيسلى بدمن ويدعن عاطار بدلا الله بيكور الله المشطيط ويهوف . طعي شعر مسعل نسير معليون شعر عطيف ولالمسر المهدي عسرريا يديلهم ردعل بعدم رهي بلاس بعربها ومعمل بعسلالكس عشهل فعمم نهلمي ههي هدي وسومهم لعهم الهمون المهمون الموري المدوري وهومات شوغق الارمن وهوم الانهمات المنطبطة أسيم وإمن

عاميته بعد عدريك وعدر بيطمى مهمارا بهري مديهي. سير مهمي عمدر يبدد وعدم يدمكهمي بنيسها بعدعي بكسن بكلنن بهدمي. ويدمم بعولمرسن ال بعصسر شدر وله وهمسر بكر شن اسر يعدد كدين المعا - علما بلولمرسن وبسر عدد ولاعل بعم ، مدس نعر صدعل وهون عرسن المدانيل عدد المدار الا المهما مراكل الكه المعدي المعرفي المستراح بمراسمين فها . بعدد المران فها . رعق المين فيستري المهن، مراسليدالل

المهما طعيها بحر مدع في المراعهات، نحاط عياشها عربي المديس . سيكم عربي ولاهماد، بعردين ال

لازي المدين بدعدي مرب الوليقارد ولديف الاستدار عياراس الهما الكيلاس الموم الكام ولدياليا

الملاعل بدكد ريتهم والمل. ولادعل بدكد ريتهم ويد. بحض براقل وعلود ربل مولا شكدول. فعلهم احدددكسم

معد مريك هيكود. احسددكسر ببلام عيشك ره وسندل عددة الحرفة هه علاما ربهد ردود. وهم يدلودهاد.

المان المورك المورك المارك الموات المردل فلمول في المردم راعمي فيدي المراد المرار والمراد المرار المراد المرد المراد المر محصن بل الل الله الله الله الله المناعب الماسل الماسل الماسل المراعل ا بالمان المامي المان المام المامي الماريان المراساء المرام المام المام والمارية المارية المارية المارية بطيعي المرمين المرابطية المرابطية المرابطية المرابط المرابط علامي المرابط علام ميلمسر بهل عسوى محص يهديهم لحصيسمي. معطدهمي عهم بمعدسمي. معين معشع يفهمن. معشع ال المرا المراجعة المراج

وعلهم يسائس علام بالنسبيم. لحلهم يدريس يعلمم بحسس بحلاسيم بعهامه لسبير هلق. عربس عيك وهي ربين وولام يولدين وهيدم عيريس طمان، بعدمل محمر في لكنم مع لايوي وينن رود. عيم

عديد عين بن مري - عدمن عر الله عبدات عار الله الماء العلامالي المام المسل الله المورية المام المسلماء المسلمان

بها عند يدومن. بيدريهامة بيا ولايولس بدلق شكيتهم عدم على يدويشيري شكر شهوي علاشهر يدائهر رجم ملاد ربودي وسلاسة. بعدما محمر في لاخلام محر ديوي وسندن. ملاد عن شي عربي. معمن بر ري عسلامة على ويهد المحدد المحمد متهاسل علام الله المحلسل على المحلسل على المحاسل على المحاسل الم فيعدنه العدد المسر مدوند في قامي مدد ونوي فسلامة ، احدما محمر في فلدم مم ديوي وسنر ردود. ولمعود سندس مهل ولاسع في سنر بحديدها وسويسم شهر معيد علاشه يدريس عيدمس لاستعهسهم المهر بتديم وجد من ردود. بتعدي رجم بوين يتدويم بعدعاري عرد يلولهاند وي ردود. فرديم بطهائه عد بهير مليد عدم من من مري وحول على وسوليد ولم فيه رهد عيده هيده هيده ولا وعدمي عرف عدم مها ميتوس عيد وسودان الله المعلم المعلق المستدلس محلم المعلمين الله ومدين المعلانة. كمعلاجهم عمتهى بكيس مكيدمستى بلايم عنتهم بهم مورى وسدم ردعى سيم سرائدسس بهشهر بشويدعن بطمش ريكيت. ويدد يض يعق بهضن وههم ول . نبهل يض كهدم نبهمي. فجعهم بحسدهسيل بدنيتهم عربي ول . المستدال المحصر المديض عمد من فان. يش عسروال بدد راجه ب مديل معسى بدعر مسعى مديد المهمورال الوعن

محود المراجع موسيس لدمر فه ها بياليدر شميس السيد بيدر فهما مهيشر بني ينترمير عومور الطدة مند

مهدوس هراس موس به به به موس مي اسس اسبك هروس هرس دهد بعزعدس معاسمها دعى دود عليه الله الله المدمي بدور ولا المعمدي. بيسير مهر ولاسر بشر بتعيده ويدويس بدر ويندر ردلانة ويدد المفاحل مل الله المهد المفاحل الكبياء الماريكيسل المبيل المسبى الله المعرفل المستدريسل المبعل العراق العراق. المعصل علي الماري الماري الماري المعاملة المعامل عليه على المتبار المرامين الميال المع الله عليه المبل المن المعلى رفعيد الهما فيد ولا . سين ين شدنيستهما بحده ربود. خدم مدس شعر مسس مجمر كل شدك عنهد اله هيا. ويدر الهجمورات المحلمة الهمار الموريين المحدد المحد ملي بول مستسر بدي شهرين كدي هيامي بدل عليس بيشد للمهي بدل ، ولارسن ، بيطريعر شهيدها يعشعدي بعلايه. يسطيك كدار شهفيسن بعيس. علهل بفيدس بفتهي مفتهي. عفقل عشهر وللنش ق للقاسع المهد والمر المعلول على وسلال وراء المحال المعلية المعلومة المعلى المعل المعلى والمراجعة المعلقة المعلقة والمعلقة المعلقة المعل

المعالمة والمعالمة والمعال

مسعسم شدم عطوس مهشمدعهه . شدعششرسن كديهمهي . شدم مفش شيورسم شهيش كل بعشمدم بهد بيدي عراس معل في هي في دميندني ديكن دهد هفعل سمي دميند دهد في عدام سيمي مختلطيق - مح علاما بسمعلى بطنطيعتمم لدود ب استدني لاسعا محدريس بلاعن بلعين بلعي بدعم أحمطون، غسليك، كدم بمدمن بسولس دعم وينوشم هوا . خوف شدم مفس بعسددكس بهل بحنعدم

يتعلق احتواس في بعدلاء وينب ولاش الميل معتدم على معديم المعويد دوليسين المسلاس بدد وووم

عكمة بداري عليه مقادات في عديدين في موشل بن عين لا فيونه عندمهم، والمعلق ويولمهما إلى

هميد عديقونمو . بهم في لقدام ك عد فيد فيد المر يونيور . بياس عدر ك بسويدمهر ال

عديمهمينهما . فهوينمس بنظول فلانسر بسلام في عديمهمينها . فلاس دهيد بتعدمدسهم بعدديكسر ههم سونل

همكش بعصلان ولايل معرف ويسترم ريد مجون سين ملال شدوري برمزيد عرايه عراقيس عدد بسكري

مهرسيا مدرد الهضرا مادرال مدرم بعلام الهلال عدام الحل دعدم الهلال دعا دورول عداده عدارا

المستدر عدراسر العلم الكامل المراسر الموامر الكامل وعدلها مرابعة والمراء المسال المعر الله المناسم

كمنهم المستطاليم عسريالا مدلد ولهنال . شدر الهيلام في أسدلناستهم عيدمه ردود العلمكم المادعيان واعد وليق هام علام منها مدعا المديل المائد ربل دهما مديعة بعاسرار بدعه لمعال علياسل المدد المرا بعدار مجلاء هم المعياسل علي احتجاء وحمر في أسدير معيار علان كامع فيمن فيشود المور شدنهوسدشهوا المستدلامي بتعلق بتعلقه فهمادي مكتيفي مكيفي ديهوي . معي يقر مسع بنط مديد بتعلم مدير ميند ميند مه معالم عاممه مريد دير دير . مديد مريد مديد عديد عديد مريد من مديدون مريد مريد ديماس ري العددورية المهام الما عليه المامية الم بليل بدعير الهومي الكويهيد السني بهلق ميق ملومعلان فيشر الهويرنسول نمير مهمي المدويات المعلق المنظم علهم تلاير بدويده لهلم تلايم ، تعلقاسم بجينه بعهد نجوه على فالل لاعل ولاعلتنديه شدي عرائها المعر دوس نعر مدع دراي الدندي عطاعي بندها ري بدد احتجائن عناهر الا الدلائل المعارض بطويا ب ملايا ويسنر فهوبير بدئيل ليطنهر بعستالاسم عيريسن بخصين بنعر مسعن لأن يطبعهين ليعتهم هستسعدين عرب يديده ولي ولا . ددن استهم ويدكريدن عرب يدكن ولي ولا . احدددكسر عدريا بدد ردود ب المراح ال ورد مدين ولار. بيشمر عطينون ويد ويطلن ولان ريتها كا. طعين شعر ومدين عليفولاد عند بعلام مهيفر دينه وسعر ريس بدد به مينر هويم يولومود وحدهر احسدي وسديك إلى اعلامم عليفر وها على المسلم عيطمهدس يين عملاد شهرعي شهاعمشه رهود على رصل. بحديجها ومهمن رحيحه عمير رهد. هاستر هاهيط بنعدم شيوس يطلنه بطيستر ردعل عظم شرويا . ملايل بطعين شعر مندعل . بطير يشن يدعن بعدعن . باعلاق بدلدم ههاج دهشفلال عبقيدال عقيش علاهم عهولم ردعن وللشبك عفين بدعر وسدعن المعاسلا المراحية والمراجية المراجية والمعارفين المامية المعارفي المعارفي المراحية المساح ورسي موهوميني بعرد يون رحدم عن مند بسير هامن عسلم بستدي هاسن بمنمعدي يعلون ع للملام لاهليه للهل الملام الملاطق ويتما لهلماء العلاماء الملام وللمعراسمين هديني والما ولاء ويد والانتهام وعودام بعده ، ها رعده عن الله العامر عند المعامر علياراللام مهيدر إلى الملعودية المعلق العلق العلام عنى الله

علان بسلاي يطعلعن بلوبهبدر طعهن أنعر وسعسر أبدر مفرسن علابلا أسلايلت عيطعم موالا أبلغن لمطهير كموريه بهموردي شدري بديد. ويد ولادع كمدهم بعديدكوفي عدريال بعلقم، نظمف رين شراسم إلى شعر باعل علمها بنعل عسما . عله بلمل اعتمد الله اعلى . علمان دائس عودتم يولدنم المعا ولم اعتمام الل هاجيم اد- بيرا وطيها بعدديد من معدد ادع بديد فالل . الالم فعدم معيا بها فالما فا المدافي فا . ريطلاله شدشه عرب بلايه ركهها عرب يور يور محمر كمن فهاشه شعنهر شعنعد ليهما . مديد يوريه يوريعسر ها ربل معيم مهم يدرشم شهيشميم مهد بيديها بن بيم مستص فطهم بعسدهسريا عطيم دههيء مدم على - معلى عربيدى على معلى على المعلى معيشم موه شعر بهعهمل عمسهمين. ملابلا لمعنهم معللسم عدديش عفيدى بعدلا. محس شعر مسعسها معلام بالكبيل لاسنى يى بدئينال طهيق ملاهام عهوسهم لوعلهم يعنى دعده عنن دند. به دومهم دهامهم بطهولهم وي إلى المراتبهم على على المراح احتصار على المراتبهين ير عيس عرى ردك، وي المرايل بهن العدد المعنى والمدودة المدرمين بمرحم المراس المه الله عدمهم عليا علمها الله عدمها المدعمة المدعمة

العسددوس السر المدور الله المولم عددريه المالم المدورة المولم المول المدردولالم المراحمة المرازاء عد العدمل عبلوق المحكم الموردر المورد ولاء الموردي المورد الله المرائد والمراجد فاء معرود عمل المنزل المعرفير المستدلس بعدد مجام فرعم فالمعرمير عدال المترفود وال المدمول اللمهم بحلقها . بطعيه المعر مسعس السلايك عهدم أحدمنسنه دمهم المبد المعنهم احسددكسم بعلف ولاستهديها مهويتهم . نغهف مل عدريا بعلقهمفش، م عدريا بتلايق بعربي وللاعراج. شلاص موهود رين شسلام بدلام بشص بمعدلان يو كدلايهم هنشتهم عيهمم ريد بعلف يلاشهسم فلاعق ويذبي عددة كدفر ميهاسدم يولكنني مهرك كمتدري عمها يور مدمر كر عهيهام هدم موهنها. ومدها المستدرة الماريطان وجريبتا الربد الا المستداس المحصوم وعيدا نبيطهم وهمم في شويهم العارض العراشي الل عهدم المراشية وكلان شه شش

1号理:

Разночтенія.

Для наданія калмыцкаго текста мы иміли три рукописи: приводимь адісь иль разночтенія, означивь слева напечатавнаго нами текста литерою A, а варіанты двуль другиль рукописей буквами B и C.

(1) THO. B. THO. (2) PO. H. P. . B. THOM. B. THOM. B. THO. (3) PARTY. B. THO. (8) THO. (1) A. (4) A. موطلس كويا كويس بي شكر ولاهنيق. نسير معيير عندند وهن بدين. المسائسل . به المسائس . (المص المسيم معيدم عدلانة فيل . في تعرب تعمر وي . ه تعربس تعرب وي . في التعديد . ها السيل التعديد المحلال المعادة الم الموالي المواد الله المواد الله المواد الله المعادة المادة المعادة الله المعادة المادة المعادة المادة المعادة المادة الماد ملوفائع. نيش موعلس في كويل. ني من جهدمة نسير الماناء والمعامة المعامد والمعامة 4 - 13 rallein. O. · 五十二年 £

الله الماماع و ا 近 · (2) 分子: · B 分子: · (2) のイカイ・ B のイナ・カ・ · (2) のかのかず · B は 本が・ وي مسلمت . ه العاطرة . (م) حاسة . ه حالية . (م) العامر . ه العراس . (م) الماطرس المراس . (م) الماطرس المراس B 可免人 3 五子 B 五分子 3 合文文古中一 B 台西大中一 3 下了了 天 (3) 47690. B. O-147690. B. Bet. B. Brat. B. Brat. B. Spir. B. Britis. B. Britis. B. Britis. (1) mont . H impro. (8) pater . H strin . (9) and soft . H and and . (50) Havithow . M. Hawkiethow . (5) xarthow . M. xarthoring . R THEFT : 44 90 - R 90 - R 95 استولاههم . الله المشاطق الميشكوميم . الله حالمشهر المسكوم . الله حالكم المسكولام .

Переводъ съ калмыцкаго.

Убаши-Хунъ-Тайджи монгольскій, и уріянхайскій Маджикъ, подобный черному горному тигру, отправясь оба съ 80,000 войскомъ изъ урочища Хангай-Хара-Булась воевать протись независимых Уетырехь Ойратовь, и педеправившись черезь гору Налха-Ухэръ 3, прибыли съ войсками на мъсто Наль-Хара-Бурокъ 3. Отсюда отправили они четырехъ лазутчиковъ, каждаго врозь, къ Четыремъ Ойратамъ, развъдать ихъ кочевья; но тр ничего не разузнали. Почему монгольскій Убаши-Хунь-Тайджи составиль сов'ящаніе изъ высшихъ, среднихъ и низшихъ сословій, на которомъ уріянхайскому Маджику в иногнив другим сановинамъ сказаль: «Слушайте, мон молодцы! Четыре Ойрата такого права: оги, подобно неутоменымъ лошадямъ, бъгающемъ на далекое разстояніе безъ усталости, и бдительнымъ собакамъ, лишь только завидять прибывшаго на ихъ дворъ непріятеля, не плошають и не упустять его изъ своихъ рукъ. Мое наифреніе (такое): воротнися лучше назадъ; пускай сифотся надъ нами Четыре Ойрата. Какъ вы, мон нолодцы, объ этомъ думаете? Кели

¹ Значить: «Черный ключь Хангайскій».

² Валха-ухэринз-даба, «гора нолодаго быка или теленка».

В Нале-хара-буроке, «черный выкій вив».

вы согласны, то воротимся; если нъть, такъ пойдемъ на Опратовъ.» Уріянхайскій Маджикъ, подобный черному горному тигру, выдвинулся впередъ в доложиль: «Хотя слова вашего ноянства и справедливы; но вст, ближніе, дальніе, родные и не-родные слышали, что мы съ тобой — монгольскій Убаши-Хунъ-Тайджи и уріянхайскій Мадэкикв—съ своими войсками выступали изъ урочища Хангай-Хара Булакъ видъться съ Четырьмя Ойратами (сразиться); а нежду тъмъ, уви-. давши только лишь ихъ пастоища, обратимся отсюда въ бъгство: этой дурной слакой нашей завсегда будуть упрекаемы наши потомки.» Монгольскія высшія, среднія и нисшія сословія одобрили эти слова. Убашп-Хунъ-Тайджи сказаль: «Кула вы потдете? Гдт найдете кочевья ихъ (Ойратовъ)? Можетъ быть, они кочують на стверт, можеть быть, на югь (ихъ кочевья неопредъленны)». Уріянхайскій Мадэкико отвічаль: «Слова вашего ноянства справедливы. Дъйствительно, кочевья Четырехъ Ойратовъ велики; но все-таки они бочують постоянно на одной сторонъ. Мы разоплемъ тщательно разыскивать ихъ; назначинъ для этого восемь сутокъ сроку; я же покажу местность, где ихь должно искать. Изь 80,000 человекъ выберень 200 нолодцевь, которые бы вст знали (итстность), н изъ 160,000 лошадей выберемъ (для нихъ) 400 мериновъ; - пускай они, по указаннымъ мною мъстамъ, ищутъ: найдутъ ли, не найдуть ли ихъ, но, по истеченіи осьми сутокъ, пусть воро-TATCA.>

Съ одобренія всёхъ, уріянхвйскій Маджикъ, подобный черному горному тигру, отправился въ сопровожденіи 200 дагутчиковъ, взобрадся на гребень горы, находящейся невдалент отъ ихъ войска, и указывая отсюда своимъ 200 дагутчикамъ на кочевья Ойратовъ, сказалъ: «Ступайте въ эту сторону; впереди васъ окажется рѣка Пртышъ; идите по ея теченію; когда дойдете до итста между чернымъ лѣсомъ (дре-

мучій лѣсъ), растущимъ по нагорной сторонѣ, и желтымъ ванышемъ, растунцивъ на низменной, этотъ промежуть есть бродъ, называемый Мани 4; переправтесь черезъ него и ищите тамъ ихъ (Опратовъ) по теченію и противъ теченія. Если не наплете тамъ шичего, то вдите еще повыше, потомъ ударьтесь въ противоположную сторону (отъ ръки), на другой день вечеромъ пейте воду (напойте лошадей, сами отдохните). Здъсь начнется черная гора Эмнэлинъ-Алакъ-Шара-Хулсунъ съ быстрыме ключаме; ищите здъсь; если здъсь инчего не найдете, то ищите по истоканъ двухъ ръкъ Бачи и Гинджили, которыя исчезають вблизи этой горы. Если и въ этихъ трехъ итстахъ ничего не наплете, то воротитесь назадъ. Если въ состоянін захватить языкъ, то примезите его (въ случав, если найдете кого, то привезите его съ собой), а если не можете этого сдълать, то осмотрите (мъстность). Найдете ли, не найдете ли., а въ продолжение осьми сутокъ должны поспъшно воротиться и уведомить насъ. Ну, такъ вы, полодцы, возвращайтесь здоровыми и съ успъломъ; и же отправлюсь къ своимъ войскамъ.» II отправился.

Монгольскіе дазутчики, по слованъ Маджика, переправнись черезъ бродъ Майн и начали тамъ разыскивать по теченію и противъ теченія, и ничего не нашли; потомъ начали разыскивать на Эмиалинъ-Адакъ-Шара-Хулсунъ, и здісь не нашли кочевья Ойратовъ; потомъ обратились къ истованъ Бачи и Гинджили: встрічають туть семилітняго мальчика съ шелковымъ поясомъ, въ плисовыхъ чулкахъ, на трехлітней

⁴ Мани, название молитым (въ родъ: «Госноди, помилуй!»). Она состоитъ изъ шести санскритскихъ буквъ. Калимки-буддисты нишутъ ее на развыхъ лоскуткахъ, привязываютъ ихъ къ деревьямъ на тъгъ мъстатъ, гдъ есть переправа чрезъ ръку, или на большой дорогъ, съ цълью отвратить несчастие отъ проъзкающихъ. Мъстность, гдъ эти лоскутки находится, нолучаетъ иногда название этой молитам. Въроитио потому же такъ назывался в бродъ, о которомъ здъсь говорится.

гитдой лошади. Они погнались за нимъ утромъ, и вечеромъ поймали его 200 дазутчиковъ посадили этого мальчика среди себя и начали спрашивать: «Чей ты мальчикъ? скажи, что затсь атлава " Мальчикъ отвтавъ: «Я поданный байбагутскаго зана, искаль девять отлыхь верблюдовь.» — «У Четырехъ Опратовъ есть ли войска?» спросили потомъ дазутчики, «и гдт они сами кочують?» — «Васъ навтрно послали поймать, а не допрашивать; знайте, что старшему дается отвътъ, платье же надъвается чрезъ воротникъ 5: представте меня живаго кому следуеть, в своими устаме доложу.» Воть слова мальчика, и онъ больше не сталь говорить. Ни магкими словами, ни криками, ни ласками, ни угрозами не могли ничего отъ него вывъдать, и наконець, сказавши сами себъ: «Дъйствительно, насъ послами поймать, а не допрашивать, такъ этого мальчика живаго представимъ,» они отправились назадъ. Дорогой отправили они дсухъ передовыхъ, которые, прибывъ съ извъстіень о Четырехъ Ойратахъ, начали было разсказывать монгольскому Убаши и встять тремъ высшимъ, среднимъ и назмимь сословіямь, что они поймали семелётняго мальчива; между темь и остальные съ мальчикомъ явились.

Узнавъ, что этотъ мальчикъ упрамый, обнажили мечъ, положили его на сандальный о восьми ножкахъ столъ; потомъ привели семилътняго мальчика къ Убаши-Хунъ-Тайджію въ его юрту съ восемью ръшетками, обтянутую черно-пестрыми тигровыми шкурами, поставили его съ скрученными назадъруками на колън; на правое колъно его сълъ уріянхайскій Малжикъ, подобный черному горному тигру, на лъвое же сълъ Баканъ-Цэцэнъ. Убаши-Хунъ-Тайджи началь этого мальчика допрашивать: «Ну, упрамецъ, скажи: у Четырехъ Ойратовъ есть ли войска, или нътъ? что они дълають?» Мальчикъ-

Б Погогорка; значить почти то же что: «знай сверчокъ свой шестокъ»

отвъчаль: «Допрашивайте, ваше ноянство, безь угрозь, я безошибочно доложу; спрашивайте не сердясь, обо всемь разскажу. Четыре Ойрата, подобно клыканъ лютыхъ звёрей и ежевымъ игламъ, живутъ сомкнутыми въ четыреугольникъ (парре). Нельзя докладывать вамъ о томъ, чего не знаемь, н нельзя скрывать того, что знаемь.» — Убами-Хунъ-Тайджи, хотя быль такимь ответомь приведень вътупикъ, но все-таки продолжаль допрашивать: «Кто изъ Ойратовь», говориль онь, «на этой сторонъ живеть? Скажи мито войскъ и кочевьтихь?»-На это нальчикъ отвъчаль: «На этой сторонъ, блике всъхъ къ вамъ, живетъ Саннъ-Сурданга, сынъ Мангада, у вотораго шлемъ изъ чистаго серебра, красный панцырь съ бляхами, улбо в изъ краснаго одноцвътнаго шелка, лошадь совершенпо чубарля; его сопровождають 2,000 молодиевь съ 2,000 копьями и съ 2,000 выдержанными лошадьми. Онъ, скрежеща зубами и проглатывая свои слюны, постоянно спрашиваеть: «неть ян непріятеля, съ которымь бы подраться (онь съ жаждою ищеть непріятеля, чтобъ помітряться силой)? нать ли звърей, за которыми бы поохотиться?» Какъ вашему ноявству это нравится? "--«Ну, упрямець, это ничего; а отъ него дальше кто живеть?»— «На истокъ ръки Иртыша живеть Сайиха, сынъ хойтскаго Эсилба, собравшій свои кочевья, называеныя Прчинъ и Харчинъ, среди которыхъ онъ видивется подобно печенкъ пестрой коровы 7 и котораго сопровождають 4,000

[•] Улбо, особеннаго рода панцырь, мелковый камзоль, подбитый клончатою бумагою вийсти съ конскимь волосомь; чрезвычайно легкій и денлый и между тимь корошо защищающій оть стриль и коній.

⁷ Это сравнение чрезвычайно странное, а между тамъ имъстъ свое значение. У Калмыковъ «пестрою коровою» называють ту, у которой главная шерсть черная, бълая же находится на самой средний по обовиъ бокамъ Очевидно, что такая корова въ стадъ замътнъе другихъ. Слово же «печенка» не должно принимать за самую печень, аза пестроту, находящуюся по бокамъ. Сравнение Сайнъ-ха съ «печенкою пестрой коровы» значитъ, что Сайнъ-ха среди своихъ молодцевъ видънъ такъ же, какъ пестрая корова въ стадъ.

молодцевъ съ 4,000 копьямя и 4,000 выдержанными лошадьии. Этотъ Сайнъ-ха, скрежеща зубами и проглатывая свои самны, спрашиваеть: «нъть ли непріятелей, съкоторыми бы подразся на смерть? нать ян молодцевь, съ которыми бы попробоваль силу своего краснорьчія?» Какъ вашему ноянству это нравится?»—Ну мальчишка, это имчего; а еще дальше, скажи, кто живетъ? -- «Дальше живетъ 6,000 Джунгарцевъ, называемыхъ Хутагайту-Хара-Халу, которые подобны куцестрому волку, нападавшему утромъ на иногочисленныя стада овець; глаза ихъ подобны глазамъ голоднаго орла. Это накъ нравится вашему ноянству?»—Это ничего, а еще дальше кто живеть?—«На устьъ в рым Уто живеть доблестный ойратскій богатырь Тэбэнэ, имъющій 8,000 войска съ 8,000 ноджарыхъ соловыхъ лошадей, кочующихъ при ртит Наринъ. Ну какъ вашему ноянству это понравится?» -- «Ничего, а еще ито дальше?» — «Хошоутскій Байбагусь-хань, старшій брать изь пяти братьевъ Ахайнъ-Табунъ-Бара, любящій умерщилять и грабить, инфющій голось десяти тигровь, живеть въ юрть о 15 рішеткахъ, обтанутыхъ пестрыми тигровыми шкурами, в среди ся разсуждаеть о въръ правлении Ойратовъ. Говорять, что онъ живеть развнувъ роть и растопыривъ пальцы (безпечно, самонадъянно), и думаеть, что ему во всъть странахъ нътъ подобныхъ. Самъ я сынъ простаго человъка (низкаго происхожденія); мит семь льть; я еще не объткаль всткь Четырехъ Ойратовъ; сыновья Ойратовъ находятся вездъ: вотъ все мое знаніе!»

После этого Убаши-Хунъ-Тайджи велель вывести мальчика и принести его въ жертву Туку (значокъ или знамя) 9). Двое хотели уже его вывести; но мальчикъ объявилъ, что

в На томъ мъств, гдв соединяется из сколько ракъ.

Турецкое тугз - ф «бувтукъ».

намъренъ еще доложить нояну. Снова посадиля его. — «Ну. упрямень,» сказаль ноянь, «продолжай свои слова.»— Мальчикъ началь: «Говорять, после войны, происходнашей на мъстъ Эмизлинъ-Адакъ-Шара-Хулсунъ, понгольскій Самиз-Лайхаръ-ханъ и нояны Четырехъ Обратовъ, при заключения мира, поклялись: «если будемъ умерщилять людей, служившихь шпонствомь (тому или другому), то наши языки отсткутся (то всь до одного умремь). Зачемы же вы хотите умертанть меня, забывъ влятву, уже произнесенную и забывъ слова. торжественно сказанныя (важи) ? Мит только семь лать; а сынь простаго человъка; ваше ноянство, даруйте мнь жизнь!» Но Убаши-Хунъ-Тайджи не удостоиль его отвътомъ, и двое хотъли было его снова вывести; но мальчикъ сказалъ, что онъ еще доложить объ Опратать. — «Ну, скажи,» сказаль ноянь Мальчикъ сталь говорить: «Сказывають, что лошеутскій Байбагась-хань, старшій брать изь пяти братьевь Ахайнь-Табунъ-Бара, любящій умерщилять и грабить, имъющій голось десяти тигровъ, -- сказываютъ, что онъ ударилъ своимъ булатнымъ нечемъ, взятымъ когда-то у Бимбада, о свой черный треножникъ, сдъланный изъ закаленной стали, такъ сильно, что посыпались искры, в сказаль, что «положить на подушку стегно Убаши-Хунъ-Тайджія (убъеть его), и прольеть его черную кровь, переломить на большой дорогь черное знамя его, соединится съ его любимою женою, Дара, поцвачеть ся ланиты, алыя какъ кровь, обниметь прекрасное былое тыло ея, коснется прекрасною в счастанною своей бородою къ ея румянымъ шекамъ, и овладъетъ всъми богатствами и счастіемъ его. Понимаете ли значение этих словъ? -- Затъих излъчика вывели и стали приносить его въ жертву Туку. При этомъ изъ среды Монголовъ не выискалось ни одного, который бы въ состояній быль прочитать нолитву, почему мальчикь сказаль: «Такъ какъ я предметь жертвы Туку, такъ позвольте инв

ирочнтать молнтву.» --- «Ну, читай,» отвечаль те, «да хорошенько же.»--- Мальчикъ началь: «Я начьу читать, а вы слушайте. О, милостивый Тэнгри, богь войны, кушай и пей! Да прольется черная кровь Убаши-Хунъ-Тайджія! стегно его да положится на подушку! черное знамя его да искрошится на большой дорогь на мелкіе куски! да возьметь его любимую жену Лара, Байбагась, владітель всіхь (Опратовь)! длинюе черное знамя его да переломится въ ногахъ Опратовъ (во время сраженія)! лошадь его саврасую изъ саврасыхъ да поддінеть копьемь за опущенный красный шелковый поводь какой-нибудь ойратскій молодець и остановить ее! на мість Бачи да будеть онъ пораженъ смертельно! на мъстъ Худуду да будетъ разбитъ на голову! на мъстъ Эмэлинъ-Олонъ-Долодой да сокрушатся печень и почки его! из мъстъ Хада да претерпить пораженіе, сопровожденное крикомъ! на ръкъ Болохто да разсыплется отъ пораженія! да возьмуть опратскіе молодцы богатство и счастіе его! какъ дойдеть до ибста Ула, да станеть онь въ тупикъ!» П съ этими словами мальчивъ испустиль духь.

Между монгольскими войсками произошло волненіе. Они говорили между собой: «Сбудутся или не сбудутся слова этого разсказчика-мальчика, все-таки это дурное для насъ предзнаменованіе; однакожъ попробуемъ: хорошо ли или дурно будеть, все-таки отправимся въ походъ, вмъстъ того, чтобъ обратиться въ бъгство и тъмъ положить пятно на имя нашего нояна Убаши-Хунъ-Тайджи». П выступили.

Переправившись черезь Пртышъ, 80-тысячное войско прибыло въ истокамъ Бачи и Гинджели чрезъ Эмэленъ-Адакъ-Шара-Холосо, и здёсь остановилось. Отсюда на двое сутокъ быль отправленъ въ Ойратамъ на рекогносцировку опытный Бааханъ-Болбасунъ, находившійся отъ 13-ти лётняго до 37-лётняго возраста постоянно на войнахъ.

Между темь Убани-Хунь-Тайджи зарезаль своего совершенно белаго верблюда, который возиль его кибитку, пригласиль своихь молодцевь и, при раздаче кушанья (приготовлееннаго изь мяса этого верблюда), такъ восхвалиль ихь: «Ну . молодцы мои, подобные рогамъ козловъ, входящихъ въ воду! вы, мои молодцы, подобные ушанъ моего мерина, ичащагося съ быстротою къ непріятелю! Слушайте: вы знаете проклатіе насъ мальчикомъ, имеющимъ черный следъ, знаете упорство Четырехъ чужихъ Ойратовъ; вы не будете беречь своего чорнаго пота (я на васъ надеюсь).»—«Мы все,» проговорили костьми; мы не будемъ скрывать передъ нояномъ своего усердія.» После этихъ словъ они съ шумомъ вышли.

Междуттиъ Бааханъ-Болбасунъ воротился отъ Четырехъ Ойратовъ съ такимъ навъстіемъ: «Четыре Ойрата живутъ, подобно влыкамъ лютыхъ звърей и ежевымъ игламъ, сомкнутыми въ четыреугольникъ; не знаю, въдаютъли они о нашемъ приближении и предпринимаютъли какія предосторожности противъ него; я вообще не знаю, въ какой мъръ бдительности они живутъ.»

Убашн-Хунъ-Тайджи сказаль: «40,000 отправить впередь, чтобь они напали на Опратовь, а 40,000 оставить възапасъ. Если такъ выдвинуться, какъ объ этомъ ты думаемъ?» Бааханъ-Балбасунъ отвъчаль: «Сразимся съ четырьмя Опратами; если убъжимъ отъ нихъ утромъ (пока еще возможно), такъ останутся наши языки (останемся въ живыхъ), если же вечеромъ отъ нихъ убъжимъ, такъ отсъкутся наши языки (всъ до одного будемъ убиты).» Убаши-Хунъ-Тайджи за это на него разсердился. «Каковы бы», онъ сказалъ, «ни были твои слова, — справедливы ли или несправедличы, — но ихъ ръзкостъ и жест-костъ кольнули сердце монхъ молодцевъ» (привели въ уныне). И онъ приказалъ его казнитъ также, какъ и мальчика;

но Бааханъ-Балбасунъ быстротою своего гиздаго мерина спасся.

Убаши-Хунъ-Тайджи и урівнхайскій Маджикъ, чтобъ помержать свою честь, ртшились выступить и ртшили отправить передовое войско. Надъ этимъ войскомъ Убаши-Хунъ-Тайджи назначиль начальникомъ уріянхайскаго Сапнъ-Маджива; но послъдній съ негодованіемъ свазаль: «Съ того времени, какъ только вышли мы изъ дому, ты много сделаль несправедиваго: первая твоя несправедивость та, что ты убиль человъка, который быль у тебя шпіономь; вторая та, что разщепаль ноги у осьминожнаго сандальнаго стола; третья: ты заръзаль своего бълаго верблюда, вознвшаго твою стакку, в мясо его ты даль всть своимъ слугамъ; четвертая: ты меня отправляеть съ передовымъ войскомъ, чтобы одному тебь воспользоваться отнятымь скотомь, а выдь говорится, что жадность при разделе добычи между своими товарищами есть то же, что беречь кровь черной собаки. 10 Воть твои несправедливости; я въ нихъ не отвътчикь; я отправлюсь домой » II тотчась же съ своими 15,000 молодцами онъ отправился во-свояси; а Хунъ-Тайджи двинулся къ Ойратамъ.

Уріянхайскій Маджикъ отправиль 2,000 молодцевь, съ четырьмя лошадьми у каждаго, къ Баахань-Балбосуу съ порученіемь ему, «чтобъ онъ напаль на Джунгарцевь 11 чрезъ мьсто Бор», а обратился назадь чрезъ мьсто Халтага; чтобъ даль знать Четыремъ Ойратамь о моемь кочевьв, которое на Хангайскомъ Хара-Булакъ, что мы пришли было видъться (сразиться) съ Четырьмя Ойратами, но теперь в съ 40,000 молодцевъ отправился во-свояси, что Убаши-Хунъ-Тайджи отправился къ Ойратамъ съ изнуренными табунами. 12 Пусть они

¹⁰ Это то же, что «собака на сънъ: са на не ъстъ и другимъ не даетъ.»

¹¹ Угналь бы стада вхъ (Джувгарцевъ).

¹² Въ другой рукописи: «съ войсками».

какъ знають, такъ и поступають съ нимъ.»—По приказамію Маджика, эти 2,000 молодцевъ напали на длиноногихъ и дали знать Джунгарцамъ (объ Убаши-Хунъ-Тайджи).

Въ это время передовое войско Убани-Хунъ-Тайджія остановилось съ добычею изъбыковъ и овецъ. Войска Четырехъ Обратовъ собрансь, окружили Убаши-Хунъ-Тайджів со всъхъ сторонъ, и на третьи сутби сразились. Когда войсканъ монгольскимъ было плохо, любимцы Убаши-Хунъ-Тайджи взяли его черное знамя и его самого, и хотъли было спастись; не одинъ изъ среды многочисленнаго опратскаго войска, Саши-Сэрдэнгэ выступиль, и въ то самое время, какъ хотъль Убани-Хунъ-Тайджія поразить копьемъ, сказаль: «Ну, ваше нояпство, я нашиваль ваши платья, пропитанныя мускусомь, питался солеными кушаньями вашими, теперь же для чести Четырехъ чужестранныль Ойратовъ и подношу копье вашей правой почьт; простите меня.» И съ этими словами онъ поразиль его. Убаши-Хунъ-Тайджи, истекая отъ этой раны, сказаль: «Пустите мою саврасую лошадь, пусть она принесеть моему отечеству извъстіе. Навърно вы, мон молодцы, не воротитесь назаль; берегите свою честь, которую запятнаете, если обратитесь въ оттетво, дагте костьии другь подат друга.» Лишь только произнесь онь эти слова, какъ паль съсвоей саврасой лошаль черезъ правый ея бокъ, и пспустиль духъ.

Любимцы Убаши-Хунъ-Тайджія отрѣзали свои правыя стремена 16 среди четырехъ-ойратскаго войска, пустились издъ прахомъ своего господина биться съ ними на смерть и всё до

¹³ т. е. верблидовъ. Угонять стада даже у тёхъ, которые хотя-бъ и были въ союзв, по обычаю древних Монголовъ и Калимковъ, не считалось важных преступленіем (См. въ Алманъ-Тончи). Поэтому-то Маджикъ но быль въ союзв съ Джунгардами; если-жъ и велъль инъ сообщить объ Убаши. Хунъ-Тайджи, то лишь по неудовольствію къ послёднему.

^{14 «}Отразать стремя» значять биться на смерть.

одного легли. Вотъ какимъ образомъ Ойраты побъдили Монголовъ.

Семильтній обратскій мальчикь быль не вной кто, какъ геній-покровитель Четырехь Ойратовь в каратель Монголовь въ видь мальчика.

Это было въ годъ свиньи, стихіи огня 15.

^{16 1587} года? Странно, что столь замъчательное историческое событіе, какъ описанное въ этомъ эпизодъ истребленіе Монголовъ Обратами, не упомянуто ни въ какизъ другихъ сочиненіяхъ. Пэсльдователямъ останется трудъ пріурочить это событіе и согласить упоминаемыя здёсь дичныя имена съ именами уже взатетными не исторія.

какъ знаютъ, такъ и поступаютъ съ вимъ.»—По приказанію Маджика, эти 2,000 нолодцевъ напали на длиноногихъ и дали знать Джунгарцамъ (объ Убаши-Хунъ-Тайджи).

Въ это время передовое войско Убаши-Хунъ-Тайлжія остановилось съ добычею изъбыковъ и овецъ. Войска Четырехъ Ойратовъ собрансь, окружили Убаши-Хунъ-Тайджія со всткъ сторонъ, и на третьи сутки сразились. Когда войскамъ монгольскимъ было плохо, любимцы Убаши-Хунъ-Тайджи взяли его черное знамя и его самого, и хотъли было спастись; но одинъ изъ среды многочисленнаго обратскаго войска, Саннъ-Сэрдэнгэ выступиль, и въ то самое время, какъ хотъль Убани-Хунъ-Тайджія поразить копьемъ, сказаль: «Ну, ваше ноянство, я нашиваль ваши платья, пропитанныя мускусомь, питался солеными кушаньями вашими, теперь же для чести Четырехъ чужестранныль Обратовъ а подношу копье вашей правой почкъ; простите меня.» И съ этими словами онъ поразвлъ его. Убаши-Хунъ-Тайджи, истекая оть этой раны, сказаль: «Пустите чою саврасую лошадь, пусть она принесеть моему отечеству извъстіе. Навърно вы, мон молодцы, не воротитесь назадь; берегите свою честь, которую запятнаете, если обратитесь въ обгство, дагте костьии другь подле друга.» Лишь только произнесь онь эти слова, какъ паль съсвоей саврасой лошаля черезъ правый ен бокъ, и испустиль духъ.

Любимцы Убаши-Хунъ-Тайджія отрізали свои правыя стремена ¹⁶ среди четырехъ-обратскаго войска, пустились надъ прахомъ своего господина биться съ ними на смерть и всё до

¹³ т. е. верблюдовъ. Угонять стада даже у тёхъ, которые хотя-бъ и были въ союзе, по обычаю древнихъ Монголовъ и Калимковъ, не считалось важнымъ преступленіемъ (См. въ Алманъ-Тончи). Поэтому-то Мадинъъ во былъ въ союзе съ Джунгарцами; если-жъ и велель инъ сообщить объ Убаши. Хунъ-Тайдии, то лишь по неудовольствію къ последнену.

^{14 «}Отразать стремя» значить быться на смерть.

одного легли. Вотъ какить образонъ Ойраты побъдили Монголовъ.

Семильтній обратскій мальчикъ быль не вной кто, какъ генів-покровитель Четырехъ Ойратовъ в каратель Монголовъ въ виль мальчика.

Это было въ годъ свиньи, стихіи огня 15.

^{15 4587} года? Странно, что столь замічательное историческое событіе, какъ описанное въ этомъ эпизоді истребленіе Монголовъ Обратами, не упомянуто ни въ какихъ другихъ сочиненіяхъ. Изслідователямъ останется трудъ пріурочить это событіе и согласить упомиваемыя здісь дичныя имена съ именами уже извістивний не исторія.

УКАЗАТЕЛЬ

собственныхъ именъ, упоминаемыхъ въ текста.

A.

Аба-Бурки-Тайдуй, 162. Абдаръ-Сэцэнъ (ойратскій), 163. Абдуя-Сэцэнъ, 161. Абкарчинъ-Джинонгъ, 175. Абу-Бурки-Тайдунъ, 177. Адай-ханъ, 158. Ай-Булатъ (хурлатскій), 164. Айдулха-Арбай-Сандалиту, 119. Алакъ (женщина), 186. Алакчи (тэлэтскій), 190. Алакчугутъ (поколъніе), 195. **Аланъ-Гуа, 121.** Алджу-Болотъ, 184. Алтай (дочь Цэбдэна), 164. Алтанъ (дочь Чингиса), 133. -изви-Торгоздой (дочь Чинги**ca)**, 133. Алтанъ-Курдуту, хаганъ. 117. Алтанъ-тохокъ (страла), 133. Алтанъ Хана, 148. Алтанъ-ханъ, 138. **Алъ-Бугуръ, 184.** Алча-Хана, 164. Алчугудай, 194. Алчудэй (Алчугудай), 196. **Азурай, 194.** Андусъ (поколъніе), 196. Ананда, 118. Анчи-Анду-Шара, сынъ Хасаpa, 133. Арбай-Гуа, 125. Арвасъ-Энхэрцэкъ-Гэбэ, 196.

Аргасунъ-Хорчинъ, 184. Арнгунъ-Идэкгэту, хаганъ. 118. Арланъ (урочище), 147. Арлатъ (поколъніе), 186. Арлунъ, 148. Арсух-Буйнъ, 196. Арруху-Буйнъ, 196. Арміянъ-Идэкгэту, хаганъ. 118. Асадай (саркакскій), 186. Асаръ-Куцунъ, 150. Астанкриприкъ-Сарантэй, 196. Аха, 168. Аханнъ-Табунъ-Бора (родъ), 218.

B.

Бааханъ-Болбасунъ, 220, 221. Бабагай - Урлукъ (хурлатскій), 186, 189. Багасунгъ-Табунунгъ (оровскій), 191. Багусанъ-Табенангъ, 192. Багатутъ (покольніе), 160. Бадай-Цаганъ, 120. Байбагусъ-ханъ (хошоутскій), 218. Байбагасъ, 219, 220. Байкалъ (озеро), 183. Байсангуръ-Докшинъ, 123. Байту (хорчинскій), 194. Байтула-Алакъ-Тэмуръ, 162. Бакъ-Булатъ (хурлатскій), 164. Баканъ-Цэцэнъ, 216.

Бакасукай (тарацинскій), 186. Биликту-ханъ, 152, 156. Бакбай, 179. Балахай (дочь Дзангуна), 134. Бамбагай-Шибуши, 190. Банбалъ (женщина), 133. Барагунъ-Туиэтъ (покольніе), 190. Тунуть. 191. Барагунъ-Урбанъ-Тэмуръ (покольніе), 188. Барагунь-Урбанъ-Тумутъ (покольніе), 192. Барагучинъ-Гуа, 121. Барасъ-Болотъ-Джинонъ, 193. Барбукъ (поколъніе), 186. Бардунгъ, сынъ Саймага, 191. Барсъ (городъ), 152. Барсу-Болотъ, 184. Барсу-Болотъ-Джинонъ, сынъ Даянъ-хака, 180. Барукъ-багатуръ, 123. Барчи-Агалаку (хэшиктэнскій), Батаринъ-Хошигунъ (мъсто), Бату-Булатъ-Бухэ (насутскій), 184. Бату - Мунко-Даянть - хаганъ. См. Даянгъ. Батулу-Джинсангъ, 158. Батула-Чинсанъ, 159. Бахай (балакчинскій), 179. Бахарина (табунъ), 185. Бачи (рѣка), 215, 220. Баянъ-Бухэ (базакчинскій), 184. Баянъ-Мунху-Бодхо-Джинангъ, Баянъ-Сартагаръ, 138. Баянъ - Тохту (уріянхайскій), Баянъ-Уризгари, 175. Баянъ-Уриугэръ, 191. Баянтай-Халгаху (сартагульckië), 177. Баяхай-багатуръ, 191. Бэгэдзи, 157, 168. Бэгэрсунъ-тайши (Бэгэрэсунъ). 175, 179. Бэгэрсэнъ-тайши (онигутскій), 186. Бэктэръ, 121, 125. Бэлгэтэй, 121, 125. Биби-Укидэ (эсептэмурскій), 186.

Бикиръ-багатуръ, 123. Бикунъ-Оюнго-багатуръ (ортуryxanckin, 194. Биибадъ, 219. Бободай, 187. Богдо-Эдзэнъ (эпитеть Чингисъхана), 131. Боголъ-Мэчинъ, 141. Богуруаъ-Гунджи, 179. Богурчи, 137, 147. Бодо-Алакъ-ханъ, 193. Боди-Алакъ, 195. Бодисатва, 119. Бодонцаръ, 121, 122, 128. Бодосъ (эрэгутскій), 185. Болго-ноянъ, 169. Болой-тайши (хорчинскій), 177. Болотай, 180. Болохай-Унъ, 194. Болотъ-Унгъ, сынъ Шигустэя, 170, 176. Болокто (рѣк**а), 220.** Болхо-Джинангъ (Баянъ-Мунху-Болхо-Джинангъ), 178, Борбоганъ (страна), 180. Боро (иѣсто), 222. **Еоро (лошадь), 120.** Боро-Нохойонъ-зонъ (урочище), 159. Борокчинъ-Гуа, 120. Борочо, ханъ, 119, Бугу-Хатаги, 121. Бугучи-Сальджить, 121. Будда, 119, 129. Буджигэнъ (родъ), 190. Булатъ (хорчинскій), 182. Балотъ, 184. Булхай (кэрэнтскій), 195. Бурбакъ, 176. Бурджигинъ (фанилія), 124, 128. Буриватъ (поколъніе), 183, Буритай-Мэргэнъ, 120. Буртэ (дочь Дай-Сэцэна), 124. Буртачино, 119. Буртугэльджинъ-Сэцэнъ, 145. Буртэгэльджинъ, 145, Буртугульджинъ (парипа), 135. Бурхай, 187, 191. Бурохай, 191. Бурханъ-бакши (эпитетъ Шакъямунія), 118.

Бурканъ Ганданъ (гора), 120. Бурханъ-Газдунъ (мъсто погребенія Чингиса), 148. Бурхату-Ханъ (земля), 147. Буха (покольніе), 134. Буха, 151. Буха-Тэнүръ-Чинсангъ, 154. Буха-Шиджигуръ (ивсто), 191. См. еще Нигэнъ-Буха-Шид-BELYEL. Буха-Цаганъ (ханъ солонгутckiā) 133. Бухэ-Бэлгэтэй, 151. Буянъ-Сэцэнъ-хаганъ (Буянту-Сэцэнъ), 197. Буянту-Сэцэнъ-хаганъ, 197. Буянту-ханъ, 149. Бълый домъ, Бълая кибитка (могила Чингиса), 185, 189.

Ħ.

Вази-ханъ, 156.

r.

Галдзату-Чангь-тайджи, сынъ Xacapa, 133. Гангъ (рѣка), 119. Гэгэнъ-Сэцэнъ (китайскій), 151. Гэгэнъ-ханъ, 149. Гэргэ, хаганъ, 118. Гэрэбунъ-Царуца, 196. Гэрэту, сынъ Даянгъ-хана, 185. Гинджили (ръка), 215. Годунъ-шаргали (лошадь), 121. Гуа-Марагъ, 120, 122. Гуа-Собинъ-Моринъ-Сандали-**17**, 119. Гунджи (Богурулъ-Гунджи), 179. Гурбальджинъ-Гуа, 138. Гурбилту-дээгэрдэ (конь), 185. Гусала, ханъ, 119. Гуханъ-Сандачинъ-Сэцэнъ, 162. Гуши (хаганъ), 118. Гуши (царица), 185.

A.

Дай-Эдзэнъ (эпитеть Чингиса), 186. Дай-Сэцэнъ, 124.

Дайду (урочище), 149. Даиръ (конь), 120. Далай - Субинъ - Ару - Алтанъ-Сандалиту, 119. Далтай (ордосскій), 193. Дара, 219. Дартай, 123. Дарханъ (тарханъ), 132. Дархать (покольніе), **132**. Дархи-хонгоръ (конь), 128. Даякъ-ханъ, 179. Дэвацатъ, 118. Дэлбэкъ-ханъ. 158. Дэлигунъ Болдокъ (мъсте режденія Чинчисхана), 147. Дэнзи (ханъ), 156. Джаминъ-Тайфу (сунитскій), 157. Джанкіоя-ха**пъ, 155.** Джэлэмэнъ, 196. Джигуртухула (конь), 143. Джидунъ-ханъ, 156. Джилэт**у**, 123. Дживангъ, 162. Джингиръ-Бухэ (Тайджигугъ), 13L Джиндэ-ханъ, 156. Джиндунъ-ханъ, 156. Джинтэй-ханъ, 156. Джинтэй-ханъ (китайскій), 171. Тэймэнгъ-Джинтэй, 172. Джихэхэнъ-Ахай (ханъ), 196. Джонло-ханъ, 173. Джосу-Хонгуа (китайскій ханъ), 155. Джунгары, 218. Джунлу ханъ, 156. Джургуа-Тумэнъ, 178. Джиханъ-Аха-Мэнду ckiā), 182. Дзанчунъ (ханъ дзургутскій),. Дзэгунъ-Урбанъ-Тумутъ (нокольніе), 193. Дзэсъ-Курдуту, хаганъ, 118. Дзорикту-ханъ, 156. Дзу, 150. Дзукэ, 151. Дзуншіебутъ (покольніе), 180. Дзурчитъ, 1501 Дзурчить (поколѣніе), 171.

Дзурчутъ (покольніе), 188.

Добо-Мэргэнъ, 120. Доголангъ-Гунджи, 189, 190. Доланъ-Туругунъ (ивсто), 190. Дологодунъ - Тологой (ивсто), 176. Домъ (волшебное лекарство), 181. Дува-Сохоръ, 120. Дугурэнъ-Тэмуръ, 157. Дурбенъ-Тумэнъ (поколвніе), 160.

E.

Екз-Гуши, хаганъ. 118. Екз-Нидунъ, 120. Екз-Утукъ (мѣсто погребенія Чингиса), 148. Екз-Хабарту-Дзунгэнъ, 175, 178. Енгутъ (поколѣніе), 133.

3.

Занги-Тэмурт.-Агалаху(монголчинскій), 187. Засанъ-Тумэнъ-хаганъ, 198. Заягату-хаганъ, 150. Зудъ (страна), 120. Зудалангъ-Ундуръ (урочище), 195. Зусуръ (жена Чингиса), 140.

H.

Ибагу, 150.
Ибарай, 188, 190. Ибарай-тайши, 189, 198.
Иладжу-Баянъ (Ойратъ), 170.
Или, сынъ Тайсунгъ-хана, 164.
Инакъ-Цаганъ, 162.
Ингъ-Чинбу (городъ), 154.
Ингигутъ (городъ), 175.
Инкэрэкуй-багатуръ (тэлэтскій), 185.
Иртышь (ръка), 186.
Ирчималъ-ханъ, 150.
Ирчима (поколёніе), 217.

Ислай-Тайбу (хонгирутскій), 177. Исмамлъ - тайджи (ойратскій), 179, 186. Исудунъ-Зодонъ (місто), 175. Исукай, см. Эсукай. Ицагу (сынъ Чингиса), 145. Иши-хатунъ (старшая жена хана), 184. Исунъ-Тэмуръ-ханъ, 150.

R.

Кагурцакъ-тайджи, 162, 166. Кэгэртэнъ (покольніе), 152, 165. Кэлэгутэй-багатуръ, 145, 146. Кэмджигутъ (покольніе), 186. Кэнтэй-Хана, 148. Кэрэйэ (дзуншіебутскій), 180. Кэрэсэидээ, 185. Кэрулунь, 164. Кэшиктэнъ (покольніе), 181. Кибунъ-Шанту (городъ), 158. Кильгировъ - Тухумъ (мъсто), 188. Кирса (городъ), 152. Китай, 188. Кіотъ (родъ), 124, 128. Кудзугунъ-Сандалиту, хаганъ. 119. Кудунгъ (эрэгутскій), 185. Купланча-багатуръ, 158. Кукэ-хото (городъ), 155. Кулукъ-Богурги, 128. Кулукъ-ханъ, 148, 149. Куизли (Мэргэнъ-Хараджинъ), 190. Курганъ (надъ царицей), 144. Курдзэ (доска), 159. Кусэбалать (конь), 141. Купукъ (сартагульскій), 164.

J.

Лабукъ-Сэгэцинъ, 186. Лаха (Лаханъ, Маханъ), 153. Лаханъ (Маханъ), 150, 151. Лаху-Баянъ, 128. Лихуши-Агалаху Ордошісвъ, 189, 192. Дубанъ-Ханъ (урочище), 144. Дунчинъ-хаганъ, 156.

H.

Магу-Уидуръ (мъсто), 176. Maryxaii, 180. Маджикъ (уріянхайскій), 218. Майна (степь), 185. Мангадъ, 217. Мангинъ-Ирагу, 183. Мангусъ-Мэргэнъ-тайджи, 197. Мандуй-Дарханъ, 194, 195. Мандухули, 175, 178. Мани (урочище), 215. Мантухан, 175. Манхали, 125. Маха-Дуади, 123. Маха-Самади, 117, 118, 119. Махагурки-ханъ, 178. Махади (страна), 119. Маханъ (также Лаханъ), 150, 151. Махашири, 170. Маши - Удзэскулэнгту - хаганъ, (Дзэсъ-Курдугу), 118. Мэндангъ-Хутухту-хаганъ, 197. Мэнду-Урлукъ, 165. Мэндуй-Унгъ (Мэндуй-Унъ). 195. Мэргэнъ-Хараджинъ, 190. Мингану-Хара (м'всто), 161. Мингату, 186. Мингунъ (поколъніе), 186. Могила Чингиса, 185. Моло-Джахату, 173. Молонъ-тайджи, 174. Молтокчинъ (проходъ), 152. Монголъ (поколеніе), 120, 131. Монголъ-Дзаргучи, 174. Монголчинъ (поколъній), 185. Морину-Эбчигунъ (урочище), 149. Мохоли, 186, 147. Муланъ (мингунскій), 186. Мулихай-Унгъ, 174. Мулудзей-багатуръ (тумутскій), Муна (урочище), 140, 146. Мунгали, сынъ Тайсунгъ-хана,

Мунгулуна-Гуа, 188.
Мунгуна-Курдугу-хагана (Удэскулэнтту), 118.
Мункэ (Монгола), 171.
Мункэ (джуншісбутскій), 180.
Мунка-Болбу-Туцигина (барбукскій), 186.
Мунка-хана, 148.
Мунка-Хата, 174.

Ħ.

Harany, 166. Найманъ-Цаганъ-гэръ, 170. Накбардза-Джинанъ, 161. Налъ-Хара-Бурокъ (ивсто), 213. Наиха-Ухэръ (гора), 213. Наринъ (ханъ солонготскій), 133. Наринъ (рѣка), 218. Насуна-Тэкульдэръ-Екэ-нэрэту, 118. Насуна-Тэкульдэръ-илгакчи, 118. Нэкэй-Тэмуръ (джувшіебутckiğ), 163. Нэиэгуцэкъ, 179. Нэизгуцукъ, Непаль (страна), 119. Нигэнъ-Буха-Шиджигуръ-джиранъ (сраженіе), 191. Ноянъ-Булатъ-Унъ, см. Булатъyer.

Обгай, 189.
Ой-Модонъ (ойратскій), 177.
Ой-Хабтагай, 186.
Ойратай-ханъ, 158.
Ойраты, 156.
Ойту-Очнку, 181.
Олайдунъ (кэшнитэнскій), 181.
Олана-Эркгукдэксенъ - хаганъ, 117.
Олонъ-Тэнуръ-ханъ, 158.
Олосъ-Болотъ, 184.
Олко (курганъ), 144.
Олкой-Мэргэнъ(хорлатскій), 159, 169.

Олхониъ-Кири (ийсто), 176.

Ouromyth (notorbuie), 128. Олхорунъ (ръка), 133. 💆 Онгарохой (Онгерхай), 189. Онгорхой, сынъ Улизія, 188. Онигутъ (покольніе), 186. Оной-Аха (жена Аруктая), 160. Ононъ (ръка), 121, 122, 126. Оновъ-Дэлигунъ-Болдовъ (родина Чингиса), 147. Онцакчи, см. Салиъ-Онцакчи. Ордами (поколѣніе; Ордосъ), 190. Ордоши (родъ), 189. Ороши-Гуши, 133. Ортогухай-Унъ(хорчинскій), 192. Ортохай (хорчинскій), 191. Ортугухай-ноявъ, 191. Орукъ-шаргулъ (конг), 129. Орчину-Чикиръ (урочище), 164. Отоготанъ, 165. Очику, 124. Очиръ-Болотъ, 184. Очукгэнъ, 123.

P.

Paryia, 118.

C.

Садай-Догулангъ, 182. Саннъ-Алтанъ-хаганъ, сынъ Барсу-Болота-Джинонга, 196. Саннъ-Лайхоръ-ханъ (монгольскій), 219. Саннъ-Маджикъ. См. Маджикъ. Саннъ-Онцакчи, хаганъ, 118. Саннъ-Сахица, сынъТабуна, 191. Саннъ-Сурдэнгэ, сынъ Мангада, 217. Сэрдэнгэ, 223. Саниъ-Тамагату, 195. Саннъ-Тулогонъ, 187. Саинъ-Турулту, хаганъ, 118. Саннъ - Удзэскулэнгту - хаганъ, (Тэнуръ-Курдуту), 118. Саннъ-хатунъ (Мантухай - Са-BRL-ISTYB'S); 18L. Саннъ-Хоходай (алтачинскій), 195. Саннъ-Хоши (тумэтскій), 190. Сайланучинъ, 160. Саймага (алтачинскій), 191. Саймучинъ (Сайламучинъ), 160,

Сакуни, хаганъ, 118. Сала (дерево), 135. Салбаръ (птица), 135. Салгулдари (сол/ нготскій), 169. Сальджигутъ (поколвніе), 121. Сали-Гандзагу, 120. Самъ-Сочи, 120. Самади-Кукэ, хаганъ, 117. Самсикида (урочище), 148. Самуръ (царица), 184. Самучниъ (конь Чингиса), 188. Сандакчинъ-Сэцэнъ, 162. Санду (урочище), 149. Саръ (птица), 135. Сарба, хаганъ, 119. Саркакъ (поколъніе), 186. Саркигатъ-Тукумъ (мѣсто), 196. Сатула-Икитой, 162. Саянъ-Сайханъ (барагутскій), 184. Сэгусэ (полководецъ), 191. Сэгусэ-Ахалату, (ойратскій), 192. Сэнгэ-Тэмуръ-Дугурэнгъ-хаганъ, 197. Сэцэкту-Агуръ, 150. Сэцэнъ-Унади (китайскій), 139. Сэцэнъ-хаганъ, 197. Corozañ, 195. Содо-Сэцэнъ-ханъ, 149. Солонготъ (поколѣніе), 133. Солонгосъ (покольніе), 134. Субэгэтэй-багатуръ, 130. Судай (страна), 179. Суду-богдо (эпитеть Чингисъхана), 130. Сукванъ, 196. Сукванъ, 191. Султанъ-ханъ (сартагульскій), 139. Сунить (нокольніе), 146.

Саника, сынъ Эскиба, 217.

T.

Табунангъ, 173.
Тагатуръ-Тайбу(кэмджигутскій), 174.
Тайджигутъ (покольніе), 123, 126, 127, 128, 129, 131, 132.
Таймнигъ (канъ), 171. Тэйнэнгъ, 172.

Тайсунъ-ханъ, 161. Тайсунгъ, 162. Тайсунъ-хаганъ, 194. Тайху (императрица), 157. Талакчинъ, 195. Тальби-Табунангъ, 173. Тальбикчи, хаганъ. 118. Тамагату, 195. Тангугъ, 138, 140, 142, 144. Тангсукъ-Идэкгэту, TAPAUS. 118. Тарацинъ (поколъніе), 186. Тарханъ, 132. Тасбургу (ивстечко), 182. Татаръ (поколѣніе), 123, 125, Тафу-Хутфай (ойратскій), 156, Тэбэнэ-багатуръ, 218. Тэгэдунэ (мѣсто), 182. Тэгулэ (багаринскій), 195. Тэйиэнъ-Чу, 156. Тэймэнгъ-Джинтэй-ханъ, 172. Тэкгусъ-Саннъ, 118. Текгусъ-Удээскулэнгту, хаганъ. 11**8**. Тэмуръ (аннскій), 184. Тэмуръ (дзуншіебутскій), 180. Тэмуръ-Джинсанъ (тумутскій), (Ca-Тэнуръ-Курдуту-хаганъ ниъ-Удзэскулэнгту), 118. Тэнуръ-тайши (хубутскій), 190. Тэмуръ-Хатакъ, 180. Тэмурканъ, 192. Тэмучинъ, сынъ Бадай-Цагана, Тэмучинъ (татарскій), 123. Тэмучинъ (Чингисъ), 124—146. Си. еще Чингисъ-ханъ. Тэнгэликъ (рѣка), 120. Тэнгэри-хаганъ, 195. Тэнчинъ (озеро), 120. Тэрэйсунгъ-Кудангъ-хаганъ, Тэткунъ-Арасакчи-Хутукту, хаганъ, 117. Тэшунъ-ханъ, 156. Тибетъ, 119. Тили (сынъ Тайсунгъ-гана<u>).</u> 164 Тобокъ-Тучіенъ, 190. Тобокуй (хорлатскій), 190.

Того-багатуръ, 152. Тогонъ-Кумучи-Убуци, 162. Тоговъ-тайши, 159. Тогонъ-ханъ, 158. Toryame-Ularyma (zypierczie), 186. Токтогаху (хорчинскій), 133. Токтонгуй-багатуръ (сына Даcapa), 183. Тонолаху-багатуръ, 152. Тонбинай-Сэпэнъ, 123. Тонгуръ-Цэгэцэръ, 194. Торголчинъ-Баянъ. 120. Торгонъ-Шара, 127. Тортонгъ (поселъ), 138. Торхонъ-Хара (татарскій), 186. Тохтага, 151. Тохту-Байкуйкуй (шонхорскій), **190**. Туйрунъ-Гэрэту (рёка), 120. Тукъ (онгонъ), 218. Тукнакъ (Кыпчакъ), 167. Тумокъ, 168. Тулэгэри, 180. Тулэгэтэ, 190. Тулугэсэнъ, 194. Тулуй (сынъ Чингиса), 145. Тумэнъ (покольніе), 183. Тунокъ, см. Тукнакъ. Тунчикэ-Джуншіебугъ(ноколіnie), 192. Тупшинъ, 188. Туриэхэй (городъ), 144. Туру-Болотъ, 184. Турулту-хаганъ, см. Саниъ-Туpyaty. Тургэнэ (рёка), 185. Туру-Болотъ, сынъ Даянгъхана, 193.

Убаши-хунтайджи, 213—228. Угэтэй (сынъ Чингиса), 145, 148. Угэтэй-багатуръ (ойратскій), 177. Угэтэй-Тайбу (ойратскій), 177. Угучи-Хашига, 158. Угэчи-Хашига, 161. Угулэтъ (поколѣніе), 160. Угутэ-багатуръ, 195. Удагачи-Саби (посолъ), 189. Удзэскулэнгту-нанди, 118. Удзэскулэнгту-каганъ (Mynгунъ-Курдуту), 118. Укгэлэнъ-Экэ (мать Чингиса), 123. Укдагачи-Саби, 189. Укджамъ-Богуралъ, 120. Ула (мъсто), 220. Улаганъ-нагуръ (озеро), 171. Улату (кирэтскій), 191. Улбо (панцырь), 217. Улдзэйту-ханъ, 149. Ульдзэту-Гуа, 156. Улдзи, 189. Улн (ръка), 133. Улкить (поколъніе), 156. Улкитскіе Учиты, 173. Улу-Туридукчи, 118. Улусъ (момумэнганскій), 191. Улусъ-Болотъ, сынъ Даянгъхана, 193. Унэгэнъ (рѣка), 134. Ункуй (гора), 145. Ункуй-балгасунъ, 153. Унучу-Чиджакуй, 188. Унхали (онгонъ), 182. Унынтэй (хэшитэнскій), 186. Урбангатанъ, 165. Уранъ-Чинкуй, 133. Урэнэ (ръка), 195. Урлукъ (министръ), 136. Ураукъ-нойонъ, 141. Урлукъ-Бабахай, см. Бабахай. Урмай (урочище), 148. Уртогухай-Унъ, 191. Усунъ (поколъніе), 155. Усханъ-ханъ, 156. Уто (рѣка), 218. Утуку-Хуланъ (мъсто кончины Угэтея), 148. Ухаганъ-Дзураги, 166. Ухагату-ханъ, 150, 152. Учить, 156, 175.

X.

Хабату-Хасаръ, 131, 152, Хабачи-Хулукъ, 128. Хабулъ-хаганъ, 123.

Хагурцакъ-Дугурэнгъ-хунтайдэн, 156. Хада (м'Всто), 220. Хаджи-Хулукъ, 123. Ханрай (сынъ Исманла), 186. Халхасъ (поколѣнія), 191. Халцагай (тарикчинскій), 164. Хангай-Хана (горы), 141. Хангай-Ханъ, 145. Хангай-Хара-Булакъ(урочище), Хара-Банди (дзуншіебутскій), Хара-Болотъ, 185. Хара-Ботонъ, 141. Хара-Каци, 188. Хара-Кэрмэтъ (Китайцы), 155. Хари-Кулукъ, 152. Хэлэгэй (ирэгутскій), 192. Хэшиктэнъ (покольніе), 186. Хэрлунъ, см. Хэрулэнъ. Хэрулунъ (рѣка), 147. Хэлтэгэ (мѣсто), 222. Харакчинъ-Тайбучинъ (солонготскій), 195. Тайбуцинъ, 169. Харэйнъ-Хураганъ-Чида-Чиласунъ (мѣсто), 195. Харуга, 164. Харцанъ, 151. Харцанъ-Чинсанъ, 152. Хасаръ, 124. Хатаганъ, 128. Хатагитъ (поколъніе), 121. Хатунъ-голъ (рѣка), 144. Хатунъ-Тэнуръ, 162 Хациха (табунскій), 191. Хацугу (сына Чингиса), 145. Качику, 124. Хобчиръ-Мулатай (хорлотскій), 174 Хоголай (багаринскій), 195. Хойхатъ(Хойта?),поколѣніе, 160. Холботъ (редъ), 177. Холигучинъ, 189. Хонгиратъ (поколѣніе), 155. Хонголи, 178. Хонхолэй, 193. Хонши-ханъ, 156. Хордунъ-хуба-цохуро (лошадь), 129. Хорн-Баянго (кумджигутскій), 186.

Хори-Туиртъ (поколъніс), 121. Хорицалъ-Моргенъ, 120. Хорчинъ (тумутскій), 191. Хорчинъ (покольніе), 217. Хотонъ (скрыпка), 138. Xotoxto, cm. Xytyxty. Хотсацу (Хунгуа?), 156. Хочигу, 181. Хошой-Табунунгъ (монголчин-скій), 192. Табунангъ, 189. Хошоутъ (поколеніе), 218. Хубилай, 146. Хубилганъ-Сэцэнъ-Эдзенъ (эпитетъ Чингиса), 133. Хубилэнъ (собака), 140. Худо-Арулъ (урочище), 150. Хуинчэй-ханъ, 156. Хуло (птица), 135. Хулугоръ (рѣка), 184. Хулунь (дочь солонгутского Буха-Цагана), 134. Хунгъ-Бэгэдзи, 157. Хункуй-Дзабуганъ (мъсто), 176. Хунсуту (лошадь), 185. Хурисунъ-багатуръ, 189. Хурлатъ (поколѣніе), 186. Хутагайту-Хара-Халу (поколъmie), 218. Хутаганъ, 179. Хутухту-ханъ, 150. Хутухту-Хулусунъ (урочище), 167. Хутухту-Шигустэй (уріянхайckië), 178. Хутухту-Шигуши (уріянхайckiä), 185. Хухэ-хотонъ (городъ), 185. Хухултэ-багатуръ, 195. Хучить (покольніе), 186.

Ц.

Цаганъ (алакчигутскій), 162. Цаганъ (басутскій), 185. Тогонъ, 186. Цаганъ (дзуншіебутскій), 180. Цаганъ-Загаринъ (алакчигутскій), 190. Цаганъ-Идэкгэту, хаганъ, 118. Цаганъ-Магуцарай (басутскій), 185. Цагань-Тумунъ-Эскуй, 158. Цахарь (покольніе), 163. Цахица-багатурь, 192. Цэбдэнъ (хурлатскій), 164, 174. Цинъ-Санъ, 150. Цорго (ръка), 124. Цубонъ-батуръ (орлатскій), 186.

٧,

Чакраварти, 118, 129. Чилагунъ, 127. Чимбай, 127. Чингисъ-ханъ-Тэмучинъ, 129— 146. Чингъ, сынъ Даянъ-хана, 186. Чингъ-Джинку (городъ), 148. Чинхуа-ханъ, 156.

m.

Шагадзэнъ-Туннъ-ихэ-аралту (островъ), 194. Шамба, гора, 119. Шанда-ханъ, 156. Шанту-Шара-Тала (городъ), 153 Шара-Бадулатъ, 186. Шара-Морину-Сэриэгэръ, 187. Шара-Тала (городъ), 153. Шэрэголъ (поколъніе), 196. Шигустэй-багатуръ, новиъ, 158. Шигустэй-Унгъ, 169. Шигусунъ, 186. Шигуши-Шихэръ, 178. Шильинчи, 160. Шильинчивъ. Шихэръ-Тайху (мать Даянгьхана), 179, 187. Шихиръ-Нагура (урочище), 149. Шубугучи, ханъ, 119. Шудурогу (ханъ тавгутскій), 138. Шудургу, 139.

3.

Эбудзэй-багатуръ, 194. Эбуй-Ходжигиръ (ойратскій), 168. . 234

Эдээвь (эцитеть Чингиса), 132. Элбекь-хань, 156. Элджигэнъ-Урлукъ (борбокскій), 190. Эльдэнгэ-бакши (удземчинскій), 190. Эльдэнгэ-бакши (удземчинскій), 190. Элэ-Нагацу, 166, 177. Эмэлинъ-Олонъ-Долодай (мёсто), 220. Эмнелинъ- Адакъ- Шара - Хулсунъ (гора, 215. 219. Эмэлинъ- Адакъ- Шара-Холосо, 220. Энкэру-дарханъ, 197. Эрэгутъ (покольніе), 185. Эркинъ-Дологанъ-Кумунъ-Сандалиту, 119.

Эсбури, 194. Эсэнъ-Сани (двунийебутскій), 171. Эсэнъ-тайши (ханъ ойратскій), 161, 165. Эсэнъ-Урлукъ (балакинокій), 190. Эсилба, 217. Эсукай-баратуръ, 123, 124, 125.

A.

Ябога (разведенная съ нуженъ жена), 188



1 eciala ti.

THE BORROWER WILL BE CHARGED AN OVERDUE FEE IF THIS BOOK IS NOT RETURNED TO THE LIBRARY ON OR BEFORE THE LAST DATE STAMPED BELOW. NON-RECEIPT OF OVERDUE NOTICES DOES NOT EXEMPT THE BORROWER FROM OVERDUE FEES.

Harvard College Widener Library Cambridge, MA 02138 (617) 495-2413

